

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 40 / Hejmar 469 / Çile 2021

Şehitleri doğru anlamak zafer çizgisinde militanlıkla mümkündür

Mazlum Pir >13-15

Şehitlerin yoldaşları güzel sözlerle onları anlatmalı ama en az bunun kadar güzel yaşamayı da becererek onları yaşatabilmelidir; "İşte bunlar Hayrilerin, Kemallerin yoldaşlarıdır" dedirtebilmelidir. Halk eski PKK'lileri arıyor deniyorsa ve PKK'lilik adına halk toplantılarında en güzel sözlerle Hayri ve Kemaller anlatılmakla yetinilip yaşanmıyorsa, halk doğal olarak sorar, "İyi de sen kimsin, sen nesin?" Yaşamıyla anlattıklarını tekzip etmek sadece kişinin kendisini basitleştirip, değersizleştirmez. Eğer şehit gerçeğinin tanınmadığı bir topluluk söz konusuysa anlattığı şehitleri de o kitle nezdinde tartışmalı hale getirir. "Şartlar değişti, koşullar değişti" diyerek mevcut temsiliyet sorunu sıradanlaştıramaz.

Apocu militan hamleyi kendinde başarıya ulaştırandır

Cemal Amed >21-24

Hareketimizin başlatmış olduğu "Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi, düşmanın tüm saldırılarına karşı yürütülen görkemli direnişin, 43. Parti yılında zafere taşımının büyük iradesi ve kararlıdır. Böylesine bir irade ve kararlaşma, saldırılar ne kadar büyük olursa olsun onu etkisiz kılarak yenilgiye uğratabilecek devrimci atılımdır. Bu, PKK'nin de özüdür. Bundan dolayı hamlemiz şimdi önemli bir mücadele düzeyini açığa çıkarmış, düşmanın hesaplarını bozmuştur. Kürdistan özgürlük gerilisi böylesi bir hamle düzeyini yakalamak kadar, bunun sürdürülmesinde de fedai tarzında mücadele ediyor. Zindandaki yoldaşlar, 14 Temmuz çizgisi ve ruhuyla hamlemizin diğer bir yürütücü gücünü oluşturuyor.

Halkımızın direnişi Özgürlük Hamlesini zafere taşıyacaktır

'Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlesi çerçevesinde Türkiye'de yapılan eylemler yetersiz de olsa bir mücadele duyarlılığı yaratmıştır. Son zamanlarda HDP'nin halkla gerçekleştirdiği buluşmalar, tüm baskılara rağmen halkın katılımı ve desteği faşizmin amaçlarına ulaşamadığının açık kanıtıdır. Amaçlarına ulaşamayan faşizmin de çökmesi kaçınılmazdır. Wan'da ve Batman'da halkın tüm baskılara rağmen kitlesel yürüyüş yapması da aslında bu gerçekliğin en somut kanıtıydı. Bu süreçte zindandaki yoldaşların direnişi de soykırımcı sömürgecilğe karşı Kürt halkının iradesi olarak tutum koymayı ifade etmektedir.

Onlarca cezaevindeki Kürt tutsakların tutumu ve eylemini dünyanın başka bir yerindeki cezaevi eylemleriyle karşılaştırmamak gerekir. Binlerce devrimcinin zindanda olması bir halkın siyasi iradesi anlamına gelmektedir. Tüm baskılara rağmen Kürt halkının ne zindandaki ne dışardaki ne de özgürlük dağlarındaki direnişi kırılabilmiştir. Mücadelenin tüm alanları ağır saldırılara rağmen dimdik ayakta. Bu nedenle 'Tecride, Faşizme, İşgallere Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlemiz başarıya ulaşacaktır. Bu hamlenin en önemli hedeflerinden olan AKP-MHP iktidarının yıkılması sağlanacaktır.

>2-5

Serxwebûn
40. yılında

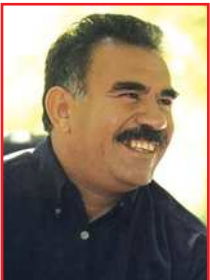
"Hiçbir şey özgürlük ve bağımsızlıktan daha değerli değildir"

Dünyanın herhangi bir ülkesinde, kıtasındaki PKK militanlarının, PKK sempatizanlarının koşullar ne olursa olsun, kapitalist modernite temsilcilerinin kısıtlamaları ne düzeyde olursa olsun Serxwebûn gazetesine ulaşabiliyorlarsa, bu gazeteyle ulaştıkları an düşmana bir darbe vurduklarının moral ve coşkusuyla yaklaşmaları gerekir. Nasıl ki Önder Apo, "Savunmalarım neredeyse ben ordayım" demekte ise Serxwebûn gazetesi de Parti için aynı konumdadır. Serxwebûn gazetesi neredeyse Partimiz, Parti çizgimiz ve Partimizin kazanımları oradadır.

Dilzar Dilok >6-8

PKK hareketi tarihi olarak bir yargılama hareketidir

Rêber Apo'nun 5. Kongre'ye sunduğu Politik Rapor'dan derlenmiştir

bu temel amaca göre geliştiren bir harekettir. Yalnız siyasi değil, askeri, hukuki, ekonomik bütün alanlara dayatılan bir toplumun hukuku, bir halkın haklarını savunma hareketi oluyor.

>16-20

Sara Yoldaş Kürdistan Özgür Kadın Hareketinin kök hücresidir

PAJK Meclis Üyesi Hêlîn Ümit ile röportaj

Her kadının özgürlük savaşımına kalkışmasında özgünlükler, biricik hikayeler vardır. Günümüzde evrensel bir hal alan Kürdistan kadın mücadeleciliği, bu eşine az rastlanan kolektif emeğin bir birikimi olarak tüm görkemi ile etkileyiciliğini sürdürmektedir. Hiçbir kadının emeği boşuna gitmemiş, bir fark yaratmıştır. Bununla birlikte Sara arkadaş şahsında ortaya çıkan; Kürdistan Özgür Kadın Hareketine bilinç ve katılım tarzıyla biçim kazandırması olmaktadır. Sara Yoldaş, Kürdistan Özgür Kadın Hareketinin kök hücresidir. Bir kök hücre nasıl ki bütünün tüm özelliklerini kendinde barındırıyorsa ve nasıl ki canlılarda yenilenmenin ve yitirilmiş özelliklerin geri dönüşümünde rol oynuyorsa, Heval Sara'nın özgür kadın çizgisi için pozisyonu da bu şekilde tanımlanabilir.

>9-12

Kapitalizmin demokratik devrimlere saldırı yöntemleri ve bunun Rojava Devrimi'nde yenilenen taktikleri

Cihan Eren

İçine girilen dönem, devrimci güçlerle karşı devrim güçleri arasında kıyasıya bir ideolojik ve siyasi mücadelenin başladığı dönemdir. Kapitalist sistemin içinde bulunduğu krizli durum, kendini yeniden pazarlamaya ağırlık vermesine yol açmıştır. Bu yöntemi, onun yaşadığı çıkmazın ürünüdür. Kendini pazarlarken de aynı hamurdan yapılmış modellerini örnek göstererek kendince demokrasi, kadın özgürlüğü ve ekoloji propagandası yapmaya çalışacaktır. Liberal orta sınıfların hızla bunun çevresinde toplanma olasılığı güçlüdür. Toplumla, bu kesimler aracılığı ile bozulmuş ilişkilerini yeniden düzeltmek isteyeceğini söylemek mümkündür. Oldukça gelişmiş teknik-teknolojik araçları askeri savaş alanında kullanmaya ağırlık vererek, 'barışçıl politika' demeye başlayacaktır.

>25-27

Yürütülen büyük mücadele ve verilen bedeller gelişmelerin de büyük ve köklü olmasını sağlayacaktır

Mustafa Karasu

Kapitalist modernite sisteminin dünyada bir kriz içinde olduğu tartışmasızdır. Azami kâr yasası, büyümediği takdirde ağır kriz yaşama gerçeği, kapitalist ülkeler ve uluslararası tekeller arası rekabet, birçok ağır ekonomik sorunları beraberinde getirmektedir. Ancak kapitalist modernite esas olarak toplumsal, kültürel ve siyasal alanda kriz yaratır. En az bunlar kadar önemli olan doğada yarattığı krizlerdir. İnsanlıktan söz ediyorsak esas olarak bu alandaki krizleri öncelikle önemsemek gerekir. Toplumsal, kültürel ve siyasal alandaki krizler insanlığı insan olmaktan çıkarmayla ilgilidir. Ekonomik sömürü ve bu alandaki adaletsizliğin yarattığı toplumsal, kültürel, siyasal sorunlar vardır. Bu sorunlar kıtlıklar ve ekonomik imkanların azlığından kaynaklanmıyor. Bunlar da kapitalizmin doğasından kaynaklanıyor. Ekonomik sömürü, krizler ve yarattığı sorunlar da kapitalizmi gereksiz ve aşılması gereken bir sistem haline getirmiştir. Ancak bugün en ağır sorunlar kapitalizmin insanlığı insan olmaktan çıkarma sorunlarıdır. İnsanın toplum ve doğa ile ilişkisi temelinde var olma gerçekliğini ortadan kaldırdığı gibi insanlığın tarih boyu yarattığı tüm değerleri de ayaklar altına almış durumdadır. İnsanlık ontolojik ve tarihsel varoluş olarak yaşayacaksa kapitalist moderniteden kurtulması gerekir. Sadece ekonomik sorunlar ve krizler üzerinden kapitalizmi ve modernitesini değerlendirmek eksik kalır. Bu bakış kapitalizmin ömrünün uzamasını sağlar. Dolayısıyla kapitalizmin yarattığı sorunlara bütünlüklü bakmak çok önemlidir. Özellikle de yarattığı kültürel, toplumsal ve siyasal sorunlar ve bu yönlü krizlerini iyi çözümlemek çok önemlidir. Hatta, siyasal sorunları çok dillendirerek toplumsal ve kültürel sorunları geri planda ele almak da yanlıştır. Bu açıdan günümüzde toplumsal ve kültürel sorunları daha fazla irdelemek gerekir. Yoksa insanlığın yaşadığı ağır sorunları büyük oranda anlayamayız.

Siyasal değerlendirmeler toplumsal ve kültürel sorunlarla birlikte düşünülmüşse anlam kazanır

İnsanlığın varoluşu toplumsaldır. Ne yaratmışsa bu toplumsallığı içinde yaratmıştır. İnsan yavrusu ve bireyi de bu toplumsallığı içinde insan bireyi olmuştur. Bireyi yaratan da bu toplumsallığıdır. Dolayısıyla toplumsallık ve toplumun dışında bir bireyden söz etmek mümkün değildir. Böyle bir bireyden söz ediliyorsa bu insanlığa ait bir birey değildir. Artık onu insan sıfatında ele alamayız. Onu başka bir tanımlama içine sokmak gerekir.

Eğer bugün dünyamızdaki krizi insanlıktan çıkma krizi olarak ele alırsak en doğru yaklaşımı göstermiş oluruz. Sadece ekonomik krizden söz etmek kapitalist modernitenin kirli ve insanlık dışı yüzünü örtmek olur. Ya da kapitalist modernitenin yarattığı krizlerle kapitalist modernite öncesi krizler arasındaki bu temel fark gözden kaçırılmış olur. Kapitalist modernite özellikle son yüz yıllardaki bilimsel ve teknik alanda yaşanan gelişmeleri öne sürerek kendi karakterini gizlemeye çalışıyor. Devrimciler, de-

● Faşizme karşı direnilmeseydi, belki amaçlarına ulaşırlardı. Ancak başta Kürt halkının ve gerillanın bedeller ödeyerek yürüttüğü mücadele amacına ulaşmasını engellediği gibi, bu iktidarı yıkılmakla karşı karşıya da getirmiştir. Bu gerçeklik düşünüldüğünde, Kürt halkının dostları ve ittifakları artarak mücadeleyi geliştirme fırsatı oluşmuştur. Özellikle üçüncü güç olma konumunu güçlendirme imkanı fazlasıyla artmıştır. Üçüncü güç olma konumunu ne kadar güçlendirirse AKP-MHP faşist ittifakına karşı mücadelede daha etkili hale gelir.

mokratlar ve insanlık değerlerini savunan herkes bu duruma izin vermemelidir.

Bu yazımızda dünya, Ortadoğu ve Kürdistan'la ilgili siyasal değerlendirme yapacağız. Siyasal değerlendirmeler üzerinde yapılan yoğunlaşmalarımız insanlık açısından en temel sorunlar haline gelen toplumsal ve kültürel sorunları göz ardı etmemelidir. Siyasal değerlendirmeler eğer kapitalist modernitenin insanlık açısından yarattığı toplumsal ve kültürel sorunlarla birlikte düşünülmüşse anlam kazanır. Eğer böyle ele alınmazsa kapitalizme karşı yürüttüğümüz mücadele ciddi bir eksiklik taşır. Siyasal değerlendirmeden önce böyle bir yaklaşımı ve uyarıyı ortaya koymamız gerekiyor. Yoksa biz de yanlış bir algıya yol açan yanlışların parçası haline geliriz. Kapitalist moderniteye karşı mücadele edenler, toplumları özgür ve demokratik yaşama kavuşturmak isteyenler siyasal değerlendirmeler yanında toplumsal ve kültürel sorunları ele almazlarsa mücadelelerinde büyük eksiklikler yaşarlar. Öte yandan siyasal değerlendirmeler yapılırken her zaman kapitalist moderniteden kaynaklı uygulanan yanlış siyasi tarz ve yöntemlerle bunun karşısında Demokratik Modernite güçlerinin siyaset tarzı ve yöntemlerini belli düzeyde ortaya koymamız da önemli olmaktadır. Eğer mücadeleler halklarla birlikte olacaksa, halkın yönetimi olan gerçek demokrasi hedefleniyorsa siyaset tarzının ve toplumların demokratik yapılması gerçeğinin de nasıl olması gerektiğinin gösterilmesi gerekir.

Günümüz dünyasına, kapitalizmin hakim olduğu dünya demek gerekir. 1900'lü yılların başında, dünyanın bölüşülmedik alanlarının kalmadığından söz edilirdi. Bu nedenle 20. yüzyıl savaşları emperyalist güçler arasındaki paylaşım savaşları olarak değerlendirildi. Bugün ise kapitalizmin girmediği alan kalmamıştır. Dünyanın global bir köy haline geldiği söylenmektedir. ABD'de üretilen bir tekniğin ve metanın kısa zamanda dünyanın her köşesine gittiği söylenerek

dünyanın yeni karakterine gönderme yapılmaktadır. Bazı yönleriyle dünyada yaşanan sorunlar giderek ortaklaşmaktadır. Bu açıdan özellikle toplumsal ve kültürel sorunlar farklılıklar taşısa da her yerde ortaya çıkmaktadır. Kapitalist modernitenin toplumsal ve kültürel olarak çürütücü yanı, tüm toplumları yakından etkilemektedir.

ABD şu anda dünyanın en krizli ülkelerinin başında geliyor

Bugün dünyanın her yerinde ağır sorunlar yaşanmaktadır. Ancak sorunlara çözüm bulacak bir politika olmadığı için sağ ya da popülist iktidarlar yönetim haline gelmektedir. Bunlar çözümsüzlüğün ve alternatiflerin ortaya çıkmadığı dönemlerin iktidarlarıdır. Ya sorunları bastırarak çözmek ya da halkları aldatarak sorunlara çözüm buluyormuş algısı yaratmak bu iktidarların karakterleri olmaktadır. Gerçek çözüm gücünün ortaya çıkmadığı zamanlar, bunlar denize düşenlerin yılanı sarılaması misali iktidar olma fırsatı yakalamaktadırlar. Ancak bunların sorunlara çözüm bulmak bir yana daha da ağırlaştıracağı açıktır. Şu anda dünyamız açık bir denizde rotasını kaybetmiş ve nereye gideceği bilinmez biçimde dalgalarla boğuşmaktadır. Günümüz dünyasındaki mevcut siyasi, ekonomik, toplumsal ve kültürel durumu böyle ifade etmek yanlış olmayacaktır.

Şu anda insanlığın sorunları çok karmaşık hale gelmiştir. Sorunlar tek tek ülkelerdeki iktidarların sorunu değildir. Ya da şu sorunu çözersek diğer sorunlar da çözülür demek büyük bir yanılgıdır. Günümüzün sorunu sadece yaşamadaki bir boyutla ilgili değildir. Yaşamın her alanında sorunlar bulunmaktadır. Çözümü de bütünlüklü olmak zorundadır. Bunun anlamı da, hem tek tek ülkelerde hem de dünyada sorunların sistemsel olduğudur. Kapitalist moderniteyi aşmayı hedeflemeyen hiçbir politika, çaba ve mücadelenin kalıcı

sonuç alması mümkün değildir. Sadece bazı yaralara kesin çözüm olmayan pansumanlar yapılabilir. Bu açıdan günümüz siyasi, ekonomik, toplumsal ve kültürel sorunlarını değerlendirirken bunun bir sistemsel sorun olduğunu ve kapitalist moderniteden kaynaklandığını görmek gerekmektedir. Alternatif ortaya konulmadan bu sorunlara çözüm bulmak mümkün değildir.

Kapitalist modernitenin merkezi olarak sayılan ABD'de yaşananlar ortadadır. ABD dünyanın birinci ekonomik gücü olarak kabul edilmektedir. Askeri alandaki üstünlüğü tartışmasızdır. Siyasal sistemi ise kapitalist ülkeler içinde demokratik geleneklere ve yerel demokrasiye sahip bir ülke olarak gösteriliyordu. Ancak şu anda dünyanın en krizli ülkelerinin başında geliyor. Daha doğrusu kapitalist modernite, merkezinde derin bir kriz yaşıyor. Zaten dünya sistemlerinin sorunları merkezlerde derinleşir, kapsamlılaşır ve ağırlaşır. Kapitalizm bir toplumsal, kültürel ve siyasal çürüme sistemi ise bunun en yoğun halinin merkezlerinde yaşanması anlamlıdır. Dünyanın başka yerlerinde daha ağır sorunlar yaşayan ülkeler de vardır. Türkiye bunların başında gelmektedir. Bu tür ülkeler ise sistemin taklidi ya da karikatürize edilmiş halleri olduğu için böyledirler. Merkez ağır sorun yaşıyorken diğer kapitalist modernist ülkelerin bu sistem içinde kalarak sorunlarına çözüm bulmaları zaten mümkün değildir.

Kapitalist modernitenin günümüzde ekonomik olarak yarattığı en temel sorun ülkeler arası gelir uçurumu olduğu gibi, ülke içinde de gelir uçurumunu artırmaktadır. ABD şu anda dünyanın en büyük ekonomisi olmasına rağmen üst gelir grupları ile alt gelir grupları arasındaki uçurumun en fazla olduğu ülkedir. ABD'deki alt gelir gruplarının dünyanın başka ülkelerindeki alt gruplardan daha fazla gelire sahip olması bu gerçeğin yarattığı sorunları hafifletmez ya da alt gelir gruplarının sorunlarının hafif olduğunu göstermez. ABD'deki

uçurum çok fazlalaşmıştır. Sadece ekonomik olarak bakıldığında bile ABD'nin sorunu daha ağırdır. Hele maddi uygarlığın bulunduğu bir ülkede maddiyat toplumsal kesimler içinde de öne çıkar. Bu da sorunlara neden olur. Tüketim toplumunun en fazla geliştirildiği bir yerde de bu yönlü ekonomik sorunlar birçok sorunu beraberinde getirir.

Sistem içi çözümler krizleri sonlandırmaz, sadece bir süre yumuşatabilir ve erteleyebilir

Ekonomik sorun böyleyken toplumsal ve kültürel sorunlar ABD'de daha da ağırdır. Toplumun dağıtılması, bireyciliğin geliştirilmesi ABD'de de zirveye çıkmıştır. ABD bu yönüyle toplumsal ve kültürel krizin çok derinleştiği bir ülke haline gelmiştir. Aslında ABD'de neredeyse toplum kalmamıştır. Bireycilik o kadar derinleştirilmiştir ki, bireysel sorunlar öne çıkmaktadır. Bu yönüyle sadece bireyci reflekslerin öne çıktığı, toplumsal reflekslerin tüketildiği bir lümpenleşme söz konusudur. Bireycilik ve bu temelde şekillenen lümpen kişiliklerin yoğunlaştığı bir ülke gerçekliğinden söz etmek gerekir. Lümpen kişiliğin özelliği deşersizliktir yani toplumsal değer olmasındır; ABD'deki bireycilik böyle bir yığın ortaya çıkarmıştır. Aslında ABD'de de son ortaya çıkan ve Trumpçı olarak bilinen kesimlerin özelliği böyledir. Belki milliyetçilik ve dincilik de başka bir motivasyon aracıdır. Bunlar bile böyle bir lümpenizmden ayrı değildir. Örneğin; Trump gibilerinin kıskırttığı dinsel duyguların tepkisi de toplumsal değerleri savunmak yönünde değildir. Böyle olsa kapitalist moderniteye ve sisteme karşı çıkmaları gerekir. Sistem karşıtı güçlere düşmanlık yapan Trump'ın yanında yer almaları, bunların karakterini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bunları toplumsal değerleri savunan dindarlar olarak görmemek gerekir.

Trump bir taraftan kapitalist modernitenin has temsilcisi olarak sistem karıştı güçlere, kadınlara, farklı toplumsal kesimlere düşmanlık yaparken, diğer taraftan sistemden memnun olmayan ya da toplumun de klase kesimleri olarak ifade edilen lümpenlere seslenmektedir. Neredeyse kendisini sistem karşıtı göstermektedir. İşte toplumsal sorunların ağırlaştığı, çözümsüzlüğün kol gezdiği bir dönemde sistemin ürettiği serseri mayın gibi gezen bu kesimler bir ajitasyonla kendilerine düşman gösterilene saldırmaktadır. Toplumsal kriz en kirli ve düşmüş kesimde kendini böyle dışa vurmaktadır.

Bazılarının sandığı gibi kapitalizmin merkezinin yaşadığı kriz başka modernist güçleri öne çıkarmayacaktır. ABD'deki kriz Avrupa'nın da Çin'in de Rusya'nın da krizidir. Sistem krizi ilk önce sistemin en tekamül etmiş alanında ortaya çıkmıştır. Sonrasında diğer ülkelerde yaşanacaktır. Hatta daha kabasını ve derin halini. Sistem içi çözümler krizleri sonlandırmaz sadece bir süre yumuşatabilir ve erteleyebilir. Özellikle alternatifinin tam devreye girmediği süreçte bunlar gerçekleşebilir. Eğer sistem içi de olsa krizlere müdahale edilmezse bu tür krizler her yerde beklenmelidir. Ancak şimdiden sistem içi bazı çözüm arayışları başlamıştır. Biden'in Demokrat Parti içindeki rakibi Sanders'ın İlerici Enternasyonal oluşumuyla böyle bir arayış içinde olduğu görülmektedir. Sistem krizine ABD içinde bir çözüm bulma arayışına girilmesi de anlşılırdır. Çünkü; krizin ne olduğunun en iyi biçimde ABD'de anlaşılma imkanı vardır. Çünkü; sistemin krizinin verileri ABD'de daha kapsamlı biçimde kendini ortaya koymaktadır.

ABD'de, Batı Avrupa demokrasileri için bile örnek gösterilen bir siyasi sistem vardı. Belki başkanlık sistemiydi. Ancak hem meclis ve senato güçlüydü hem de yerel demokrasi güçlüydü. Seçimle gelen belediye başkanı ve valilerin yetkilerinin ne kadar fazla olduğunu kongre binası baskını vesilesiyle bir daha gördük. Sistem kendi içinde otoriter eğilimleri sınırlandıran bazı dengeler oluşturmuş. Yani farklı burjuvazi kesimleri arasında bir ilişki ve uzlaşmayı ifade eden bir siyasi sistem oluşturulmuş. Yaşanan son olaylar bunun da bir gerçek demokrasi olmadığını, sınırlı bir demokratik zemini bile koruyamadığını göstermiştir. Avrupa'da 4 yılda bir seçimle oluşturulan parlamenter sistem denilen demokrasi deneyimi, İkinci Dünya Savaşı öncesi faşizmin iktidara gelişini engelleyememişti. Bu nedenle savaş sonrası Avrupa'daki siyasi sistem sorgulanmış, bu tür eğilimleri engelleyecek, parlamento üzerinde sürekli etkide bulunacak baskı gruplarının oluşturulması durumu ortaya çıkmıştı. Avrupa'da geliştirilen ve baskı grupları olarak tanımlanan bu sivil toplum örgütlerinin halkın yönetimi olan demokrasiyi sağlamadığı da Avrupa'da her gün daha iyi görülmektedir. Ne ABD ne Avrupa deneyimi sorunları çözecek bir demokrasi niteliğindedir. ABD'de tarihsel olarak devletin güçsüzlüğü bile kapitalist modernite koşullarında demokratikleşmenin gelişip güçlenemeyeceğini kanıtlamıştır.

Uzak Doğu'da hangi kapitalist modernist gücün hakim olacağı önem kazanmıştır

Kapitalist modernitenin 400 yıllık serüveni insanlığın sorunlarına çözüm bulamayacağını göstermiştir. Kuşkusuz Avrupa'da burjuvazi ve kapitalizme ait olmayan Rönesans'ın ve halk devrimlerinin yarattığı olumlu değerler vardır. Burjuvanın sömürsünü artırmak için bilimi kullanması ve bu temelde bilimsel-teknik olarak bazı gelişmelerin ya-

şlanması kapitalizmin toplumsal sorunları çözmek bir yana ağırlaştırdığı gerçeğini örtemez. Maddi uygarlığın manevi değerlerle toplumsallaşan ve bu nitelikteki insani değerleri yaratan insanlığın hiçbir sorununu çözemeyeceği görülmüştür. Bu yönlü metafizik karakteri olan insanlığın maneviyattan kopuk olarak varlığını sürdürmeyeceği anlaşılmıştır. Bu açıdan doğru metafizik ve doğru maneviyat insanlığın olmazsa olmazı durumundadır. Bu açıdan maddi uygarlığın zihniyetiyle yetişmiş siyasi zihniyetlerden ve toplum bilimcilerden insanlığın sorunlarını çözmek beklemek doğru olmaz. Esas sorun haline gelen toplumun dağılması ve kültürel yozlaşmaya, maddi uygarlığın bakışıyla çözüm bulmak mümkün değildir. Çünkü bu kesimler, maddi imkanlar, konformizm ve ekonomik anlayışla sorunları ve çözümünü ele almaktadırlar. Bu da sorunu anlamama ve çözümsüzlüğün devamı demektir.

● Bugün Ortadoğu büyük bir çatışma alanı halinde olsa da, insanlığın sorunlarına çözüm bulacak bir coğrafya olmaya adaydır. Bu açıdan Ortadoğu'daki siyasal, toplumsal ve kültürel sorunların değerlendirilmesi ve doğru çözümlere kavuşturulması önem kazanmış bulunmaktadır. Öte yandan Kürt halkının özgürlük mücadelesinin verildiği coğrafya olarak da buradaki tüm gerçekliklerin doğru analizle anlaşılması ve bu çerçevede doğru mücadele yürütülmesi önemlidir.

Zaten bugün de dünyadaki ve ülkelerdeki sorunlara böyle bir yaklaşım vardır. ABD ile Çin ve Rusya arasındaki sorunlara esas olarak ekonomik temelde bir siyasi bakış vardır. Bu ülkelerde toplumsal ve kültürel anlamda farklı bir görüş ve bu temelde mücadele ya da sorunlara yaklaşım yoktur. Çünkü; tümü de kapitalist moderniteyi esas almaktadır. Zihniyetleri de benzerdir. Yaşanan toplumsal ve kültürel sorunlarda belli bir geriden takip olsa da benzerdir. Kapitalist modernist güçler arasındaki mücadele esas olarak ekonomik alanda yaşandığı için çözümleri de bu eksenle aranmaktadır. Bu gerçeklik kapitalist modernist dünyadaki zihniyetle dünyada yaşanan sorunlara çare bulunamayacağını göstermektedir. Aslında 20. yüzyılda bile bazı manevi değerler de gözetilirdi. Kapitalizmin küreselleştiği ve tüketim toplumunun hakim olduğu günümüzde zihniyet tamamen maddi ve ekonomik hale gelmiştir. Zaten bu nedenle insanlığın sorunları tarihin hiçbir döneminde görülmeyişi kadar artmıştır.

● Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncülük politikası sonucu Kürt-Arap ilişkileri de geliştiğinde, Ortadoğu'daki siyasi durumun karakteri çok önemli bir değişiklik yaşar. Türkiye'nin Kürt düşmanı politikaları ve Ortadoğu'da hakimiyet arayışı, Ortadoğu'da gerçek bir barış ve demokratikleşme önünde engeldir. Demokratikleşmenin de, istikrarın da, barışın da önündeki en temel engel güç, Türkiye'dir. Türkiye'nin bu karakterine dayalı saldırganlığı püskürtüldüğünde, Ortadoğu'da tüm halklar için olumlu sonuçlar ortaya çıkaracak gelişmeler yaşanacaktır.

Dikkat edilirse kapitalist modernist güçler arasındaki mücadelenin Uzak Doğu'ya kayacağı, kaydığı söylenmektedir. Çünkü; dünya nüfusunun çoğunluğu, yani tüketim yapacak insanlar orada bulunmaktadır. Kapitalist güçler açısından tüketim yapacak insanların varlığı önemlidir. Nasıl ki kapitalizm için enerji önemliyse, tüketecek insanların varlığı da en az bunun kadar önemlidir. Bu açıdan Uzak Doğu'da hangi kapitalist modernist gücün hakim olacağı önem kazanmış bulunmaktadır. Ortadoğu enerji kaynakları açısından önemini korurken, Uzak Doğu da tüketici insan potansiyeli açısından önemli hale gelmiştir. Çünkü günümüzün kapitalizmi tüketimin sürekli artırılması üzerinde yaşamaktadır. Ancak 3 kıtanın kavşağında bulunması, Avrupa'ya da yakın olması nedeniyle Ortadoğu hala önemini korumaktadır. Öte yandan tarih boyu uygarlık merkezi olmuş kültürel ve toplumsal karakterinin güçlü olduğu bir

bölgedir. Dinsel bağnazlık, dogmatizm ve tutuculuk bu değerlerin dinamik ve etkili hale gelmesini engellese de, bu coğrafya bu yönlü gücünü bugün de her bakımdan göstermektedir. Toplumsal ve kültürel sorunların insanlığın temel krizi haline geldiği günümüz dünyasında bu sorunlara doğru çözüm bulmanın coğrafyası olma zemini de çok güçlüdür. Bugün Ortadoğu büyük bir çatışma alanı halinde olsa da, insanlığın sorunlarına çözüm bulacak bir coğrafya olmaya adaydır. Bu açıdan Ortadoğu'daki siyasal, toplumsal ve kültürel sorunların değerlendirilmesi ve doğru çözümlere kavuşturulması önem kazanmıştır. Öte yandan Kürt halkının özgürlük mücadelesinin verildiği coğrafya olarak da buradaki tüm gerçekliklerin doğru analizle anlaşılması ve bu çerçevede doğru mücadele yürütmek önemlidir.

Dünyanın diğer tüm alanlarında kapitalist modernist güçler arasında bir

Ortadoğu'da süren Üçüncü Dünya Savaşı içinde Arap-İsrail ilişkilerinin gelişmesi İslamiyet'in ortaya çıkışından beri süren bir sorunun çözümünde önemli bir adım olmaktadır. Hatta İsrailoğulları ile Araplar arasındaki sorun çok eskilere dayanmaktadır. Hz. Musa ve kardeşi Hz. Harun öncülüğünde sürgün edildikleri Mısır'dan çıktıktan sonra bugünkü Filistin-İsrail topraklarına yollandıklarında de yerleşik Araplarla uzun süren çekişme ve çatışma yaşamışlardır. Bu çekişme ve çatışma İslamiyet'le yeni bir boyuta kavuşmuştur. Bu çatışmanın bir boyutu dinsel olsa da kavimsel yönü çok eskidir. Bu açıdan Arap-İsrail sorununun çözümü binlerce yıla dayalı bir husumetin sona erdirilmesi olur. Kuşkusuz bu durum Ortadoğu'daki siyasal dengeleri ve ilişkileri de önemli düzeyde etkiler.

İsrail, devlet olduktan sonra Ortadoğu'da varlığını Türkiye'ye dayandı-

rarak sürdürmeyi esas aldı. Böylece hasmı Araplar karşısında bir denge unsuru yaratmış oluyordu. Türkiye ise İsrail üzerinden ABD desteğini alarak bölgede etkili olmayı ve Kürt soykırımını tamamlamayı amaçlıyordu. ABD ve Avrupa'nın Kürt soykırımına göz yumması, Türkiye'nin İsrail ile kurduğu ilişkilere dayanıyordu. Şahlık döneminde İsrail-İran ilişkileri de çok sıkıydı.

İsrail, Türkiye'nin özellikle AKP iktidarı döneminde kendisini İslam'ın ve Arap dünyasının hamisi gibi göstermesi ve İsrail'e karşı hasmane tutum içine girmesi yeni arayışlara girmesine neden oldu. Artık sadece Türkiye'ye dayanamazdı. Türkiye'yi tümenden bir tarafa itmesine de, dengeleyecek yeni ilişkiler gerekiyordu. Bu açıdan Araplarla ilişkiyi düzeltme arayışına hız verdi. Bu konuda ABD ve İngiltere gibi ülkeler de destek oldu. Kuşkusuz hala İsrail ile Arap ülkeleri arasında sorun olsa da, her iki taraf da Türkiye'yi dengelemek için ilişki içinde olmayı kendi çıkarlarına uygun görmektedirler. Eğer bu ilişki doğru temellere oturur ve kalıcı olursa bundan tüm Ortadoğu halkları

ledir. İran'da siyasi bazı değişimler olduğunda, İsrail'in İran'la ilişkileri düzeltmek isteyeceğini görmek gerekir. İran'ın İsrail karşıtlığı yapması devrimi diğer Arap ülkelerine yayması amacıyla ilgiliydi. Bu konuda istediği sonucu alamadı. Öte yandan Arapların İsrail'e yanaşması durumu ortaya çıktı. Bu durum orta vadede İran'ın İsrail karşıtlığını yumuşatması ve adım adım İsrail'le ilişki kurma içine girmesini gündeme getirebilir. Hatta giderek Türkiye'yi frenleme konusunda İsrail'le ortak bir tutum ortaya çıkabilir. Özcesi; İsrail'in Türkiye'ye karşı duyduğu güvensizlik ve bu temelde kuracağı yeni ilişkiler, Ortadoğu'daki siyasal ilişkilerde yeni bir denge durumu ortaya çıkarır.

Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncü olan bu politikası sonucu Kürt-Arap ilişkileri de geliştiğinde, Ortadoğu'daki siyasi durumun karakteri çok önemli bir değişiklik yaşar. Türkiye'nin Kürt düşmanı politikaları ve Ortadoğu'da

hakimiyet arayışı, Ortadoğu'da gerçek bir barış ve demokratikleşme önünde engeldir. Demokratikleşmenin de, istikrarın da, barışın da önündeki en temel engel güç, Türkiye'dir. Türkiye'nin bu karakterine dayalı saldırganlığı püskürtüldüğünde, Ortadoğu'da tüm halklar için olumlu sonuçlar ortaya çıkaracak gelişmeler yaşanacaktır.

Türkiye'nin dayandığı güç kaynakları zayıflamıştır

Türkiye'nin son zamanlarda Avrupa ile ilişkileri düzeltme söylemleri içeride ve dışarıda yaşadığı sıkışma sonucudur. AKP-MHP ittifakına dayalı politikalar sadece bu iktidarın çöküşünü getirmekte, Türkiye'nin de dış politikada çöküşünü ve bunun sonucunda büyük tehlikelerle karşılaşmasını beraberinde getirmektedir. Sadece mevcut iktidar değil, devlet aklı da bu tehlikeyi görmüş durumdadır. AKP iktidarı da bunu gördüğünden bu çıkmazdan bir çıkış aramaktadır. Bu nedenle reformlardan ve AB ile ilişkileri geliştirmekten söz et-

yaralanır. Aslında İsrail'in Ortadoğu'ya kazandıracağı çok şey vardır; yeter ki Siyonist yayılmacı stratejiyi ve bunun politik oyunlarını terk etsin. İsrail'in Türkiye ile ilişkilerinin eski düzeyde olmaması Kürtler açısından da olumlu sonuçlar doğurur. İsrail'le ilişki üzerinden ABD ve Avrupa'nın soykırım politikalarına destek olmasında bazı sorunlar yaşar. Bu da Kürtlerin yararlanacağı politik bir zemin sunar. Bu açıdan Arap-İsrail ilişkilerinin gelişmesini olumlu görmek gerekir.

Araplar bu ilişkiyi İran'a karşı kendi konumlarını güçlendirme ve İsrail'le birlikte İran'a yönelik politika izleme temeline ele alırken İsrail, İran'a karşı tutumunda Arapları da destekçisi haline getirmeyi amaçlamaktadır. Belki kısa vadede bu ilişkinin İran'ı sıkıştırma gibi bir etkisi olsa da, İsrail orta ve uzun vadede İran'la ilişkili olmayı hedefler. Zaten İran'a karşı sert bir mücadele içinde olması, mevcut rejimin İsrail'in müttefiki olacak bir ülkeyi İsrail karşıtı yapması nedeniy-

mektedir. Çünkü; Kürt soykırımını gerçekleştirmek ve demokrasi güçlerini ezme konusunda o kadar pervasız oldular ki, Avrupa Birliğini bile tehdit eder bir siyasi konuma geldiler. Bu ilişkinin de sınırını zorladılar. Bir taraftan iç ve dış politikada sıkışma, diğer taraftan AB'nin tahammül sınırlarına dayandıklarını görmeleri, AB ve ABD'ye daha yumuşak mesajlar verme durumunu ortaya çıkardı. Aslında bu mesajlarla AB ve ABD'yi biraz daha oyalama ve mevcut politikalarını bir süre daha yürütme amacı da bu söylem değişikliğinin başka bir nedeni olmaktadır. Ancak AKP iktidarı öyle bir faşist politika yürütmüştür ki, mevcut politikayı bıraksa dahi iktidarını sürdürmesi açısından dayanacağı bir siyasi ve toplumsal zemin bulamayacaktır. AKP'nin mevcut politikalarından çark ederek kendini kurtarması zordur. Bu nedenle Türkiye'de mevcut iktidarın değişmesi koşulları olgunlaşmıştır. Eğer demokrasi

güçleri mücadeleyi yükseltirse bu iktidar aşılır ve Türkiye’de belli bir demokratikleşme zemininde uzlaşma sağlayan bir yönetim bloğu ortaya çıkabilir. Bu olmadan mevcut iktidarı düşürmek zordur. Zaten ayakta kalması, esas olarak etkili bir muhalefet gücünün ortaya konulamasındandır.

Türkiye içerde konumunu güçlendirmek ve ayakta kalmak için dışarda saldırgan politika yürütüp şovenizmi kıskırtmış olsa da bu birçok dış gücün Türkiye’ye karşı öfkesini artırmıştır. Hala bazı dış destekleri olsa da bu önemli düzeyde zayıflamıştır. Türkiye’nin jeopolitik konumunu nedeniyle dış politikasının tüm politikaları etkilene gerçeği dikkate alınırsa Türkiye’nin üzerinde yürüdüğü dengelerin sarsıldığından söz etmek mümkündür. Bu açıdan Türkiye’nin dayandığı güç kaynaklarının zayıfladığını görmek gerekir. Tayyip Erdoğan, kendilerini güçlü göstermek için hala üst perdeden konuşsa da iktidar olarak en zayıf durumu yaşadığı açıktır. Bu açıdan şimdi hem iktidarını kurtarma peşinde hem Türk devletini dış politikada içine düşürdüğü zayıf konumdan çıkarmanın hesaplarını yapmaktadırlar.

Türkiye’nin Rusya ile politikaları da sınıra dayanmıştır. Çünkü; siyasi dengelerin elverdiği ikili oynamanın da bir sınırı vardır. Eski politikayı sürdürmek Türkiye’nin dayandığı dengeleri alt üst eder. Eski müttefiklerini bırakıp Rusya ile müttefik olması da yeni dengeler yaratır ki, bunu da Türkiye’nin göze alması mümkün değildir. Aslında Avrupa ve ABD’nin zayıflıkları ve korkularına dayanarak birkaç yıldır bu politikayı yürüttü. ABD ve Avrupa’da biraz ilke, biraz irade olsaydı, Türkiye’yi çoktan dışlamaları gerekirdi. Ancak hiçbir siyasi ahlak ölçüleri olmadığı, sadece maddi çıkarlar düşünüldüğü için Türkiye’ye sert tutum almadılar. Şimdi bazı yaptırımlardan ve tutumlardan söz etseler de çok anlamlı değildir. Kaldı ki, bu yaptırımları da kuşa çevirerek gündeme getirmişlerdir. Bu açıdan Türkiye de, Avrupa da yeniden ilkesiz, sadece maddi çıkara dayalı ilişkiler geliştirebilirler. Rusya ile eski ilişkiler yürütülmese de tümünden ilişkileri koparmayacakları görülebilir. Soğuk savaş döneminde bile Rusya ile bazı ilişkiler içine girildiyse şimdi daha rahat bu ilişkileri sürdürebilirler. Ancak ne olursa olsun Türkiye’nin dışarda da eski gücünü bulamayacağı, işbirlikçilik yapmaktan başka bir seçeneği olmadığı açıktır.

TC, Kürtleri yalnızlaştırayım derken Kürtlerin mücadele dostları ve doğal müttefiklerini artırmıştır

Türkiye 2015 yılından bu yana içerde ve dışarda öyle bir politika izledi ki, bu aynı zamanda Türkiye’nin içerde ve dışarda köklü politik değişimler yapmasını zorunlu hale getirdi. Ağır baskılar ve sert mücadeleler ortamı aynı zamanda köklü değişimlerin yaşanacağı zemini yaratır. Bu açıdan, Türkiye’nin önemli değişim ve gelişmelerin yaşanacağı bir sürecin arifesinde olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

AKP iktidarı Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırmak için Türkiye içinde tüm demokrasi güçlerine ve kendileri gibi düşünmeyen herkese saldırdığı gibi, dışarda da saldırı yaptığı güçleri artırmıştır. Bu da, bu iktidara karşı içerde ve dışarda daha geniş bir yelpazede mücadeleyi ortaya çıkarmıştır. Bu açıdan Kürtleri yalnızlaştırayım ve ezeyim derken Kürtlerin soykırımcı sömürgeci faşist iktidara karşı mücadele dostlarını ve doğal müttefiklerini artırmıştır. Kürtlerin daha geniş bir yelpazede demokrasi mücadelesi yürütmesinin

zeminini yaratmıştır. Baskılarla Kürt’e yanaşan herkese saldırarak sonuç almak isterken, tersi bir sonuçla karşılaşmıştır. Faşizme karşı direnilmeseydi, belki amaçlarına ulaşırlardı. Ancak başta Kürt halkının ve gerillanın bedeller ödeyerek yürüttüğü mücadele amacına ulaşmasını engellediği gibi, bu iktidarı yıkmakla karşı karşıya da getirmiştir.

Bu gerçeklik düşünüldüğünde, Kürt halkı dostlarını ve ittifaklarını artırarak mücadeleyi geliştirme fırsatı oluşmuştur. Özellikle üçüncü güç olma konumunu güçlendirme imkanı fazlasıyla artmıştır. Üçüncü güç olma konumunu ne kadar güçlendirirse AKP-MHP faşist ittifakına karşı mücadelede daha etkili hale gelir. Bu iktidardan rahatsız olanları daha fazla demokrasi mücadelesi içine çekebilir. Bu açıdan Türkiye’de esas olarak üçüncü güç olma konumunu güçlendirirken yeni ittifaklar ve dostlar da yaratılmalıdır. Yine doğal müttefikleri yaratmak da mevcut iktidarı yıkmada katkı sunar. Aslında soykırımcı sömürgeci

duyması ve tutum ortaya koymasını sağlamaktadır. Şu anda tepkiler ve tutumlar çok geniş bir toplumsal harekete dönüşmemiş olsa da AKP-MHP faşist iktidarının toplumun çoğunluğunu karşısına aldığı açıktır. Sorunlar o kadar ağırlaştırılmıştır ki, şovenizmi şahlandırmak için yapılan tüm çabalar da istedikleri sonucu vermemektedir. Bu açıdan küçük büyük demeden yapılan her eylem ve mücadele bu iktidarın sonunu yakınlaştırmaktadır.

‘Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı’ Hamlemiz başarıya ulaşacaktır

‘Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı Hamlesi’ çerçevesinde Türkiye’de yapılan eylemler yetersiz de olsa bir mücadele duyarlılığı yaratmıştır. Son zamanlarda HDP’nin halkla gerçekleştirdiği buluşmalar, tüm baskılara rağmen halkın katılımı ve desteği faşizmin amaçlarına ulaşmadığının

● Kuzey ve Doğu Suriye halkları Türk devletine ve işgaline karşı mücadele içine girmeden, Türk devletinin saldırıları püskürtülmeden özgür ve özerk Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye’nin korunamayacağını bilincindedirler. Artık sadece bir alanda direnerek Türk devletinin işgallerinin sonlandırılmayacağını görmüşlerdir. Bu bakımdan Rojava’daki halkımız ile Kuzey ve Doğu Suriye’nin tüm halkları bir savaşa hazırlanmaktadır. Bu savaş kaçınılmaz hale gelmiştir.

güçlerin Türkiye’yi Kürtlere kapatma politikası 31 Mart-23 Haziran yerel seçimlerinden sonra önemli oranda kırılmıştır. O zaman izlenen taktiğin çok önemli siyasal ve toplumsal sonuçları olmuştur. Kürtleri yalnızlaştırma temelinde ezme politikasına önemli darbe vurulmuştur. Bunu Kürt halkının özgürlük mücadelesinde çok önemli bir kazanım olarak görmek gerekir. Bunu anlamamak siyasal olarak çok sığ bir yaklaşımı ifade eder. Kürt halkını özgürlüğe götürecek temel stratejinin politik boyutlarını görmemek olur. Kürt halkının mücadelesinin Türkiye halkları ve demokrasi güçleriyle birlikte ortak mücadele yürütme imkanları her zamankinden daha fazladır.

Türkiye’de Boğaziçi Üniversitesi’nde gençlik mücadelesinin canlanması da yıllardır faşizme karşı verilen büyük mücadelenin sonucudur. Eğer gerillanın büyük mücadelesi, Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin direnişi olmasaydı Boğaziçi Üniversitesi’nin direnişi bu boyutta olmazdı. Direniş her zaman faşist güçleri teşhir eder. Toplumda karşılık bulamaz, siyasal olarak daraltır. Bu da yeni direnişlere zemin olur. Hatta ayaklanmaları bile ortaya çıkarır. Kuşkusuz kapitalist modernitenin toplumsallığı dağıtması ve bireyciliği geliştirmesi direnişler ve toplumsal mücadeleler için olumsuzluklar yaratmaktadır. Ancak Kürt halkının mücadelesi ve demokrasi güçlerinin direnişi o kadar haklı pozisyonda ki, faşizme karşı geniş bir toplumsal kesimin tepki

açık kanıtıdır. Amaçlarına ulaşamayan faşizmin de çökmesi kaçınılmazdır. Wan ve Batman’da halkın tüm baskılara rağmen kitlesel yürüyüş yapması da aslında bu gerçekliğin en somut kanıtıydı. Bu süreçte zindandaki yoldaşların direnişi de soykırımcı sömürgeciğe karşı Kürt halkının iradesi olarak tutum koymayı ifade etmektedir. Onlarca cezaevindeki Kürt tutsakların tutumu ve eylemini dünyanın başka bir yerindeki cezaevi eylemleriyle karşılaştırmamak gerekir. Binlerce devrimcinin zindanda olması bir halkın siyasal iradesi anlamına gelmektedir. Tüm baskılara rağmen Kürt halkının ne zindanlardaki ne dışardaki ne de özgürlük dağlarındaki direnişi kırılabilmiştir. Mücadelenin tüm alanları ağır saldırılara rağmen dimdik ayakta. Bu nedenle ‘Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı Hamlemiz’ başarıya ulaşacaktır. Bu hamlenin en önemli hedeflerinden olan AKP-MHP iktidarının yıkılması sağlanacaktır.

Bu hamlenin direniş gücü sadece zindan değildir. Kürdistan’ın dört parçasındaki halkımızdır, gençliktir, kadındır. Zindanlar sadece bu mücadelenin bir parçası olarak görülmelidir. Bu açıdan diğer mücadele alanları zindan direnişinin destekçisi değildir. Direnişin esas aktörü zindan dışındaki güçlerdir. Diğer alanda çeşitli eylem yapan güçler kendilerini zindandaki arkadaşların destekçisi olarak görmemelidirler. Direnişin ağır yükünü zindandaki yoldaşlara bırakmamalıdır.

Tabii ki tutsakların aileleri de bu direnişin önemli bir parçasıdır. Bu hamle Türkiye’de de, Bakur’da da bundan sonra daha da kapsamlılaşarak sürecektir. Covid-19 her yerde eylemlere katılımı zayıflatsa da, eylemlerin sürekliliği önemlidir. Sömürgeci Türk devleti ve kapitalist modernist güçler ve iktidarlar Covid-19’u halkın mücadelesini engellemenin gerekçesi ve fırsatı haline getirmişlerdir. Devrimci demokratik güçlerin her yerde bu eylemleri zengin yol ve yöntemlerle aşmaları gerekir.

Kuşkusuz bu hamle Kürdistan’ın tamamında ve yurtdışındaki halkımızın hamlesidir. Kürdistan’ın hiçbir parçasında bu hamleyi gevşetmemek gerekir. Rojava da, Başur da, Rojhilat da bu hamleye etkin katılmalıdır. Kürt uluslaşmasının sembol alanı haline gelmiş Avrupa’daki halkımız zaten bu hamlelerde her zaman etkin yer almaktadır. Kürdistan’ın her parçasındaki direnişin parçası olan bir alanımızdır. Kürdistan’ın dört parçasından gelen halkımız Avrupa’da hem ulusal

me ve eylemlerde hiç kullanılmaması gerekir. Buna ‘sıfır teknik kullanım’ da diyebiliriz. Artık her yerde devrimci mücadelenin temel ilkesi bu olmalıdır. Bu ilkeye uyulmadığı takdirde diğer çabalarda başarılı olmak mümkün değildir. Türkiye ve Bakurê Kurdistan pratiği bu gerçekliği fazlasıyla kanıtlamıştır.

Bu hamlenin önemli bir boyutu da Önderliğin fiziki özgürlüğüdür. Bugün Önderlik sadece Kürt halkının değil insanlığın önderi haline gelmiştir. Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Paradigmasıyla kapitalist moderniteye karşı Demokratik Moderniteyi ortaya koyarak insanlığın sorunlarına çözüm yolunu göstermiştir. Önder Apo kadın özgürlükçü ve iktidarı hedeflemeyen örgütlü topluma dayalı Demokratik Konfederal sistemle bugün insanlığın kapitalist modernite içinde yaşadığı çıkmaza bir çare ortaya koymuştur. Şu anda insanlık kapitalist modernitenin yarattığı sorunlar karşısında çözümsüz ve çaresiz değildir. Bu da insanlığın önümüzdeki yıllarda Demokratik Modernite çizgisinde özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirerek kapitalist moderniteye karşı alternatif hale geleceğini göstermektedir. Zaten Önderliğin dünyanın her tarafında sahiplenilir hale gelmesi ve özgürlüğü için başta sendikalar olmak üzere kampanyalar başlatılması, bu gerçekliğin ifadesi olmaktadır. Soykırımcı-sömürgeci Türk devleti İmralı’da uyguladığı tecritle Önderliğimizi etkisiz kılmak isterken kendisi dünyada tecrit olmuş, Önderliğimiz ise tüm dünyada halkların sahiplendiği Önderlik haline gelmiştir. Sadece özgürlüğü istenmemekte, Demokratik Konfederal sisteme dayalı demokratik sosyalist çizgisi de halkların özgürlük ve demokrasi bayrağı olarak, halkların elinde yükselmektedir. Hamlenin böyle bir uluslararası güç kaynağı da bulunmaktadır. Eğer bu hamlede tecridin kırılması ve Önderliğin fiziki özgürlüğünün öne çıkması durumu yaşanmışsa bunu yaratan Önderliğin paradigmasının tüm halklar tarafından sahiplenilmesidir. Bu gerçeklik bizlere Önder Apo’nun paradigmasının, ideolojik ve teorik tezlerinin tüm dünya halklarına daha fazla tanıtma ve halkların kapitalist moderniteye karşı mücadelelerinin etkili hale gelmesini sağlama sorumluluğu da yüklemiştir.

Rojava’daki halkımız ile Kuzey ve Doğu Suriye’nin tüm halkları bir savaşa hazırlanmaktadır

Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncü olması tartışmasız bir gerçektir. Türk devletine işbirlikçi olan kesimler dışında tüm Kürtler, bu gerçeği çok iyi anlamışlardır. Türk devletinin Rojava’ya yönelik saldırılarını aralıksız sürdürmesi bunun açık kanıtıdır. Saldırılarının tek nedeni; Kürtlerin Rojava’da diğer halklarla birlikte özerk bir yönetim kurmaları ve kendi kendilerini yönetmeleridir. Ayn İsa’ya saldırısının Kürt düşmanlığı dışında hiçbir gerekçesi yoktur. Adım adım Rojava Devrimi’ni tasfiye etmek istemektedir. Ayn İsa’ya saldırarak Kobanê ve Minbic’i Cizîrê bölgesi, ile ilişkisini koparmak istemektedir. KDP ve ENKS’nin politikaları da bu saldırıları meşrulaştırarak teşvik etmektedir. KDP ve ENKS, çetelerin Efrîn, Serêkaniyê ve Girê Sipî’ye yerleştirilmesine karşı çıkmadığı gibi, Rojava Devrimi ve Kuzey ve Doğu Suriye yönetiminin zayıflaması açısından bu işgallerin parçası da olmuşlardır. Hala da buradaki işgallerin sonlandırılması için bir tutum ve mücadele içinde değildirler. Türk devletinin işgaliyle buralara yerleşen çetelerle siyasal ilişki ve ittifaklarını sürdürmektedirler.

Türk devleti Ayn İsa’ya saldırı yanında, sürekli topraklarından göç edip

Şehba alanına yerleşen Efrînilere yönelik de saldırılar yapmaktadır. Son saldırıda bir kadın ve iki çocuk katledilmiştir. Daha önceki saldırılarda da birçok çocuk katledilmişti. Türk devletinin ne kadar Kürt düşmanı olduğunu tüm dünya öğrenmiştir. Rojava'da Kürt halkı da bu bilinçle Türk devletinin işgaline karşı tutumunu ve direnişini sürdürmektedir. Efrîn işgalini sonlandırmada kararlı oldukları gibi Fırat'ın doğusunda Türk devletine karşı kapsamlı bir savaşa hazırlanmaktadırlar. Kuzey ve Doğu Suriye halkları Türk devletine ve işgaline karşı mücadele içine girmeden, Türk devletinin saldırıları püskürtülmeden özgür-özerk Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye'nin korunamayacağını bilincindedirler. Artık sadece bir alanda direnerek Türk devletinin işgallerinin sonlandırılmayacağını görmüşlerdir. Bu bakımdan Rojava'daki halkımız ile Kuzey ve Doğu Suriye'nin tüm halkları bir savaşa hazırlanmaktadır. Bu savaş kaçınılmaz hale gelmiştir. Kuzey ve Doğu Suriye yönetiminin açıklamaları ve halkın tutumu, Türk devletiyle şiddetli bir savaş yaşanacağını göstermektedir. ABD ve Rusya aracılığıyla yapılan ateşkes ve anlaşmaların hiçbir değerinin olmadığı, sadece işgalleri ve saldırıları normalleştiren ve meşrulaştıran bir rol oynadığı anlaşılmıştır. ABD ve Rusya ile de ilişkili olunabilir, ancak onlar çıkarı dışında hiçbir şey düşünmezler. Çıkarları gerektirirse ve çıkarları örtüşirse tutumları olur, yoksa onlardan hak, adalet, eşitlik, demokrasi, ahlak ve vicdani olarak bir şey beklemek yanlıştır.

ABD zaten Rojava Devrimi'ni sapırtmak, ENKS üzeri KDP'yi etkili kılmak istemektedir. Daha doğrusu, KDP ve ENKS'nin bazı petrol alanları dışında Rojava ile bir ilgileri yoktur. Dar bir alandaki petrol bölgesini ele geçirerek Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye'yi Türk devleti ve Suriye rejimine teslim etme dışında bir politikaları yoktur. Bu açıdan Rojava devrimcileri Kuzey ve Doğu Suriye halkları ile birlikte Türk devleti ve Suriye rejimine ve destekçilerine karşı direnerek kazanımlarını koruyabilirler. Kuşkusuz Suriye'nin demokratikleşmesi doğrultusunda çözüm, en doğru yoldur. Ancak bu çözümü de ABD, Rusya ve Türkiye önlemektedir. Zaten Suriye rejiminin de demokratikleşme temelinde çözüm yaklaşımı yoktur. Ancak mücadele ve toplumun demokratik örgütlenmesi işgalleri sonlandırıp Suriye sınırları içinde bir demokratik çözümü sağlayabilir. Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi ancak mücadele ederek Suriye içinde varlığını koruyup demokratik Suriye'nin parçası olabilir.

ABD, PKK'yi tasfiye edip yarattığı örgütlenmeleri kontrolüne almak istemektedir

Türk devleti Kürt halkının Kürdistan'ın tüm parçalarındaki uyanışını her yerde tasfiye etmek için her türlü yol ve yöntemi mubah görmektedir. Öte yandan Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için tüm ilişkilerini kullanmaktadır. Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için birçok güce Türkiye'yi pazarlamaktadır. Siyasi, askeri ve ekonomik potansiyelini başka güçlere sunarak, Kürt soykırımını tamamlamayı amaçlamaktadır. ABD ile bazı çelişkiler yaşasa da, PKK karşıtlığında ortaklaşma ve Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme konusunda hemfikirdirler. ABD'nin TC'yi Rojava'ya sokması, Irak, KDP ve Türkiye'yi bir araya getirerek Şengal'deki halkın özerk sistemini ve özsavunmasını ortadan kaldırmak istemesi, Medya Savunma Alanları'nın TC ve KDP işbirliğiyle kuşatılmasının arkasında ABD bulunmaktadır. ABD, PKK'yi tasfiye edip

PKK'nin Kürdistan'ın tüm parçalarında yarattığı örgütlenmeleri ve mevzileri kendi kontrolüne almak istemektedir. Türk devletini, çeteleri, KDP'yi ve Irak'ı, PKK'yi zayıflatmada kullanmak istemesi bu amaçlıdır. Böylece ABD'nin de özgür Kürt'ü istemediği, Ortadoğu'nun demokratikleşmesi gibi bir isteğinin olmadığı herkes tarafından görülmüştür. TC ve KDP gibi güçler de ABD'nin bu politikasından yararlanarak, Kürt halkının özgürlük mücadelesine saldırmaktadırlar. KDP ile TC'nin PKK'ye karşı ortak politika yürüttüğü açıktır. Ancak bu politika ABD'nin politikalarından bağımsız ele alınamaz.

Trump döneminde bu politika kendini çok açık bir biçimde ortaya koymuştur. Biden döneminde bu politikanın ne kadar değişeceğini zaman gösterecektir. Ancak Biden'ın politikalarının ,Trump'in bölge politikalarından bazı farklılıklar göstermesi beklenebilir. Yeni dışişleri bakanının Türkiye'yi 'sözde müttefik' olarak tanımlaması, Türkiye'nin tüm politikalarına destek vermeyeceklerinin işareti gibi görülebilir. Aslında Türkiye'ye, biz sana her türlü desteği verdik ancak sen bunu istismar ettin, diye en azından mevcut iktidarın bazı politikalarına sorun yaratacakları söylenebilir. Öte yandan Trump yanlılarının kongre baskınından sonra Biden'ın kendini daha fazla demokratik gösterme ihtiyacı duyması ve bu çerçevede Ortadoğu'daki demokrasi güçlerine duyarlılık göstermesi söz konusu olabilir. Yoksa ABD'nin imajını düzeltmezler. Şimdiye kadar dünyaya kendilerini böyle demokratik gösteriyorlardı. Bu nedenle Biden'ın başkanlık dönemi bir imaj tazeleme dönemi olabilir. Bu açıdan da Trump politikalarından ayrı bir yaklaşım gösterebilir. Aslında iktidarların değişikliğiyle ABD'nin dış politikasında köklü değişiklikler olmazdı. Ancak kongre baskınının bazı farklılıkları beraberinde getirmesi mümkündür.

● **Kuşkusuz PKK'yi tasfiye etme TC'nin isteği ve KDP'nin beklentisidir. Ancak bu, PKK tarihini ve Kürt halkının geldiği düzeyi anlamamaktır. PKK'ye bazı darbeler vurulabilir ama tasfiye edilemez. Bu saldırılar PKK'nin daha da güçlenmesinden başka bir sonuç vermez. PKK zaten zorluklara katlanarak, ağır bedeller ödeyerek gelişmiş ve kazanımlar elde etmiştir. Bu da Kürt'ün ve Kürdistan'ın özgürleştirilme kanunudur. Bu kanunun yaşanması ve yaşatılması sadece bu mücadelenin doğal sonuçlarıdır. Kürt halkının özgürlüğü böyle badireler ve engeller aşarak sağlanacaktır. PKK bu bilinçle mücadeleyi geliştirmiştir, bu bilinçle mücadeleyi başarıya götürecektir.**

Türk devleti tehdit, şantaj ve baskıyla bölge politikasında etkili olmak istedi. Son olarak Irak'a ve Başûrê Kurdistan'a savunma bakanı ve genelkurmay başkanının gitmesi, MİT'in de bu görüşmelere katılması Türk devletinin yapacağı saldırıların siyasi ayağını oluşturmak istediğini göstermektedir. Bu görüşmelerden sonra 'teröre karşı mücadelede iyi şeyler olacak' açıklamaları yapmaları böyle bir amaçlarının olduğunu ortaya koydu. Zaten KDP'nin 2020 baharından beri Medya Savunma Alanları'nı kuşatmaya alması, Rojava sınırını tamamen kapatması, Mexmûr ve Şengal'e yönelik politikaları tamamen Türk devletiyle ortak hareket ettiklerini açıkça gözler önüne sermiştir. KDP tutumu ve yaptıklarıyla bu konuda kuşkuya yer bırakmamıştır.

Kim Şengal'e ve Mexmûr'a saldırırsa DAİŞ'le aynı konuma düşecektir

Zaten Ekim ayında KDP ile Irak Şengal'de özerk yönetimi tasfiye etme, özsavunma güçlerini etkisizleştirme anlaşması yapmışlardır. Bu anlaşmanın bir tarafı da Türk devletiydi. ABD ve bazı Avrupa ülkelerinin de bu anlaşmaya destek verdikleri görüldü. Böyle kirli bir anlaşmaya BM de ortak edilmişti. Ancak Şengal halkının direnişi tüm bu oyunları bozdu. Çünkü anlaşmayı yapanlar, Şen-

gal'i DAİŞ'e bırakıp Êzidîleri soykırımla karşı karşıya bırakanlardır. Êzidîlerin özerk yönetimi KDP'den de, Irak'tan da daha meşru bir güç olarak Şengal'de bulunmaktadır. Şengal'i bırakanların bir meşruiyeti kalmamıştır. Êzidîleri kim soykırımdan kurtarmış, Şengal'in DAİŞ'in eline geçmesini kim engellemişse o Şengal'de meşru güçtür. Meşruiyeti de sadece kağıtlar üzerinde yazılanlar belirlemez. Meşruiyetin ne olduğunun ortaya konulmasının da bir ahlaki, vicdani, adalet, hakkaniyet ölçüsü vardır. 2014 yılından sonra yaşananlar ortadayken Irak ve KDP'nin bir anlaşma yapıp direnenleri tasfiye etmek istemeleri eşkıyalıktır, edepsizliktir, zorbalıktır. Bunun da hiçbir meşruiyeti yoktur. Kim desteklese de böyle kirli bir anlaşmaya meşruiyet kazandıramaz. Aslında böyle bir anlaşma ve bu temelde gönderilen güçle Êzidîler korkutulup teslim alınmak istenmiştir. Ancak Êzidîler direnince bu plan yürütülememiştir. Anlaşmanın bir tarafı olan Irak hükûmeti de bu anlaşmanın yürümeceğini görmüştür. Irak'ta hiçbir siyasi güç bu anlaşmaya destek vermiyor. Sadece Kazimi ve birkaç bürokrat ile bazı KDP'lilerin yaptığı anlaşmadır. Hükümetin çoğunluğunun da desteğini almayan bir anlaşmadır. ABD, Avrupa ve alet edilen BM de bu anlaşmanın yürümeceğine inançlarını kaybetmişlerdir. Sadece TC ve KDP bu anlaşmanın uygulanması için Irak'a baskı yapmaktadırlar. Ancak Irak'ta birçok siyasi güç de en doğru çözümün, Êzidîlerle bir uzlaşma yapılması gerektiği kanaatine ulaşmıştır. Türk savunma bakanı Hulusi Akar'ın bir gündemi de Şengal'e ortak operasyon yapılmasıydı. Karadan olmasa da havadan destek vererek Irak ve KDP askeri güçlerini Şengal'e sokma planını dayatmıştır. Bu dayatmanın ne kadar kabul edildiğini bilmiyoruz. Ancak Irak'ı Êzidîlerin üzerine sürme dayatması yapılmaktadır. Bu

olduğu gibi buraya yönelik baskı ve saldırının TC ve KDP'nin istemi dışında hiçbir gerekçesi yoktur. Ne Şengal'in ne de Mexmûr'un Irak'ı rahatsız edecek, Irak aleyhine olacak bir tutumu ve faaliyeti olmamıştır. Aksine DAİŞ'e karşı direnişleriyle Irak'a en fazla gücü ve desteği vermişlerdir. Hewlêr'in kapısını Mexmûruların tuttuğunu herkes bilmektedir. KDP de, Irak da Mexmûr halkına ve gerillaya teşekkür etmiştir. Irak başbakanı Haydar Abadi gerillaların Irak'ı savunduğunu açıkça dile getirmiştir. Bu açıdan Şengal ve Mexmûr direndiğinde tüm insanlık vicdanı onların yanında olacaktır. Kim Şengal'e ve Mexmûr'a saldırırsa DAİŞ'le aynı konuma düşecektir ya da TC ve DAİŞ adına buralara saldırmış olacaktır. Kuşkusuz Şengal ve Mexmûr'a yönelik saldırılar karşısında tüm Kürt halkı ve demokratik kamuoyu duyarlı olmalıdır.

KDP'nin PKK'ye karşı tutumu tamamen düşmanca ve Kürt düşmanlarına ajanlık biçimindedir

TC ve KDP, Özgürlük Hareketimize ve Önderlik çizgisine yönelik tasfiye hareketinin odağına Medya Savunma Alanları'nı almışlardır. Zinê Wertê'de gerilla alanlarına yakın askeri güç yığılması, Xinêre'de gerilla alanlarına yerleşmek ve kuşatmak istemesi, Garê'de tamamen saldırı amaçlı askeri güçler konumlandırarak gerillayı kuşatma ve tüm yol hatlarını kesmeleri, TC'nin Hef-tanîn'e yönelik işgal hareketi, hava saldırılarının her gün sürmesi gerillanın Medya Savunma Alanları'ndan çıkarılmasına yöneliktir. Bu saldırıya Irak'ı da ortak etmek istemeleri saldırılarını uluslararası hukuk çerçevesinde meşru ve haklı kılma çabasıdır. KDP açıkça, 'Türk devletine yönelik savaşı bırakın' demektedir. Gerillanın 40 yıldır bulunduğu alanları bırakması istenmektedir. PKK

nasıl tasfiye ettirdiyse benzer bir politikayı şimdi PKK'ye yönelik uygulamaktadır. Şu anda KDP'nin PKK'ye karşı tutumu tamamen düşmanca ve Kürt düşmanlarına ajanlık yapma biçimindedir. Herhalde KDP, PKK'nin tasfiyesine inandırılmıştır. PKK tasfiye edilirse PKK'nin yarattığı değerlerin kendisine kalacağı söylenmiştir. Özcesi tarihte birçok Kürt kesiminin düşürüldüğü tuzağa KDP de düşürülmüştür. Ne tarihten ders alınmıştır ne de düşman tanınmaktadır. PKK tasfiye edildiğinde kendisinin ne duruma düşürüleceğini anlamayan tarihi bir gaflet yaşamaktadır. KDP'nin izlediği politikaya başka bir tanımlama bulmak mümkün değildir.

Kuşkusuz PKK'yi tasfiye etme TC'nin isteği ve KDP'nin beklentisidir. Ancak bu, PKK tarihini ve Kürt halkının geldiği düzeyi anlamamaktır. PKK'ye bazı darbeler vurulabilir ama tasfiye edilemez. Bu saldırılar PKK'nin daha da güçlenmesinden başka bir sonuç vermez. PKK zaten zorluklara katlanarak, ağır bedeller ödeyerek gelişmiş ve kazanımlar elde etmiştir. Bu da Kürt'ün ve Kürdistan'ın özgürleştirilme kanunudur. Kürt'ü ve Kürdistan'ı özgürleştirme kanununun yaşanması ve yaşatılması sadece bu mücadelenin doğal sonuçlarıdır. Kürt halkının özgürlüğü böyle badireler ve engeller aşarak sağlanacaktır. Zorluklara ve saldırılara karşı bu mücadele, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin en doğal durumudur. PKK bu bilinçle mücadeleyi geliştirmiştir, bu bilinçle mücadeleyi başarıya götürecektir. Kürt halkının mücadele diyalektiğinde, zorluklara karşı direnirsen gelişir ve büyürsün, gerçekliği vardır. Direnmeyenler, zorluklardan kaçanlar zaten Kürdistan'da kaybetmeye mahkumdurlar. Kürdistan Devrimi kolay olsaydı zaten PKK dışında ve öncesinde var olan birçok parti ve hareket bu mücadeleyi geliştirirdi. PKK, Kürt ve Kürdistan mücadelesi zor olduğu için tarih sahnesine çıktı; bu ihtiyaç

defalarca, aynı zamanda Başûrê Kurdistan statüsünün savunma gücüyüz, bu statüyü tanımama gibi bir yaklaşımımız yoktur, KDP ile savaşıma gibi bir anlayışımız da yoktur, böyle bir savaş TC'nin işine yarar, neden böyle bir savaş içine girelim, demesine rağmen KDP hala Kürt kamuoyunu ve dünyayı aldatmak, saldırganlığını ve 'TC ile işbirliğini meşrulaştırmak için statümüzü, yönetimimizi tanımıyorlar, pêşmergeye saldırıyorlar' gibi yalan ve kara propaganda yapmaktadır. Daha da ötesi, PKK'ye karşı yürüteceği savaşa YNK, Goran ve İslami partileri ortak etmek için parlamentodan karar çıkarmak istemektedir. KDP açıkça söylem, tutum ve attığı adımlarla birlikte bir savaşa hazırlanmaktadır. Böyle bir savaşta TC'nin de hava desteği olacağı açıktır. Zinê Wertê'de ve Xinêre'de gerillaların katledilmesi bunun açık kanıtıdır.

KDP şu anda Türk devletinin gerillaya karşı yürüttüğü savaşın ortağı olmuştur. Behdînan'da MİT'e istihbarat vererek yapılan hava saldırılarında çok sayıda arkadaşımız şehit düşmüştür. Türk devletinin PKK'ye yönelik istihbarat faaliyetlerine her türlü destek verilmektedir. Birçok kişinin TC ajanı haline gelmesinde KDP'nin istihbarat örgütü olan Parastin'in rolü bulunmaktadır. Şimdiye kadar kendine rakip gördüğü Kürt partilerini soykırımcı sömürgeci Kürt düşmanları eliyle

PKK'yi ortaya çıkardı. Bu açıdan zorluklar ve saldırılar bizim için sadece ve sadece mücadele gerekçesidir.

TC ve KDP'nin saldırıları önümüzdeki dönemde aratacaktır. Buna karşı dün olduğu gibi bugün de halkımızın desteği ve direnişi ile bu saldırılara karşı konulacaktır. Biz mücadele için varız. Bu mücadelede yerlerini alması gerekenler de sorumluluklarını yerine getirirlerse saldırganları yenilgiye uğratacak ve başarıya ulaşacağız. Tabii ki başta gençlik ve kadın olmak üzere halkımızın da bu mücadele içinde yerini alması gerekir. Sadece gerilla ve fedailerle sonuç alınamaz; halkla birlikte bu mücadele başarıya götürülecektir. Ancak Kürdistan gerçeğinde gerilla ve fedailik olmadan da mücadeleyi başarıya götürmek mümkün değildir.

2021 yılı büyük bir mücadele yılı olarak geçecektir. Kürtlerin düşmanları ve soykırımcılar Özgürlük Hareketi'ni ve yürüttüğü mücadeleyi ezmek ve Kürt soykırımı önündeki engeli kaldırmayı hedeflemektedir. Bizler de bu Kürt, demokrasi ve insanlık düşmanı güçlerin saldırılarını boşa çıkararak Kürdistan'ı özgürleştirip, Ortadoğu'yu demokratikleştireceğiz. Ortadoğu'yu demokratikleştirme temelinde de Kürt'ün varlığını ve özgürlüğünü güvenceye alacağız.

Trump bir taraftan kapitalist modernitenin has temsilcisi olarak sistem karşıtı güçlere, kadınlara, farklı toplumsal kesimlere düşmanlık yaparken, diğer taraftan sistemden memnun olmayan ya da toplumun de klase kesimleri olarak ifade edilen lümpenlere seslenmektedir. Neredeyse kendisini sistem karşıtı göstermektedir. İşte toplumsal sorunların ağırlaştığı, çözümsüzlüğün kol gezdiği bir dönemde sistemin ürettiği serseri mayın gibi gezen bu kesimler bir ajitasyonla kendilerine düşman gösterilene saldırmaktadır. Toplumsal kriz en kirli ve düşmüş kesimde kendini böyle dışa vurmaktadır.

Bazılarının sandığı gibi kapitalizmin merkezinin yaşadığı kriz başka modernist güçleri öne çıkarmayacaktır. ABD'deki kriz Avrupa'nın da Çin'in de Rusya'nın da krizidir. Sistem krizi ilk önce sistemin en tekamül etmiş alanında ortaya çıkmıştır. Sonrasında diğer ülkelerde yaşanacaktır. Hatta daha kabası ve derin halini. Sistem içi çözümler krizleri sonlandırmaz sadece bir süre yumuşatabilir ve erteleyebilir. Özellikle alternatifinin tam devreye girmediği süreçte bunlar gerçekleşebilir. Eğer sistem içi de olsa krizlere müdahale edilmezse bu tür krizler her yerde beklenmelidir. Ancak şimdiden sistem içi bazı çözüm arayışları başlamıştır. Biden'in Demokrat Parti içindeki rakibi Sanders'ın İlerici Enternasyonal oluşumuyla böyle bir arayış içinde olduğu görülmektedir. Sistem krizine ABD içinde bir çözüm bulma arayışına girilmesi de anlaşılmalıdır. Çünkü; krizin ne olduğunun en iyi biçimde ABD'de anlaşılma imkanı vardır. Çünkü; sistem krizinin verileri ABD'de daha kapsamlı biçimde kendini ortaya koymaktadır.

ABD'de, Batı Avrupa demokrasileri için bile örnek gösterilen bir siyasi sistem vardı. Belki başkanlık sistemiydi. Ancak hem meclis ve senato güçlüydü hem de yerel demokrasi güçlüydü. Seçimle gelen belediye başkanı ve valilerin yetkilerinin ne kadar fazla olduğunu kongre binası baskını vesilesiyle bir daha gördük. Sistem kendi içinde otoriter eğilimleri sınırlandıran bazı dengeler oluşturmuş. Yani farklı burjuvazi kesimleri arasında bir ilişki ve uzlaşmayı ifade eden bir siyasi sistem oluşturulmuş. Yaşanan son olaylar bunun da bir gerçek demokrasi olmadığını, sınırlı bir demokratik zemini bile koruyamadığını göstermiştir. Avrupa'da 4 yılda bir seçimle oluşturulan parlamenter sistem denilen demokrasi deneyimi, İkinci Dünya Savaşı öncesi faşizmin iktidara gelişini engelleyememişti. Bu nedenle savaş sonrası Avrupa'daki siyasi sistem sorgulanmış, bu tür eğilimleri engelleyecek, parlamento üzerinde sürekli etkide bulunacak baskı gruplarının oluşturulması durumu ortaya çıkmıştı. Avrupa'da geliştirilen ve baskı grupları olarak tanımlanan bu sivil toplum örgütlerinin halkın yönetimi olan demokrasiyi sağlamadığı da Avrupa'da her gün daha iyi görülmektedir. Ne ABD ne Avrupa deneyimi sorunları çözecek bir demokrasi niteliğindedir. ABD'de tarihsel olarak devletin güçsüzlüğü bile kapitalist modernite koşullarında demokratikleşmenin gelişip güçlenemeyeceğini kanıtlamıştır.

Uzak Doğu'da hangi kapitalist modernist gücün hakim olacağı önem kazanmıştır

Kapitalist modernitenin 400 yıllık serüveni insanlığın sorunlarına çözüm bulamayacağını göstermiştir. Kuşkusuz Avrupa'da burjuvazi ve kapitalizme ait olmayan Rönesans'ın ve halk devrimlerinin yarattığı olumlu değerler vardır. Burjuvanın sömürsünü artırmak için bilimi kullanması ve bu temelde bilimsel-teknik olarak bazı gelişmelerin ya-

şanması kapitalizmin toplumsal sorunları çözmek bir yana ağırlaştırdığı gerçeğini örtemez. Maddi uygarlığın manevi değerlerle toplumsallaşan ve bu nitelikteki insani değerleri yaratan insanlığın hiçbir sorununu çözemeyeceği görülmüştür. Bu yönlü metafizik karakteri olan insanlığın maneviyattan kopuk olarak varlığını sürdüremeyeceği anlaşılmıştır. Bu açıdan doğru metafizik ve doğru maneviyat insanlığın olmazsa olmazı durumundadır. Bu açıdan maddi uygarlığın zihniyetiyle yetmiş siyasi zihniyetlerden ve toplum bilimcilerden insanlığın sorunlarını çözmeyi beklemek doğru olmaz. Esas sorun haline gelen toplumun dağılması ve kültürel yozlaşmaya, maddi uygarlığın bakışıyla çözüm bulmak mümkün değildir. Çünkü bu kesimler, maddi imkanlar, konformizm ve ekonomik anlayışla sorunları ve çözümünü ele almaktadırlar. Bu da sorunu anlamama ve çözümsüzlüğün devamı demektir.

● **Bugün Ortadoğu büyük bir çatışma alanı halinde olsa da, insanlığın sorunlarına çözüm bulacak bir coğrafya olmaya adaydır. Bu açıdan Ortadoğu'daki siyasal, toplumsal ve kültürel sorunların değerlendirilmesi ve doğru çözümlere kavuşturulması önem kazanmış bulunmaktadır. Öte yandan Kürt halkının özgürlük mücadelesinin verildiği coğrafya olarak da buradaki tüm gerçekliklerin doğru analizle anlaşılması ve bu çerçevede doğru mücadele yürütülmesi önemlidir.**

Zaten bugün de dünyadaki ve ülkelerdeki sorunlara böyle bir yaklaşım vardır. ABD ile Çin ve Rusya arasındaki sorunlara esas olarak ekonomik temelde bir siyasi bakış vardır. Bu ülkelerde toplumsal ve kültürel anlamda farklı bir görüş ve bu temelde mücadele ya da sorunlara yaklaşım yoktur. Çünkü; tümü de kapitalist moderniteyi esas almaktadır. Zihniyetleri de benzerdir. Yaşanan toplumsal ve kültürel sorunlarda belli bir geriden takip olsa da benzerdir. Kapitalist modernist güçler arasındaki mücadele esas olarak ekonomik alanda yaşandığı için çözümleri de bu eksende aranmaktadır. Bu gerçeklik kapitalist modernist dünyadaki zihniyetle dünyada yaşanan sorunlara çare bulunamayacağını göstermektedir. Aslında 20. yüzyılda bile bazı manevi değerler de gözetilirdi. Kapitalizmin küreselleştiği ve tüketim toplumunun hakim olduğu günümüzde zihniyet tamamen maddi ve ekonomik hale gelmiştir. Zaten bu nedenle insanlığın sorunları tarihin hiçbir döneminde görülmediği kadar artmıştır.

● **Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncülük politikası sonucu Kürt-Arap ilişkileri de geliştiğinde, Ortadoğu'daki siyasi durumun karakteri çok önemli bir değişiklik yaşar. Türkiye'nin Kürt düşmanı politikaları ve Ortadoğu'da hakimiyet arayışı, Ortadoğu'da gerçek bir barış ve demokratikleşme önünde engeldir. Demokratikleşmenin de, istikrarın da, barışın da önündeki en temel engel güç, Türkiye'dir. Türkiye'nin bu karakterine dayalı saldırganlığı püskürtüldüğünde, Ortadoğu'da tüm halklar için olumlu sonuçlar ortaya çıkaracak gelişmeler yaşanacaktır.**

Dikkat edilirse kapitalist modernist güçler arasındaki mücadelenin Uzak Doğu'ya kayacağı, kaydığı söylenmektedir. Çünkü; dünya nüfusunun çoğunluğu, yani tüketim yapacak insanlar orada bulunmaktadır. Kapitalist güçler açısından tüketim yapacak insanların varlığı önemlidir. Nasıl ki kapitalizm için enerji önemliyse, tüketilecek insanların varlığı da en az bunun kadar önemlidir. Bu açıdan Uzak Doğu'da hangi kapitalist modernist gücün hakim olacağı önem kazanmış bulunmaktadır. Ortadoğu enerji kaynakları açısından önemini korurken, Uzak Doğu da tüketici insan potansiyeli açısından önemli hale gelmiştir. Çünkü günümüzün kapitalizmi tüketimin sürekli artırılması üzerinde yaşamaktadır. Ancak 3 kıtının kavşığında bulunması, Avrupa'ya da yakın olması nedeniyle Ortadoğu hala önemini korumaktadır. Öte yandan tarih boyu uygarlık merkezi olmuş kültürel ve toplumsal karakterinin güçlü olduğu bir

bölgedir. Dinsel bağnazlık, dogmatizm ve tutuculuk bu değerlerin dinamik ve etkili hale gelmesini engelse de, bu coğrafya bu yönlü gücünü bugün de her bakımdan göstermektedir. Toplumsal ve kültürel sorunların insanlığın temel krizi haline geldiği günümüz dünyasında bu sorunlara doğru çözüm bulmanın coğrafyası olma zemini de çok güçlüdür. Bugün Ortadoğu büyük bir çatışma alanı halinde olsa da, insanlığın sorunlarına çözüm bulacak bir coğrafya olmaya adaydır. Bu açıdan Ortadoğu'daki siyasal, toplumsal ve kültürel sorunların değerlendirilmesi ve doğru çözümlere kavuşturulması önem kazanmıştır. Öte yandan Kürt halkının özgürlük mücadelesinin verildiği coğrafya olarak da buradaki tüm gerçekliklerin doğru analizle anlaşılması ve bu çerçevede doğru mücadele yürütmek önemlidir.

Dünyanın diğer tüm alanlarında kapitalist modernist güçler arasında bir

Ortadoğu'da süren Üçüncü Dünya Savaşı içinde Arap-İsrail ilişkilerinin gelişmesi İslamiyet'in ortaya çıkışından beri süren bir sorunun çözümünde önemli bir adım olmaktadır. Hatta İsrailoğulları ile Araplar arasındaki sorun çok eskilere dayanmaktadır. Hz. Musa ve kardeşi Hz. Harun öncülüğünde sürgün edildikleri Mısır'dan çıktıktan sonra bugünkü Filistin-İsrail topraklarına yö-neldiklerinde de yerleşik Araplarla uzun süren çekişme ve çatışma yaşamışlardır. Bu çekişme ve çatışma İslamiyet'le yeni bir boyuta kavuşmuştur. Bu çatışmanın bir boyutu dinsel olsa da kavimsel yönü çok eskidir. Bu açıdan Arap-İsrail sorununun çözümü binlerce yıla dayalı bir husumetin sona erdirilmesi olur. Kuşkusuz bu durum Ortadoğu'daki siyasal dengeleri ve ilişkileri de önemli düzeyde etkiler.

İsrail, devlet olduktan sonra Ortadoğu'da varlığını Türkiye'ye dayandı-

arak sürdürmeyi esas aldı. Böylece hasmı Araplar karşısında bir denge unsuru yaratmış oluyordu. Türkiye ise İsrail üzerinden ABD desteğini alarak bölgede etkili olmayı ve Kürt soykırımını tamamlamayı amaçlıyordu. ABD ve Avrupa'nın Kürt soykırımına göz yumması, Türkiye'nin İsrail ile kurduğu ilişkilere dayanıyordu. Şahlık döneminde İsrail-İran ilişkileri de çok sıkıydı.

İsrail, Türkiye'nin özellikle AKP iktidarı döneminde kendisini İslam'ın ve Arap dünyasının hamisi gibi göstermesi ve İsrail'e karşı hasmane tutum içine girmesi yeni arayışlara girmesine neden oldu. Artık sadece Türkiye'ye dayanamazdı. Türkiye'yi tümenden bir tarafa itmesinde de, dengeleyecek yeni ilişkiler gerekiyordu. Bu açıdan Araplarla ilişkiiyi düzeltme arayışına hız verdi. Bu konuda ABD ve İngiltere gibi ülkeler de destek oldu. Kuşkusuz hala İsrail ile Arap ülkeleri arasında sorun olsa da, her iki taraf da Türkiye'yi dengelemek için ilişki içinde olmayı kendi çıkarlarına uygun görmektedirler. Eğer bu ilişki doğru temellere oturur ve kalıcı olursa bundan tüm Ortadoğu halkları

ledir. İran'da siyasi bazı değişimler olduğunda, İsrail'in İran'la ilişkileri düzeltmek isteyeceğini görmek gerekir. İran'ın İsrail karşıtlığı yapması devrimi diğer Arap ülkelerine yayması amacıyla ilgiliydi. Bu konuda istediği sonucu alamadı. Öte yandan Arapların İsrail'e yaklaşması durumu ortaya çıktı. Bu durum orta vadede İran'ın İsrail karşıtlığını yumuşatması ve adım adım İsrail'le ilişki kurma içine girmesini gündeme getirebilir. Hatta giderek Türkiye'yi frenleme konusunda İsrail'le ortak bir tutum ortaya çıkabilir. Özcesi; İsrail'in Türkiye'ye karşı duyduğu güvensizlik ve bu temelde kuracağı yeni ilişkiler, Ortadoğu'daki siyasal ilişkilerde yeni bir denge durumu ortaya çıkarır.

Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncü olan bu politikası sonucu Kürt-Arap ilişkileri de geliştiğinde, Ortadoğu'daki siyasi durumun karakteri çok önemli bir değişiklik yaşar. Türkiye'nin Kürt düşmanı politikaları ve Ortadoğu'da

hakimiyet arayışı, Ortadoğu'da gerçek bir barış ve demokratikleşme önünde engeldir. Demokratikleşmenin de, istikrarın da, barışın da önündeki en temel engel güç, Türkiye'dir. Türkiye'nin bu karakterine dayalı saldırganlığı püskürtüldüğünde, Ortadoğu'da tüm halklar için olumlu sonuçlar ortaya çıkaracak gelişmeler yaşanacaktır.

Türkiye'nin dayandığı güç kaynakları zayıflamıştır

Türkiye'nin son zamanlarda Avrupa ile ilişkileri düzeltme söylemleri içeride ve dışarıda yaşadığı sıkışma sonucudur. AKP-MHP ittifakına dayalı politikalar sadece bu iktidarın çöküşünü getirmekte, Türkiye'nin de dış politikada çöküşünü ve bunun sonucunda büyük tehlikelerle karşılaşmasını beraberinde getirmektedir. Sadece mevcut iktidar değil, devlet aklı da bu tehlikeyi görmüş durumdadır. AKP iktidarı da bunu gördüğünden bu çıkmazdan bir çıkış aramaktadır. Bu nedenle reformlardan ve AB ile ilişkileri geliştirmekten söz et-

Arap-İsrail ilişkilerinin gelişmesini olumlu görmek gerekir

Ortadoğu'da mücadele sadece ABD müttefikleri ile Rusya ve Çin arasında geçmemektedir. İran, Türkiye, Araplar, İsrail ve Kürtler bu mücadelenin diğer önemli aktörleridir. ABD ve Rusya bu siyasi güçlerin bazılarıyla ilişki içinde olurken, bazılarıyla da çekişme ve çatışma halindedir. Bazı güçlerle ilişki ve çelişki diyalektiği içindedir. Ortadoğu karakteriyle, safların her zaman net olmadığı bir mücadele alanıdır. Bugün müttefik olan yarın karşı karşıya gelecek güçler olabiliyor. Müttefikler arasında da sorunlar yaşanabiliyor. ABD, Türkiye ile sorunlar yaşadığı gibi müttefik olan Rusya ve İran da zaman zaman karşı karşıya gelebiliyorlar. Bu açıdan Ortadoğu'da ilişki ve çelişkileri statik ve dogmatik bir yaklaşımla ele almak yanlış politik tutumlara götürebilir.

yararlanır. Aslında İsrail'in Ortadoğu'ya kazandıracağı çok şey vardır; yeter ki Siyonist yayılcı stratejiyi ve bunun politik oyunlarını terk etsin. İsrail'in Türkiye ile ilişkilerinin eski düzeyde olmaması Kürtler açısından da olumlu sonuçlar doğurur. İsrail'le ilişki üzerinden ABD ve Avrupa'nın soykırım politikalarına destek olmasında bazı sorunlar yaşar. Bu da Kürtlerin yararlanacağı politik bir zemin sunar. Bu açıdan Arap-İsrail ilişkilerinin gelişmesini olumlu görmek gerekir.

Araplar bu ilişkiyi İran'a karşı kendi konumlarını güçlendirme ve İsrail'le birlikte İran'a yönelik politika izleme temelinde ele alırken İsrail, İran'a karşı tutumunda Arapları da destekçisi haline getirmeyi amaçlamaktadır. Belki kısa vadede bu ilişkinin İran'ı sıkıştırma gibi bir etkisi olsa da, İsrail orta ve uzun vadede İran'la ilişkiyi olmayı hedefler. Zaten İran'a karşı sert bir mücadele içinde olması, mevcut rejimin İsrail'in müttefiki olacak bir ülkeyi İsrail karşıtı yapması nedeni-

yledir. Çünkü; Kürt soykırımını gerçekleştirmek ve demokrasi güçlerini ezme konusunda o kadar pervasız olmaları ki, Avrupa Birliği'ni bile tehdit eder bir siyasi konuma geldiler. Bu ilişkinin de sınırını zorladılar. Bir taraftan iç ve dış politikada sıkışma, diğer taraftan AB'nin tahammül sınırlarına dayandıklarını görmeleri, AB ve ABD'ye daha yumuşak mesajlar verme durumunu ortaya çıkardı. Aslında bu mesajlarla AB ve ABD'yi biraz daha oyalama ve mevcut politikalarını bir süre daha yürütme amacı da bu söylem değişikliğinin başka bir nedeni olmaktadır. Ancak AKP iktidarı öyle bir faşist politika yürütmüştür ki, mevcut politikayı bıraksa dahi iktidarını sürdürmesi açısından dayanacağı bir siyasi ve toplumsal zemin bulamayacaktır. AKP'nin mevcut politikalarından çark ederek kendini kurtarması zordur. Bu nedenle Türkiye'de mevcut iktidarın değişmesi koşulları olgunlaşmıştır. Eğer demokrasi

güçleri mücadeleyi yükseltirse bu iktidar aşılır ve Türkiye'de belli bir demokratikleşme zemininde uzlaşma sağlayan bir yönetim bloğu ortaya çıkabilir. Bu olmadan mevcut iktidarı düşürmek zordur. Zaten ayakta kalması, esas olarak etkili bir muhalefet gücünün ortaya konulamamasındandır.

Türkiye içinde konumunu güçlendirmek ve ayakta kalmak için dışarda saldırgan politika yürütüp şovenizmi kırtmış olsa da bu birçok dış gücün Türkiye'ye karşı öfkesini artırmıştır. Hala bazı dış destekleri olsa da bu önemli düzeyde zayıflamıştır. Türkiye'nin jeopolitik konumunu nedeniyle dış politikasının tüm politikaları etkileme gerçeği dikkate alınırsa Türkiye'nin üzerinde yürüdüğü dengelerin sarsıldığından söz etmek mümkündür. Bu açıdan Türkiye'nin dayandığı güç kaynaklarının zayıfladığını görmek gerekir. Tayyip Erdoğan, kendilerini güçlü göstermek için hala üst perdeden konuşsa da iktidar olarak en zayıf durumu yaşadığı açıktır. Bu açıdan şimdi hem iktidarını kurtarma peşinde hem Türk devletini dış politikada içine düşürdüğü zayıf konumdan çıkarmanın hesaplarını yapmaktadırlar.

Türkiye'nin Rusya ile politikaları da sınıra dayanmıştır. Çünkü; siyasi dengelerin elverdiği ikili oynamanın da bir sınırı vardır. Eski politikayı sürdürmek Türkiye'nin dayandığı dengeleri alt üst eder. Eski müttefiklerini bırakıp Rusya ile müttefik olması da yeni dengeler yaratır ki, bunu da Türkiye'nin göze alması mümkün değildir. Aslında Avrupa ve ABD'nin zayıflıkları ve korkularına dayanarak birkaç yıldır bu politikayı yürüttü. ABD ve Avrupa'da biraz ilke, biraz irade olsaydı, Türkiye'yi çoktan dışlamaları gerekirdi. Ancak hiçbir siyasi ahlak ölçüleri olmadığı, sadece maddi çıkarlar düşünüldüğü için Türkiye'ye sert tutum almadılar. Şimdi bazı yaptırımlardan ve tutumlardan söz etseler de çok anlamlı değildir. Kaldı ki, bu yaptırımları da kuşa çevirerek gündeme getirmişlerdir. Bu açıdan Türkiye de, Avrupa da yeniden ilkesiz, sadece maddi çıkara dayalı ilişkiler geliştirebilirler. Rusya ile eski ilişkiler yürütülmese de tümünden ilişkileri koparmayacakları görülebilir. Soğuk savaş döneminde bile Rusya ile bazı ilişkiler içine girildiyse şimdi daha rahat bu ilişkileri sürdürebilirler. Ancak ne olursa olsun Türkiye'nin dışarda da eski gücünü bulamayacağı, işbirlikçilik yapmaktan başka bir seçeneği olmadığı açıktır.

TC, Kürtleri yalnızlaştırıyor derken Kürtlerin mücadele dostları ve doğal müttefiklerini artırmıştır

Türkiye 2015 yılından bu yana içinde ve dışarda öyle bir politika izledi ki, bu aynı zamanda Türkiye'nin içinde ve dışarda köklü politik değişimler yapmasını zorunlu hale getirdi. Ağır baskılar ve sert mücadeleler ortamı aynı zamanda köklü değişimlerin yaşanacağı zemini yarattı. Bu açıdan, Türkiye'nin önemli değişim ve gelişmelerin yaşanacağı bir sürecin arifesinde olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

AKP iktidarı Kürt halkının özgürlük mücadelesini bastırmak için Türkiye içinde tüm demokrasi güçlerine ve kendileri gibi düşünmeyen herkese saldırdığı gibi, dışarda da saldırı yaptığı güçleri artırmıştır. Bu da, bu iktidara karşı içinde ve dışarda daha geniş bir yelpazede mücadeleyi ortaya çıkarmıştır. Bu açıdan Kürtleri yalnızlaştırıyor ve ezeyim derken Kürtlerin soykırımcı şömürgeci faşist iktidara karşı mücadele dostlarını ve doğal müttefiklerini artırmıştır. Kürtlerin daha geniş bir yelpazede demokrasi mücadelesi yürütmesinin

zeminini yaratmıştır. Baskılarla Kürt'e yaşanan herkese saldırarak sonuç almak isterken, tersi bir sonuçla karşılaşmıştır. Faşizme karşı direnilmeseydi, belki amaçlarına ulaşırlardı. Ancak başta Kürt halkının ve gerillanın bedeller ödeyerek yürüttüğü mücadele amacına ulaşmasını engellediği gibi, bu iktidarı yıkılmakla karşı karşıya da getirmiştir.

Bu gerçeklik düşünüldüğünde, Kürt halkı dostlarını ve ittifaklarını artırarak mücadeleyi geliştirme fırsatı oluşmuştur. Özellikle üçüncü güç olma konumunu güçlendirme imkanı fazlasıyla artmıştır. Üçüncü güç olma konumunu ne kadar güçlendirirse AKP-MHP faşist ittifakına karşı mücadelede daha etkili hale gelir. Bu iktidardan rahatsız olanları daha fazla demokrasi mücadelesi içine çekebilir. Bu açıdan Türkiye'de esas olarak üçüncü güç olma konumunu güçlendirirken yeni ittifaklar ve dostlar da yaratılmalıdır. Yine doğal müttefikleri yaratmak da mevcut iktidarı yıkmada katkı sunar. Aslında soykırımcı şömürgeci

duyması ve tutum ortaya koymasını sağlamaktadır. Şu anda tepkiler ve tutumlar çok geniş bir toplumsal harekete dönüşmemiş olsa da AKP-MHP faşist iktidarının toplumun çoğunluğunu karşısına aldığı açıktır. Sorunlar o kadar ağırlaştırmıştır ki, şovenizmi şahlandırmak için yapılan tüm çabalar da istedikleri sonucu vermemektedir. Bu açıdan küçük büyük demeden yapılan her eylem ve mücadele bu iktidarın sonunu yakınlaştırmaktadır.

'Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlemiz başarıya ulaşacaktır

'Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı Hamlesi' çerçevesinde Türkiye'de yapılan eylemler yetersiz de olsa bir mücadele duyarlılığı yaratmıştır. Son zamanlarda HDP'nin halkla gerçekleştirdiği buluşmalar, tüm baskılara rağmen halkın katılımı ve desteği faşizmin amaçlarına ulaşamadığının

Tabii ki tutsakların aileleri de bu direnişin önemli bir parçasıdır. Bu hamle Türkiye'de de, Bakur'da da bundan sonra daha da kapsamlılaşarak sürecektir. Covid-19 her yerde eylemlere katılımı zayıflatsa da, eylemlerin süreklileşmesi önemlidir. Şömürgeci Türk devleti ve kapitalist modernist güçler ve iktidarlar Covid-19'u halkın mücadelesini engellemenin gerekçesi ve fırsatı haline getirmişlerdir. Devrimci demokratik güçlerin her yerde bu eylemleri zengin yol ve yöntemlerle aşmaları gerekir.

Kuşkusuz bu hamle Kürdistan'ın tamamında ve yurtdışındaki halkımızın hamlesidir. Kürdistan'ın hiçbir parçasında bu hamleyi gevşetmemek gerekir. Rojava da, Başur da, Rojhilat da bu hamleye etkin katılmalıdır. Kürt uluslaşmasının sembol alanı haline gelmiş Avrupa'daki halkımız zaten bu hamlelerde her zaman etkin yer almaktadır. Kürdistan'ın her parçasındaki direnişin parçası olan bir alanımızdır. Kürdistan'ın dört parçasından gelen halkımız Avrupa'da hem ulusal

me ve eylemlerde hiç kullanılmaması gerekir. Buna 'sıfır teknik kullanımı' da diyebiliriz. Artık her yerde devrimci mücadelenin temel ilkesi bu olmalıdır. Bu ilkeye uyulmadığı takdirde diğer çabalarda başarılı olmak mümkün değildir. Türkiye ve Bakurê Kurdistan pratiği bu gerçekliği fazlasıyla kanıtlamıştır.

Bu hamlenin önemli bir boyutu da Önderliğin fiziki özgürlüğüdür. Bugün Önderlik sadece Kürt halkının değil insanlığın önderi haline gelmiştir. Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Paradigmasıyla kapitalist moderniteye karşı Demokratik Moderniteyi ortaya koyarak insanlığın sorunlarına çözüm yolunu göstermiştir. Önder Apo kadın özgürlükçü ve iktidarı hedeflemeyen örgütlü topluma dayalı Demokratik Konfederal sistemle bugün insanlığın kapitalist modernite içinde yaşadığı çıkmaza bir çare ortaya koymuştur. Şu anda insanlık kapitalist modernitenin yarattığı sorunlar karşısında çözümsüz ve çaresiz değildir. Bu da insanlığın önümüzdeki yıllarda Demokratik Modernite çizgisinde özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirerek kapitalist moderniteye karşı alternatif hale geleceğini göstermektedir. Zaten Önderliğin dünyanın her tarafında sahiplenilir hale gelmesi ve özgürlüğü için başta sendikalar olmak üzere kampanyalar başlatılması, bu gerçekliğin ifadesi olmaktadır. Soykırımcı-şömürgeci Türk devleti İmralı'da uyguladığı tecritle Önderliğimizi etkisiz kılmak isterken kendisi dünyada tecrit olmuş, Önderliğimiz ise tüm dünyada halkların sahiplendiği Önderlik haline gelmiştir. Sadece özgürlüğü istenmemekte, Demokratik Konfederal sisteme dayalı demokratik sosyalist çizgisi de halkların özgürlük ve demokrasi bayrağı olarak, halkların elinde yükselmektedir. Hamlenin böyle bir uluslararası güç kaynağı da bulunmaktadır. Eğer bu hamlede tecridin kırılması ve Önderliğin fiziki özgürlüğüne önne çıkması durumu yaşanmışsa bunu yaratan Önderliğin paradigmasının tüm halklar tarafından sahiplenilmesidir. Bu gerçeklik bizlere Önder Apo'nun paradigmasının, ideolojik ve teorik tezlerinin tüm dünya halklarına daha fazla tanııtma ve halkların kapitalist moderniteye karşı mücadelelerinin etkili hale gelmesini sağlama sorumluluğu da yüklemiş bulunmaktadır.

Rojava'daki halkımız ile Kuzey ve Doğu Suriye'nin tüm halkları bir savaşa hazırlanmaktadır

Türk devletinin Kürt düşmanlığında öncü olması tartışmasız bir gerçektir. Türk devletine işbirlikçi olan kesimler dışında tüm Kürtler, bu gerçeği çok iyi anlamışlardır. Türk devletinin Rojava'ya yönelik saldırılarını aralıksız sürdürmesi bunun açık kanıtıdır. Saldırıların tek nedeni; Kürtlerin Rojava'da diğer halklarla birlikte özerk bir yönetim kurmaları ve kendi kendilerini yönetmeleridir. Ayn İsa'ya saldırısının Kürt düşmanlığı dışında hiçbir gerekçesi yoktur. Adım adım Rojava Devrimi'ni tasfiye etmek istemektedir. Ayn İsa'ya saldırarak Kobanê ve Minbic'in Cizîrê bölgesi, ile ilişkisini koparmak istemektedir. KDP ve ENKS'nin politikaları da bu saldırıları meşrulaştırarak teşvik etmektedir. KDP ve ENKS, çetelerin Efrîn, Serêkaniyê ve Girê Sipî'ye yerleştirilmesine karşı çıkmadığı gibi, Rojava Devrimi ve Kuzey ve Doğu Suriye yönetiminin zayıflaması açısından bu işgallerin parçası da olmuşlardır. Hala da buradaki işgallerin sonlandırılması için bir tutum ve mücadele içinde değildirler. Türk devletinin işgalıyla buralara yerleşen çetelerle siyasi ilişki ve ittifaklarını sürdürmektedirler.

Türk devleti Ayn İsa'ya saldırı yanında, sürekli topraklarından göç edip

● Kuzey ve Doğu Suriye halkları Türk devletine ve işgaline karşı mücadele içine girmeden, Türk devletinin saldırıları püskürtülmeden özgür ve özerk Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye'nin korunamayacağını bilincindedirler. Artık sadece bir alanda direnerek Türk devletinin işgallerinin sonlandırılmayacağını görmüşlerdir. Bu bakımdan Rojava'daki halkımız ile Kuzey ve Doğu Suriye'nin tüm halkları bir savaşa hazırlanmaktadır. Bu savaş kaçınılmaz hale gelmiştir.

güçlerin Türkiye'yi Kürtlere kapatma politikası 31 Mart-23 Haziran yerel seçimlerinden sonra önemli oranda kırılmıştır. O zaman izlenen taktiğin çok önemli siyasal ve toplumsal sonuçları olmuştur. Kürtleri yalnızlaştırma temelinde ezme politikasına önemli darbe vurulmuştur. Bunu Kürt halkının özgürlük mücadelesinde çok önemli bir kazanım olarak görmek gerekir. Bunu anlamamak siyasi olarak çok sığ bir yaklaşımı ifade eder. Kürt halkını özgürlüğe götürecek temel stratejinin politik boyutlarını görmemek olur. Kürt halkının mücadelesinin Türkiye halkları ve demokrasi güçleriyle birlikte ortak mücadele yürütme imkanları her zamankinden daha fazladır.

Türkiye'de Boğaziçi Üniversitesi şahsında gençlik mücadelesinin canlanması da yıllardır faşizme karşı verilen büyük mücadelenin sonucudur. Eğer gerillanın büyük mücadelesi, Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin direniş olmasaydı Boğaziçi Üniversitesi'nin direniş bu boyutta olmazdı. Direniş her zaman faşist güçleri teşhir eder. Toplumda karşılık bulamaz, siyasi olarak daraltır. Bu da yeni direnişlere zemin olur. Hatta ayaklanmaları bile ortaya çıkarır. Kuşkusuz kapitalist modernitenin toplumsallığı dağıtması ve bireyciliği geliştirmesi direnişler ve toplumsal mücadeleler için olumsuzluklar yaratmaktadır. Ancak Kürt halkının mücadelesi ve demokrasi güçlerinin direniş o kadar haklı pozisyonunda ki, faşizme karşı geniş bir toplumsal kesimin tepki

açık kanıttır. Amaçlarına ulaşamayan faşizmin de çökmesi kaçınılmazdır. Wan ve Batman'da halkın tüm baskılara rağmen kitlesel yürüyüş yapması da aslında bu gerçekliğin en somut kanıtıydı. Bu süreçte zindandaki yoldaşların direniş de soykırımcı şömürgeciliğe karşı Kürt halkının iradesi olarak tutum koymayı ifade etmektedir. Onlarca cezaevindeki Kürt tutsakların tutumu ve eylemini dünyanın başka bir yerindeki cezaevi eylemleriyle karşılaştırmak gerekir. Binlerce devrimcinin zindanda olması bir halkın siyasi iradesi anlamına gelmektedir. Tüm baskılara rağmen Kürt halkının ne zindandaki ne dışardaki ne de özgürlük dağlarındaki direniş kırılabilmiştir. Mücadelenin tüm alanları ağır saldırılara rağmen dimdik ayaktaadır. Bu nedenle 'Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı Hamlemiz' başarıya ulaşacaktır. Bu hamlenin en önemli hedeflerinden olan AKP-MHP iktidarının yıkılması sağlanacaktır.

Bu hamlenin direniş gücü sadece zindan değildir. Kürdistan'ın dört parçasındaki halkımızdır, gençliktir, kadındır. Zindanlar sadece bu mücadelenin bir parçası olarak görülmelidir. Bu açıdan diğer mücadele alanları zindan direnişinin destekçisi değildir. Direnişin esas aktörü zindan dışındaki güçlerdir. Diğer alanda çeşitli eylem yapan güçler kendilerini zindandaki arkadaşların destekçisi olarak görmemelidirler. Direnişin ağır yükünü zindandaki yoldaşlara bırakmamalıdır.

birliğin hem de ortak mücadelenin önemli güç kaynağıdır. Bu yönüyle eylemleriyle hem bu birliği güçlendirmekte hem de mücadelenin ortaklaşmasını sağlamaktadır. Avrupa'daki halkımız bu rolünün bilincinde olduğundan, Koronavirüs salgını zamanında da eylemlerini süreklileştirerek bu hamlenin sürekliliğini ve güçlenmesini sağlamaktadır.

Önderliğimiz tüm dünyada halkların sahiplendiği Önderlik haline gelmiştir

Bu hamlede gençliğin daha aktif olması gerekir. Gençliğin her yerde böyle bir potansiyeli vardır. Özellikle Türkiye ve Bakurê Kurdistan'da gençliğin yapacak çok şeyi vardır. Bakurê Kurdistan'da ve Türkiye'de gençliğin bir mücadele tarihi ve birikimi vardır. Özgürlük Mücadelemizin Kürt toplumunda, kadınında, gençliğinde yarattığı bilinç önemlidir. Bu bilinçle gençlik de, kadın da kendisini her alanda örgütleyebilir. Küçük büyük demeden eylemler yapabilir. HBDH ve YPS'nin yaptığı gibi otonom birimlerle her yerde etkili eylemler yapmak mümkündür. Zaten istihbaratın yoğunlaştırıldığı günümüzde teknik kullanmadan ve otonom örgütlenerek başarılı olunabilir. Tekniğin yüzde 1 de olsa işin içine girdiği bir yerde, ne örgütlenme ne de eylemsel çalışmalar başarılı olabilir. Şifre ya da şu bu sistem demeden tekniğin örgütlen-

Şehba alanına yerleşen Efrinlilere yönelik de saldırılar yapmaktadır. Son saldırıda bir kadın ve iki çocuk katledilmiştir. Daha önceki saldırılarda da birçok çocuk katledilmişti. Türk devletinin ne kadar Kürt düşmanı olduğunu tüm dünya öğrenmiştir. Rojava'da Kürt halkı da bu bilinçle Türk devletinin işgaline karşı tutumunu ve direnişini sürdürmektedir. Efrin işgalini sonlandırmada kararlı oldukları gibi Fırat'ın doğusunda Türk devletine karşı kapsamlı bir savaşa hazırlanmaktadırlar. Kuzey ve Doğu Suriye halkları Türk devletine ve işgaline karşı mücadele içine girmeden, Türk devletinin saldırıları püskürtülmeden özgür-özerk Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye'nin korunamayacağını bilincindedirler. Artık sadece bir alanda direnerek Türk devletinin işgallerinin sonlandırılmayacağını görmüşlerdir. Bu bakımdan Rojava'daki halkımız ile Kuzey ve Doğu Suriye'nin tüm halkları bir savaşa hazırlanmaktadır. Bu savaş kaçınılmaz hale gelmiştir. Kuzey ve Doğu Suriye yönetiminin açıklamaları ve halkın tutumu, Türk devletiyle şiddetli bir savaş yaşanacağını göstermektedir. ABD ve Rusya aracılığıyla yapılan ateşkes ve anlaşmaların hiçbir değerinin olmadığı, sadece işgalleri ve saldırıları normalleştiren ve meşrulaştıran bir rol oynadığı anlaşılmıştır. ABD ve Rusya ile de ilişkili olunabilir, ancak onlar çıkarı dışında hiçbir şey düşünmezler. Çıkarları gerektirirse ve çıkarları örtüşürse tutumları olur, yoksa onlardan hak, adalet, eşitlik, demokrasi, ahlak ve vicdani olarak bir şey beklemek yanlıştır.

ABD zaten Rojava Devrimi'ni sapırtmak, ENKS üzeri KDP'yi etkili kılmak istemektedir. Daha doğrusu, KDP ve ENKS'nin bazı petrol alanları dışında Rojava ile bir ilgileri yoktur. Dar bir alandaki petrol bölgesini ele geçirerek Rojava ile Kuzey ve Doğu Suriye'yi Türk devleti ve Suriye rejimine teslim etme dışında bir politikaları yoktur. Bu açıdan Rojava devrimcileri Kuzey ve Doğu Suriye halkları ile birlikte Türk devleti ve Suriye rejimine ve destekçilerine karşı direnerek kazanımlarını koruyabilirler. Kuşkusuz Suriye'nin demokratikleşmesi doğrultusunda çözüm, en doğru yoldur. Ancak bu çözümü de ABD, Rusya ve Türkiye önlemektedir. Zaten Suriye rejiminin de demokratikleşme temelinde çözüm yaklaşımı yoktur. Ancak mücadele ve toplumun demokratik örgütlenmesi işgalleri sonlandırıp Suriye sınırları içinde bir demokratik çözümü sağlayabilir. Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi ancak mücadele ederek Suriye içinde varlığını koruyup demokratik Suriye'nin parçası olabilir.

ABD, PKK'yi tasfiye edip yarattığı örgütlenmeleri kontrolüne almak istemektedir

Türk devleti Kürt halkının Kürdistan'ın tüm parçalarındaki uyanışını her yerde tasfiye etmek için her türlü yol ve yöntemi mubah görmektedir. Öte yandan Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için tüm ilişkilerini kullanmaktadır. Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek için birçok güce Türkiye'yi pazarlamaktadır. Siyasi, askeri ve ekonomik potansiyelini başka güçlere sunarak, Kürt soykırımını tamamlamayı amaçlamaktadır. ABD ile bazı çelişkiler yaşasa da, PKK karşıtlığında ortaklaşma ve Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme konusunda hemfikirlerdir. ABD'nin TC'yi Rojava'ya sokması, Irak, KDP ve Türkiye'yi bir araya getirerek Şengal'deki halkın özerk sistemini ve öz savunmasını ortadan kaldırmak istemesi, Medya Savunma Alanları'nın TC ve KDP işbirliğiyle kuşatılmasının arkasında ABD bulunmaktadır. ABD, PKK'yi tasfiye edip

PKK'nin Kürdistan'ın tüm parçalarında yarattığı örgütlenmeleri ve mevzileri kendi kontrolüne almak istemektedir. Türk devletini, çeteleri, KDP'yi ve Irak'ı, PKK'yi zayıflatmada kullanmak istemesi bu amaçlıdır. Böylece ABD'nin de özgür Kürt'ü istemediği, Ortadoğu'nun demokratikleşmesi gibi bir isteğinin olmadığı herkes tarafından görülmüştür. TC ve KDP gibi güçler de ABD'nin bu politikasından yararlanarak, Kürt halkının özgürlük mücadelesine saldırmaktadırlar. KDP ile TC'nin PKK'ye karşı ortak politika yürüttüğü açıktır. Ancak bu politika ABD'nin politikalarından bağımsız ele alınamaz.

Trump döneminde bu politika kendini çok açık bir biçimde ortaya koymuştur. Biden döneminde bu politikanın ne kadar değişeceğini zaman gösterecektir. Ancak Biden'ın politikalarının Trump'ın bölge politikalarından bazı farklılıklar göstermesi beklenebilir. Yeni dışişleri bakanının Türkiye'yi 'sözde müttefik' olarak tanımlaması, Türkiye'nin tüm politikalarına destek vermeyeceklerinin işareti gibi görülebilir. Aslında Türkiye'ye, biz sana her türlü desteği verdik ancak sen bunu istismar ettin, diye en azından mevcut iktidarın bazı politikalarına sorun yaratacakları söylenebilir. Öte yandan Trump yanlılarının kongre baskınından sonra Biden'ın kendini daha fazla demokratik gösterme ihtiyacı duyması ve bu çerçevede Ortadoğu'daki demokrasi güçlerine duyarlılık göstermesi söz konusu olabilir. Yoksa ABD'nin imajını düzeltmezler. Şimdiye kadar dünyaya kendilerini böyle demokratik gösteriyorlardı. Bu nedenle Biden'ın başkanlık dönemi bir imaj tazeleme dönemi olabilir. Bu açıdan da Trump politikalarından ayrı bir yaklaşım gösterebilir. Aslında iktidarların değişikliğiyle ABD'nin dış politikasında köklü değişiklikler olmazdı. Ancak kongre baskınının bazı farklılıkları beraberinde getirmesi mümkündür.

● **Kuşkusuz PKK'yi tasfiye etme TC'nin isteği ve KDP'nin beklentisidir. Ancak bu, PKK tarihini ve Kürt halkının geldiği düzeyi anlamamaktır. PKK'ye bazı darbeler vurulabilir ama tasfiye edilemez. Bu saldırılar PKK'nin daha da güçlenmesinden başka bir sonuç vermez. PKK zaten zorluklara katlanarak, ağır bedeller ödeyerek gelişmiş ve kazanımlar elde etmiştir. Bu da Kürt'ün ve Kürdistan'ın özgürleştirilme kanunudur. Bu kanunun yaşanması ve yaşatılması sadece bu mücadelenin doğal sonuçlarıdır. Kürt halkının özgürlüğü böyle badireler ve engeller aşılarak sağlanacaktır. PKK bu bilinçle mücadeleyi geliştirmiştir, bu bilinçle mücadeleyi başarıya götürecektir.**

Türk devleti tehdit, şantaj ve baskıyla bölge politikasında etkili olmak istedi. Son olarak Irak'a ve Başûrê Kurdistan'a savunma bakanı ve genelkurmay başkanının gitmesi, MİT'in de bu görüşmelere katılması Türk devletinin yapacağı saldırıların siyasi ayağını oluşturmak istediğini göstermektedir. Bu görüşmelerden sonra 'teröre karşı mücadelede iyi şeyler olacak' açıklamaları yapmaları böyle bir amaçlarının olduğunu ortaya koydu. Zaten KDP'nin 2020 baharından beri Medya Savunma Alanları'nı kuşatmaya alması, Rojava sınırını tamamen kapatması, Mexmûr ve Şengal'e yönelik politikaları tamamen Türk devletiyle ortak hareket ettiklerini açıkça gözler önüne sermiştir. KDP tutumu ve yaptıklarıyla bu konuda kuşkuya yer bırakmamıştır.

Kim Şengal'e ve Mexmûr'a saldırırsa DAİŞ'le aynı konuma düşecektir

Zaten Ekim ayında KDP ile Irak Şengal'de özerk yönetimi tasfiye etme, öz savunma güçlerini etkisizleştirme anlaşması yapmışlardır. Bu anlaşmanın bir tarafı da Türk devletiydi. ABD ve bazı Avrupa ülkelerinin de bu anlaşmaya destek verdikleri görüldü. Böyle kirli bir anlaşmaya BM de ortak edilmişti. Ancak Şengal halkının direnişi tüm bu oyunları bozdu. Çünkü anlaşmayı yapanlar, Şen-

gal'i DAİŞ'e bırakıp Êzîdîleri soykırıma karşı karşıya bırakanlardı. Êzîdîlerin özerk yönetimi KDP'den de, Irak'tan da daha meşru bir güç olarak Şengal'de bulunmaktadır. Şengal'i bırakanların bir meşruiyeti kalmamıştır. Êzîdîleri kim soykırımdan kurtarmış, Şengal'in DAİŞ'in eline geçmesini kim engellemişse o Şengal'de meşru güçtür. Meşruiyeti de sadece kağıtlar üzerinde yazılanlar belirlemez. Meşruiyetin ne olduğunun ortaya konulmasının da bir ahlaki, vicdani, adalet, hakkaniyet ölçüsü vardır. 2014 yılından sonra yaşananlar ortadayken Irak ve KDP'nin bir anlaşma yapıp direnenleri tasfiye etmek istemeleri eşkıyalıktır, edepsizliktir, zorbalıktır. Bunun da hiçbir meşruiyeti yoktur. Kim desteklese de böyle kirli bir anlaşmaya meşruiyet kazandıramaz. Aslında böyle bir anlaşma ve bu temelde gönderilen güçle Êzîdîler korkutulup teslim alınmak istenmiştir. Ancak Êzîdîler direnince bu plan yürütülemez. Anlaşmanın bir tarafı olan Irak hükümeti de bu anlaşmanın yürüyeceğini görmüştür. Irak'ta hiçbir siyasi güç bu anlaşmaya destek vermiyor. Sadece Kazîmi ve birkaç bürokrat ile bazı KDP'lilerin yaptığı anlaşmadır. Hükümetin çoğunluğunun da desteğini almayan bir anlaşmadır. ABD, Avrupa ve alet edilen BM de bu anlaşmanın yürüyeceğine inançlarını kaybetmişlerdir. Sadece TC ve KDP bu anlaşmanın uygulanması için Irak'a baskı yapmaktadırlar. Ancak Irak'ta birçok siyasi güç de en doğru çözümün, Êzîdîlerle bir uzlaşma yapılması gerektiği kanaatine ulaşmıştır. Türk savunma bakanı Hulusi Akar'ın bir gündemi de Şengal'e ortak operasyon yapılmasıydı. Karadan olmasa da havadan destek vererek Irak ve KDP askeri güçlerini Şengal'e sokma planını dayatmıştır. Bu dayatmanın ne kadar kabul edildiğini bilmiyoruz. Ancak Irak'ı Êzîdîlerin üzerine sürme dayatması yapılmaktadır. Bu

olduğu gibi buraya yönelik baskı ve saldırının TC ve KDP'nin istemi dışında hiçbir gerekçesi yoktur. Ne Şengal'in ne de Mexmûr'un Irak'ı rahatsız edecek, Irak aleyhine olacak bir tutumu ve faaliyeti olmamıştır. Aksine DAİŞ'e karşı direnişleriyle Irak'a en fazla gücü ve desteği vermişlerdir. Hewlêr'in kapısını Mexmûruların tuttuğunu herkes bilmektedir. KDP de, Irak da Mexmûr halkına ve gerillaya teşekkür etmiştir. Irak başbakanı Haydar Abadi gerillaların Irak'ı savunduğunu açıkça dile getirmiştir. Bu açıdan Şengal ve Mexmûr direndiğinde tüm insanlık vicdanı onların yanında olacaktır. Kim Şengal'e ve Mexmûr'a saldırırsa DAİŞ'le aynı konuma düşecektir ya da TC ve DAİŞ adına buralara saldırmış olacaktır. Kuşkusuz Şengal ve Mexmûr'a yönelik saldırılar karşısında tüm Kürt halkı ve demokratik kamuoyu duyarlı olmalıdır.

KDP'nin PKK'ye karşı tutumu tamamen düşmanca ve Kürt düşmanlarına ajanlık biçimindedir

TC ve KDP, Özgürlük Hareketimize ve Önderlik çizgisine yönelik tasfiye hareketinin odağına Medya Savunma Alanları'nı almışlardır. Zîne Wertê'de gerilla alanlarına yakın askeri güç yığması, Xînerê'de gerilla alanlarına yerleşmek ve kuşatmak istemesi, Garê'de tamamen saldırı amaçlı askeri güçler konumlandırarak gerillayı kuşatma ve tüm yol hatlarını kesmeleri, TC'nin Hef-tanîn'e yönelik işgal hareketi, hava saldırılarının her gün sürmesi gerillanın Medya Savunma Alanları'ndan çıkarılmasına yöneliktir. Bu saldırıya Irak'ı da ortak etmek istemeleri saldırılarını uluslararası hukuk çerçevesinde meşru ve haklı kılmaya çalışırlar. KDP açıkça, 'Türk devletine yönelik savaşı bırakın' demektedir. Gerillanın 40 yıldır bulunduğu alanları bırakması istenmektedir. PKK

nasıl tasfiye ettirdiyse benzer bir politikayı şimdi PKK'ye yönelik uygulamaktadır. Şu anda KDP'nin PKK'ye karşı tutumu tamamen düşmanca ve Kürt düşmanlarına ajanlık yapma biçimindedir. Herhalde KDP, PKK'nin tasfiyesine inandırılmıştır. PKK tasfiye edilirse PKK'nin yarattığı değerlerin kendisine kalacağı söylenmiştir. Özcesi tarihte birçok Kürt kesiminin düşürüldüğü tuzağa KDP de düşürülmüştür. Ne tarihten ders alınmıştır ne de düşman tanınmaktadır. PKK tasfiye edildiğinde kendisinin ne duruma düşürüleceğini anlamayan tarihi bir gaflet yaşamaktadır. KDP'nin izlediği politikaya başka bir tanımlama bulmak mümkün değildir.

Kuşkusuz PKK'yi tasfiye etme TC'nin isteği ve KDP'nin beklentisidir. Ancak bu, PKK tarihini ve Kürt halkının geldiği düzeyi anlamamaktır. PKK'ye bazı darbeler vurulabilir ama tasfiye edilemez. Bu saldırılar PKK'nin daha da güçlenmesinden başka bir sonuç vermez. PKK zaten zorluklara katlanarak, ağır bedeller ödeyerek gelişmiş ve kazanımlar elde etmiştir. Bu da Kürt'ün ve Kürdistan'ın özgürleştirilme kanunudur. Kürt'ü ve Kürdistan'ı özgürleştirme kanununun yaşanması ve yaşatılması sadece bu mücadelenin doğal sonuçlarıdır. Kürt halkının özgürlüğü böyle badireler ve engeller aşılarak sağlanacaktır. Zorluklara ve saldırılara karşı bu mücadele, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin en doğal durumudur. PKK bu bilinçle mücadeleyi geliştirmiştir, bu bilinçle mücadeleyi başarıya götürecektir. Kürt halkının mücadeleyi geliştirdiğinde, zorluklara karşı direnirken gelişir ve büyürsün, gerçekliği vardır. Direnmeyenler, zorluklardan kaçanlar zaten Kürdistan'da kaybetmeye mahkumdurlar. Kürdistan Devrimi kolay olsaydı zaten PKK dışında ve öncesinde var olan birçok parti ve hareket bu mücadeleyi geliştirdi. PKK, Kürt ve Kürdistan mücadelesi zor olduğu için tarih sahnesine çıktı; bu ihtiyaç

defalarca, aynı zamanda Başûrê Kurdistan statüsünün savunma gücüyüz, bu statüyü tanımama gibi bir yaklaşımımız yoktur, KDP ile savaşa gibi bir anlayışımız da yoktur, böyle bir savaş TC'nin işine yarar, neden böyle bir savaş içine girelim, demesine rağmen KDP hala Kürt kamuoyunu ve dünyayı aldatmak, saldırganlığını ve 'TC ile işbirliğini meşrulaştırmak için statümüzü, yönetimimizi tanıyıyorlar, pêşmergeye saldırıyorlar' gibi yalan ve kara propaganda yapmaktadır. Daha da ötesi, PKK'ye karşı yürüteceği savaşa YNK, Goran ve İslami partileri ortak etmek için parlamentodan karar çıkarmak istemektedir. KDP açıkça söylem, tutum ve attığı adımlarla birlikte bir savaşa hazırlanmaktadır. Böyle bir savaşta TC'nin de hava desteği olacağı açıktır. Zîne Wertê'de ve Xînerê'de gerillaların katledilmesi bunun açık kanıtıdır.

KDP şu anda Türk devletinin gerillaya karşı yürüttüğü savaşın ortağı olmuştur. Behdînan'da MİT'e istihbarat vererek yapılan hava saldırılarında çok sayıda arkadaşımız şehit düşmüştür. Türk devletinin PKK'ye yönelik istihbarat faaliyetlerine her türlü destek verilmektedir. Birçok kişinin TC ajanı haline gelmesinde KDP'nin istihbarat örgütü olan Parastîn'in rolü bulunmaktadır. Şimdiye kadar kendine rakip gördüğü Kürt partilerini soykırımcı sömürgeci Kürt düşmanları eliyle

PKK'yi ortaya çıkardı. Bu açıdan zorluklar ve saldırılar bizim için sadece ve sadece mücadele gerekçesidir.

TC ve KDP'nin saldırıları önümüzdeki dönemde aratacaktır. Buna karşı dün olduğu gibi bugünde halkımızın desteği ve direnişi ile bu saldırılara karşı konulacaktır. Biz mücadele için varız. Bu mücadelede yerlerini alması gerekenler de sorumluluklarını yerine getirirlerse saldırganları yenilgiye uğratabak ve başarıya ulaşacağız. Tabii ki başta gençlik ve kadın olmak üzere halkımızın da bu mücadele içinde yerini alması gerekir. Sadece gerilla ve fedailerle sonuç alınmaz; halkla birlikte bu mücadele başarıya götürelecektir. Ancak Kürdistan gerçeğinde gerilla ve fedailik olmadan da mücadeleyi başarıya götürmek mümkün değildir.

2021 yılı büyük bir mücadele yılı olarak geçecektir. Kürtlerin düşmanları ve soykırımcılar Özgürlük Hareketi'ni ve yürüttüğü mücadeleyi ezmek ve Kürt soykırımı önündeki engeli kaldırmayı hedeflemektedir. Bizler de bu Kürt, demokrasi ve insanlık düşmanı güçlerin saldırılarını boşa çıkararak Kürdistan'ı özgürleştirip, Ortadoğu'yu da demokratikleştireceğiz. Ortadoğu'yu demokratikleştirme temelinde de Kürt'ün varlığını ve özgürlüğünü güvenceye alacağız.

Serxwebûn 40. yılında

“Hiçbir şey özgürlük ve bağımsızlıktan daha değerli değildir”

Dilzar Dilok

Önder Apo'nun Kürdistan gerçeği içinde doğuşunun ve bu doğuşun Kürt halkıyla buluşmasının anlamı tarihseldir. Bu buluşma yarım yüzyıldır süren özgürlük mücadelesini oluşturup yönetirken sonrasındaki yüzyıllara da etki edeceğini şimdiden ilan etmiştir. Bu hakikat, halkımızın özgürlük iddiasının öncülüğünde yürütülen mücadeleden bilindiği kadar, bu iddianın Önder Apo paradigması yoluyla dünya düşünce insanlarına, aydınlarına, sosyalistlerine söylediği sözlerden biliniyor. Önder Apo düşüncesinin, doğuşunun örgütlenip bir toplumsal mücadele ve varoluş ifadesi aracına dönüşmesi ardından, bu ifadenin başta Kürt halkı olmak üzere dünya insanlığıyla buluşması Serxwebûn gazetesi sayesinde olmuştur. Bu anlamıyla Serxwebûn gazetesi, özgürlük öncülüğünün toplumlaşmasının aracı olmuştur. 'Kürdistan Devriminin Yolu' adlı manifestoyla yayın hayatına başlayan Serxwebûn gazetesi, yayın çizgisinin nasıl olacağını zaten bu ilk yayınıyla ilan etmiştir. Kürdistan'da devrim olmalıdır, devrimin yolu da mücadele etmekten, soykırımcı Kürt düşmanlarına, sömürgecilere karşı savaşmaktan ve onları yenmekten geçecektir. Bu ilan şüphesiz büyük bir iddiayı ba-

rındırmaktadır. Bu büyük iddiayı gerçekleştirecek Kürtlerin olmadığını düşünenlerin çokluğuna rağmen bu iddia, kendini gerçekleştirecek Kürtleri de vererek kendini gerçekleştirmiştir. Bu anlamıyla Serxwebûn hem Kürt'ün özgürlük iddiasının ilanidir hem de bu iddiayı gerçekleştirecek özgür Kürt'ün yaratılmasının en temel aracıdır. PKK, Bakurê Kurdistan'da darbe koşullarında doğmuştur. 1971 darbesinin ölümden başka bir şey vermediği bir dönemde, hiç kimsenin varolanı söylemeye-yapmaya cesaret edemediği bir siyasal atmosferde, Apocu ideolojik grup doğmuş ve örgütlenmesini yapmıştır. Bakurê Kurdistan'da Kürtlüğün yok sayıldığı, adını anmanın dahi ölümlü ve büyük korkularla özdeşleştiği böyle bir siyasal atmosferde ortaya çıkmış, Kürt'ün var olduğunu iddia etmekle birlikte Kürt'ün varolması için Kürt soykırımcılarına savaş ilan etmiş, çağının çok ötesinde bir iddianın sahibi bu hareketin tarihsel belgesi de Serxwebûn olmuştur. Bu anlamıyla Zerdüş gataları değerindedir. Kutsal kitap Kur'an'ın yazılmış ilk nüshası değerindedir. Kürt halkı da bu değeri bilerek mücadele etmiş, zorlu imtihanlarından geçmiş ve Serxwebûn gazetesine bilinen kutsal kitaplardan daha büyük bir kutsallık atfetmiştir.

Bizim kutsal kitabımız niteliğinde olan Serxwebûn gazetesini en iyi koruma yöntemimiz onu almak, okumak, okuduklarımızı yaşamsallaştırmak, herkese anlatmak ve zaferi garantilemektir. Her Serxwebûn okuyucusunun bir tane de alıp yoldaşına, arkadaşına, en sevdiği insana verme, okutma görevi vardır. Yine bilmeliyiz ki; Serxwebûn gazetesi bu ağırlaştırılmış tecrit koşullarında, Partimiz üzerindeki ağır baskı ve saldırı koşullarında, bu baskıları ve tecrit durumlarını en hızlı aşarak toplumumuza ulaşan dilimiz, yüreğimiz, aklımızdır.

Bu kutsallık ilk çıkışından bugüne kadar büyük bir iddia ve ısrarla, çağın özgür insan bilincini yenileyerek, büyütür ve tüm dünya insanlığına taşıyarak varlığını sürdürmüştür. Önderliğin, Önderlik sahasının, Önder Apo felsefesi ekseninde yürütülen eğitimlerin adım adım tüm halka sunulması, Serxwebûn sayesinde olmuştur. Bir anlamda Önderlik sahasında üretilen bir damla, Serxwebûn gazetesiyle tüm Kürdistan'a ve dünyaya yayıldı.

Serxwebûn gazetesi her eve giren bir Apocu militan olmuştur

Bilindiği gibi, ideolojik öncülüklü olan örgütlerin en fazla önem verdikleri alanların başında yazılı basın-yayın araçları gelmektedir. Fakat Serxwebûn gazetesi PKK için salt yazılı basının bir aracı değildir. Apocu ideolojik grup, tez elden bir basın yayın aracı oluşturmaya yönelmemiş, ideolojinin kök hücre düzeyinde bir grupta gerçekleşmesi ve toplumu örgütlemeye başlamasıyla birlikte bunu anlatmanın bir yolu olarak basın araçlarına yönelmiştir. Bu anlamda Serxwebûn, atılan tohumların filiz vermesi ardından ortaya çıkmıştır. Diğer bir deyişle, kökleri sağlamdır.

Çıktığı ilk günden itibaren farkını korumuş, saldırılara uğramış, yazan, oku-

yan, dağıtan herkesin büyük bir varlık yokluk sürecine tabi tutulduğu bir özgürlük iddiasının da aracı olmuştur. Tüm bunlara rağmen varlığını korumuş, bir dil yaratmış ve bu dili yaşamsallaştırmıştır.

Serxwebûn gazetesinin bir dili vardır. Bu dil, Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin yaratmak istediği anlam dünyasının bir yansımasıdır. En sadesinden Önder Apo'nun dilidir. Yoldaşlık, arkadaşlık, mücadele arkadaşlığı ile başlayan ve dilin bütününe yansıyan yeni özgür yaşam farklılığıyla, kendine özgü oluşuyla büyük umut vermiştir. Kürtler, ilk çıkışında gördüğü farklılığı sevmiş, benimsemiştir. Zorlu savaş yıllarında zorluklara nasıl anlam verileceğini buradan görmüş, anlam ve bilince çıkarmışlardır. Düşmanın fiziki saldırıları kadar soykırım politikaları kapsamında uyguladığı özel savaş saldırılarının, yalanlarının iç yüzünü Serxwebûn gazetesinden öğrenmiştir. Bu anlamda Serxwebûn gazetesi, her eve giren bir Apocu militan, her eve giren, her Kürt'e ulaşan bir Apocu güç olmuştur. Düşmanın yalanlarının iç yüzünün anlaşılmasında, Kürt halkına doğruların anlatılmasında, özel savaş saldırılarının boşa çıkarılmasında öncü rol oynamıştır.

Özgürlük Hareketimiz PKK, halkımızın öncü partisidir ve yarım asırlık bir özgürlük mücadelesi yürütmektedir. Bu mücadele Bakurê Kurdistan'dan doğarak hızla tüm

Kürdistan'a yayılmış, dünyanın her yerine dağılmış olan Kürtlere hızla ulaşarak tüm Kürdistan halkının sahiplendiği bir öncü parti haline gelmiştir. PKK sayesinde adeta dünyanın her tarafındaki Kürtler nefes almış, ülkesi için yeniden özgürlüğü solumaya başlamıştır. PKK'nin özgür Kürtlüğü yaşatan, savunan ve temsil eden tek güç olarak Kürdistan halkının öncü partisi haline gelmesi ve halklaşması, Kürdistan halkı içinde, kendini tek başına halkıyla özdeşleştirebilen büyük yürekli militanlar yaratmasını da getirmiştir.

PKK çizgisi, çok değerli insan örnekleri, toplumsal-tarihsel kişilikleri ortaya çıkarmıştır. Aynı zamanda tarihsel-toplumsal kişilikler olarak şehitlerimiz, pratikleriyle, yaşamlarıyla, duruşlarıyla ve Parti'ye katkılarıyla Parti'yi vareden, büyüten ve süreklileştiren bir güç olmuşlardır. Direnen Kürdistan halkı, direnen kadim tarihiyle, toplumsallığıyla PKK ile bütünleşerek, çağın insanlık değerlerini de kendi toplumsallığına ekleyerek dünya insanlığının özgür yaşam öncülüğünü yapma iddiasındadır. PKK'nin bu iddiası ve gücü, Önder Apo ve şehitlerimiz sayesinde. Tüm bunları Kürtlere, dünyaya, dosta ve düşmana anlatan da Serxwebûn olmuştur. Serxwebûn, dili kesilmiş, konuşmayı unutmış bir halkın adeta kendini yeniden yaratarak konuşmaya başlaması gibidir.

Kapitalist modernitenin bugün en büyük saldırısı orduları, silahları, füzeleriyle gerçekleştirdiği saldırılar değildir. En büyük saldırı ideolojik cepheden yapılmaktadır. En başta 'ideolojiler çağı' bitti, ideolojiler öldü' denilerek, dünya halklarının özgürlük inancı ve umudu zayıflatılmak istenmektedir. Ancak kapitalist modernite ideolojilerin öldüğünü belirtse de, tüm saldırılarının kökenine ideolojik saldırıyı koymuştur. Kapitalist sistemin kullandığı, yaygınlaştırdığı tüm araçların ideolojik bir kö-

temin kontrolüne tabi tutulma gibi bir bedel vardır. Bu durum insanlarda "kapitalist sistemin dışına çıkamama" korkusunu yaratmakta ve bu korku bir yılgınlık, umutsuzluk ve yaşam coşkusundan vazgeçiş olarak somutlaşmaktadır. Bir boyutu da bilgiye kolay ulaşma yanılgısıdır. Bu yanılgı insanlarda bilgiye ulaşmak için emek verme olgusunu çökertmiştir. Ve bu durum da, insan belleğinde büyük boşluklar bırakmaktadır. Oysa ki kapitalizm, "İnsanlara kendi tükürüğünü dahi bedava vermeyen" bir sistemdir. Bir cümlelik bilgi kırıntısı karşılığında reklamlarını, kendi içeriklerini vermekte ve insanları sanal olmayan yaşam zemininden koparmayı da bir zafer olarak görmektedir.

Devrimciler için "maraton koşucusu" derler ya, Mazlum arkadaş maratonu kendi hayatına sığdıranlardandır.

Devrim mücadelemiz içinde hızlı koşan, çok koşan, büyük koşulara katılan çok arkadaşımız olmuştur. Her biri benzersiz bir kahramandır. Bu örneklerden en fazla Mazlum Doğan gerçeğine yaklaşan bir öncü yoldaşımız da Kasım Engin'dir. Kasım Engin arkadaş, Mazlum Doğan çizgisinde kendini var etmiş, tüm Kürdistan dağlarında silah çatmış, düşmana darbe vurmuştur. Yine kendi ömrüne birkaç maraton sığdıran nadide yoldaşlardandır.

bitti" söylemine teslim olmak anlamına gelir. Bundan dolayı, Serxwebûn gazetesinin özgür yayıncılıkta ısrarı, başlı başına bir mücadeledir. Bu başlı başına yayıncılık da, kapitalizm karşısında durmaktır ve anlamı büyüktür, kazanımı büyüktür.

Serxwebûn gazetesi deyince ilk akla gelen şüphesiz Hareketimizin öncülerimizden Mazlum Doğan Yoldaştır. Mazlum Doğan Yoldaş ve Duran Kalkan Yoldaşın büyük bir çaba, özveriyle başlattıkları bu çalışma, ideolojik grubun Önder Apo ile buluşmasının en güzel kanıtıdır. Öyle bir gerçekliktir ki, Mazlum Doğan Yoldaş çok okuması, çalışması, büyük bir aydınlanma devrimini kendi kişiliğinde gerçekleştirmesiyle tanınır. Kendi kişiliğinde zihniyet devrimini bü-

çok çalışan insan, az çalışmanın en başarılı halini, en sonuç alıcı, en verimli halini de bulabilecek kişidir. Bu anlamıyla kadırbilirlik, emekbilirlik, insanbilirlik için büyük ve bilinçli emek vermek gerekmektedir. Mazlum Doğan arkadaş en çok çalışan, okuyan, insanın değişimine, evrenin yaşadığı devrimler gibi devrimler yaşayacağına, güzelliğinin insanın eseri olarak tüm dünyaya hakim olacağına, tüm dünyanın özgür yaşayacağına ve bunun da devrimcilerin çalışmasıyla birlikte gelişeceğine inandı. Anlamı ve güzel yaşama inandı ve bunun için çalıştı. Apocu gruptan arkadaşları arayıp bulduğunu kendi anlatımlarında ifade etmiştir. Ki bu örnek de, Mazlum Doğan karakterindeki özgürlük iddiasının durdurulamazlığının kanıtıdır.

Mazlum Doğan çizgisinde kendini var etmiş, tüm Kürdistan dağlarında silah çatmış, düşmana darbe vurmuştur. Yine Kasım Yoldaş da kendi ömrüne birkaç maraton sığdıran nadide yoldaşlardandır.

"En hızlıydı hepimizin" der şair. Kasım arkadaş öyleydi; en hızlıydı hepimizin. Kasım Yoldaş, ölümü asla düşünmezdi. Hiç ölmeyecek gibi koşar ve çalışırdı. Durmak bilmezdi. Üst üste birçok çalışmayı yapar, "Dur heval, biraz dinlen" diyenlere elindeki işi göstererek, "Şunu da bitireyim, sonra bakayım" derdi. Burada bir örnek daha vermek isterim. Kasım arkadaş çalışma ve bir maraton niteliğindeki devrim koşusunu büyük bir disiplinle gerçekleştirdi. Bir gün ye-

Sosyalizmi salt yaşam üstü bir ideal olarak ele almayanlardan biri de Şilan Yoldaştı. Yaşarken sosyalizmin bayrağını taşımak kadar bu taşımayı bilmek ve anlatmak gerekliliğine en fazla inananlardandı. Şilan Yoldaş, kadın özgürlük çizgisinde derinleşmiş, kadın özgürlük çizgisini yaşamsallaştırmanın bu yüzyılın sosyalizmi olduğu bilinciyle mücadele etmiştir. Adeta Önder Apo'nun, "Sosyalizmde ısrar insan olmakta ısrardır" sözünü her an söylercesine bir sosyalist mücadele içinde olmuştur.

Mazlum Doğan gerçeğine yaklaşan bir öncü yoldaşımız da Kasım Engin arkadaşır

Mazlum Doğan arkadaşın yaşam serüvenini, bir koşuya benzetebiliriz. Devrimciler için "maraton koşucusu" derler ya, Mazlum arkadaş maratonu kendi hayatına sığdıranlardandır. Devrim mücadelemiz içinde hızlı koşan, çok koşan, büyük koşulara katılan, büyük finallere yetişen çok arkadaşımız olmuştur. Her biri benzersiz bir kahramandır. Bu örneklerden en fazla Mazlum Doğan gerçeğine yaklaşan bir öncü yoldaşımız da Kasım Engin arkadaşır. Kasım Engin arkadaş da

mekten sonra çayı beklemeden çalışma yerine geçmek üzere kalktığına ona, "Heval çay iç, öyle git istersen, çay soğuyacak" dedi bir arkadaş. Şöyle bir cevap vermişti: "Olsun, hele şu işimi bitireyim, çay soğuk da içilir." Kasım arkadaş hiçbir gerekçe işlerini yapmaktan alıkoymazdı. O günler Önderliğin tarih anlayışı temelinde çalışmalar yapıyor ve bunu propaganda sahasında yansıtmaya çalışıyordu. Kaybedecek bir saniyesi bile yoktu.

O hep düşmana vurmaya, düşmanı zayıflatmak eylemleri büyütme, ideolojik olarak alt etmeye koştu. Kürdistan gençliğinin soykırım sisteminin kopartılarak devrim saflarında kendilerini yaratması eylemine koştu. Onun anlayışında ölmek yoktu. Bir bitiş çizgisi yoktu; sürekli koşmak vardı. Zamanın durması, zamanın onu yaşlandırması, zamanın onu yenmesi diye bir şey olmadı. Hep kendini genç yaşında hissetti, bunu ifade etti ve yaşamsallaştırdı. Sürekli bir moral, coşku ve çalışma halinde oldu. Önder Apo'nun, "Ölüm yoktur aslında..." diye başlayan tarihsel deyişi gibi, o ölümü reddetmişti ve hiçbir zaman da ölüm başta olmak üzere hiçbir engel için, "şuna rağmen, buna rağmen" vs demedi. Ölümüne rağmen, yorgunluğa rağmen, zorluklara rağmen... gibi söylemler onun ferhenginde asla yer bulmadı.

Kasım Engin Yoldaşın Serxwebûn gazetesine yazdığı yazılar da bunun örneğidir. İdeolojinin gücüne, zihniyet devrimine sonsuz inancı vardı. Bundan dolayı Serxwebûn gazetesini önemsemi, Serxwebûn için yazdı, yazılanları sürekli okudu ve okuduklarını da her zaman anlattı, paylaştı.

keni, dayanağı vardır. Örneğin; bugün Koronavirüs üzerinden yapılan ideolojik saldırının, mikrop ve salgın kadar insanlarda yarattığı umut kırılmasıyla ölümlere yol açtığı, umudu kıran insanın bağımsızlık sisteminin iflas ettiği herkesçe bilinmektedir.

Serxwebûn denince ilk akla gelen Mazlum Doğan Yoldaştır

Yine 'sınırsız bilgi paylaşımı' sloganıyla başlayan internet dünyasının belli bilgiler sunmakla birlikte tüm dünya insanlığını nasıl esir aldığı da gözler önündedir. Sunulan bir iletişim imkanın arka planında, anı anına sis-

Örneğin; son on yılda tüm dünyada okuma oranlarının düştüğü bilinmektedir. Bu durum kapitalizmin insanları, toplumları kendi geçmişlerinden, geleceklerinden koparma saldırısının bir sonucudur. Bilinmektedir ki, insanları hafızasız, tarihsiz ve geleceksiz yapmak, ideolojik bir saldırdır. Okuma oranlarının düşmesiyle ideolojiler çağının bittiği söylemi, paralel bir sürecin sonucudur. Burada, gazetelerin okunmamasını bir doğal sonuç olarak görmenin büyük yanılgı olduğunu ve kapitalizmin saldırısı sonucu olduğunu bilmek gerekir. Ayrıca bunu kabullenmek, kapitalizmin en büyük yalanı olan "ideolojiler çağı

yük bir emekle gerçekleştirmiş, kendi belleğine tüm evren tarihini sığdırmayı başarmış, adeta kütüphane denilen bir düşünce denizinin taşıyıcısı olmuştur. Bu karakter, hem Önder Apo'nun düşünceye verdiği önemi hem de ideolojinin insan varoluşundaki anlamını da ortaya çıkarmaktadır. Şüphesiz bu güzellik, kendiliğinden ortaya çıkmamaktadır. Büyük emekler pahasına gerçekleştirilen bu düzey, özgür Kürt'ün de prototipi olmuştur.

Bu anlamıyla çok çalışmak, emek vermek ve düşüncüyü özgürleştirmek konusunda başlangıçların en büyük tanığı da Serxwebûn gazetesi olmuştur. Çok çalışmayı basite almamak gerekir.

Dozdar Yoldaş Serxwebûn yazılarının örgütlenmesinde büyük emek veren bir arkadaştı

Kürdistan'ın kadim kenti Efrîn'den Zagros dağlarına, Kobanê'den Qendîl'e kadar Mazlumca bir yürüyüşün sahibi olan yoldaşlardan biri de Dozdar Hemo Yoldaştır. Dozdar Yoldaş, Serxwebûn gazetesinin örgütlenmesinde, yayına hazırlanmasında, yazı yazarak PKK ideolojisinin süreklileşen ve kesintisiz mücadeleyi yaşamsallaştıran gerçeğinin tüm Kürdistan ve dünya insanlığına anlatılmasında öncü düzeyde rol oynayan arkadaşlardan biridir. Özgür Kürdistan dağlarında Serxwebûn gazetesinin anlam ve önemini bilincini derinden yaşayan, bu gazeteye kaynaklık eden yazıların ulaştırılmasında büyük emek veren bir arkadaş oldu. Kendisi Serxwebûn'un bir aydınlanma aracı olduğuna, karanlık çağda bir çıra olduğuna inandı, bu inançla çalıştı. Köken olarak ideolojinin gücüne olan inancını somutlaşması ve Serxwebûn gazetesini aracılığıyla görünür olmasındı; bunu da yaptı. Dozdar arkadaşın ideolojilerin gücüne, düşüncenin gücüne olan inancı, onun kişiliğinin şekillendiği topraklardaki komünal kültürel değerlerden, özden kaynaklanmaktadır. Efrîn'de doğup büyüyen Dozdar arkadaş, Efrîn'in özgür Kürtlük değerlerinden, tarım devriminden, Aryenik inanç değerlerinin ısrarla yaşamsallaştırılması temelinde korunmasından kaynaklanan bir gücün taşıyıcısı olmuştur. Emeğin ve toprağın farkındalık ve toprağa emek vermenin yaşam yaratıcı yanı, bunun bilinci, bilincin yeni yaşam üretimlerine vesile olması, Dozdar arkadaşta doğal bir ideolojik duruş yaratmıştır.

Şilan Yoldaş kapitalizme inat sosyalist olmakla onur duydu

Sosyalizmi salt yaşam üstü bir ideal olarak ele almayanlardan biri de Şilan Yoldaşı. Yaşarken sosyalizmin bayrağını taşımak kadar bu taşımayı bilmek ve anlatmak gerekliliğine en fazla inanarlardı. Şilan Yoldaş, kadın özgürlük çizgisinde derinleşmiş, kadın özgürlük çizgisini yaşamsallaştıranın bu yüzyılın sosyalizmi olduğu bilinciyle mücadele etmiştir. Adeta Önder Apo'nun, "Sosyalizmde ısrar insan olmakta ısrardır" sözünü her an söylercesine bir sosyalist mücadele içinde olmuştur. Başta kendisinde sosyalist ilkeleri yaşamsallaştırmayı esas aldı. Sosyalizmi bilmek, anlamak kadar yaşamsallaştırmak ve anlatmak, onun yaşam felsefesi idi. Önder Apo'nun sosyalist ideolojide yaptığı açılımların anlamının büyük çabasıydı. Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin sosyalizme açılım yapmak amacını anlayan bir öncü yoldaşı. Kendisine Sosyalist Şilan denilmesini severdi, bu hitapla onur duyardı. Kapitalizmin her gün sosyalizmin ölümünü ilan ettiği, dünya insanlığında umutları tükettiği, adeta dünya insanlığını anı anına bir mateme sürüklediği bir çağda, kapitalizme inat sosyalizmi seve rek yaşadı, sosyalist olmakla onur duydu. Bu onurunu

Dozdar Yoldaş, Serxwebûn gazetesinin örgütlenmesinde, yayına hazırlanmasında, yazı yazarak PKK ideolojisinin süreklileşen ve kesintisiz mücadeleyi yaşamsallaştıran gerçeğinin tüm Kürdistan ve dünya insanlığına anlatılmasında öncü düzeyde rol oynayan arkadaşlardan biridir. Özgür Kürdistan dağlarında Serxwebûn gazetesinin anlam ve önemini bilincini derinden yaşayan, bu gazeteye kaynaklık eden yazıların ulaştırılmasında büyük emek veren bir arkadaş oldu.

Militan Yoldaş, Helebce kentinde dünyaya gelmiş, katliam anlatılarıyla büyümüş, benliğini özgür Kürtlük arayışıyla doldurmuş bir Kürt gencidir. Duyduğu, dinlediği her anıyı bir tarihsel bilince dönüştürmüş, deyim yerindeyse ideolojik yaşamıştır. Bu arayışı onu arayışlara yöneltmiş, Başûrê Kurdistan'da verilmiş hiçbir zihniyet ya da partinin, hiçbir örgütlenmenin çizgisel olarak Kürdistan'ın özgürlüğünü gerçekleştiremeyeceğini görmüş ve PKK saflarına katılmıştır. Militan Yoldaş, PKK çizgisinde propaganda çalışmalarının önemini görmüş ve basın yayın faaliyetlerinde yer almıştır.

Serxwebûn gazetesindeki çalışmalarıyla somutlaştıran Şilan Yoldaş, her bir eylemi, emeği, tamamladığı işi büyük bir bilinç ve anlamla yapmış ve sonuç da almıştı. Kapitalist modernitenin saldırılarının boşa çıkarılmasında, dünya insanlığındaki umut kırılmalarının onarılmasında, dünya insanlığında sosyalizme dair umut yeşertilmesinde, bunu gerçekleştirmenin öncü gücü olan PKK

çizgisinin anlatılmasında büyük emekler vermiştir.

Kürdistan'ın özgürlük ve bağımsızlığının dil kazanması anlamında büyük rolü olan Serxwebûn gazetesinin geleneğinin sürdürülmesinde, yer aldığı PKK basın ve yayın faaliyetleri anlamında büyük katkısı olan Başûrê Kurdistan'ın Helebce kentinin yiğit evladı Militan Cûdî Yoldaşı da bu vesileyle anmak gerekir. Militan Yoldaş, Helebce kentinde dünyaya gelmiş, katliam anlatılarıyla büyümüş, benliğini özgür Kürtlük arayışıyla doldurmuş bir Kürt gencidir. Duyduğu, dinlediği her anıyı bir tarihsel bilince dönüştürmüş, deyim yerindeyse ideolojik yaşamıştır. Bu arayışı onu arayışlara yöneltmiş, Başûrê Kurdistan'da verilmiş hiçbir zihniyet ya da partinin, hiçbir örgütlenmenin çizgisel olarak Kürdistan'ın özgürlüğünü gerçekleştiremeyeceğini görmüş ve PKK saflarına katılmıştır. Şüphesiz PKK ve Önder Apo'ya dair ilk duydukları, ilk okumaları ondaki arayış kıvılcımını ateşe dönüştürmüştür. Aile-aşiretinin farklı ideolojik-siyasi tercihlerine rağmen verilmiş olana sığınmayı kabul etmemiştir. İşte bu, ideolojinin gücüne örnektir. Bu örnek, Militan Yoldaşta ciddi bir şekillenme yaratmış, gittiği her çalışmada, yer aldığı her eylemde ideolojik bir yaklaşımı esas almıştır. Militan Yoldaş, PKK çizgisinde propaganda çalışmalarının önemini görmüş ve basın yayın faaliyetlerinde yer almıştır. Yaşamıyla, özyle, sözyle bir gelecek insanı, bir sosyalist, bir Demokratik Ulus insanıdır. Serxwebûn gazetesinde kendini ifade eden PKK çizgisinin Başûrê Kurdistan ve Rojhilatê Kurdistan'da yankılanması için büyük emekler vermiştir.

Serxwebûn'un halkla buluşmasında en etkili yanı şehitler gerçeğine sahip çıkmasıdır

Serxwebûn gazetesinde somutlaşan Mazlum Doğan ruhu Gurbetlilere ilham vermiş ve Bakurê Kurdistan'da özgür basın geleneğinin sürdürücülerini yaratmıştır. Selçuklar, Armanlar, Haliller, Nujyanlar bu çizginin ölümsüzleşmesinin bedelleri olmuştur.

PKK çizgisinin propaganda edilmesinde büyük yeri olan Serxwebûn gazetesini ele alırken, bu çizginin tek tek yaşamlarında anlatıcısı olan şehitlerimize dair verebileceğimiz örnekler çoktur. Ancak şunu belirtmek gerekir ki; nasıl ki her söylem bir eylem ise her eylem de bir söylemdir. Her eylemin bize söylediği bir söz vardır. Her eylemin bir dili, ifadesi ve bir sözü vardır. Hiç söz söylememiş de olsa şehit yoldaşlarımız, Parti çizgimizin propagandasını en çarpıcı yapmayı başarmış değerlerimizdir.

Serxwebûn gazetesini, Önder Apo paradigmasının temeli olan özgürlük ve bağımsızlık çizgisinin anlatılmasının en temel aracıdır. Bir gelenektir. Dayandığı ideolojik çizgi, örgütsel temel,

toplumsal yapılanma ve Demokratik Ulus anlamında bir bütün olarak bir geleneği temsil etmektedir. Serxwebûn gazetesinin Kürt halkıyla buluşmasında en etkili yanı da, PKK şehitler gerçeğine sahip çıkmasıdır. Nasıl ki PKK bir şehitler partisiyse Serxwebûn gazetesini de tüm özgürlük mücadelesi şehitlerinin yaşatılması, ölümsüzlüklerinin anlatılması, mücadelelerinin gelecek kuşaklara taşınması için önemli çalışmalar yürütmektedir. "Kürdistan'da ideolojisi yaprak bile kımıldamaz" der Önder Apo perspektiflerinde.

Bugün tüm Kürdistan, Ortadoğu ve dünyaya yayılan paradigmamızdan da güncel olarak bunu görmekteyiz. Önderlik ideolojisine dayanmayan her şeyin kapitalist moderniteye hizmet ettiğini, hiçbir şeyin nör olmadığını dünya insanlığına yapılan saldırılardan görmekteyiz. Bu konuda kapitalizmin saldırıları, insanlığa büyük zararlar vermektedir. Bu zararın bir boyutu sosyalist ideolojinin etkisini kırmak olurken, bir boyutu da kendi ideolojisini, ideolojisiz doğalevrensel kanunlarımı gibi vermesiyle ortaya çıkmaktadır. Kürtlerin bu çağa, çağın hakim anlayışına teslim olması istenmekte, ancak bu, kapitalist sisteme ayak uydurmak olarak adlandırılmaktadır. Hepsinin özü; Kürtlerin yok olması, teslimiyeti kabul etmesi ve Kürt düşmanlarına hizmet etmeye boyun eğmesidir. Bunu Türk devleti vahşi, kaba bir milliyetçilik ve soykırımla yaparken, KDP de artık para etmeyen Kürtlük maskesiyle yapmaktadır. Oysa ülkenin ve toplumun durumuna en genel hatlarıyla dahi baksak, Türkiye'deki vahşet ile KDP'nin iktidar olduğu bölgelerdeki vahşetin aynı olduğunu görebiliriz. Saldırıları, Kürtlerin katledilmesi, ormanların kesilmesi, kadınların katledilmesi, kız çocuklarına tecavüz edilmesi, hepsi birbirinin aynı uygulamalardır. KDP,

Dünyanın herhangi bir ülkesinde, kıtasındaki PKK militanlarının, PKK sempatanlarının koşullar ne olursa olsun, kapitalist modernite temsilcilerinin kısıtlamaları ne düzeyde olursa olsun Serxwebûn gazetesine ulaşabiliyorlarsa, bu gazeteye ulaştıkları an düşmana bir darbe vurduklarının moral ve coşkusıyla yaklaşmaları gerekir. Nasıl ki Önder Apo, "Savunmalarım nerdeyse ben ordayım" demekte ise Serxwebûn gazetesini de Parti için aynı konumdadır. Serxwebûn gazetesini nerdeyse Partimiz, Parti çizgimiz ve Partimizin kazanımları oradadır.

Kürt düşmanı olan Türkiye cumhuriyetine, güncel olarak da AKP-MHP'ye benzemiştir. Tüm bunlar yapılırken PKK sempatanlarına yönelik saldırılar devam etmektedir. En büyük silah da "ideolojik" silah olmaktadır. Tarih bize şunu göstermiştir; ideolojisiz yaşam, KDP'nin bugün Kürtlere layık gördüğü yaşamdır. Bu, tam da faşist Türk soykırımcı sistemin istediği bir durumdur.

Serxwebûn gazetesini nerdeyse Partimiz, Parti çizgimiz oradadır

Bugün PKK çizgisinin yarattığı direniş değerleri olmasaydı, tüm Kürtlük, KDP'nin öngörüp Kürtlere layık gördüğünden daha geri bir durumda olacaktı. Bu kessindir. KDP'nin de Kürtlüğün sahibi olmadığını, Kürt soykırımının bir kader olmadığını, Kürt çıkışıyla ve yürütülen başta ideolojik mücadeleyle, onunla birlikte ideolojile donanıma sahip olan gerillanın silahlı mücadelesiyle tüm Kürtler anlamıştır.

Serxwebûn gazetesini bu büyük mücadelede temel bir eğitim aracı rolünü oynamıştır. Tüm Kürtlerin eğitilmesinde, aydınlanmasında, düşman bilinci edinmesinde, Kürtlüğün kendine ait değerlerinin olabileceğinin Kürtlere anlatılmasında, özgürlük mücadelesinin güzelliğinin kavratılmasında Serxwebûn gazetesinin rolü büyük ve bir o kadar da kutsaldır.

Kutsal kitaplar, kutsal oldukları için insanlar elleri kirliyen o kitaba dokunmazlar. Onu korur, temiz tutarlar. Bizim kutsal kitabımız niteliğinde olan Serxwebûn gazetesini en iyi koruma yöntemimiz ise onu almak, okumak, okuduklarımızı yaşamsallaştırmak, herkese anlatmak ve zaferi garantilemektir. Her Serxwebûn okuyucusunun bir tane de alıp yoldaşına, arkadaşına, en sevdiği insana verme, okutma görevi vardır. Yine bilmeliyiz ki; Serxwebûn gazetesini bu ağırlaştırılmış tecrit koşullarında, Partimiz üzerindeki ağır baskı ve saldırı koşullarında bu baskıları ve tecrit durumlarını en hızlı aşarak toplumumuza ulaşan dilimiz, yüreğimiz, aklımızdır. Bir anlamda da, kendisi tecriti aşmayı başarmış olan bir özgürlük aracıdır. Bu bilinçle yaklaşmak gerekir. Dünyanın herhangi bir ülkesinde, kıtasındaki PKK militanlarının, PKK sempatanlarının koşullar ne olursa olsun, kapitalist modernite temsilcilerinin kısıtlamaları ne düzeyde olursa olsun Serxwebûn gazetesine ulaşabiliyorlarsa, bu gazeteye ulaştıkları an düşmana bir darbe vurduklarının moral ve coşkusıyla yaklaşmaları gerekir. Nasıl ki Önder Apo, "Savunmalarım nerdeyse ben ordayım" demekte ise Serxwebûn gazetesini de Parti için aynı konumdadır. Serxwebûn gazetesini nerdeyse Partimiz, Parti çizgimiz ve Partimizin kazanımları oradadır. Bu inançla tüm Serxwebûn çalışanlarına başarılar diliyoruz.

Sara Yoldaş Kürdistan Özgür Kadın Hareketinin kök hücresidir

PAJK Meclis Üyesi Hêlîn Ümit ile röportaj

Bu mücadele içerisinde, hangi düzeyde yer alırsa alsın, ister yeni ister eski olsun, direniş hakikatinden pay almış her kadın devrimci, Sara arkadaşan bir iz taşır. Bu, Kürt Kadın Hareketini var kılan özür. Bu özün oluşumunda Sara arkadaşın kişiliği, karakteri, mücadele içerisindeki tutumu belirleyicidir.

Serxwebûn: *Diz çökme-yen kadın bilinci ve inancının, mücadelesinin, örgütlenmesinin sembolü olan Sara Yoldaş'ın şahadetinin 8. yılında bize bıraktığı direniş mirasını nasıl anlamalıyız?*

Hêlîn Ümit: Özgürlük ve mücadele bilincini kadınlar açısından bir yaşam çizgisine, yeni ve anlamlı bir yaşam yoluna çevirme savaşında hep en önde yürümüş olan Sara arkadaş ve yine Fidan ve Leyla yoldaşları saygı, özlem ve minnetle anıyorum. Tarihin bir cilvesi mi yoksa gerçekten öngörülmüş bir şekilde mi bir araya geldiklerini bilmiyoruz ama Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi tarihinin üç kuşağının aynı saldırı ile hedef alınması en anlamaza bile çok şey anlatacak niteliktedir. Bu saldırının hedeflerini bir de bu perspektiften okuyup anlamak gerekir. Bu saldırıya içerilmiş olan özgür kadın duruşundan duyulan nefreti bu gerçeklikten daha iyi ortaya koyan bir işaret aranamaz. Sara Yoldaş'a farkına varılan ve zincirlerini kıran Kürt kadın gerçekliği, Rojbin'de bilinçlenmenin en çarpıcı hallerine ulaşmış, Leyla'da kabına sığmayan bir eylemcilik olmuştur.

Özgürlük, farkına varma ile başlar. Bu bir evrenin ilk oluşum anına benzer ve bir patlama ile yayılır. Farkına varılan şey aynı zamanda olan şeydir. Zamana ruhunu veren ve ona biçim kazandıran varlığın olma hikayesi böyle başlamıştır. Sara arkadaş, Kürt kadınlarının özgürlük arayışının zamana ve mekanda yayılarak varlık kazanma hikayesi olarak da okunabilir. Kürt kadınının özgürlük mücadelesinin hakikati haline dönüşme sürecinden bahsediyorum. Kürdistan'da binlerce genç kadının kendini yeniden oluşturma, yaratma koşullarının oluşmasındaki rolüne dikkat çekmek isti-

yorum. Eğer ki insanı evrenin özeti olarak kabul ediyorsak, Sara arkadaş şahsında varlık bulan gerçekliği, özgürlük arayışının kendinin farkına varmak olarak harekete geçmesi, bilinç kazanması, somutlaşarak bedenleşmesi ve eyleme geçmesi olarak değerlendirilmek doğru bir yorum olacaktır.

Direniş hakikatinden pay almış her kadın devrimci, Sara arkadaşan bir iz taşır

Sara arkadaşın bir kadın ve Kürt kimliği ile kendisini bildiği günlerden başlayarak her düzeyde yürütmüş olduğu mücadelenin açığa çıkardığı direniş mirasını, özgürlük kavramıyla eşitlemek mümkündür. Bu anlamda şahadetinin 8. yılında Sara arkadaş, onun şahsında binlerce kadın şehidimize ve elbette şu anda aktif mücadele eden yoldaşlarımıza vereceğimiz en anlamlı cevap, kadın özgürlük ölçülerinde derinleşmek olmaktadır. Çünkü, bu mücadele içerisinde, hangi düzeyde yer alırsa alsın, ister yeni ister eski olsun, direniş hakikatinden pay almış her kadın devrimci Sara arkadaşan bir iz taşır. Bu, Kürt Kadın Hareketini var kılan özür. Bu özün oluşumunda Sara arkadaşın kişiliği, karakteri, mücadele içerisindeki tutumu belirleyicidir. Elbette her Kürt kadın devrimcinin, milletin bu öze kattığı, çoğalttığı, büyüttüğü yönler vardır. Bu anlamda her kadının özgürlük savaşına kalkışmasında özgünlükler, biricik hikayeler vardır. Günümüzde evrensel bir hal alan Kürdistan kadın mücadeleciliği, bu eşine az rastlanan kolektif emeğin bir birikimi olarak tüm görkemi ile etkileyciliğini sürdürmektedir. Hiçbir kadının emeği boşuna gitmemiş, bir fark yaratmıştır. Bununla birlikte Sara arkadaş şahsında

ortaya çıkan; Kürdistan Özgür Kadın Hareketine bilinç ve katılım tarzıyla biçim kazandırması olmaktadır. Sara arkadaş, Kürdistan Özgür Kadın Hareketinin kök hücresidir. Bir kök hücre nasıl ki bütünün tüm özelliklerini kendinde barındırıyorsa ve nasıl ki canlılarda yenilenmenin ve yitilmiş özelliklerin geri dönüşümünde rol oynuyorsa Heval Sara'nın özgür kadın çizgisi için pozisyonu da bu şekilde tanımlanabilir. Şu soru sorulabilir; Heval Sara olmayacak mıydı? Çok net ifade edebilir ki, tarihte süreklilik kazanmış bir gerçeklik olarak kadın direnişçiliği, ülkemizin benzersiz kadın tarihi ile buluşacak ve güncellenecekti. Fakat günümüzdeki gibi bir kadın hareketi değil, farklı etkenlerin izini taşıyan bir hareket şekillenecekti. Bu nedenle Kürdistan Kadın Hareketinin tarzına damgasını vuran Sara arkadaşın kişiliği anlaşılmadan Kürdistan Özgür Kadın Hareketini yeterince anlamak ve ona katılma çabaları eksik ve yetersiz kalacaktır.

Özgürlüğün bir arayış olarak yaşanması elbette en değerli ve anlamlı yaşam ilkesidir. Özgürlük ilkesinin inkarı temelinde gelişen erkek egemenlikli yaşam formlarının da bir seçenek olarak ele alınması, kadına karşı yapılan en büyük hakaret olmuştur. Bunun kadına kabullendirilmesi ise çok daha ağır sorunlara yol açmış, adeta krizli bir kimlik olarak yaşamak zorunda kalan kadın gerçekliği, özgürlük arayışına hep daha duyarlı kalmaktan asla vazgeçmemiştir. Ancak bunun hep bir özlem ve arayış olarak kalması, Sara arkadaşın asla kabul etmediği bir yaşam biçimidir. Özgürlük olgusunun bir özlem ve arayış derecesinde kalması başta kadın, sonrasında tüm toplum için değer yitimine götürmüştür. Neredeyse özgürlük gibi

ekmek ve sudan daha fazla ihtiyacımız olan, günlük olarak yaşamamız ve üretmemiz gereken bir var olma biçimini kutsal kitaplardaki cennet mefhumu gibi ele alan yaklaşımlar gelişmiştir zamanla. Bu nedenle özgürlüğü kısacık anlardan, hissedişlerden, dokunuşlardan çıkararak bir yaşam sistemi haline dönüştürmek bu şehitlere vereceğimiz en doğru yanıt olacaktır. Sara bir gerçekse, oluşmuşsa, onunla kadınlar olarak kendi toplumsallığımızı kurmuşsak, düşmanın dokunamadığı, ulaşamadığı alanlar yaratmayı başarmışsak bir ütopyadan, gelecek düşünden bahsetmediğimizi biliriz. Öyle ise ifade edeceğimiz ikinci husus, özgürlüğün geleceğe havale edilecek bir mücadele gerçekliği olmadığıdır. İçinde bulunduğumuz dünyanın en büyük hastalığı; zihinsel sömürgeciliği geliştiren liberal ideolojilerin ve bunun sonucu olarak liberal yaşam tarzlarının etkisi altında kalmak oluyor. Bu öyle bir hastalık ki en güzel duygu ve düşünceleri, hayalleri ve umutları iğdiş etmesi, en olması gerekeni olmaz olarak sunmak biçiminde karşımıza çıkıyor. Sara arkadaşın asla kabul etmediği bir gerçeklik olarak bunu görüyoruz. Onun yaşam eylemini; yaşanması gereken ne varsa, kadın onuruna yakışan hangi tutumsa bunu geleceğe havale etmeden yaşadığı anın gerçekliği haline dönüştürme iradesi olarak da tanımlayabiliriz. Onu tanıyanlar bu tarzından hiç taviz vermediğini çok iyi bilirler. Türkiye ve Kürdistan şehirlerinde soykırımcı sömürgecilik ve erkek egemenliği karşısında nasıl boyun eğmeden yaşadysa, gericiilikleri kabullenmeden, sorgulamadan ve hesap sormadan hiçbir anını geçirmediyse bu gerçeklik zindanlarda da sürmüştür. Zindanlara düşen ilk kadın olmasa da Önderlik ve PKK çizgisinin zindanlarda

temsiline nasıl olması gerektiğini ortaya koyma anlamında bir ilk olmayı bu şekilde başarmıştır. Aynı duruş Avrupa'da da dağ koşullarında da devam etmiş, düşüncelerini, duygularını, fizikini özgürlük direnişini temsil etme konusunda disipline ederek örnek olma tarzını hem erkek egemenlikli her tür yaklaşım ve anlayışa karşı hem de düşmanın çok yönlü saldırıları karşısında öncü düzeyinde süreklileştirmiştir.

Yaşam enerjisi, Sara arkadaşın kişiliğinde herkesten farklı olarak bilinçli bir şekilde varolmuştur

Dikkat edilirse Sara arkadaşın bizlere bıraktığı mücadele mirasında kaba bir direnişçilik yoktur. Soykırımcı sömürgecilik zindanlarında bir efsane olarak karşımıza çıkan kişiliği, onun öncesinde ve sonrasında öncelikle kadınların her davranışına, düşünce tarzına, tercihlerine içerilmiş kölelik-boyun eğme kılıplarına karşı ayaklanmıştı. Heval Sara'yı bilen, tanıyan herkes onun enerjisinin zapturapt altına alınamayacağını çok iyi bilir. Potansiyel olarak her kadında, her insanda var olan yaşam enerjisi, Sara arkadaşın kişiliğinde herkesten farklı olarak bilinçli bir şekilde var olmuştur. Rastgele değildir. Liberalizmin bireyciliğinin çarpık ve tanınmaz kurum ve yapıların, geleneksel ve modern tüm biçimlerine karşı bir başkaldırı duruşunu açığa çıkarmıştır. Bu duruş kaynağını kesinlikle keskin kadın zekası

Tarihin bir cilvesi mi yoksa gerçekten öngörülmüş bir şekilde mi bir araya geldiklerini bilmiyoruz ama Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi tarihinin üç kuşağının aynı saldırı ile hedef alınması, en anlamaza bile çok şey anlatacak niteliktedir. Bu saldırının hedeflerini bir de bu perspektiften okuyup anlamak gerekir. Bu saldırıya içerilmiş olan özgür kadın duruşundan duyulan nefreti bu gerçeklikten daha iyi ortaya koyan bir işaret aranamaz. Sara Yoldaşta farkına varılan ve zincirlerini kıran Kürt kadın gerçekliği, Rojbîn'de bilinçlenmenin en çarpıcı hallerine ulaşmış, Leyla'da kabına sığmayan bir eylemcilik olmuştur.

ve bilincinden almaktadır. Bununla birlikte Sara arkadaşın Kürdistan Özgür Kadın Hareketine bırakmış olduğu mirası anlamaya çalışırken onu özgün kılan, farklılık olarak ortaya çıkardığı özellikleri üzerinde yoğunlaştığımızda görüyoruz ki, en temel özelliklerinden birisi kendisine dayatılan çağın ölçülerini kabul etmemesi, reddetmesi, bu dayatmalara şiddetle karşı çıkmasıdır.

Günümüze geldiğimizde çok güçlü bir kadın hareketinin varlığı söz konusudur. Bunun için devrimci bir kadın olmanın ölçüleri oluşmuş, dağlara kadınların yürüyüşü toplum açısından onur payesine yükseltmiş, zindanlarda direnişin ilkeleri belirlenmiştir. Yani özgürlük yoluna giren yolcu, kendisini neyin beklediğini bilerek yürümekte, hazırlıklarını duygu ve düşüncede tamamlamakta, pratik olarak binlerce kadın yoldaşlığı ile desteklenmektedir. Fakat Sara arkadaşın çıkış yaptığı sürecin böyle olmadığını biliyoruz. Henüz adı bile konulmamış bir hareket içerisinde yer almak, hedefi belli olsa da nasıl bir yol olduğu kestirilemeyen bir belirsizliğe adım atmak özgürlük amacının büyüklüğünü ve bunun için gösterilen cesaretin kapsamını gösterir. Şehadetinin 8. yılında Sara arkadaşı bir kez daha değerlendiren, PKK'nın kadın yaklaşımını açığa çıkaran bu özelliklerini güncelleştirme ihtiyacımız olduğunu belirtebiliriz. Kadın direnişi bugün her yerdedir. Güncel olarak Heftanîn'de Türk işgalciliğine karşı geliştirilen meşru savunma savaşı kahramanca katılan kadın arkadaşlarımız şahsında olduğu gibi zindanlarda 'Özgürlüğü Sağlama Zamanı' Hamlesi çerçevesinde neredeyse yıllardır aralıksız geliştirilen direnişlerde de amaca bağlılık ve cesaret, derinlik ve yoğunluk itibarıyla artarak sürmektedir.

Sara arkadaş Kürt soykırımına karşı Kürt kadınlarının direniş sembolü olmuştur

Bununla birlikte başta toplumsal alan çalışmaları olmak üzere ideolojik-örgütsel hamlenin geliştirilmesinde yenilikler gerektiği açıktır. Bunun için kadının özgürlüğünün nasıl gerçekleştirileceği üzerinde daha fazla yoğunlaşmak ve değişim-dönüşüme açık olmak ge-

rekir. Şu açık ki; özgürlük durağanlığı, ezberciliği, kendini tekrarı, bir dönemin tarzında çakılıp kalmayı kabul etmez. Zorluklar karşısında eskiyi aramaz. Özgürlük bu anlamda bir akışkanlık hali olarak hep yeniyi, farklı olanı, çeşitlenmeyi ve çok seçenekli olmayı gerekli kılar. Buradan baktığımızda; her nerede olursak olalım dogmatizmle, tutuculukla, bizi kalıplara koyan gerçekliklerle, zihnimizi donduran düşünce tarzlarıyla daha güçlü karşı karşıya gelebilmeliyiz. Eğer bu bizim kişiliğimizden, alışkanlıklarımızdan, korku ve kaygılarımızdan kaynaklıysa hemen değiştirip cesaretle özgür kadın çizgisine katılmamız. Eğer dışardan dayatılıyorsa buna karşı bilinçli, örgütlü ama kararlıca mücadele etmeli ve Sara tarzını hakim kılan kadar vazgeçmemeliyiz. Önderliğimiz, 'Her özgürlük adımı bir denemidir' demektir. İşte kadınlar olarak bu adımları atmada Sara arkadaşın bizlere bıraktığı büyük mirası doğru okuyabilmeliyiz.

Sara arkadaşın yaşamına damgasını vuran bir diğer özellik ise; Kürt kimliğine yönelik soykırım saldırıları karşısında aldığı tutumdur. Bir kadın olarak kimliğine yönelik saldırıları nasıl ki kabul etmemiş ve kendi olmak için her türlü bedeli göze almışsa, toplumsal kimliğine yöneltilen inkar ve imha politikaları karşısında da sömürge Kürt kadını olmayı reddetmiştir. Sömürge Kürt olmayı en büyük alçalma, insanlıktan çıkma hali olarak görmüştür. Eğer ki, Diyarbakır zindanlarındaki Sara direnişini anlayacaksak, bunu Kürt varlığına dayatılan sömürgecilğe karşı onur duruşu olarak görmeliyiz. Kendini inkar etmek, olmadığı bir kimliği sahiplenmek, başta ana sütü gibi hak olan dil olmak üzere anılarını, hafızayı terk etmek en büyük ihanet olsa gerek. Hiçbir canlının kendi olmanın dışında ayakta kalamadığı, bir var oluş yasasıdır. Kendini inkar eden asla yaşayamaz. Bu ilke sadece insan türü için değil, tüm canlılar için geçerlidir. Bu canlılar yaşadığını sansa

da aslında o varlığını başkalarına sunmuş, parça parça olmuş demektir. Bu bağlamda bir kez daha Sara arkadaşın kişiliğinde dile gelen var olmada ısrarı görüyoruz. Bunu özgür yaşam gücü, iradesi, duruşu olarak isimlendirmek yanlış değildir.

Sara arkadaş, Kürt varlığına dayatılan soykırıma karşı Kürt kadınlarının direniş sembolü olmuştur. Dersim Katliamının henüz taze olan anıları belki de tüm hafızasını işgal etmiş ve bu katliamın acılarını, her koşulda çelikten bir iradeye dönüştürmeyi başarmıştır. 'Acılar büyük öğreticidir' diyen Önderliğimiz, Sara arkadaşın kişiliğinin acıların tavında dövüldüğünü, bunun geri çekilmeye ve ürkmeye değil hep kavgaya evrilen bir duruş olduğunu görmüştür. Dersim Kürt Aleviliği, kendisine gelmemek üzere gerçekleştirilen katliamdan, Kürt özgür kadın savaşçısı Sara arkadaş şahsında yeniden doğmuştur. Demek ki; Sara arkadaş şahsında TC soykırımcı sömürgecilği büyük bir darbe

yemiş; bir kadın, Kürt, Alevi ve Dersimlinin başkaldırısını engelleyememiştir. Bu anlamda Sara arkadaşın kişiliği, başarı temelinde devrimci doğuşunu yapmıştır. Kürdistan Özgür Kadın Hareketi bu temelde, kadın özgürlüğü ile Kürt halkının özgürlüğünün ilişkisinin çok güçlü kurulması ile şekillenmiştir. Kürt kadınları eğer özgürlük istiyorlarsa bunun toplumsal özgürlük ile ilişkisini Sara arkadaş şahsında oluşturmıştır. Soykırımcı sömürgecilik koşullarında da bir Kürt kadını olarak özgür yaşayabilirim, demek ya da bunu hayata geçirmeye çalışmak en hafifinden kendini kandırmak demektir. Erkek iktidarlığının en rafine hali olan TC egemenliğinin Kürt kadınlarını en ucuzundan bir kullanım nesnesi olarak gördüğü, katletmekten, tecavüz etmekten, yozlaştırmaktan adeta zevk aldığını biliyoruz. Çok yakın bir zamanda dile gelen 'dağa çıkacaklarına, taş atacaklarına fuhuş yapsınlar' sözü bu pratiğin dile gelmiş hali olmuştur. Bu nedenle Sara arkadaşın da bilincinde olduğu bu gerçek Kürt kadının özgürleşmesine, özgürleştikçe kendi toplumunu, ülkesini, halkını özgürleştirmeye dönüşmüştür.

Hepimizin bildiği bir gerçek var ki; varlığın oluşum süreci, diyalektik bir süreci yaşar. Heval Sara'nın şekillenmesinin de bu sürecin ürünü olduğunu hep göz önünde tutmak ve çözümlemek durumundayız. Belki de ona yapacağımız en büyük kötülük, kendisini bir Kürt kadın önderi olarak oluşturan süreci mücadele gerçekliğinden, çelişkilerinden, onun çektiği ağır sancılardan, hata ve yanlışlarından ve başarılarından soyutlamak olur. Böyle bir yaklaşım onun canlı, dinamik, dönüştüren ve mücadele eden yapısının anlaşılmasına ve dondurulmasına dönüşür ki, Sara arkadaşın bıraktığı miras bu şekilde sürdürülemez, etkili bir ölçü haline dönüştürülemez. Sara arkadaş soğuk bir heykele değil, yaşayan, sınırsız bir gerçeklik olarak yaşam-sallaştırmaya ihtiyacımız ve sözümüz vardır. Bu nedenle Önderliğimizin, 'Sakine'nin hayatı örnektir. Kadının özgürleşmesi Sakine'nin mücadelesidir' tespitini Apocu felsefenin gereklerine göre özümsemeyi başarayabilmeliyiz.

Serxwebûn: Sara Yoldaş'ın mücadeleci, engel tanımayan, her zaman doğrunun yanında yanışın karşısında duran, kavga ve mücadele insanı duruşuna bugün her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyuyoruz. Bu bağlamda; Sara Yoldaş'ta somutlaşan mücadelecî kadın kişiliğini değerlendirebilir misiniz?

Sara arkadaş,
kavga etmeyi bildiği kadar gerektiğinde bilge sabrı ile durmayı da bilmiştir

Hêlin Ümit: Bir direniş mirası oluşturmak demek, her şeyden önce güçlü mücadele özelliklerini barındırmayı, deyim yerindeyse ateşte yanmayı gerektirir. Ateşte yanma metaforunun bize çağırıştığı şey ise değişim, dönüşümdür. Kürt mitolojisinde de ateşin hep dönüş-türücü olarak değerlendirildiğini görürüz. Ateşe düşen yok olmaz, dönüşür. Heval Sara'nın bir direniş mirası oluşturduğunu kabul ediyorsak eğer, değişen ve dönüşen, bunu göze alan bir Sara arkadaş olduğunu da kabul etmeliyiz. Bunu belirtmemizin sebebi, öncü kadınlar olarak bir halkın ve özellikle de kadınlar gibi uygarlığın en dip noktasına atılarak parampaça kılınmış bir kesim adına mücadele yürütmeyi yüreğinize yerleştirmişseniz, kendinizi yeniden yaratmayı, inşa etmeyi göze alacaksınız demektir. Tanıdığımız Sara arkadaş, hiç bıkmadan, usanmadan her gün hatta her an bir yeniliğe başlama heyecanıdır. Grup döneminde birlikte kaldığı ve çalıştığı arkadaşlar da ısrarla bu özelliğine dikkat çekiyorlar. Mücadeleye katıldığı ilk günün heyecanını, dinamizmini yani gençlik ruhunu, şehadetinin yaşandığı son ana kadar taşımak, ancak ve ancak günlük olarak kendisini oluşturmayla, inşa etmeyle, yenilemeyle, değiştirip-dönüştürmeyle ilgili olabilir. Bu anlamda Sara arkadaşın mücadelecî kişiliği önce kendisine yönelmekte ve oradan çıkan sonuçlar çevreye akmaktadır. Buna pozitif, doğru bireyleşme de demek yanlış olmaz. Kendi tarihsel toplumsal kişiliğinin ve bununla bağlantılı olarak misyonunun, oynadığı ve oynaması gerektiğine inandığı rolün gereği olarak kendisini oluşturması bir özgür kadın özelliği olmaktadır. Xwebûnlaşma kavramının bir karşılığı da bu oluyor.

Kürdistan Özgür Kadın Hareketi olarak biz Sara arkadaş bir ölçü olarak ele alıyoruz. Zilan arkadaş nasıl bir özgürlük ölçüsü, duruşu ve eylem tarzı açığa çıkarmışsa Sara arkadaşın kişiliğini, mücadele duruşunu ve katılım biçimini de bir toplam ve bütünlük içinde değerlendiriyoruz. Bu anlamda kadın-erkek tüm yoldaşların ve özgürlük arayışı olan tüm kadınların Sara arkadaşın kişiliği karşısında kendi duruşunu, katılımını, sorunlara yaklaşımını gözden geçirmesi gerektiğine inanıyoruz. İsrarla vurguladığımız gibi; Sara arkadaşın mücadele kişiliğini, sadece bazı özelliklerini ele alarak değerlendirmek dar, hatta sıradan bir yaklaşımdır. Kürdistan'daki kadın mücadelesinin tüm aşamalarını yaşamış ve tüm mevzilerinde yer almış bir önder kadro olarak Sara arkadaş, kavga etmeyi bildiği kadar gerektiğinde bilge sabrı ile durmayı da bilmiştir. Olumsuzlukları asla kabul etmeyen kişiliğini yapıcılıkla tamamlamayı başarmıştır. Asla unutmamalıyız ki; bir devrimcinin gücü sorunları çözme yeteneğinden gelir. Sorunları ifade edip, eksiklikleri ortaya koyup susmak, bir devrimci tutum değildir; Önderlik tarzı asla değildir. Bu anlamda Sara arkadaş, her koşulda yanışa yanış demeyi bilmiş ve yerinde doğrunun nasıl olması gerektiğini de büyük bir emekle yaratmayı gerçekleştirmiştir. Şu açıktır ki; Kadın

Hareketi olarak sorunları görme, tespit etme, yanışları ifade etme sorunumuz kalmamıştır. Ulaştığımız bilinç düzeyi kadar kazandığımız irade de bize bu gücü vermektedir. Hatta bazı dönemlerde üslubumuz, dışımızdaki eksikliklere karşı o kadar eleştireldi ki, bu zorlayıcı bir hal bile alabilmektedir. Buna bireycilikleri de eklediğimizde, herkesin neredeyse baktığı yerden kendi doğrularını keskinleştirerek dayattığı durumlar yaşanabilmektedir. Fakat Sara arkadaşta ifadesini bulan kavgacılık, mücadelecilik böyle değildir. Kadın Hareketinin zorlanacağını düşündüğü hususlarda yükü omuzlarına almaktan çekinmediği gibi yürüttüğü mücadelenin örgütsel moral gücü olmasına sonuna kadar dikkat etmiştir. Bununla birlikte zaman zaman kavgacılığı bireysel gibi anlaşılsa da, asla kendisiyle ilgili olmamıştır. Mücadelesi, hep daha özgür, eşit, doğru ve kolektif bir tarza ulaşma temelinde top-

bilmiştir. Birçok zaman kendi görev alanı olmamasına rağmen genç arkadaşlara birkaç şey anlatabilmek için dağların yüksek zirvelerine yürümüş, 'bu benim işim değildir' diye bir tutum içinde olmamıştır. Aksine tanıdığı her yeni arkadaşına, yıllardır yanında olan bir yoldaş sıcaklığı ile dokunmuş, sevgi ve saygı temelinde örgütsel birliği, Apo-cu ruhu yaratmanın çabası içinde olmuştur. Kısacası mücadelenin her alanından, yürüyen tüm çalışmalardan sorumluluk duyarak hareket etmiştir.

Günümüzde Sara arkadaşın kendisini herkese ait kılan kişiliğine ihtiyaç duymamızın en temel nedeni, bireyciliğe karşı aldığı radikal tutumda gizlidir. Çok az kişiye var olan bireysellik-toplumsallık dengesini tutturmuş olan Sara arkadaşın bu özelliği, onu gerektiğinde bir kişi ya da doğru için topluluğu karşısına alabilmeyi getirdiği gibi bireycilik temelinde örgüt karşısında zarar veren

da bir değeri olmadığını iyi bilmek, anlamak gerekir. Heval Sara'nın kendisini PKK gerçekliği içinde erittiğini ve ona kattığını, bu anlamda özü temsil ettiğini bilerek yaklaşmalıyız. Sara arkadaş PKK'nin öz değeridir, PKK'dir. Bunun için Önderliğimiz Sara arkadaş katledildiğinde, 'Ha beni vurmuşlar ha Sakine'yi' demiştir.

Sara arkadaşın mücadelecî kişiliği hakkında dile getirilecek bir çok husus vardır. Kadın sevgisi ve yoldaşlığı, en az düşman kadar örgüt içi gerilikler ve parti çizgisine göre olmayan dogmatik-liberal anlayışlara karşı öfkesi, zorluklar karşısında sahip olduğu duruş ve elbette en az imkanlarla büyük çalışmalar yürütme kararlılığı, sadeliği, doğallığı, temizliğe düşkünlüğü, güzellik arayışı gibi sıralayabileceğimiz özellikleri vardır. Bu özelliklerinin her biri için sayfalar dolusu belirleme yapılabilir, günümüzde açığa çıkan pratiklerle kı-

Önderliğe yaklaşımının da sadece bilinç üzerinden olmadığını belirtmek gerekir. Yoldaş olmak bir olmak demektir. Duyguda, düşüncede, davranışta... Önder Apo ile Sara arkadaş ilişkisinde sadece örgütsel birlik değil, ruhsal birliğin de mükemmel kurulduğunu görüyoruz. Önderlik gerçeği Sara arkadaş için özgürlük ve irade kaynağı olurken, Sara arkadaş da sergilediği yoldaşlık duruşu ile Önder Apo'nun kadınla kurduğu ilişkide güven, sevgi, bilinç ve direniş modeli oldu.

Tarihin en fazla çelişki, zorluk, şiddet içerdiği Kürt halkının özgürlük savaşımı ile kadınların özgürlük arayışı, yürüttüğümüz mücadelede iç içe geçmiştir. Sara arkadaş, bu mücadelede Önderlikle doğru temelde kurduğu yoldaşlık ilişkisi ile hep örnek teşkil etmeyi başarmıştır. Mücadelemizin oldukça kritik bir sürecinden geçtiğimiz bugünlerde de Sara mücadele duruşu, tüm kadınları Önder Apo ile doğru yoldaşlığa çağırılmaktadır.

Kürdistan'daki kadın mücadelesinin tüm aşamalarını yaşamış ve tüm mevzilerinde yer almış bir önder kadro olarak Sara arkadaş, kavga etmeyi bildiği kadar gerektiğinde bilge sabrı ile durmayı da bilmiştir. Olumsuzlukları asla kabul etmeyen kişiliğini yapıcılıkla tamamlamayı başarmıştır.

lumsal bilinçten kaynağını almıştır. Bu anlamda en çarpıcı özelliklerinden biri; kolektif irade ve akıl olarak örgüt gerçekliğini özümseme, temsil etme ve savunma duruşudur. Kadınların ancak örgütlenerek birey ve toplum olarak ayakta kalabileceklerinin kitabı değil, yaşamsal tecrübesinin en somut örneğidir Sara arkadaş.

Sara arkadaşta görevlere yaklaşım yetki değil sorumluluk temelindedir

Sara arkadaşın özgürlük mücadelesi yürütürken biz kadınlara öğrettiği bir diğer önemli gerçeklik de, görevlere yaklaşımın yetki değil sorumluluk temelinde gelişmesidir. İktidarcı-devletçi sistem gerçekliğinin inşa ettiği bürokratik mevki ve yetki anlayışına karşı gerçek bir direniş sergilediğini çok iyi biliyoruz. Kendisine çizilen yetki sınırlarına takılmadığı gibi gücünü, değerini, konumunu bu tür bürokratik tanımlamalara sıkıstırmayacak kadar anlam dolu bir katılımı geliştirmiştir. Bunun için seve seve her sorunla ilgilenmiştir. Tüm ömrünü, gençliğini, güzelliğini, yüreğini, duygularını adanmış. Özgürlük Mücadelesinin dallarının yeşermesi için küçük büyük demeden her hizmete koşmayı

duruşlara ve yanışlara karşı da tutum almayı getirmiştir. Bireysel kaygı Sara arkadaşta neredeyse yok gibidir. Bu nedenle saf ya da apolitik olarak değerlendirildiği durumları da yaşamıştır. Fakat şimdi klasik sınıf tahlillerinin dışına çıkıp Demokratik Uygarlık Paradigmasından baktığımızda çok daha iyi anlıyor ve çözümlüyoruz ki, Sara arkadaşın saflığı, berraklığı, özgürlük çizgisine katılım anlamında bir saflık olurken, apolitikliği de, devletçi-sınıflı uygarlığın yarattığı politik ölçülerin dışında kalması ile ilgili olmuştur.

Bu bağlamda Sara arkadaşın mücadele kişiliğini değerlendirirken PKK'nin ideolojik-politik duruşunu, özümseme gücünü ve pratikleştirme yeteneğini de ele almak gerekmektedir. Karakterinde var olan isyancı, ele avuca sığmayan ve yine kavga inadını her koşulda sürdürme özellikleri, Önderlik ve Parti tarzı ile bütünleşmiştir. Tersinden yapılacak değerlendirmeler Sara arkadaşın mücadelecî kişiliğini basitleştireceği gibi ona bu gücü veren kaynaktan koparacağı için anlamsızlaştıracaktır. Sosyalizm ve demokratik ulusal kurtuluş çizgisini, kadın özgürlüğüne susuz bir toprak gibi duyulan ihtiyacı hissetmeden, yaşamadan yürütülecek isyanın da, sahip olunan enerjinin de, kavganın

yaslanabilir. Fakat Sara arkadaşın kişiliğinin her özgürlük militanı tarafından, özellikle de kadınlar tarafından sürekli okunması gereken bir kitap olduğunu belirtmek yerinde olacaktır.

Bununla birlikte Önderliğe katılım biçimi değerlendirilmeden Sara arkadaşın mücadele duruşunun yeterince anlaşılamayacağını belirtmek gerekir. Sara arkadaş, Önderliğimizin özgürlük yürüyüşüne birlikte başladığı ve hep yanı başında yürümeyi başardığı ilk kadın arkadaş oluyor. Bunun çok büyük bir özgürlük iradesi ve gücü gerektirdiği açıktır. Önderlik mücadeleye katılan her arkadaşına, 'Dayanabilecek misiniz? Yüreğiniz kaldırabilecek mi?' diye soruyordu. Dikkat edersek fırsat bulduğunda yine benzer soruları soruyor. Bunun nedeni; Önderlik yürüyüşünün karakteri ve ölçüleri ile ilgilidir. Ve yine çözülmek istenen sorunların büyüklüğü ve ağırlığı ile bağlantılıdır. Karşısında mücadele edilen devlet ve iktidar gerçekliğinin şiddeti ve saldırganlığı kadar komple, bir bütün halinde hareket etme gücüyle ilişkisini kuruyor. Kısacası Önder Apo'nun gerçekleştirdiği özgürlük çıkışının kapsamı ile ilgili oluyor. Sara arkadaş nasıl ki yaşamı yüreği ile kavırıyor ve karşılığını da yine yaşamın içinde mücadele ede ede geliştiriyorsa

Serxwebûn: Kadın mücadelesi ve kadın bilincinin geliştirilmesinde esas alınması gereken özellikleriyle Sara'nın mücadele duruşu, Özgürlük Hamlesi'ne nasıl bir perspektif sunuyor?

Sara arkadaşın komutasında yürümeyi ve Özgürlük Hamlemizi başarıya taşırması bilmeliyiz

Hêlin Ümit: Hem Kadın Hareketi hem de genel Özgürlük Hareketi olarak içinde bulunduğumuz dönemi Kürdistan'dan başlayarak Ortadoğu'yu etkisi altına alan Özgürlük Hamlesi temelinde karşıladığımız bir dönemden geçmekteyiz. Bu temelde 2020 yılının ikinci yarısında açıklanarak pratikleşen hamlelerimizin 2021 yılı açısından belirleyici gelişmeleri açığa çıkaracağına inanıyoruz. Şimdiye kadar her sahada önemli bir yoğunlaşma ve pratikleşme yaşandı. Bununla birlikte karşı karşıya olduğumuz mücadele sorunlarını çözerek ortadan kaldıracak bir düzey kazandırma konusunda yaşanan yetersizlikler de vardır. Bu konuda değerlendirilecek, eleştirilecek bir çok başlık vardır. Fakat Sara yoldaşın şahadet gerçekliği, PKK açısından oluşturduğu miras ve Kadın Ha-

reketinin mücadele tarzı açısından ortaya çıkardığı özelliklerin ışığında içinde bulunduğumuz Özgürlük Hamlesi sürecini değerlendirmek gerektiği açıktır. Şehitler yaşayan gerçeklerimizdir ve bize yaşamları kadar şehadetleriyle de nasıl mücadele etmemiz gerektiğini öğretirler. Kemal Pir, tüm Hareketimizin komutanı olmayı nasıl sürdürüyor ve her gün bizi yönlendiriyorsa, Sara arkadaşın komutasında yürümeyi ve Özgürlük Hamlemizi başarıya taşımayı bilmeliyiz.

Bunun için her şeyden önce içinde bulunduğumuz sürecin Uluslararası Komplo sürecinin bir devamı olduğunu

gerektiği konusunda yoğunlaşma yetersizlikleri yaşanmaktadır. Adeta, 'en iyi yol bildiğin yoldur' denilerek düşmanın çözmüş olduğu tarzlarda ısrar edilerek çok yönlü mücadeleden imtina edilebiliyor. Sara arkadaşın bu yaklaşım biçimine karşı büyük öfkesinin olduğunu biliyoruz. Var olan imkanların sonuç alıcı bir direnişte yoğunlaştırılmaması, kendiliğindencilik, alışkanlıklarla hareket etme gibi sıralayabileceğimiz anlayış sorunlarının var olan potansiyellerimizi etkisiz kıldığı belirtilebilir. Bu anlamda Sara arkadaşın alacağı en temel perspektif; Önderlik gerçekliği ve tar-

olmaktadır. 99 yılında Komplo'nun uygulanmaya konulması ile 2013 yılında yürütülüşü arasında farklar vardır. 2020 yılı itibarıyla de farklılıkları, özgünlükleri vardır. Amacı aynı olsa da yönteminde, tarzında, kullandığı araçlarda değişiklikler yaşanmıştır. 1999 yılında Önderliğin imhası temelinde Özgürlük Mücadelesini tasfiye etme amaçlanmış, Hareket ve halk olarak gösterilen direniş ve Önderliğimizin tutumu ile saldırılar boşa çıkarılınca Önderlikten fiziki olarak uzak kalan Hareketin parçalanarak dağıtılması 2003 tasfiyeciliği örgütlenilerek gerçekleştirilmek istenmiştir.

rılmalarına yol açmıştır. Tüm bunların bize gösterdiği ise Özgürlüğü Sağlama Hamlesinin, kadın kırımını durdurmanın, kadını ve toplumu savunmanın Önder Apo etrafında kilitlenmekten, onun özgürlüğü için tutku ve aşkla çalışmaktan geçtiğini ortaya koyması olmaktadır. Uluslararası Komplo'nun Önderliğe ulaşmak için önce onun yol arkadaşlarını, yoldaşlarını hedeflemek istediği açıktır. Önderliğimiz şimdi zindanda olsa da her şeyi ile bizimledir, yalnız değildir. Önderlik için gerçek yalnızlık ve tecrit, tehlike ve tehdit, Özgürlük Hareketini gerilete ve ortaya çıkabilir. Her sahada Özgürlük Hareketimize yönelik aralıksız sürdürülen, bunun için içine girilen her türlü kirli ittifak sadece mücadelemizin sonuç almasını engelleme ve gerilete temelindedir. Unutmayalım ki; bununla Önderliğe ulaşmak istiyorlar. Bunu ortadan kaldırarak düşmanı kahretmek için ve yine onlardaki tasfiye umudunu paramparça etmek için Sara arkadaş gibi olmayı başarmalıyız. Önderliğin fiziki özgürlüğünü merkeze alarak kendimizi, toplumu-muzu, kadınları, halkları özgürleştirmeliyiz. Önder Apo'yu, yoldaşlarımızı koruma temelinde korumalı, savunmalı, bunun için örgütsel büyümeyi ve kadrolaşmayı tarihimizin en etkili sürecine taşımalıyız. Hamlemizi bu temelde başarıya götüreceğimize inanmalıyız.

Serxwebûn: Devletçi-iktidarcı güçlerin kadını egemenliği altında tutmak, toplumu kadın üzerinden sindirmek ve biçim vermek istediği günümüzde, biz kadınlar hangi motivasyonla mücadele etmeli, eril zihniyetten nasıl intikam almalıyız?

Eril zihniyetten intikam almanın ilk şartı kadın bilincinin uyanışıdır

Hêlin Ümit: Kürdistan Özgür Kadın Hareketi olarak yürütmüş olduğumuz mücadele, kırk yılı aşkın bir zamandır erkek egemenlikli zihniyetten, onun kurum ve yapılarından intikam alma hareketi oluyor. Önderliğimizin öncülüğü ve yoldaşlığı ile oluşan Özgür Kadın Hareketi, savaşın içinde şekillendi. Fakat bu savaş hiçbir zaman dışardan bakıldığında görüldüğü gibi bir anlam taşımadı. Kadın ordusu ve savaşçılığı, her şeyden önce büyük eşitsizlik içerisinde olan kadın gerçekliğinin kendisini güçlendirerek tarih sahnesine çıkma-sının mekanı, kurumu oldu. Kadın ordulaşması ve savaşçılığı, öncelikle kadınların yüreğinde ve zihninde oluşan erkekçiliğin yıkılmasına yol açtı. Erkek egemenliğinin damgasını taşıyan toplumsal cinsiyetçiliğin oluşturduğu kadın gerçekliği önce kadınların kendi zihninde yıkıldı. Bu anlamda biz, Özgür Kadın Hareketi olarak savaşarak bu günlere geldik. Kendi gerçekliğimizi görünür kıldıkça ve anladıkça erkek egemenliğinin, onun kurumlarının, devletin, iktidarın varlığını ne kadar tahrip ettiğini, görünmez kıldığını, anlamsızlığa mahkum ettiğini gördük ve bundan nefret ettik. Bu kısa örneklen-dirmeyi şunun için belirtiyoruz; kadınlar olarak kendi öz gerçekliğimizle onurluca yaşayacaksa, bunun yolu zaten mücadeleden geçmektedir. Karşı karşıya olduğumuz uygulamalar o kadar vahşi ve alçaltıcıdır ki, motive olmak için bunlara gözümüzü açmak yeterlidir. Sadece ezilen, yok sayılan, metalaştırılan cins gerçekliğimiz açısından bile bakmak yeterli mücadele gerekçesidir. Bununla birlikte sadece kadınlar olarak sömürge bir ulus, sınıf ve cins olmayoruz. Ülkemizin her bir köşesini işgal eden erkek egemenlikli zihniyettir, yarattığımız her şeye el koyan ve tecavüz

sisteminin içine alan aynı eril akıl ve onun kurumlarıdır. Devlettir, iktidardır, onun zor aygıtları olan polis gücü ve ordusudur. Bu anlamda kadınlar olarak yürüttüğümüz mücadelenin boyutlarını doğru, yeterli ve derinlikli bir kavrayışımız olmak zorundadır.

Bunun için gerçekçi olmayı başarmalıyız. Kadın, hakikate yakın durmalıdır. Hakikat uyuyan gerçekliğin uyandırılmış halidir, diyor Önderliğimiz. Yani gerçekliğe uyanmalı, bilincimizi netleştirmeliyiz. Eril zihniyetten intikam almanın ilk şartı olarak kadın bilincinin uyanışını belirleyebiliriz. Devletçi-iktidarcı güçlerin kadını 24 saat tecavüzcü bir zihniyet ve uygulama ile kontrol altında tutmak istediğini biliyoruz. Bunun için kadın özgürlük bilincini uyandıracak, harekete geçirecek, onu kendi gerçekliği ile yüzleştirecek aydınlanma çalışmalarının yürütülmesi büyük önem taşıyor. Kadın Özgürlük Mücadelesi, Ortadoğu'nun aydınlanma hareketi oluyor. Bu başarılmadan kadın gerçekliğinin bin bir tuzakla örülmüş yollarda yürümesi zordur. Sara arkadaşın kişiliğinde olduğu gibi her kadın kendinin farkına varmalı ve anlam gücüne ulaşmalıdır. Diğer önemli nokta ise; erkek egemenlikli sistemden kopuştur. Tekil olaylardan da trajik ve çarpıcı yönleriyle gözlemlediğimiz bir konu oluyor bu. Erkek egemenlikli zihniyeti ile kadını kendi mülkü, kölesi, uzantısı gören her erkek, kadının kendisini reddetmesi durumunda çığına dönüyor. Demek ki kopuş, doğru ve yerinde bir teoridir. Bunun için her kadının erkek egemenlikli sistemden kopuşu için çalışma yürütmeliyiz. Kopuşun erkek egemenlikli sistemden kopuş olduğunu bir kez daha vurgulamalıyız. Yani devletten, iktidarcı kurumlardan, ataeril aile ve ilişkilerden, bir bütün olarak uygarlık yapılarından kopuşu gerçekleştirdiğimiz oranda erkek egemenlikli zihniyeti kahredeceğimizi bilmeliyiz.

Son olarak; özgürlük sistemini oluşturma, inşa etme erkek egemenliğini yenilgiye uğrattakça gelişme olacaktır. Bunun için motivasyonumuzu sağlayacak temel olgu özgürlüktür. Özgürlüğe duyduğumuz ihtiyaç ve ona olan tutku düzeyinde bağlılığımız kadınlar olarak bizi her koşulda mücadele etmeye sevk edecektir. Tarihte bunun çok çeşitli örnekleri vardır. Özgürlük için çekilmemiş bedel kalmamıştır. Kendi yakın tarihimizden de biliyoruz ki, özgürlük arayışı büyük olanların başaramayacakları hiçbir şey yoktur. Bu konuda bir şeye daha dikkatleri çekmek yerinde olacaktır. Özgürlük arayışının büyüklüğü ona duyulan ihtiyaç ile bağlantılıdır. Eğer ki büyük çıkışlar gerçekleştiremiyorsak özgürlük arayışımızın zayıflığı ve ona duyduğumuz ihtiyacın azlığı ile ilgilidir. Demek ki, özgürlüğün ne olduğu konusunda yeterince yoğunlaşmıyor, ulaştığımız düzeyi yeterli görüyoruz. Oysa Önderliğimiz, 'Yoldasınız ama başındasınız' diyerek bizi uyardı. Her men her gün kadınların katledildiği, tecavüze uğradığı bir ülkede ve dünyada yaşıyoruz. Bu belki en görünen uç saldırılar oluyor. Bir de her gün kapalı kapılar ardında kadınların yaşadığı zulümler var. Sistemati olarak her saniye metalaştırılan kadın bedeni, duygusu, düşüncesi var. Bu örnekler çoğaltılabilir fakat önemli olan kadın hakikatının bütün olduğunu bilerek tarihsel toplumsal kimliğimize sahip çıkmak ve nerede olursa olsun kadınların yaşadıkları ile kendi yaşamımızı özdeşleştirmek olmaktadır. Bu temelde kadınlar olarak karşı karşıya olduğumuz sistemi bütünlüklü çözümleyerek kadın kırımını durduracak, kadını ve toplumu savunacak adımları atabiliriz.

■■■

Önder Apo ile Sara arkadaş ilişkisinde sadece örgütsel birlik değil, ruhsal birliğin de mükemmel kurulduğunu görüyoruz. Önderlik gerçekliği Sara arkadaş için özgürlük ve irade kaynağı olurken, Sara arkadaş da sergilediği yoldaşlık duruşu ile Önder Apo'nun kadınla kurduğu ilişkide güven, sevgi, bilinç ve direniş modeli oldu.

görerek bu temelde çalışma yürütmemiz gerekir. Uluslararası Komplo sürecinin içindeyiz diyerek normal bir çalışma yürütülemeyeceği gibi, hangi gücün bu komplo sürecinin mekanizmalarında nasıl yer aldığını çözümlemeden, çalışmalarımızda adım atamayacağımızı, atsak da boşa çıkarılacağımızı iyi bilmeliyiz. Önder Apo komplo günlerinde 'direneceğiz' demişti. Fakat bu direnişin hiç de düşündüğümüz gibi olmayacağını vurgulayarak yaşanacak olanların iktidarcı-devletli güçlerin hükmüne göre ilerlemeyeceğini, kendi özgün tarzını açığa çıkaracağını belirtmişti. Önderliğimizin Uluslararası Komplo ile nasıl mücadele ettiğini ve bu temelde ortaya çıkardığı gerçekliği biliyoruz. Kürt halkının demokratik bir ulus olarak dünya ve bölge gündemine oturması, Uluslararası Komplo ile mücadele içerisinde gerçekleşti. Tüm güçler Özgürlük Hareketinin tasfiyesini beklerken mücadelemiz Önderlik şahsında üçüncü büyük doğuşunu gerçekleştirdi. Bununla birlikte geride bıraktığımız süreç Uluslararası Komplocu güçlerin Özgürlük Mücadelemizi ve Önderliğimizi tasfiye etme amaçlarından vazgeçemediklerini ortaya koydu. Bu anlamda bizim en güncel ve acil görevimiz, buna karşı Özgürlüğü gerçekleştirme hamlesi olmaktadır. Sara arkadaşın Önderliğimizin takipçisi olduğunu ve Uluslararası Komplo ile mücadele sürecinde tüm varlığı ile katıldığını biliyoruz. Saldırıları karşısında Parti yapımızın direnme kararlılığı içerisinde olduğu kesindir, nettir. Bu konuda eşsiz kahramanlıklar, fedakarlıklar, cesaret örnekleri sergilenmektedir. Bununla birlikte özgürlüğü gerçekleştirecek direnişin nasıl olması

zında yoğunlaşma olacaktır. Fakat hamleyi geliştirirken dikkat edeceğimiz en önemli husus; Önderlik gerçekliği, tarzı, paradigması, ortaya koyduğu strateji ve taktikler üzerinde yoğunlaşma sorunumuzun uygulama, pratikleştirme alanında açığa çıktığını bilmeliyiz. 'Yaparken düşünmek, düşünürken yapmak' olarak tanımlayacağımız Önderlik tarzından ciddi uzaklaşma olduğunu görmeliyiz. Oysa Sara arkadaş, eğer bir şeyin doğru ve gerekli olduğuna inanıyorsa hiç ertelemeyen, gerekçelere sığınmadan onu hayata geçirmenin yol ve yöntemlerini aramak demektir. Bu konuda bazı güçlerimizin savsaklayıcı olduğunu görüyoruz, biliyoruz. Eylem zamanı örgütlenmeyi, örgütlenme zamanı başka çalışmaları öne çıkararak direnişin pratik örgütlenmesini geliştirmekten kaçınan tutumların olduğunu hissediyoruz. Oysa hamle demek, eylem demektir. Hem de düşmanı felç edecek, ideolojik, toplumsal, siyasi ve askeri eylem. Hiçbir çalışma birimi ve kadro 'hamlenin dışındayım' diyemez. Böyle diyen Parti dışıdır, Önderlik ve çizgi dışıdır. Dönem strateji ve taktiklerinden kopmuş demektir.

Düşmanın tasfiye umudunu paramparça etmek için Sara arkadaş gibi olmayı başarmalıyız

Bir diğer önemli konu Önderliğimiz ve Özgürlük Hareketimizi tasfiye etmeyi amaçlayan bu Uluslararası Komplo sürecinin çeşitli aşamalardan geçtiğini ve bu aşamaların farklılıklarını çözümleme konusunda yaşanan eksiklikler

Sonraki yıllar TC devletinin Önderlik ile PKK'yi birbirinden koparmaya çalıştığı, bunun algısını oluşturmaya çalıştığı ve bu temelde saldırılarını sürdürdüğü özel savaş saldırılarının yürütüldüğü bir dönem olmuş, tüm bu saldırılar sonuç almayınca ve Özgürlük Hareketimizin mücadele etkinliği Rojava Devrimi ile tüm bölgeye yayılınca uluslararası güçlerin çok daha aktif devreye sokulduğu yeni bir tasfiye saldırısı dönemine geçilmiştir. İşte bu sürecin işaret fişeği, Sara arkadaşın Fransa'da katledilmesi olmaktadır. Sara arkadaşın uluslararası komplocu güçlerin hedefi olarak seçilmesini bir tesadüf ya da ortaya çıkan boşluklara bağlamak yetersizdir. Bu katliamı tıpkı Hasan Bindal arkadaşın şehadeti gibi okumak daha doğru sonuçlar çıkarmamızı sağlayabilir. Önderliğimiz, çocukluk arkadaşı olan Hasan Bindal arkadaş için, 'O öyle büyük bir arkadaşı ki, beni vurmak isteyenler önce onu hedeflemek zorunda kalmışlardır' demiştir. Sara arkadaşın Önderlik ile kurduğu yoldaşlık ve Uluslararası Komplo karşısındaki tutumu, bağlılığı ve cesareti de, Önderlik ve Parti düşmanlarının ilk olarak onu hedeflemelerini koşullamıştır. Bu nedenle Önderliğimiz, 'Ha beni vurmuşlar ha Sakine'yi' diyerek asıl hedefin Önderlik gerçekliği olduğunu dile getirmiştir. Bununla birlikte Uluslararası Komplo'ya karşı direnişte Özgür Kadın Hareketinin Önder Apo için geliştirmiş olduğu destansı direniş ve mücadele bilinmektedir. Özgür Kadın Mücadelesinin mimarı ve kadınların hakikatı yoldaşı olarak Önder Apo'ya, erkek egemenlikli iktidar ve devletçi güçlerin duyduğu öfke, uygarlığın 'önce kadını vurun' desturuna sa-

Şehitleri doğru anlamak zafer çizgisinde militanlıkla mümkündür

Mazlum Pîr

Kürt realitesi cumhuriyet tarihinin yanlış iliklenen ilk düğmesidir. Kaynağını İttihat Terakki zihniyetinden alır. O zihniyet ki, bu coğrafyanın en kadim halkına çok büyük acılar yaşatmıştır. Ermenilere ve Rumlara yapılanlar en bilinenleridir. Farklı dinlere mensup halkların tasfiyesi Birinci Dünya Savaşı yıllarında ve hemen ardından gerçekleştirildikten sonra geriye kalanlar içinden tek bir ulus yaratmak, temel amaç haline getirildi. "Dönem, ulus devleti gerektiriyordu, başka bir seçenek yoktu" demek, koca bir palavradır. Türkiye'de tekçi zihniyet İttihat Terakki ile gelişmişti; bu mikrobu Batı'dan kaptıkları da doğuydu. Ama içtenlikle sahiplendiler! Türkçülüğün gerçek mimarlarının Türk olmadıkları biliniyor. Uluslararası düzeyde bir oyun kurgulandı, Türkiye de bunun kendi çıkarına sonuç vereceğini düşünerek buna dahil oldu. "Şeyh Said'i İngilizler destekledi, Musul elimizden gitti" diyerek, borçlu oldukları Kürtlere, borcunu ödeme niyetleri olmadığı için düşmanlık üretmeyi esas aldılar. Oysa dönemin başbakanı İsmet İnönü'nün İş Bankası yayınlarından çıkan hatıralarını bile okusalar orada, "Şeyh Said İsyanında İngiliz parmağı göremedik" değerlendirmesini bulacaklardır.

Peki bunu bilmiyorlar mı? Daha fazlasını bildiklerinden kuşku yok ama dedik ya borçlarını ödemeye niyetleri olmadığı için daha büyük yalanlara başvuranlar gibi, ilk suçlarını kapatmak amacıyla daha büyük suçlara başvurmaktan çekinmediler. Kürt'ü, Kürdistan gerçekliğini hatırlatacak her şey beraberinde bir sorgulamayı getirecekti. "Hadi barışalım" noktasına gelinirse "iyi de neden bozuştunuz?" sorusu sorulacak ve doğallığında geçmişle yüzleşme gündeme gelecekti. Şêx Seîd, Agirî, Zilan, Dersim katliamları, kültürel soykırım uygulamaları bu amaçla gerçekleştirildi. Tüm bunları Anadolu halklarından saklamak için yalanlara başvuruldu; tam bir özel savaş uygulandı. Özel savaş, yalanlara dayalı olarak yürütülen savaştır. Bu yapıyı sürdürülebilmek amacıyla tüm devlet sistemini buna göre kurdular. Kürt'ü yok etmekle huzura kavuşacaklarını sandılar. Birkaç odası olan bir ev düşünün. Bir odası kapalı ve "kesinlikle o odanın kapısı açılmayacak, orada ne olduğu sorulmayacak, ne söylenirse onunla yetinilecek!" diye sert bir tonla ev halkının sürekli tehdit edildiğini hayal edin. O evde huzur olur mu, demokratik bir ortamdan söz edilebilir mi?

Kürt meselesi bir tabudur

Yanlış iliklenen ilk düğmeyi düzeltmenin her geçen gün kendileri açısından daha zor ve sonuçları açısından daha yüzleşilemez olduğunu fark ettiler. Bunun farkına vardıkça daha büyük bir şiddete yöneldiler. Evin reisi geçişenler, zaman zaman yasaklı odaya giriyor, oradan çeşitli sesler duyuluyor ama kimse ya soramıyor ya da kendine söylenilenle yetinip sorgulamıyordu. Ka-

palı odada görece sessizliğin sağlandığı an'lar, huzurun hakim olduğu yanılgısına yol açtı. Hani 90'lı yıllardan bu yana savaşın tırmadığı süreçlerle çok sık dile getirilen "Silahlar susmalı ki sorunu siyaseten konuşabilelim" klişesi var ya, onun tam bir demagoji olduğunun kanıtı 1938-1984 yılları arasında geçen onlarca yıldır. Hakeza 1999-2004 arasındaki yıllar da bu lafların demagoji olduğuna kanıt teşkil edecek süreçlerdir.

Böyle bir rejimin baskısı altında değil örgütlenebilmek, Kürt halkı adına en ufak bir ses çıkarabilmek bile mümkün değildi. Odaya kapatılanların kâh ölüm-

yarı baygın hale geldiğini hatırlıyorum" demesi boşuna değildir. Neye kalkıştığını, neyi karşısına aldığını, nasıl bir ciddiyetle bu mücadelenin yürütülmesi gerektiğini daha ilk sözlerinde iliklerine kadar duyumsuyor.

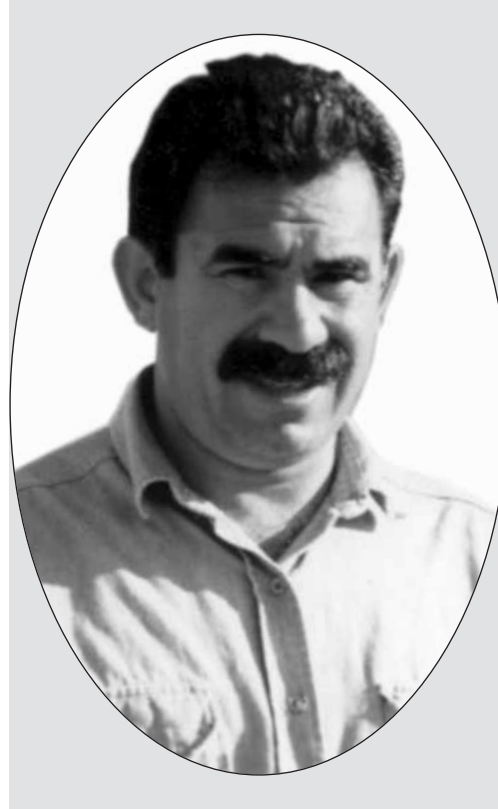
Kürtlük söz konusu olduğunda, devlet çok gaddar ve acımasız. En küçük bir kıpırdamanın cezası dar ağaçlarıdır; devlet bunu her an hissettiriyor. Önderliğin babası bile bunu fark etmiş, "Solcuların arkasında hiç olmazsa Ecevit var, Kürtlerin kimsesi yok, çok tehlikeli" diyor. Öte yandan ahlaki ve vicdani değerler bu gerçeğe kayıtsız kalınamayacağını dayatıyor.

hitlere nasıl yanıt olunması gerektiği konusunda da yol gösterici olur.

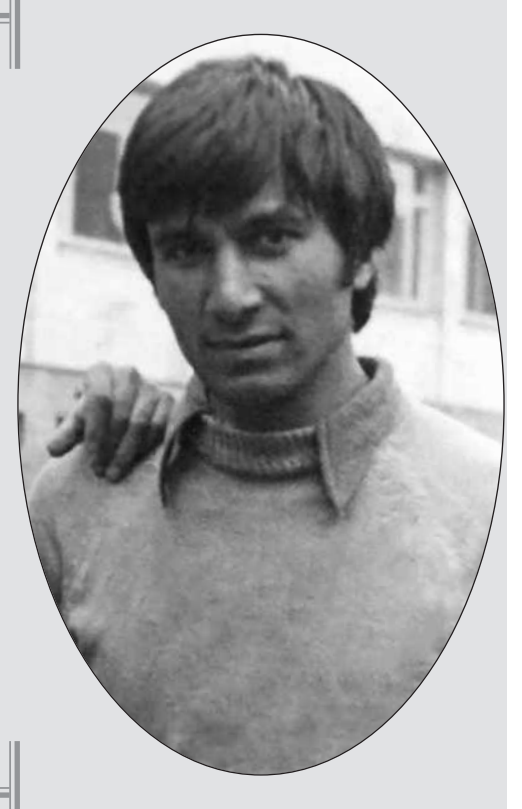
Her şehadet muhasebe ve mücadele gerekçesidir

"Her şehadetin içinde bir eksiklik vardır. Anıya bağlı olan, şehidin vasiyetini esas alan, aslında birincil planda o eksikliği gidermekle görevlidir. Ben Haki Karer'in şehadetinde eksikliği hemen şöyle tespit ettim. Ki, Haki'nin az çalışmasından, amaç bağlılığından, onun eksikliğinden ileri gelmiyordu. Amaca -o koşullarda- ve çabaya hepimizden

gelişmelerinin kesinlikle Egîd'in anısına amansız bağlılığın bir gereği olarak geliştiğini düşünmelisiniz. O, çok önemli bir görevdi, çünkü gerilla erimek üzereydi. Var olan gruplar her an dağılmakla karşı karşıyaydılar. Tüm gücümüzü ortaya koymasaydık, Egîd'in anısı da hızla hafızalardan silinebilirdi. Ama yüklendik, yıl yıl yüklendik. Sonuç; işte gerillanın bugünkü düzeye gelmesidir. Şehidin anısına sağlam bir karşılık vermenin ne kadar tarihi bir adıma yol açtığını bir kez daha gördük." Demek ki şehide doğru yanıt vermek yalnızca ahlaki ve vicdani bir zorunluluk olmuyor, aynı zamanda amaç doğrultusunda ka-

"Her şehadetin içinde bir eksiklik vardır. Anıya bağlı olan, şehidin vasiyetini esas alan, aslında birincil planda o eksikliği gidermekle görevlidir. Ben Haki Karer'in şehadetinde eksikliği hemen şöyle tespit ettim. Ki, Haki'nin az çalışmasından, amaç bağlılığından, onun eksikliğinden ileri gelmiyordu. Amaca -o koşullarda- ve çabaya hepimizden daha fazla bağlıydı ve katılan birisiydi. Ama objektif olarak eksiklik, örgüt yoktu; eksiklik, örgütün sürekliliği yoktu. Demek ki benim bu şehadete yapabileceğim en büyük iyilik, hem örgütü yaratmak ve hem de onun sürekliliğini sağlamaktı. Dönem için yerine getirilmesi gereken bu görevleri esas aldık. Sonuç; çok önemli tarihi bir gelişme oldu."

le, kâh zulümle ve tehditle, bazen de kültürel operasyon ve vaatlerle hizaya sokulmaya çalışıldığını biliyoruz. Sayısız örnek sıralanabilir. Bugünün anlı şanlı gazeteci ve bürokratlarından bazılarının ilk mesleğe girdikleri zaman meslek büyüklerinden aldıkları birinci öğüdün "Hangi konuyla uğraşırsan uğraş, sakın Kürt melesine bulaşma!" olduğunu itiraf etmeleri bile çok şey anlatır. Bu devlet için Kürt meselesi bir tabudur, yumuşak bir karındır, günahlarıyla yüzleşme, yalan rejiminin çorap söküğü gibi çözüleceği ilk halkadır. Suçları çok olduğu için çözüme cesaretleri yoktur. O nedenle hayat-memat meselesi olarak görmektedirler.

Kürt meselesini çözmeye karar vermiş bir devlet, özel savaş rejiminden vazgeçmeyi kabul etmiş bir devlet demektir. Önder Apo da çok sık olarak bunu hatırlıyor ve "Özel harp dairesi bu zihniyetle olduğu gibi yerinde duruyorken, demokratikleşme zordur. Henüz kendi cumhurbaşkanının katillerini bile yargılayamamış bir rejim ortadayken, benim PKK'yı silahsızlandırmam nasıl düşünülebilir?" diyordu. Önderlik bu gerçekliğin farkına bugün varmış değil kuşkusuz. Nasıl bir rejimle karşı karşıya olduğunu daha ilk adımlarında gayet iyi biliyor, tüm benliğinde hissediyor. "Kürdistan sömürgeci sözünü ilk önce Haki'nin kulağına fısıldadığımda

Kemaller, Hakiler, kapalı odadakiler özgür olup huzura ermedikçe, bu evin genelinde de huzur olmayacak düşüncesiyle Önderliğe katılıyorlar. Oadaki mücadelenin daha ilk günden önce odadakileri, beraberinde ev hanesinin tamamını ve giderek tüm mahalleyi özgürleştireceği bilinciyle hareket ediliyor. Bu bilincin tohumları ülkenin dört bir yanına serpiliyor. Ortada, henüz patlamış tek bir mermi yoktur.

Derken 18 Mayıs 1977'de, Önder Apo'nun "Benim gizli ruhum" dediği ve fiiliyatta da Önderliğin resmi yardımcılığını yürüten Haki Karer arkadaş bir komplo ile katlediliyor. Önderliğe vermek istenen mesaj çok açık. "Ateşle oynuyorsun, yanarsın!" Önder Apo, bu mücadeleye ilk karar verdiğinde zaten ateşle oynanmadan yol alınamayacak denli ciddi bir yola girildiğini fark etmişti. Babası öldüğünde gözyaşı dökmeyecek Önderlik, Haki arkadaşın cenazesi için Antep'e yola çıkarken düşüncelidir. Otobüs yolculuğuna tanıklık eden arkadaş, Önder Apo'nun yanaklarından gözyaşlarının süzülüğünü fark eder ve işte o zaman anlar ne kadar büyük bir değerini yitirdiğini. Herkes öfkeli, bir şeyler yapılmasını dayatırlar. Önderliğin yüreği herkesten fazla yansa da soğukkanlılığını yitirmez. Her eylemi, her duruş ve sözünü öğretmen olan Önder Apo ilk şehidimiz şahsında, şe-

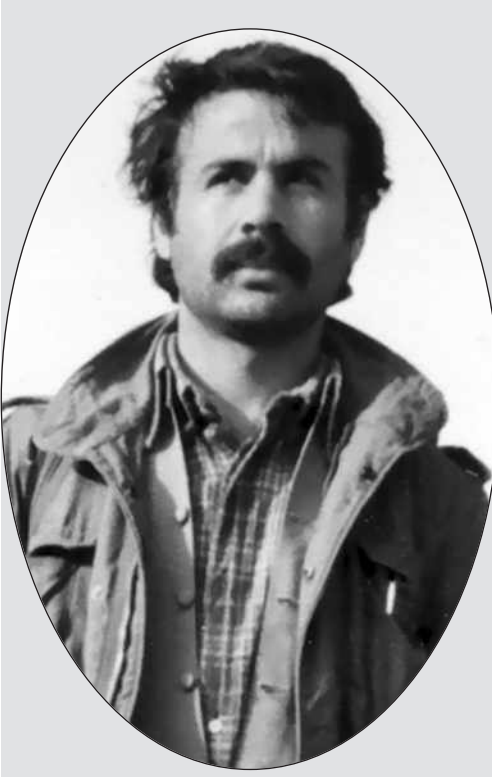
daha fazla bağlıydı ve katılan birisiydi. Ama objektif olarak eksiklik, örgüt yoktu; eksiklik örgütün sürekliliği yoktu. Demek ki benim bu şehadete yapabileceğim en büyük iyilik, hem örgütü yaratmak ve hem de onun sürekliliğini sağlamaktı. Dönem için yerine getirilmesi gereken bu görevleri esas aldık. Şehidin anısına karşılık verdik. Sonuç çok önemli tarihi bir gelişme oldu."

PKK ile süreklileşen örgüt gerçekliğinin yaratılması bu şehadete verilen karşılıktı. Tetikçiler elbette cezalandırıldı ama yanıt çok daha kurumsal ve hamlele olabilmeliydi; yapılan da bu oldu. Diyarbakır Zindanı'nda yaşanan şehadetlere verilen yanıt, gecikmeksizin ülkeye dönüş ve silahlı atılımın başlatılmasıydı. Atılımın 1984'e sarkması Önder Apo'nun hala eleştiri konusu yaptığı bir durumdur. Yine Egîd hevalın şehadetinde yaşanan eksikliği ve karşılığın nasıl verildiğini yıllar önce şöyle belirtiyor Önderlik: "Egîd için hatırlıyorum, şehadetindeki temel eksiklik, o şehadette olası gerçekleştirilecek noksanlık neydi? Gerillalaşamama tehlikesiydi. Benim anı değerlendirmesinde yaptığım tespit, en az elliser kişilik gruplar halinde gerillayı Kürdistan dağlarında gezdirebilirse, bu şehidin anısına en uygun karşılığı verirdik dedik. Ve bir yıl geçmeden bu civarda gerillayı Kürdistan'da harekete geçirdik. Ondan sonraki gerilla

zandıran stratejik bir yürüyüş oluyor.

İlk şehidimiz Haki Karer'den bugüne şehitlerimizin sayısı onbinleri buldu. Neredeyse dört parça Kürdistan'da şehit kanlarının sulamadığı toprak parçası kalmadı. Düşman bir gerillayı katledebilmek için yüzbinlerce lira tutarında masrafı göze alıyor, uçaklarını, helikopterlerini, binlerce askerini harekete geçiriyor. Oysa biliyoruz, binlerce yıl önceki savaşlarda bile savaş ahlaki denen bazı kurallar vardı. Bu kuralları ihlal eden yöntemler, silahlar kullanılmaz, savaşa belli dönemlerde ara verilir, taraflarının kendi cenazelerini almalarına olanak tanınırdı.

Devletin çokça övgüsünü yaparak anlattığı Anzak törenleri vardır. 1915 yılında Çanakkale'yi geçerek İstanbul'u işgal etmeyi amaçlayan bu güçlerin önemli bir bölümü çatışmalar esnasında yaşamını yitirir. Binlerce kilometre öteden ve işgal amaçlı gelmişlerdir. İşte bu askerlerin cenazelerinin bir bölümü hala Çanakkale civarında bulunuyor ve kendileri için anıtlar yaptırılmıştır. M. Kemal'in ölen bu askerler için, 'Binlerce kilometre öteden toprağımızı işgal için gelmiş olabilirsiniz. Güçlerimizle girdikleri çatışmada hayatlarını kaybeden bu askerler, bizim vatan toprağımızda misafirdirler, aileleri metin olabilir' minvalinde sözler söylediği belirtilir. Bu askerlerin iki kuşak sonra torunları bile

Heval Egîd'in de hala bir mezarı yok, cenazesinin Newala Qasaba'ya (Kasaplar Deresi) atıldığı söyleniyor. Bedeni yok edince fikriyatı da ortadan kaldıracaklarını düşündüler. Ama asıl olanın ruh olduğunu ve teslim alamadıkça, bedene ne yaparlarsa yapsınlar en fazla kendilerini aşağılayacaklarını göremediler. Bedeni ele geçirince sevinenler, ruhu teslim alamadıklarını görünce çılgına dönerler. Tarih bunun sayısız örnekleriyle doludur. Spartaküs'ten, Bruno'ya, Hallac-ı Mansur'dan, Şeyh Bedrettin'e, Denizlere, Mazlumlara kadar esir düştükleri halde gözlerindeki ferî yitirmeyenler, temel insanlık değerlerinin beslenme kaynakları olarak güç vermeye devam ediyorlar.

zafere dikmiyorsunuz? Birçoğunuzdaki psikoloji bu. İşte son nefeste adımızı da anarak şehadete koşuyorsunuz. Bunun bende yarattığı psikolojiyi ne kadar hissediyorsunuz acaba? Sonuna kadar layık olacağım ve bu çizgiyi zafere taşıyacağız; yaşamımız, aldığımız nefes bu temeldir. Bunu sonuna kadar da sürdüreceğiz. Ama istiyorum ki Önderliği, yaşarken esas alın, ona göre yaşayın, pratikleşin. Ben sizden hiçbir zaman böyle bir ölümü istemedim, aksine pratik tedbirlerimiz olmasaydı, birçoğunuz erkenden toprağa düşecekti. Şerefli ölüme göz dikenlerinize sormayayım mı; peki zaferle taçlanmayı bekleyen bu toplumsal sorunlara başarılı çözüm üretecek militanlar nerede, bu işlerin üstesinden kimler gelecek? Bu yaklaşımınız da bir kolaycılık değil mi? Önderliğin yükünü neden başarılı kadro gerçekleştirmesine ulaşarak paylaşmayı düşünmüyorsunuz? Böylesi, en doğru olan değil midir?"

her yıl Anzak Koyu olarak isimlendirilen yere gelir, kendi dini ritüellerine göre ayinler düzenler, Avusturalya, Yeni Zelanda, İngiltere devlet yetkilileri de bu törenlere eşlik ederler.

TC yetkilileri de işgalci bile olsalar ölen askerlerin hatıralarına ne kadar saygılı yaklaştıklarını reklam edip dururlar. Kürdistan ana toprağımız, anavatanımız. Türkler 1071'de Anadolu'ya gelmeden önce de bu topraklarda yaşıyorduk. Bin yıl şöyle ya da böyle birlikte yaşam söz konusu oldu. Kürdistan ve Kürtlük 1920'lere kadar vardı. 1915'teki işgale birlikte direnilmişti. Ama her ne olduysa, işgalciler baş tacı, buna karşı birlikte direnilen Kürt halkı ayak altı edilmeye çalışıldı. İşgal için gelirken ölenlere anıtlar, her yıl düzenlenen görkemli törenler layık görülürken, Kürdistan'daki işgale, inkara dur demek için direnirken katledilenlere bir mezar toprağı bile çok görüldü, cesetleri kurda kuşa yem edildi. Hala toprakla buluşmamış on binlerce şehidin varlığından söz edilebilir. Mezsarsız Kürt önderleri Şêx Seîd, Seyîd Riza ve nicelerine reva görülenler, zulüm zihniyetinin boyutunu göstermesi açısından önemlidir.

Şêx Seîd idam sehpasında, "Dünya yaşantımın sonu geldi. Ulusum için kurban ediliğimden dolayı pişmanlık duymuyorum. Yeter ki torunlarımız bizi düşmanlarımızın önünde mahcup etmesin" derken bir vasiyet bırakıyordu. Tıpkı diğer arkadaşları gibi. Seyîd Riza'nın bizzat M. Kemal'in yüzüne söylediği ifade edilen, "Sizin oyunlarınızla baş edemedim bu bana dert oldu ama ben de önünüzde diz çökmedim bu da size dert olsun" sözleri gerçek takipçileri için yol gösterici birer emir niteliğindedir.

Önder Apo, Egîd hevalin 1986'daki şehadetine ilişkin, "Eğer tüm gücümüzü ortaya koyup hızla yanıt olmasaydık Egîd'in anısı da hafızalardan silinebilirdi" derken, şehitleri yaşatan mücadele gerçekliğine işaret ediyor. Bugün tüm Kürdistan'da binlerce Egîd varsa, yeni doğan çocuklara gururla Egîd ve diğer şehitlerin ismi veriliyorsa yükseltilen mücadele sayesinde. 1938'de Dersim direnişi katliamla ezilip, kültürel soykırım tüm boyutuyla devreye konulduktan sonra Dersim'de doğan çocukların içinde Kemal, İsmet, Kazım isimlerinin yaygınlığı bu katliam politikalarının aldığı mesafe ile ilgilidir.

"Neden gözünüzü şerefli ölüme dikmek yerine zafere dikmiyorsunuz?"

PKK'nin bir intikam ve hesap sorma hareketi olarak ortaya çıkması ile birlikte unutturulmaya çalışılan, toprağa gö-

müldüğü ve bir daha gün yüzü görmeyeceği düşünülen tüm değerler bir bir ortaya çıkarılmaya başlandı. Şêx Seîd, sadece yaşlıların anılarında acı bir hatıra olarak kalmıştı, en duyarlı insanlarımız bile ancak kulaktan kulağa fısıldayabiliyordu bu direnişi. Seyîd Riza'nın aziz hatırası da ancak bu düzeyde ele alınabiliyordu. Oysaki insanlık tarihinin kıymetli birer abideleriydiler. Ama şunu biliyoruz ki; nice insanlık abidesi hala toprağın altındadır. Emekle, çabayla, uğurlarına verilecek insanlık mücadelesinin yükseltilmesiyle hakkettikleri yere taşınılmayı beklemektedirler. Şêx Seîd ve Seyîd Riza'nın hala huzur içinde yatabilecekleri birer mezarı olmayabilir ama PKK ile birlikte çok güçlü bir şekilde dirildiklerini kim inkar edebilir?

Heval Egîd'in de hala bir mezarı yok, cenazesinin Newala Qasaba'ya (Kasaplar Deresi) atıldığı söyleniyor. Bedeni yok edince fikriyatı da ortadan kaldıracaklarını düşündüler. Ama asıl olanın ruh olduğunu ve teslim alamadıkça, bedene ne yaparlarsa yapsınlar en fazla kendilerini aşağılayacaklarını göremediler. Bedeni ele geçirince sevinenler, ruhu teslim alamadıklarını görünce çılgına dönerler. Tarih bunun sayısız örnekleriyle doludur. Spartaküs'ten, Bruno'ya, Hallac-ı Mansur'dan, Şeyh Bedrettin'e, Denizlere, Mazlumlara kadar esir düştükleri halde gözlerindeki ferî yitirmeyenler, temel insanlık değerlerinin beslenme kaynakları olarak güç vermeye devam ediyorlar. Onlar eşsiz mücadele ve direnişleriyle rollerini oynadılar, anlamasını bilenler için rollerini oynamaya sonsuza kadar devam edeceklerinden kuşku yoktur. Egemen güçler onları ve temsil ettiği değerleri

unutturmaya çalışacaklar, bunda başarılacak bir şey yok. Unutturamayacaklarını gördükleri anda bu değerlerin içini boşaltmaya, özünden saptırmaya çalışacaklardır. Bu soy değerlerinden beslendiklerini, onlarla aynı idealleri paylaştıklarını iddia edenler nasıl yaşayacak, nasıl bir tutum içinde olacaklardır? Bizler için asıl olan budur. Bu değerler bizler için mazide kalan kıymetli birer hatıra olarak mı güçlenecek yoksa bu, günümüzü de aydınlatan dipdiri birer meşale olarak mı değerlendirilecek?

İşte bunun için gerçekçi bir muhasebe şarttır. Mikro düzeyde olduğu kadar makro düzeyde de bu muhasebeyi başarıyla gerçekleştirip iradeleşebilenlerin önü açıktır. Toplumsal mücadeleler tarihinden tutalım tekil şehadetlere kadar, doğru ve yanlışlar neydi, duygusalığa ve dogmatizme düşmeden gerçekçi sonuçlar çıkarabilmek ve elde edilen bu sonuçları en yaratıcı ve kararlı bir şekilde uygulayabilmek, şehitlerin de ruhunu şad edecek en doğru tutum olacaktır.

PKK için "29. isyan" tanımı yapıyor devlet tarafından. İsyan olarak tanımlanan süreçlerin çoğu aslında imhaya karşı direniş duruşlarıdır. Ama çoğu acımasızca ezilmiştir. En uzun direniş birkaç yılı geçmez, çoğu lokal düzeyde kalmış, önce yalnızlaştırılmış, daraltılmış, sonra boğulmuştur. Şêx Seîd ve Seyîd Riza esaretlerinin hemen ardından, birkaç ay içerisinde idam edilmişlerdir. Diğer direniş önderlerinin başarılarına gelenler de biliniyor. Elbette tüm bunların muhasebesi yapılmalıydı ki benzer akıbetlerle karşılaşılmasın. Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin şehadetleri için de aynı şey söylenebilir.

Önder Apo bu süreçleri ve çıkardığı dersleri, nasıl bir yanıt geliştirdiğini etrafıca anlatmıştır. Birçok parti kaynağında bu değerlendirmelere ulaşılabilir. Önder Apo'daki bu yaklaşım, amansız tecrit ortamında, sınırlı bilgi akışı içerisinde dahi derinleşerek sürmektedir.

Şehadet gerçekçi Önderliğin en fazla üzerinde durduğu konulardan biriydi. Bir şehadet yaşanmışsa ayrıntılara kadar sorardı. "Nasıl olmuş, nerede olmuş, süreç nasıl gelişmiş?" gibi sorularla mutlaka konuyu tüm yönleriyle öğrenmeye çalışır, analiz ederdi. Bazı eylemler ve şehadet görüntüleri ulaşıyordu. Böylesi durumlarda sohbet konularından biri mutlaka bu şehadetler olurdu. Gerillanın eylem anlayışından tutalım, onu böylesi bir eyleme götüren saiklere, komuta yaklaşımına kadar kapsamlı değerlendirmeler yapardı.

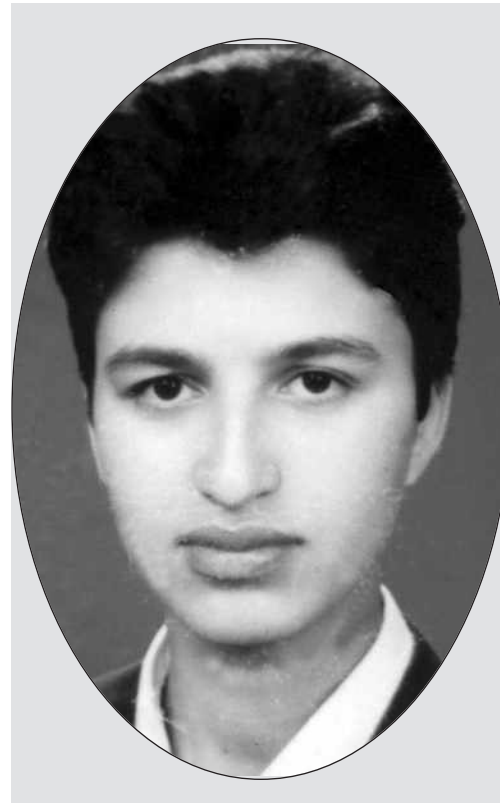
Çoğumuzda şehadete ve şehitlere yaklaşımı duygusalığa ve yüzeyselliğe çakılıp kalma temeline dayanır. Üzülüyoruz, gözyaşı döküyoruz, onların anısına en güzel şeyleri yazmak ve yaşatmak istiyoruz, fırsatını bulursak intikam amaçlı ölüme koşmayı hedefliyoruz. Ama bunların tümünü kendimize göre yapıyoruz ya da yapmak istiyoruz. Şehitleri yaşatmak, mücadeleyi zaferle taçlandırmak ile mümkünse, zafer kişiliğine, onun pratikliğine, örgütlülüğüne, savaşçılığına ulaşabilmek gerekmiyor mu? Teoride buna evet desek de pratiğimiz çoğu zaman kendine görelik düzeyinde seyretmeye devam ediyor. Önderlik de bu yetmez anlayışlarımızı işaret ederek şunları söylemektedir:

"En iyinin gözünü diktiki şey şerefli ölümdür... Neden böylesiniz? Neden gözünüzü şerefli ölüme dikmek yerine

Şehitlerin anılarına verilecek en doğru karşılık örgütlü ve bütünlüklü bir zafer yürüyüşüdür

PKK, kırk yılı aşan mücadele gerçekliği içinde fedailiğini defalarca ispatlamış bir harekettir. Önder Apo da bu gerçeğe vurgu yaparcasına kırk yıllık savaş gerçekliğini tanımlarken, "Komutanını arayan savaş" ifadesini kullanmıştır. Şehidini, yiğidini, fedaisini, emekçisini arayan savaş demiyordu, PKK pratiği bunu sayısız kere ispatlamıştı zaten. Ama Önderlik zaferi yaratacak komuta anlayışına işaret ederek, aynı zamanda tek cümlede kitaplara sığabilecek nitelikte eleştiri ve değerlendirme yapmış oluyordu. Burada iyi niyet, dürüstlük, samimiyet ya da ölüme bağlı olup olmama adına bir eleştiri yapılmıyor. Ama eksik olan bazı şeylere vurgu yapıldığı kesindir. Kimimizde şu düzeyde, kimimizde bu düzeyde inşa edilememiş komple kişilik! Asıl sorun biraz da burada. "Benim yedi yaşında kendimi kül ederek başardığım, kendimi yeniden yaratma eylemini sizler gerçekleştiremiyorsunuz. Öyle olunca da çoğunuz parçalılığı yaşamıyorsunuz. Ortaya çıkan pratiğiniz de parçalı oluyor. Oysa komutan bütünlüklü bakabilendir, stratejisttir. Sizde bir türlü gelişmeyen de bu!"

Parçalı kişiliklerin, parçalı pratikleşmeleri gibi, değerlendirmeleri de çoğu zaman bütünlüklü olmaz. Bütünü göremeyince, çıkarılan sonuç da kendine göre ve eksik kalmaktadır. Birbirini tekrar eden hatalı sonuçlar üretmesi

En güzel yoldaşların kaybı yürekleri sarsmıyorsa, insanlığımızdan çok şey yitirmişiz demektir. Bu sarsıntı neye yol açıyor, yaşama küsüp içe kapanarak yas tutmaya mı, daha büyük ve örgütlü zafer yürüyüşüne mi? İlkini yapanlar şehitlerin ölümünü kabullenirken, ikincisini yaşamının amacı haline getirenler, şehitleri ölümsüz kılanlardır. Şehitlerin yol göstermeye devam ettiği belirtiliyorsa, gösterilen istikamette tek hedef vardır. Zafere ulaşmak! Onların gösterdiği yolda yorgunluk, yılgınlık, sistemiçileşme yoktur.

misali bir durum ortaya çıkar. Geçen gün bir şehit anması okudum. Beşiri Ovası'nda şehit düşen arkadaşları anlatıyor. Bu arkadaşımız, kendince şehidin anısına güzel bir değerlendirme yazısı kaleme aldığını düşünmüş olabilir. Ama okuyunca hem öfkelenim, hem de acı acı tebessüm ettim. Şehadetten böyle mi sonuç çıkarılır, muhasebe böyle mi yapılır? Eğer şehadetin ardından söyleyecekleriniz bundan ibaret olursa benzer şehadetleri daha çok yaşarsınız. Ne diyor bu arkadaşımız, "Beşiri Ovası, ne zaman kana doycaksın?" ya da "Daha ne kadar canımızı alacaksınız?" Beşiri Ovası geçiş bölgesi, bu geçiş bölgesinde peş peşe şehadetler yaşıyor, her biri çok değerli arkadaşlarımız toprağa düşüyor ve bu şehadetlerin ardından yazılan anma yazısında bu arkadaşımız Beşiri Ovası'na soru soruyor, yanıtı ondan istiyor. Daha önce de benzer içerikte değerlendirme yapanlar olmuştu. Bu arkadaşımızın iyi niyetine bir şey diyemeyiz ama bu kadar mı olur? Soruyu Beşiri Ovası'na değil kendinize soracaksınız. Gerillacılık temelinde aklını en iyi kullanan böyle yapar. Göz göre göre bu kadar kayıp veriliyorsa bu yürüyüş tarzında bir sorun olduğunu anlamak ve çözüm üretmek için üstün zeka gerekmez. Kafa patlatıp çare üretecek olan biziz, böylesi şehadetlerin tekrarını önleyecek yol ve yöntemleri ertelemeksizin bulacak olan biziz. Bunu yapmayacak-sın, çare olmayacak-sın, peş peşe, biri birinin kopyası olan şehadetlerin aynı mekanda yaşanmasını izleyeceksin, ondan sonra da suçu Beşiri Ovası'na atıp, "Daha ne kadar canımızı alacak-sın, doymadın mı?" diye soracaksın. Sen gerçekten Beşiri'de şehit olanların anısına doğru karşılık vermeyi istiyorsan önce bu şehadetlerden doğru sonuç çıkarmayı, sonra en yerinde tedbirler geliştirmeyi bileceksin, kendini o güce getireceksin. Anma yazılarını okuyoruz; maalesef çoğu duygusallığın ötesine geçemiyor. Şehitlerimizi şiirlerde, öykülerde, roman ve filmlerde anlatın ama anılarına verilecek en doğru karşılığın örgütlü ve bütünlüklü bir zafer yürüyüşü olduğunu unutmayın. Şehitler her şeyden çok sizden bunu bekler.

Şehitlerle yürümek devrimci bir yürüyüştür

Şehitler ve anma sözleri genelde bir arada kullanılır; şehitler için düzenlenen etkinlikler de anma etkinlikleri olarak tanımlanır. Anı, geçmişte kalan hatıralar demektir. Ancak şehitler gerçeğine böyle yaklaşılmaz, en azından böyle yaklaşılmadığı iddia edilir. Yıl dönümlerinde düzenlenen etkinlikler sadece şehidi hatırlama ve hatırlatma eylemi olarak dile gelmez, o çizgide bir mücadele kararlılığının tekrarlandığı platformlar olur. Niyet böyle olsa da pratikleşme buna göre midir diye sorulduğunda, söze değil eyleme bakarak yanıt olma gerçeğiyle karşı karşıya kalırız.

Kapitalist modernitenin en temel özelliği tüketiciliği ve yüzeyselliği hakim kılmasıdır. Modernitenin bu özelliği buluşıcıdır, buluşturabildiği ölçüde kendini güvende hisseder. Birçok değerini içini boşaltması, adet gereği yerine getirilmesi gereken ritüellere dönüştürmesi bu zihniyetin ifadesidir. Anlam yoğunluğu hissedilmiyor ya da anlık, kısa süreli kalıyor, ardından bilinen yaşama geri dönülüyor. Sanki olağan yaşam akışı içinde bir parantez açılmış, o parantezin kısa süreli aralığında duygusal bir etkileşim yaşanmış, parantez kapandıktan sonra yaşam kaldığı yerden devam etmiş! Ağır bir durum ama böyle olup olmadığının göstergesi nasıl ya-

şadığımız, ne için yaşadığımıza pratikte verdiğimiz yanıtla belli oluyor.

Kuantum Bilgeliği ve Tasavvuf adlı kitaptan şöyle bir alıntı yapmak yerinde olur: "Her insan, atom modelindeki elektronlara benzetilebilir. Elektronlar merkezde bulunan bir çekici gücün etrafında belirli yörüngelerde dönerler. Her elektronun kendi yörüngesi bulunur ve keyfi olarak bir yörüngeden diğerine sıçrayamaz. Bunun nedeni elektron enerjisinin süresiz oluşu ve ancak belli enerji değerlerinde bulunabileceğidir. Elektronun bir yörüngeden diğerine sıçrayabilmesi için belli bir eşik enerjisinin üzerinde enerji alması gerekir. Aldığı enerji eşik enerjisinin üzerinde ise farklı bir yörüngeye aniden sıçrayan elektron derhal aldığı enerjiyi salarak eski yörüngesine döner. Çünkü atomun dengeli bir yapı olarak varlığını sürdürabilmesi için her elektronunun kendisine has olan yörünge içinde hareket etmesi gerekir. İşte, insan da genelde böyledir. Bir konferansa gidip konuşanın dediklerini dinler veya bir konsere gidip müzik dinler ve o ortamdan aldığı enerjinin etkisiyle aniden farklı bir boyuta sıçrama yapabilir. Birden kendini çok mutlu ve aydınlanmış hissedebilir. Aynen, elektronun aldığı enerjinin etkisiyle farklı bir enerji seviyesine sıçrayışı gibi farklı ve yüksek bir gerçeklik katına sıçrayabilir. Bu duruma "hal yaşamak" adı verilir. İnsanlar halden hale geçerler ama bu haller geçicidir. Bulundukları ortamın verdiği enerji ile kısa bir süre üst benlik katına sıçrarlar ama o ortamdan çıktıkları anda eski benlik katları ne ise o kata geri dönerler. Eğer en alt benlik katında iseler, ortamın etkisi geçtiği anda yeniden emir-komuta işleyişi benlikleri ele geçirir ve o katın

yüzleşmesi gereken gerçekler bunlardır. Şehitlerin çizgisini zafere taşıyabilmek için zafer çizgisinin militanlarına ihtiyaç varsa, kendi kendimizle hesaplaşarak böylesi kişilikleri yaratabilme uğraşı içinde bulunmak da şehitlerin anısına verilecek doğru yanıt-lardan biridir.

En güzel yoldaşların kaybı yürekleri sarsmıyorsa, insanlığımızdan çok şey yitirmişiz demektir

Çokça tanık olunmuştur, genellikle Türkiyeli devrimci grupların gerçekleştirdiği şehit anmalarında, saygı duruşu esnasında bir şiar haline gelmiş olan "Vaktimiz yok onların matemini tutmaya / akın var güneşe akın, güneşin zaptı yakın" mısraları yüksek sesle okunur. Burada en çarpıcı ve gerçekten de değerli olan ifade, "Vaktimiz yok onların matemini tutmaya" vurgusu oluyor. Doğrudur, yerindedir, değerlidir, talimatır ve görevdir. Yani ölenler, dövüşerek bir amaç için toprağa düşmüşlerdir ve bu şehadetler özgür, eşit, adil ve demokratik bir yaşamın müjdecisidirler. Dolayısıyla aynı amaçla kavgaya tutuşmuş devrimciler, tabancadan fırlamış bir mermi gibi hedeflerine kilitlendikleri için esas hedef bu amaca ulaşmak olmalıdır. Böylesi mücadelelerde şehitler olur ama durmak olmaz. Hedefe varmak o denli kutsaldır ki, şehitlerin matemini bile tutmaya vakit yoktur; matem zafer gününe bırakılmıştır. Zafer gününde de şehitler manevi olarak orada olacağı için en anlamlı anma ve kutlama birlikte, tüm yitirilenlerle iç içe gerçekleştirilecektir. Zaten toprağa düşenler de "Ma-

lanlarımızın vakti ne kadar bu amaca göre geçiyor? İster "eski tüfek" olalım, ister yeni. "İyi ama" deyip onlarca, yüzlerce gerekçe sıralanabilir fakat tüm bunların yerine kendimizle yalın ve samimi bir yüzleşmeyi gerçekleştirebilmek belki zor gelebilir ama bir şeyleri değiştirebilme potansiyeli taşıdığından daha devrimci bir tutum olacaktır.

"Şehitler ölümsüzdür" deyip, onların ardından biri ölmüş gibi yasa girmek çelişki değil midir? Bedenlerini bir daha göremeyeceğiz, bir daha onlarla fiziken yan yana olamayacağız, bunun özlemine, acısına hep hissedeceğiz; bu doğru ve gayet insani bir duygudur. Onların her birini tek tek çok arayacağız, her birinin bıraktığı boşluğu belki de tüm yaşamımız boyunca hissedeceğiz. Önder Apo'nun Heval Haki'nin şehadetinin ardından döktüğü gözyaşları da bunları anlatıyor zaten. Önderliğin halen şehit arkadaşları özlemle anması, araması, onların yaşarken ölümsüzleşecek denli büyük kişilikleri nedeniyle. "Kemal sağ olsaydı her şey çok farklı olabilirdi" sözleri kaybın büyüklüğüne yapılan bir atıftır. Hakeza diğer arkadaşlar için de böyle.

En güzel yoldaşların kaybı yürekleri sarsmıyorsa, insanlığımızdan çok şey yitirmişiz demektir. Bu sarsıntı neye yol açıyor, yaşama küsup içe kapanarak yas tutmaya mı, daha büyük ve örgütlü zafer yürüyüşüne mi? İlkini yapanlar şehitlerin ölümünü kabullenirken, ikincisini yaşamının amacı haline getirenler şehitleri ölümsüz kılanlardır. Şehitlerin yol göstermeye devam ettiği belirtiliyorsa, gösterilen istikamette tek hedef vardır. Zafere ulaşmak! Onların gösterdiği yolda yorgunluk, yılgınlık, sisteme çileşme yoktur. Bu istikamette bir güzergâh izle-

"Şartlar değişti, koşullar değişti" diyerek mevcut temsiliyet sorunu sıradanlaştırılmaz. Değişen şartlar ne olursa olsun mütevazı yaşayarak halkla iç içe olmak, sorunlara halkla birlikte çözüm üretmek, adanmış olmak, bir lokma bir hırka anlayışı ile yaşamak değişir mi? Hakiler, Kemaller "benim evim, benim arabam, benim param" diye başlayan hiçbir cümle kurmadılar, öyle yaşamadılar. Bu cümleleri kurabilecekleri yaşamları terk ederek devrimciliğe karar kıldılar. Gerçek takipçileri hala böyle yaşamaya devam ediyor.

Şehit gerçekliği en ciddi olunması gereken konuların başında gelmektedir. Ne tek başına duygusallık ve hüznün ne de anlık bir intikam arayışlığı bu ciddiyetin içini doldurmaya yeter. Önder Apo şehit acısını yüreğinde en fazla duyumsayandır ancak moralinden, üretkenliğinden, yaşam enerjisinden ve başarmanın inancını milyonlara yaymaktan bir an bile geri durmadı. Her fırsatı bunun için değerlendirdi. Her diyalog, her görüşme, her nefes, her söz mücadeleleyi daha da büyütme vesilesi haline getirildi. "Şehitlerin vasiyetine gereken karşılığı verecek şekilde son nefesine kadar yaşayacağım" sözleri ve yaşama yüklediği anlam, ciddiyetin nasıl olması gerektiği açısından da öğreticidir. Önder Apo'nun, özellikle yetmez pratikler karşısında öfkelenildiği, kızdığı doğrudur ama tek bir saniye moralsiz olmamıştır, tek bir söz öylesine söylememiş, varlığıyla, yaşamıyla, davranışıyla, sözleriyle, sevgisiyle, ilgisiyle, giyim kuşamıyla örnek düzeyde yaşamıştır, yaşamaya devam etmektedir. Zaten bu nedenle değil midir ki şehitler son sözlerinde "Önder Apo varsa mücadele yarıda kalmaz" inancını ifade edercesine Ö-

Şehitlerimizi şiirlerde, öykülerde, roman ve filmlerde anlatın ama anılarına verilecek en doğru karşılığın örgütlü ve bütünlüklü bir zafer yürüyüşü olduğunu unutmayın. Şehitler her şeyden çok sizden bunu bekler. Şehitler ve anma sözleri genelde bir arada kullanılır; şehitler için düzenlenen etkinlikler de anma etkinlikleri olarak tanımlanır. Anı, geçmişte kalan hatıralar demektir. Ancak şehitler gerçeğine böyle yaklaşılmaz, en azından böyle yaklaşılmadığı iddia edilir. Yıl dönümlerinde düzenlenen etkinlikler sadece şehidi hatırlama ve hatırlatma eylemi olarak dile gelmez, o çizgide bir mücadele kararlılığının tekrarlandığı platformlar olur.

gerçekliğine geri dönerler."

Bu durumu her birimiz kendimize, çevremizdeki tanıklıklarımıza uyarlayabiliriz. Çeşitli uyarıcı etkilerle, kitap, şiir, film, eylem içinde bulunduğumuz ortamın etkisiyle birdenbire çok farklı bir insan olduğumuzu hissedip, bu etkinin dağılmaya başlamasıyla farklı bir kulvara geçiyorsak, tam da halden hale geçiş anlamına gelen durumu yaşıyoruz demektir. Kendi içindeki insanlığı yitirmemiş her bireyi etkileyecek olan olayların etkisiyle kısa süreliğine yüce duygulara sahip insanlar gibi kendimizi hissetmek bizleri yanıltmamalı.

Nerede ve kim olduğumuzu belirleyen esas şey, yaşamımıza yön veren başat duygular ve düşüncelerdir. Bazı değerler ilke ve amaç haline gelmiş midir? Yaşam bu amaca göre mi şekillenmektedir? Duygular, tutkular ve güdüler bunun emrinde midir? Cesurca

temimle uğraşmayın, hedefe yürümeye devam edin, eskisinden daha hızlı, daha güçlü yürüyün" demektirler. İşte bu şiaradaki değerli anlamın bu olduğu ifade edilir. Peki ya yaşanan?

İçimizde, dışımızda, o örgütte, bu örgütte, fark eder mi? Kendimizi bu değerler karşısında sorumlu hissediyor, amaç ve hedefler konusunda ortaklaştığımızı düşünüyorsak muhasebeyi de buna göre yapmak durumundayız. İyi niyetli olabiliriz, acılarını yüreklerimizde hissedebiliriz, uğruna toprağa düştüğü amaçlarının gerçekleşmesini de canı gönülden isteyebiliriz ama bu yeterli gelmiyor. Hele de yoldaş olduğumuzu düşünüyorsak! Yoldaşlık sorumluluk yükler, görev yükler, hatırlamaktan çok daha fazlasını zorunlu kılar. O nedenle şehitlere yoldaş olabilmek çok kolay değildir. Vaktimiz yok onların matemini tutmaya, şiarıyla hüznülenip, heyecan-

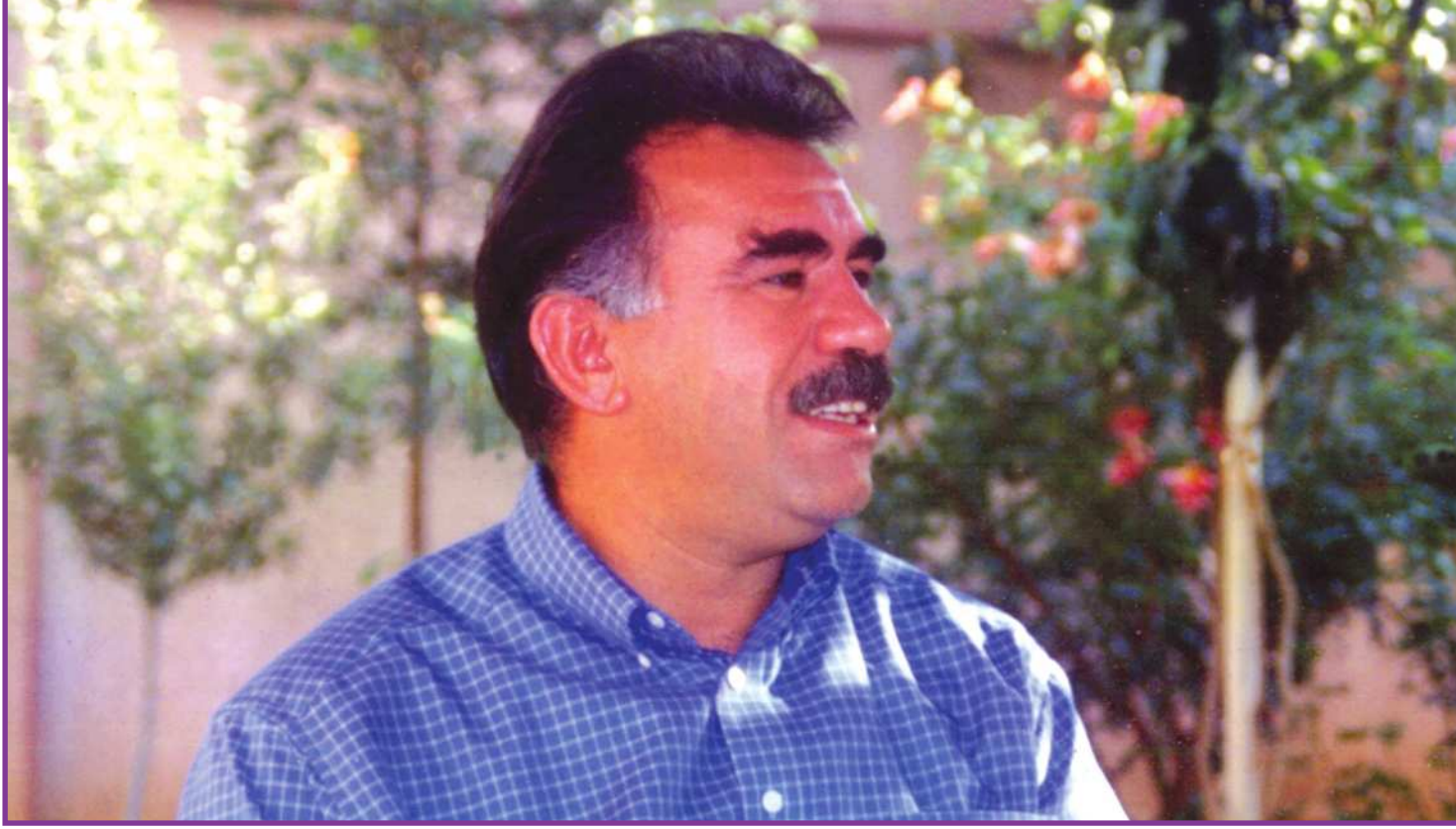
yenler, yanlış yola girip nefesi erkenden tükenenler olabileceği gibi, tercihini bilinçli bir şekilde böyle yapıp vicdan tatmini amacıyla yıl dönümlerinde şehitler için olağan yaşamlarında kısa bir anma parantezi açanlardır.

Şehitlerin yoldaşları güzel sözlerle onları anlatmalı ama en az bunun kadar güzel yaşamayı da becererek onları yaşatabilmelidir. "İşte bunlar Hayrilerin, Kemallerin yoldaşlarıdır" dedirebilmedir. Halk eski PKK'lıları arıyor deniyorsa ve PKK'lilik adına halk toplantılarında en güzel sözlerle Hayri ve Kemaller anlatılmakla yetinilip yaşanmıyorsa, halk doğal olarak sorar, "İyi de sen kimsin, sen nesen?" yaşamıyla anlatıklarını tekzip etmek sadece kişinin kendisini basitleştirip, değersizleştirmez. Eğer şehit gerçeğinin tanınmadığı bir topluluk söz konusuysa anlattığı şehitleri de o kitle nezdinde tartışmalı hale getirir.

derliğe haykırarak toprağa düşüyorlar. Bu ne kadar gerçekse, bütün yükü Önderliğin sırtına yükleyen yetmez kadro duruşumuz da bir o kadar gerçektir.

Şehitler geçmişte kalan bir anı değil, bugünü ve geleceği aydınlatan birer meşale ise buna göre yaşadığını iddia edenlerimizin hem bu aydınlatıcı yolda neleri gördüğünü hem de ne kadar buna göre yaşadığını sürekli bir muhasebe konusu yapması gerekiyor. Sürekli sorgulanması, hatalardan arınma, yeni hedeflerin üzerine daha donanımlı bir yürüyüş demektir. Bunun arayışı ve kesintisiz iradeleşmesi demektir. İşte bu nedenle şehitlerle yürümek devrimci bir yürüyüştür. Bunu başara-bildikçe Önderliğin yükünü hafifletme ve şehitlere yoldaş olma çizgisine yakınlacağımız açıktır.

Rêber Apo'nun 5. Kongre'ye sunduğu Politik Rapor'dan derlenmiştir

PKK hareketi tarihi olarak bir yargılama hareketidir

Sosyalizmin politik bir güce dönüşme sorunlarını biraz görmek gerekiyor. Zaten bu sorunlar çözümlenmeden yeniden kuruluş mümkün değildir. Her ideolojide olduğu gibi sosyalizm de, elbette ki iktidar sorununa doğru yaklaşacaktır. İdeolojiler devletleşmek, iktidarlaşmak ve toplumlarda yer edinmek isterler. Ama her şey devlet olmakla halledilebilir mi? İşte burada sorunlar ortaya çıkıyor. Devletleşerek sosyalizm, amacına ulaşamaz.

Hiç kimse PKK hareketinin güçlü bir ideolojik temeli olmadığını sanmasın. Tersine, hem de en gelişkin düzeyde bir ideolojik temele sahiptir. Görüldüğü gibi de ne reel sosyalizme ne de şu veya bu ideolojilere benziyor. Bizde dinamik gelişmesini sürdüren bir ideolojik yaklaşım söz konusudur. Ancak ideolojik gelişme deyip geçmemek gerekir. Açıkça bilmek gerekir ki, ideolojiyle bağlantınızı koparırsanız hayvanlaşırsınız. Zaten sizin halihazırda kendinizi kontrol edememenizin en temel nedeni, ciddi bir ideolojik zeminizin olmayışındır. İnsan sizden ürküyor çünkü, ideolojisizsiniz. Eskiden "dinsizsiniz, ahlaksız-sınız" denilirdi. Ahlaksız insan felaket bir durumu, yine dinsiz bir insan çok tehlikeli bir durumu ifade eder ve hepsini de toplum lanetleyerek en ağır cezayı verirdi. Şimdi ideoloji bütün bu kavramların yerini tutuyor. Özellikle bizde ideoloji artık olmazsa olmaz bir koşuldur. Ben kaba materyalist ideolojiden, reel sosyalizmin şu veya bu gerçekleşme düzeyinden bahsetmiyorum; çok temel bir ihtiyaçtan, ideolojik ihtiyaçtan bahsediyorum. Üstelik bu yalnız şimdi veya PKK'li olduğunuz için gerekli değil, evvel-ahır gereklidir. İlk insana da gereklidir, son insana da gerekli olacaktır ama çağlar boyu değişiklik gösterir.

Eğer bugün halk olarak biz, herkesin çokça lanetlediği, nefret ettiği bir düzeydeyssek bu, ideolojiden yani kendi maddi gerçekliği konusunda düşünce, moral değerlerden yoksun olmaktan kaynaklanıyor. Düşünsel ve moral gücünü kendi maddi gerçekliğiyle bağlantılı ele alabilen bir halk olsaydı, kesinlikle mevcut düzeyi söz konusu olmazdı. Bu durum "sömürgecilik tarihi boyunca halkımızı şu veya bu biçimde ideolojik moralinden koparmıştır" diye de anlatımda bulunabilir. Ama mühim olan bu durumun gerçekleşmesidir. Herkesin

çokça söylediği, "halkımız cahildir, düşünce-sizdir" sözü yerine, en genelde şöyle diyeceğiz: Halkımız ideolojisizdir, moralsizdir ve bu temel kavramlardan koparıldığı için de hayvanlık düzeyine getirilmiştir. Ve istenildiği kadar sömürülür, istenildiği kadar binilir, istenildiği kadar öldürülür ve buna karşı sesi de hiç çıkmaz. Çıksa da hiç kimse ciddiye almaz. Benim kendimi gerçekleştirme durumumu düşünün. Eğer ben büyük bir ses olabildiysem, bunun en temel nedeni kendimi ideolojik olarak geliştirmemdir. Dikkat edilirse aslında ben kaba silahla iş yapmadım. Yine parayla da iş yapmadım. Benim iş yapma tarzım ideolojyledir. Benim büyük ve oldukça maddi gerçekliğimize uygun düşünce gücü olmam, düşünce üretmem ve onu uygulama gücüne kendimi vardırıyorum beni büyük bir patlamaya dönüştürdü.

İdeolojik-moral sorununu çözemeyen toplum düşer

Ben neden bu kadar etkili olabiliyorum? Toplumdaki, Kürt gerçeğindeki ideolojisizlik, moralsizlik durumunu kendi şahsımda çözümlendiğim ve bu çözümle kendimi gerçekleştirme düzeyim de maddi koşullarıyla oldukça uyumlu olduğu için şu anda ben mucize kabilinde değerlendiriliyorum. Zaten her tarihsel çıkışın mucizevi karakteri bu nedenledir. Bir Arap yarımadasındaki İslamiyet öncesi Arapların maddi durumunu göz önüne getirelim veya Avrupa'da Fransız Devrimi öncesindeki maddi durumu, hatta Ekim Devrimi öncesi Rusya'daki maddi durumu göz önüne getirelim (bunlar bildiğimiz bazı devrimler olduğu için söylüyorum), göreceğiz ki, gerçekten büyük bir ideolojiden uzaklık, moralsizlik var veya çok dar bir çıkar grubunun toplumun genelini hiçe sayan, onun için oldukça da cehalet, moralsizlik anlamına gelen bir hükümetleri vardır. Buna dikta da,

zulüm idaresi de denilebilir. Birileri çıkar, tam da bu süreçte ideolojiden, moralinden kopanların ideolojik, moral öncülüğüne soyunur ve o tek veya birkaç kişi de olsa, kısa bir sürede büyük bir toplumsal patlamaya dönüşür. İşte bunun adı da devrimdir.

Genellikle insanlar yaşadıkları dönemi, son çağ olarak değerlendirirler. Kendi içinde bu her zaman böyle gözükse de aslında böyle değildir, değişkenlik esastır. Evet, değişkenlik diyalektik bir ilke gereğidir ama bunu da doğru değerlendirmek gerekir. Değişkenlik, gerçekleşeni görmemek anlamına gelmez. Bir dönemin temel gelişmişlik düzeyi, değerleri vardır; onlar görül-düğünde, değişkenliğin bir anlamı olabilir. Aksi halde "her şey değişiyor" derseni, bir palavracı olursun. Sanıyorum bizde de değişkenlik biraz palavracılık biçiminde anlaşılıyor. Değişkenliği anlayabilmek için kalıcı olanı görmek gerekir. İnsanlık tarihi kadar kalıcı olan, hiç değişmeyecek değerler vardır. Ama bir de değişmesi gereken değerler vardır. Böyle bir değişkenlik veya felsefi anlayışın sahibi olmalıyız.

Kısaca, görülmesi gereken hususlar şunlardır: İnsansal gelişmede düşünce ve ideolojiler ister sihir, büyü ve dinsel, ister felsefi ve bilimsel düzeyde ifade edilsin, kesinlikle yaşamla iç içe olur. Yaşam bu disiplinler olmadan yürümez. Bu anlamda insan tasarladığı, kendini felsefik kıldığı, bilimsel kıldığı oranda insandır. Ama nereden neresine ağırlık verir, nereden neresini esas alır, nerede değişiklik geçirir, nerede ne kadar onun gerçekleşme disiplinine, moraline, ahlakına ihtiyacı var? Bunlar doğru tespit edilirse, o toplum sağlıklıdır, o toplum özgürdür, o toplum kendini yaşatır. Ama beceremez ve ideolojik sorununu, moral sorununu halledemezse, o toplum düşer. Hükümdeyken düşer, düşerken de dağılır ve eriyip gider. Şimdi bizim Kürt toplumu da biraz düşen bir toplumu ifade

ediyor. Kürt toplumu düşen ve daha da kötüsü dağılmayla yüz yüze olan bir toplumdur. Çünkü; ideolojik, moral düzeyi yıkılmış bir toplumsal gerçekliktir.

Her şey devlet olmakla halledilebilir mi?

Tam da bu noktada PKK nedir? PKK, ideolojisi ve morali yıkılan halk gerçekliğinin öncelikle ideolojiyi ve morali bulma hareketidir. Bunu çok iyi anlamamız gerekir çünkü, bu kilit bir anlama sahiptir. Ama ben sizin toplumsal-lıkla bağınıza bakıyorum veya değişimden ne kastettiğinizi anlamaya çalışıyorum. Halinizi eski köylülerin sopa kaldırıp değişiklik istemesine benzetiyorum. Sopa yerine elinize bir silahın geçmesi, teknik bir farklılık yaratıyor, yoksa anlayışta hiçbir fark yok. Köylü de sopayı kaldırır ve sallayarak "ulan ben üzerine gelirim, yıkıl karşımdan" der ama daha sonra Don Kişot'un yel değirmenine saldırısı gibi boşa çıkmaktan kurtulamaz. Unutmayın ki; birçoğunun silahı sallaması buna benziyor, hatta daha da tehlikelidir. Çünkü; silahla Don Kişot'luk yaptın mı, yanarsın. Zaten bunu deşetle karşıyoruz ve önlemek istiyoruz. Sizleri silahlı Don Kişotlar olmaktan çıkarmak şu anda en temel görevlerimizden sayılır.

Peki bunu nasıl önleyeceğiz? İşte söylediğim gibi, öncelikle toplumsal düşüşümüzü, dağıl-mamızı önleyecek düşünce gücünü, ideolojiyi ve bunları üstün bir iradeyle sergileyecek morali yaşama bağlılıkla göstermek ve ya-samsal kılmakla önleyeceğiz. Buna ihtiyacınız da vardır. Ayrıca ben başka çözüm de göre-miyorum.

Kapitalizm çağında ortaya çıkan, geneldeki bilimsel ideolojiyle bağlantılı olarak bir de sos-yalizmin bilimselliği var. Diğer sosyalizmlerden ayırmak için gelişen sosyalizme, bilimsel sos-

yalizm deniliyor. Neden bilimsel? 19. yüzyıl zaten bir bilim yüzyıldı ve bilimin kendisini hissettirmede hiçbir alan yoktur. Bu gelişim sosyal bilimlere de etkide bulunuyor. Dolayısıyla sosyal bilimlerin en özlü ifadesi olarak sosyalizm ortaya çıkıyor. İşte bilimsel sosyalizm veya sosyalizme bilimsellik adı bu yüzden takılıyor.

Sosyalizm kavram düzeyinde insanın toplum ilişkilerini en özgür belirleme yöntemi olarak da tanımlanabilir. Toplumsal gerçeklikten kopan, onun üstünde yer alan, bastıran, sömüren ne varsa ona karşıdır. Ama böyle olayım derken de, "toplumda her şey bir tarağın dişleri gibi birbirine benzemek zorundadır" demek de doğal gelişmeyi inkardır. Çünkü; hiçbir doğa gelişmesi böyle değildir. Bu nedenle özgür katılım en doğrusudur. Toplumsal katılım yeteneklere ve çabaya göre olmalıdır. Zaten sosyalizm de böyle tanımlanıyor. Bunun yerine bürokratik katılım, emre göre katılım, öncesinden "iki kere iki dört eder" gibi bir katılım insanın doğasıyla bağdaşmıyor. Nitekim bağdaşmadığı da reel sosyalizmin dağılmasında görülüyor. Kölecilik, feodal dönemde bir birey kendini toplumun çok üstünde bir yere, tanrı yerine koyuyordu, şimdi de patron yerine koyuyor. Böyle tanrılar nasıl aşıldıysa, patron da aşıyor. Ama sosyalizmde insanı mekanikleştirmek, olsa olsa bir saptırmadır; bir özgülük düzeyi değildir.

Günümüzde ortaya çıkan yeni bir durum tartışılıyor. Her ne kadar buna kapitalizmin zaferi deniliyorsa da, bu pek de yüzyılın başındaki kapitalizm değildir. Çok farklı bir durumdur ve zaten anlaşılmaya çalışılıyor.

Sosyalizmin politik bir güce dönüşme sorunlarını biraz görmek gerekiyor. Zaten bu sorunlar çözümlenmeden yeniden kuruluş mümkün değildir. Her ideolojide olduğu gibi sosyalizm de, elbette ki iktidar sorununa doğru yaklaşacaktır. İdeolojiler devletleşmek, iktidarlaştırmak ve toplumlarda yer edinmek isterler. Bu onların doğası gereğidir. Ama sorun bunun nereye kadar ve nasıl olacağıdır. Dolayısıyla sosyalizm devlet olmak istiyor diye kimse suçlayamaz. Emekçiler lehine elbette devlet olmak isteyecektir. Zaten temel erkeklerinden birisi de budur. Ama her şey devlet olmakla halledilebilir mi? İşte burada sorunlar ortaya çıkıyor.

Devletleşerek sosyalizm amacına ulaşamaz. Devletleşmek sosyalizmin basit bir amacı olarak anlaşılırsa daha doğrudur. Bazı sosyalist amaçlar vardır ve devlet eliyle yerine getirilir. Gericiği bastırmak ve dış emperyalist tehlikeyi boşa çıkarmak için devlet gereklidir. Ama her şeyi devletten beklemek sosyalizmi saplantıya götürür. Nitekim bu her şeyi Allah'tan beklemek gibi bir şey olur. Dinler de başlangıçta anlamlıdır ve çok çarpıcı bir ihtiyaca cevap verirler. Bir devlet dinle de başlar ve devlet olur. Ama sonradan birisi çıkar, dini yalnız bir Allah'a indirir ve "Allah'ın gölgesi benim" der. İşte monarşik bir sultan, görülmemiş bir dikta olur. Sosyalizm de buna benzer. Devlet olması gerekir ve başta çok da demokratiktir. Sonra her şeyin üzerinde bir genel sekreter ve "enternasyonalizm"le birlikte oldu dünya çapında bir lider! Bütün her şey devletle oldu ve sonuçta Allah yerine konulan bir genel sekreter veya onun politik bürusu ortaya çıktı! İşte sapma budur.

İnsanı alabildiğine maddiyatla doyurmaya çalıştın mı, doymaz

İnsan yalnız bir kalkınma olayı değildir. Reel sosyalizmde neredeyse kapitalizmle yarışıyor adı altında insanı sürekli yiyip-içen bir hayvana dönüştürdüler. Nitekim Sovyet çözülüşünde herkes dükkanlara koşuyordu. Hatta şurasına burasına gıda

maddelerini doldurmak Sovyet insanının temel bir özelliği haline gelmişti. Evet, ekonomik gelişme gerekiyor ama insanların gözünde tümüyle "şurama burama yiyecek-içecek sıkıştırıyım" gibi bir hayvanlaşmaya düşürürsen, o sosyalizm değildir.

İşte sosyalizme gerekli olan bir de moral yönü vardır. Gerçi dinler de, "insan tümüyle moralle yaşar, kutsal ilkeye göre yaşar" derler. Ama bütünüyle böyle olmasa da, aslında moral şarttır. Zaten insanı alabildiğine maddiyatla doyurmaya çalıştın mı, doymaz. İşte doğanın tahribatı, toplumun kemirilmesi, insanın kanserleşmesi, bu tüketici toplum kalıpları yüzündendir. O kadar tüketici topluluklar haline gelmişlerdir ki, doğa artık dayanmıyor. Bu tüketici toplum kalıplarına artık dünya da dar geldiği gibi, daha da devam ediyor. Bunların üzerine bir de kanserleşme başlıyor. Kanserleşme gerçek anlamda kanser hastalıkları olduğu kadar, bir de genelde kanserleşme var. Buna benzer birçok ulusal hastalık oldukça geliyor. Bunun sonucu bağırsık kanserinin kanser veya AIDS gibi benzer hastalıklar ortaya çıkıyor. Bütün bunlar

koşullar ortaya çıkar ve seni geride bırakır. Bunun en temel nedeni, dediğimiz gibi, reel sosyalizmin demokrasi ve morali geliştiremediğinden, kapitalist tüketim kalıplarını aşamadığından dolayıdır. Dolayısıyla ideolojiye ters düşmüştür. Sosyalist ideoloji kesinlikle kapitalizmin normlarını insanlık için esas göremez. "Kapitalizm bu kadar veriyor, ben de bu kadar vereceğim" diyemez. Sen bazılarını hiç vermeyeceksin, olmayan bazı şeyleri de vereceksin. Bunu araştırıp, bulmak gerekir ve bunu bulmak sosyalizmin sorunudur. Kapitalizm çevreyi kirletiyor, doğayı kirletiyor, toplumu kanserleştiriyor. Sen de bunu önleyecek çareler bulacaksın. Yoksa, "kapitalizmden daha çok üretiyorum" adı altında doğayı, çevreyi kirletirsen, morali, demokrasiyi boğarsan, bu sosyalizm olmadığı gibi karikatürü bile olamaz ve olmadığı da ortaya çıkmıştır.

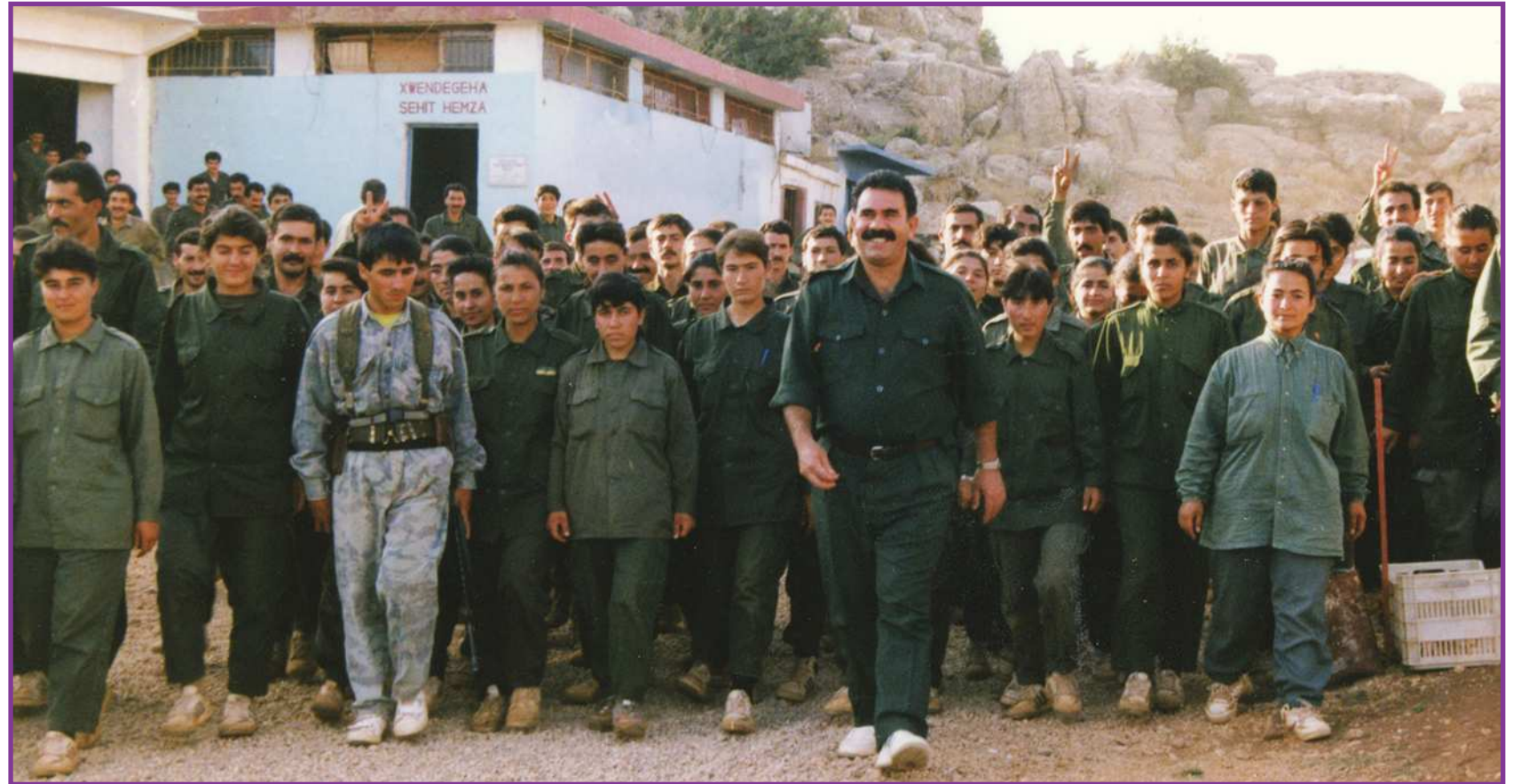
Kesinlikle sosyalizme ihtiyaç vardır. Çünkü başlangıçta, kölelik çağında ve orta çağlarda olduğu gibi günümüzde de egemen sömürücü sınıfa ve onun temsilcilerine kalsa, daha önce söylediklerimiz gibi ortaya çıkacak canavarlar ilk çağlardakilerin hesaplanamaz misliyle

için güncel sosyalizm tartışmaları gerekiyor. Bu tartışmalar kapitalizmin insanlığa dayattığı sorunları öncelikle ele almalıdır. Yani ezilen uluslar başta olmak üzere insanlığı, ezilen sınıfları yıkıma götüren, bütünüyle doğayı tahrip eden, hatta kapitalist toplumların kendi içinde bile böyle bir tahribatı gerçekleştiren gidisini önleyen bir tartışmaya ihtiyaç vardır. Kısaca günümüzde yapılması gereken; reel sosyalizmin çözülüşünden sonra kapsamlı bir tartışmadır. Yani bir dönem gitti, yerine başka bir dönem nasıl getirilir? Bunun tartışmalarla aydınlatılması gerekir.

Yeni bir enternasyonal kuruluşa ihtiyaç var

Tarihte olduğu gibi sosyalizm en derli toplu bir bilimsel ifadeye kavuşturulabilir. Günümüzü değerlendirdiğimizde, daha önce var olan iki kampın aşıldığı görülecektir. Şimdi Güney, Kuzey kampı deniliyor ya da başka türlü kavramlaştırılıyor. Biraz bir sistem gibi kendini idare eden, kapitalizme karşı ondan rahatsızlık duyan ne kadar insanlık varsa (ki buna ezilen

bir sosyalizmi öngörmelidir. Yani bu yenden bir kuruluş dönemi demektir ve bu aşamalar halinde olur. Zaten sosyalizm ilkesi budur. Bir yerde bir aşama sağlanırken, diğer yerde başka bir aşama sağlanabilir. Mesela ideolojik birlik dönemi, devletleşme dönemi, birinci denemesinin sorunları nedeniyle aşılma dönemi, daha sağlıklı bir sosyalizme gitme dönemi gibi dönemler sayılabilir. Bunları yadırgamamak gerekir, bunlar sürüp giderler. Önemli olan sosyalizmin sorunlarını güncelliği içinde doğru yalamaktır. Bunları ana hatlarıyla; sosyalizm ve devlet, sosyalizm ve kalkınma, sosyalizm ve moral, sosyalizm ve ulusal sorun, sosyalizm ve kültür, sosyalizm ve ekonomi, sosyalizm ve reel sosyalizm, sosyalizm ve ütopya, sosyalizm ve bilim, sosyalizm ve din, sosyalizm ve aile, sosyalizm ve kadın, sosyalizm ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, sosyalizm ve demokrasi, sosyalizm ve parti ilişkileri diye sıralamak mümkündür. Bütün bunlar yeniden tartışılmak durumundadır. Yani sosyalist ideolojinin kendisini yeniden kavramsallaştırması, giderek bu kavramlar açıklığa kavuştuktan sonra

Ben, dünya değerlendirmemi, ilişki değerlendirmemi doğru yapıyorum. Gerçekçi bir sosyalistim. Nerede nasıl hareket edeceğimi, nerede hangi taktik geliştireceğimi, nerede nasıl dostluk esprisini dayatacağımı, nerede nasıl ittifak koyacağımı, nerede nasıl karşı koyacağımı gerçekçi yaptım. Ruhumla, bilincimle, uygun adımlarla yapıyorum, başarıyorum; başarıyorum, yaşıyorum. "Sen bir mucizesin, hayalsin" diyemezsiniz. Ben son derece bilimselim, gerçekleşenim.

tüketimden ileri geliyor. İşte bir cinsel tüketim de AIDS'e yol açıyor. O da bir hastalık ve tüketici toplumun kalıplarından ileri geliyor. Yaratılan gerginlik, stres ve benzeri şeyler kaçınılmaz olarak buna yol açıyor. Hatta daha da yeni hastalıklar geliyor. Çünkü insanın, bu tüketici toplum kalıplarına karşı direnme gücü yok edilmiştir.

Böyle şeyler başka tarihi dönemlerde de vardı. Veba vb hastalıkların zaman zaman yaygınlık kazandıkları görülmüştür. Bütün bunlar kesinlikle toplumsal düşülmeye bağlantısı olan şeylerdir. Direnme gücü yitirilince (ki bu moral gücüdür) insan çözülür.

İşte temel sorunlar bunlardır ve bunun sosyalizmle nasıl aşılabacağı gündeme geliyor. Reel sosyalizmdeki gibi aşılamayacağı açıktır. Kapitalizmdeki gibi karnını doyurmayı esas alırsan, insanları kapitalizmin yarattığı insanın daha da gerisindeki bir yaratığı dönüştürürsün. Bu gerçek reel sosyalizmde ortaya çıkmıştır. Tabii morali kırarsan, demokrasiyi geliştirmezsen kapitalizmden daha geri

üstünde olacaktır. Nitekim bu canavarlar şimdiden işin içindedirler ve insanlığı kemiriyorlar. Bu nedenle başlangıçta ustalar nasıl, "kapitalizme karşı çözüm sosyalizmdir" diye oldukça iddialı ve üstün moralle bir yaşam içinde olup onun savaşımını verdilerse sen de aynen öyle olacaksın. Günümüzde gelişen bu canavarlığa karşı daha etkin bir sosyalizmle cevap vereceksin. Bu nasıl bir cevaptır? Elbette ki rahatlıkla verilebilir bir cevaptır. Çünkü kapitalizmin tüketim ve tahrip kalıpları aşılamaz değildir. Ama bu mücadele, hem de moral mücadelesini gerektiriyor. Yeniden örgütlenmeler, programlar ve bunun engin tartışmaları gerekiyor.

Sosyalizmin tarihinin insanlık tarihi kadar eski olduğunu söylüyoruz ve geleceği de öyle olacaktır. Ama bu böyledir diye de günümüzün kapitalizmine karşı ideolojisiz veya onun mücadelesi, onun iktidar savaşımı olmadan geçiremeyiz. Ama gerçekçimiz mücadelenin nasıl ve nereye kadar olacağını temel biçimleri ve taktikleriyle bulmak zorundayız. Bunun

uluslar, sınıflar ve çevreciler dahildir) bunların hepsinin ortak paydasını bulmak gerekiyor. Tıpkı sosyalizm tarihinde 1'inci Enternasyonal benzeri. Bunun başarmak istediği, bir ulustan değil, bütün uluslardan işçilerin birliğini ve daha çok da ideolojik birliğini kurmak ve aslında bunu başardı. 2'ci Enternasyonal biraz kitleselleşen ve iktidarı yakalamak isteyen bir kuruluşa sahipti ama bunu başaramadı ve zaten bu nedenle de aşıldı. Yerine gelişen 3'üncü Enternasyonal, devletleşmiş sosyalizmin enternasyonalizmiydi. Ama o da devletleşmeyi kötü kullandı ve sosyalizmin devletle ilişkisini doğru çözemediği için aşıldı. İşte şimdi de yeni bir enternasyonal kuruluşa ihtiyaç vardır. Zaten mevcut tartışmaların düzeyi de giderek bunu gündeme getirecektir.

Nasıl bir sosyalist enternasyonal olmalıdır? Kurulacak bir sosyalist enternasyonal bütünüyle evrensel çapta insanlığın durumuna, her ulusa, hatta her kıtaya, bölgeye uyarlanmış daha programatik bir sosyalizmi ve hatta her ulusa, ulusun içinde sınıfsal duruma uyarlanmış

programsallaştırması, programsallaştırdıktan sonra yeniden örgütlemesi ve eyleme geçirmesi gerekmektedir. Kaçınılmaz olarak gelişme böyle dönemlerle olacaktır. Şimdilik belki fazla iddialı gibi bir durum yok ve bazı sığ, yüzeysel tartışmalar var ama giderek tıpkı 1'inci Enternasyonal'de, 2'ncisinde, 3'üncüsünde olduğu gibi 4'üncüsü de, 5'incisi de gelişebilir.

Sosyalist bir devlet bile olabilirsin ama herkesle ilişkilerin olur. Hatta Amerika'ya da ilişkilerin olur. Bu ilişkiler teslimiyet ya da kapitalizm istemek de değildir. Bunlar ilişkidir, taktiktir ve her zaman da gereklidir. Bu ilişkide hem o seni etkiler hem sen onu etkilersin. O senin içinde bir işbirlikçi-kapitalistler grubu yaratmak ister, sen de onun içinde bir sosyalist grup yaratmak istersin. O sana bağlı olur, sen ona bağlı olursun ve bu daha sağlıklıdır. Bu kitlesel savaşımara, imha savaşımına fırsat vermez ve bir de genel bir gelişmeye yol açar. Sadece bir ulusun gelişmesine değil, bütün ulusların birlikte gelişmesine

olanak sağlar. Sovyetler'de sosyalizmle gelişen daha çok Rus ulusu oldu, diğer uluslar geri kaldı, hatta Sovyetler'in dışında diğer birçok yerlerden de geri kaldı. Ama sosyalizmin özünde bir ulusu, hatta bir ulusun içinde bir sınıfı değerinin aleyhine geliştirmek yoktur. Dengeli insani gelişim, dengeli sosyal gelişim sosyalizmde esastır.

Bu bağlamda aslında güncel politik durumu değerlendirmek gerekiyor. İşte "şu kadarı kamplaşmadı" diye üzüntüye girmeye de gerek yok. Eskiden dünyanın üçte birisi sosyalizmdi! Her şeyden önce dünyanın üçte biri, dörte biri veya altıda biri sosyalisttir diye bir kavram da fazla gerçekçi değildir. Sosyalizm nicelikler sorunu değildir. Dünyanın üçte biri veya altıda biri sosyalist oldu diye kendimizi kandırmayacağımız açıktır. Gerçekte sosyalizm bir nitelik, bir insanın kendisini sosyalleştirme sorunudur. On tane insan kendisini mükemmel sosyalist yapsın, belki de dünyanın altıda birinden daha iyi bir sosyalist dünya ortaya çıkabilir. Bu nedenle sosyalizm coğrafik bir kavrama indirgenemez. Hatta "bu kadar insan sosyalizmin etkisindedir" demek de sosyalizmin başarısızlığını göstermez. Sosyalizmin başarısı gerçekleştirilen insanla gösterilebilir. Bu da niceliksel değil, niteliksel bir sorundur. Sosyalizmin çok güçlü temsilini yapan on kişilik bir merkez, on milyon aptallaşmış sosyalistten veya kapitalizmin etkisi altındaki bütün insanlardan daha güçlüdür. Her ulusun içinde böyle merkez oluşturulursa, bu dünyanın altıda birinin sosyalist olmasından daha değerlidir. Bu hem mümkündür hem de doğru olandır. Böyle kavramlara ihtiyaç da vardır. Yani sosyalist insanı ulus ayrımı yapmadan her yerde ortaya çıkarmak gereklidir.

Üstün sosyalist sistemi veya bu temelde halklara hükmeden, halkların kaderini yönlendiren, nitelikli insanı dengeli olarak, gerçekten ideolojik esasları dik-kate alarak geliştiren ve bunu uluslararası bağlamda da atom bombası gibi kapitalizmin insanlığa dayattığı bir sürü başka

boşa çıkarmış olursun. Bu bir parti için de geçerlidir. Bir bölümü çok sosyalist, bir bölümü çok köylü olursa o partiyi bitirdin demektir. Yani sosyalizmin özünde dengeli geliştirmek vardır.

Kürdistan

somutunda gerçekleştirdiğimiz düzey rahatlıkla

Ortadoğu somutuna taşırılabilir

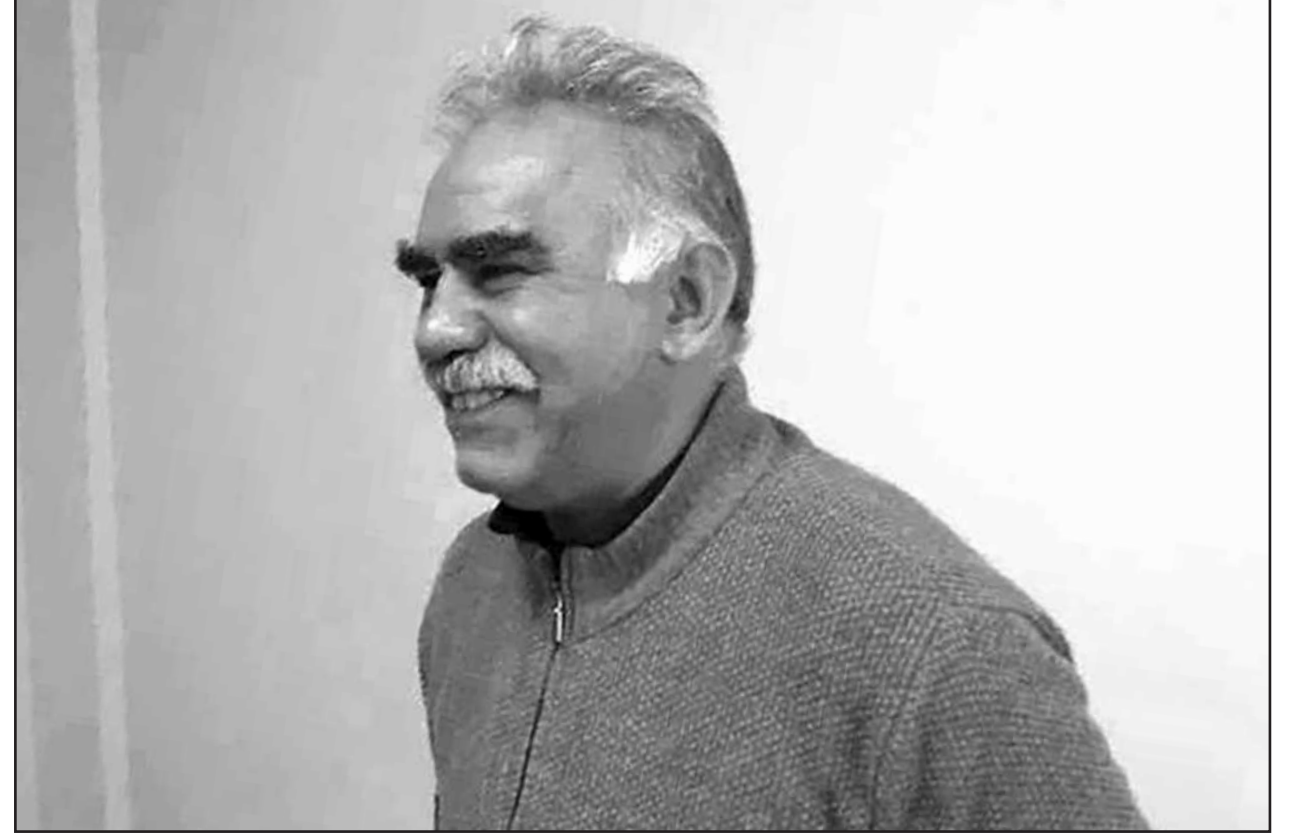
Benim sosyalistliğime de baktığımda, parti içinde sosyalist bir parti yaratmak için ne kadar büyük bir savaş verdiğim ve Kürdistan'da PKK öncülüğünde bir sosyalist gelişmeye yol açmak için kendimle birlikte ne kadar atbaşı götürdüğüm görülecektir. Sosyalizmin gereği böyledir. Mesela ben de bürokratik bir sosyalist olabilirim! Tümüyle bürokratik olan Türk solu gibi iki laf söyler, gerisini bırakırım veya bir klik olabilir ve gerisini sürü gibi de idare edebilirim! Ama sosyalizm anlayışım bunu kabul etmediği için bunlara kendimde asla yer vermem. Sosyalizm genel olarak bütün bir partinin sosyalist düzeyini ifade eder. Bir partinin sosyalist düzeyi, kitlenin özgürlük düzeyini yansıtmalı ve bunu uluslararası alana da böyle taşımalıdır. Ben de kendimi böyle bir sosyalist tanımlamaya bağlı olarak ele aldığım için doğru ve yetkin bir sosyalist olabildim. Bütün bürokratik sosyalistler yıkılırken, hatta bütün devlet başları bile yıkılırken, benim kendimi nasıl güçlendirdiğimden alınacak çok fazla ders vardır. Zaten herkes "klasik sosyalizm yıkıldı, Stalinizm yıkıldı ama sen son sosyalist olarak ayakta nasıl

rol oynayan bir güç durumuna geldiğini herkes biliyor; bunu gerçekleştirdik. Doğru bir sosyalist anlayışla önderlik temsili, halk temsili, parti temsili, demokrasi temsili mükemmel yapıldı. İnsanın temel sorunlarına, kapitalizmin dayatmalarına doğru karşılık verildi. İşte bu da bir gelişmedir.

Çözüm düzeyimiz ve onun gerçekleşme düzeyinin bir anlamda sosyalizmin zaferini teşkil ettiğini çok rahatlıkla söyleyebiliriz. Bunu ne siz ne de düşman inkar edebilir. Çünkü; bunu nasıl gerçekleştirdiğimiz ortadadır, ispatlıdır. Bu anla-

Biz ne eskisi kadar kurulan sosyalizmden sarhoştuk ne de çözüldüğünde moralimiz düştü. Tam tersine kendi yolumuza daha iyi ve anlamlı yüklendik. Çözümlemelerimizin değerinin yüksek olduğuna, bunun daha da gerçekleşmesi gereken bir sosyalizm olduğuna hem inandık hem bildik ve hem de ısrar ettik. Sonuçta; sahte veya bürokratik solculuk da, reel solculuk da aşıldı ve bir daha kendini toparlayamadı. Ama biz her gün gelişme üzerine gelişme kaydettik. Bu hızla gidersek, gerçekten beş-on güçlü sosyalist bizim önderlik tarzını esas

Bu büyük bir gelişmedir. Bunun ispatı yapılmıştır. Uluslararası büyük değeri de buradan ileri geliyor. Çünkü; dayatılan Türk özel savaşının arkasında Avrupa, Amerika, Ortadoğu gericiği var ve bunlar saat be saat bu kirliliğin başarısını beklediler. Dolayısıyla bizim PKK içinde yürüttüğümüz savaş büyük bir enternasyonal savaştır. Hem ulusal hem enternasyonal yönü vardır. Ulusal yönü sömürgeciliğin ulusal imha yönüne, enternasyonal yönü de faşist özel savaş besleyen bütün güçlere yöneliktir. Tabii ki bu, büyük bir enternasyonal değerdedir.

Kapitalistlerin hepsi, bütün çabalarına rağmen gelişmemizi, bizzat bizim şahsımızda yürütülen mücadeleyi engellemeye güç yetiremiyorlar. Hani sistem dağılmıştı, sosyalizm gözden düşmüştü! Eğer bu doğruysa beni niye önleyemiyorlar? Çünkü ben, kendimi doğru üretiyorum, doğru yaşıyorum, doğru mücadele ettiriyorum. Daracık bir yerdeyim ama önemli olan benim kendimi doğru yetiştirmem, kendimi ideologlaştırmam, politikleştirmem, halklaştırmam, insanlaştırmamdır. Bunun sonucu hiç kimsenin önleyemeyeceği bir gelişmedir.

büyük tehlikelere karşı kurumsallaştıran, politikleştiren partiler dayanışmalarını, enternasyonal ifadelerini de geliştirirlerse, bu daha önceki reel sosyalizm deneyiminde olduğu gibi "bu kadarını kurtardık, daha da şu kadarını katıyoruz" gibi abartılardan daha anlamlıdır. Tabii bu sosyalizm her yerde güçlü olabilir demek değildir. Ama sosyalizmin bir yerde çok güçlü, bir yerde hiç olmaması tehlikelidir ve bu bir sapmayı ifade eder, tümüyle sosyalist olamaz. Yani sosyalizm öyle bir ideolojidir ki, bir taraftan toptan sosyalizm, diğer taraftan toptan faşizm gibi bir duruma yol açtın mı, onu kendi eline

kaldın?" diye soruyor. Halbuki bizim nasıl bir sosyalist olduğumuzu anlamıyorlar. Biz reel sosyalistleri, bürokratik sosyalistleri, feodal sosyalistleri, küçük-burjuva sosyalistleri hiç tanımıyoruz bile veya onlarla uzaktan yakından alakamız yoktur. Tam tersine PKK bünyesinde onlarla çok şiddetli bir mücadele yürütüyoruz. Sosyalist geçinen bir sürü PKK ağası, küçük-burjuvası, köylüsü var. Biz hepsine karşı amansız bir mücadele verdik. Sonuçta gerçekleştiren PKK sosyalizmidir. Nitekim bu da yaşıyor. Çözümleme düzeyiyle, gerçekleşme düzeyiyle PKK'nin neredeyse uluslararası

yışlarla, bu tutum ve davranışlarla, bu mücadele tarzıyla gerçekleştirdim. Ben de bir insanım, ama nasıl bir insan? İdeolojik bağlantısı, pratik politikayla bağlantısı, kapitalizmle mücadele bağlantısı, ezilen insanları yüceltmeyle bağlantısı, yani düşünebileceğiniz kadar düşünün, birçok bağlantısı olan insan. Sonuçta gerçekleştiren sosyalizmi çözümleme PKK somutunda, Kürt halk gerçekliği içinde, giderek bölgede de etkili olabilen, uluslararası alanda da yankısı olan bir gelişmedir. Kısaca uluslararası politik durum ve PKK'de çözümleme ve gerçekleşme düzeyine ilişkin de bunlar söylenebilir.

alırsa ne Türk faşizmi kalır, ne Ortadoğu gericiği kalır. Hatta daha da iddialı sosyalistler çıkarsa, aynı tarzı ve tempoyu onlar da döneme ve yere göre uygulayıp, uygun mücadele tarzlarıyla yürütürlerse, bu da kocaman bir enternasyonal olur.

Biz son derece alçakgönüllü olma gereğini duyuyoruz ama bazıları bu gerçekleşen biçime bile bağlı olmayı bilirlerse, bir enternasyonal değer ifade etmemesi düşünülemez. Bizim Kürdistan somutunda gerçekleştirdiğimiz düzey rahatlıkla bir Ortadoğu somutuna taşırılabilir. Zaten Türkiye'ye hemen taşırılabilir. Sonuçta bu da uluslararası alanın sarılması demektir. Bir Bolşevik deneyiminden daha fazla tarihte yerini bulabilir. Ama şimdi biz bir ulusal düzeyle, hatta partimizin içiyle uğraşıyoruz. Bırak diğer ulusların bünyesini, hatta Kürdistan'ın diğer çeşitli politik düzeylerini, biz kendi iç düzeyimizi geliştirmekle uğraşıyoruz ve doğrusu da budur. Hatta PKK içinde ben bir kişiyle uğraştım, kendimle uğraştım, militanla uğraştım. Nitekim bu en doğrusu ve en sonuç alıcısı oldu.

Çözümlemeler son derece bireye indirgenmiştir; neredeyse bireyin en ince detaylarına kadar inilmiştir. Bunun doğru bir tarz olduğu ortaya çıkmıştır. Zaten sosyalizm en çok insanla ilgilenen, dogmalardan uzak ve insanı bütün yönleriyle görülmesine olanak sağlayan bir ideolojidir. Biz de buna böyle anlam verdik ve uyguladık. Sonuçta, kördüğüm olan, hayvanlaşmanın eşliğine getirilen bir insandan, giderek yücelen, çözüm kabiliyeti haline gelen bir insana PKK içinde ulaşılmıştır. PKK içinde bu insana ulaştıkça ulusal düzeye ulaşma, eyleme ulaşma, en gaddar faşist özel savaş aşma gerçekleşmiştir.

İnsan içimizde aynı zamanda üretim sağlar. Bu insanın ideolojik, politik üretimi, partinin yeniden üretimidir. Çünkü; partimizin temel aşamalarında yaratıcı yaklaşım vardır. Her dönemin gerçekçi değerlendirilmesi, görevlerin belirlenmesi, ona göre insanımızı eğitip yetiştirme ve savaştırma söz konusudur. Sonuç; PKK'yi yenilmez kılan bir örgüt veya bir parti olarak gelişiminin sürekliliğesidir. İçinde doğru militan anlayışı, doğru önderlik anlayışı var; bu giderek doğru bir komutanlık anlayışına, askeri anlayışa götürür. Eğer bu yaklaşım tüm bu yönleriyle derinden sürdürülürse çok büyük bir orduya da yol açabilir.

Kürdistan'da gelişecek büyük bir halk ordusu, Ortadoğu'yu sarsacak bir halk ordusudur. Bu ordu demokrasiyi, sosyalizmi ve sonuçta enternasyonalizmi getirir.

Bunlar gelişiyor; önemli olan bunun bizim tarafımızdan ispatlanmasıdır. Mesela ben kendimi büyük bir ispat olarak da görüyorum. Sosyalizme bağlılığım, kendimi böyle ispatlamamdır. Sosyalist insan, kendini böyle ispatlarsa bu büyük bir cevaptır. Nitekim yalnız kendi ulusal gerçekliğimiz içinde değil, uluslararası gerçeklik içinde de herkes bizi gerçek sosyalist olarak tanımlayabiliyor. Kapitalistlerin hepsi bütün çabalarına rağmen gelişmemizi, bizzat bizim şahsımızda yürütülen mücadeleyi engellemeye güç yetiremiyorlar. Hani sistem dağılmıştı, sosyalizm gözden düşmüştü! Eğer bu doğruysa beni niye önleyemiyorlar? Çünkü ben, kendimi doğru üretiyorum, doğru yaşıyorum, doğru mücadele ettiriyorum. Daracık bir yerdeyim ama önemli olan benim kendimi doğru yetiştirmem, ken-

dimi ideologlaştırmam, politikleştirmem, halklaştırmam, insanlaştırmamdır. Bunun sonucu hiç kimsenin önleyemeyeceği bir gelişmedir.

Sosyalizm, çalışmak demek, teori demek, taktik demek, insanlaşmak demektir

İnsanı en doğru yorumlayan bir sosyalist kişilikle biz bu güce ulaştık. Bu büyük bir insanlık zaferidir. Bunun sıradan bir uygulamasını siz yapın, binlerce uygulayıcısı çıksın. Bunun zafer boyutunu varın siz kendiniz düşünün. Ama çalışacaksınız. Sosyalizm çalışmak demek, teori demek, taktik demek, insanlaşmak demektir. Özellikle bizimki gibi hayvanlaştırılmış bir ortamda en büyük insan

yacağız ama herhalde enternasyonalizme uygun ve en iddialı partilerden birisiyiz. Zaten gelişerek başarıya gidecek Kürdistan devrimi bir Ortadoğu devrimidir, Ortadoğu devrimi de uluslararası anlam itibarıyla en gelişkin ve en sonuç alıcı bir devrim olacaktır.

Kapitalizmin yeni bir sömürü sistemi geliştirilmek isteniyor. ABD'nin "yeni dünya nizamı" adı altında adlandırmak istediği de budur. Fakat ortaya çıkardığı sorunlar ve çözüm yolları hem kapitalistler tarafından ve hem de sosyalistler tarafından yeniden değerlendirilmeye alınmaktadır. Zaten bu konuda yoğun bir tartışma yaşanmaktadır. Sosyalizmin bugünkü evresindeki veya kuruluş dönemindeki reel sosyalizm aşılırken, onun yerine yeni bir sosyalist sistemin nasıl gelişebileceği tartışılmaktadır. Özellikle

ya savaşta ya da savaşın verildiği oranda barışla birlikte iç içe götürebilirim. Belki şaşarsınız ama benim böyle bir tarzım vardır. Başta da vardı. Zaten düşmanla ben nasıl savaştım ve bu düzeye geldim? Hiçbir zaman sizin anladığınız gibi ben savaştan anlamadım. Ben yedi yaşından beri düşmanla uğraşır gibi oldum. Şimdi de savaşıyorum. Yarın belki daha büyük savaşaacağım.

Diyebilirsiniz, "senin gücün Amerika'ya yeter mi?" Ama benim Amerika ile bir savaşımım olduğunu ama kendime özgü değişik bir anti-emperyalist savaşı yürüttüğümü gidin ABD'ye sorun. Şu anda ABD açısından belki de çözülen Sovyet sosyalizminden daha tehlikeli bir PKK savaşını yürütüyorum. TC çok komünist hareket tanıdı, çok isyan tanıdı ama hiçbirleriyle karşılaşmadığı oranda bir sa-

özümsemek zorundasınız. Başka hiçbir şey sizi kurtaramaz. İyi niyetinize ve dürüstlüğünüze ben bir şey demiyorum fakat bu kendi başına yetmez. Onun bizim gibi ilişkiyi, yaşamı, savaş tarzını esas alması gerekir. O da yetmez, özümsemesi ve günlük olarak amansız uygulanması gerekir.

Bu yaşamın bir günü bence bir ömre bedeldir

İnsanın en büyük teknik olduğunu, bir atom bombasından bile daha etkili olabileceğini asla gözardı etmemelisiniz. Büyük amaca, büyük doğruya bağlanan insan, eğer çalışmasında kusur etmezse o bir atom bombasıdır. Hiç demeyin ki, güç nerededir? Sendedir; yeter ki açığa

banasunalar bile, eğer bu, devrimle yaratılan bir dünyaysa benim için bir değeri vardır, aksi halde bir hiçtir. Sizin için de böyle bir önderlik temelinde yürütülen bir devrim büyük bir şanstır, hem de hiçbir şeyle değiştirilemeyecek kadar büyük bir şanstır. Bu yaşamın bir günü bence bir ömre de bedeldir. Bunun içinde zorluk varmış, kolaylık varmış; bunlar umurunda bile olmaz insanın.

İşte insana sunulabilecek en değerli yaşam budur. Gerçekten olmayan yaşamınıza karşılık biz size böyle devrimci bir yaşam sunuyoruz; hem de içinde her türlü maddi ve manevi zenginliğin üretilebileceği bir yaşam. Bunu takdir edeceksiniz ve kendinize layık göreceksiniz. Bunun başarısı için ne gerekiyorsa ideolojik, siyasi, örgütsel, askeri düzeyden turalım, yaşamın en basit istemlerine kadar hepsine ulaşmaya özen göstereceksiniz. İşte kendinizi böyle kattınız mı, bu şansı böyle değerlendirdiniz mi, o zaman büyük başarmanız için bir neden görmüyorum. Zaten başka bir seçeneğinizin olabileceğini de sanmıyorum. Dolayısıyla bu kadar değeri olana kendinizi layık kılmak için de büyük şansı kullanın. Özellikle 5. Kongre gerçeğinde daha da anlamlı hale gelebilecek şansa kendinizi layık kılın ve onun emrettiklerini amansız yerine getirin! Bu sizin, gerçekten hayal edip de şimdiye kadar ulaşmadığınız her türlü kazanıma yol açabileceği gibi, yine öfke ile vurmak isteyip de kılına bile dokunmadığınız her şeyi yıkabileceğinizi gösterecektir. Yine bununla güzelce inşa etmek ve yaşamak istediğiniz her şeyi elde edebilirsiniz. Bundan daha değerli bir yaşam düşünülemez. Başlangıçta benim yola çıkış tarzımda, çok genel ve çok uzak bir hayal olarak düşündüğüm işte buydu. Ve şimdi bu hayal gerçekleşmeye doğru yüz tutuyor.

PKK bir eleştiri, tartışma hareketidir

PKK; bir eleştiri, tartışma hareketidir ve savaşta bu çok daha gereklidir. Eleştiri ve tartışma ordu içinde geliştirilmeden, ordu ve savaş geliştirilemez. Maalesef görüyoruz ki, neredeyse ağızlarına kilit vurulmuştur. Dolayısıyla aynı kilit, düşünceye de vurulmuştur. Tabii ki bu şekilde de büyük başarı sağlanamaz. Hiçbir

PKK'nin büyüklüğü, gerçeği, tümüyle tarihi bağlantısı içinde hiç korkmadan, ödün vermeden dobra dobra söylemesi ve gereken neyse onu yapma cesaretini, özverisini göstermesidir. PKK'yi PKK yapan bu temel özelliğidir. Hiç kimse PKK'nin bu temel özelliğini gözardı ederek PKK'leşebileceğini sanmasın. Diğer örgütler neden PKK gibi gelişemediler? Her türlü olanakları bizden fazla olduğu halde yöntemleri böyle geliştirmedikleri, soruna yaklaşımı, ele almayı ve sonuçlarına katlanmayı PKK tarzında bilemedikleri için gelişemediler.

iddiası, insan çözümü, insanın yeniden kendini gerçekleştirmesi demektir. Bizim modelimizi veya gerçekleştirme tarzımızı biraz uygulama gücünüz olsun, o zaman kazanmanın düzeyinin nasıl geliştiğini göreceksiniz. Ama bu da dediğim gibi bilimseldir, iradedir, düşünce gücüdür, pratiktir, teoridir ve eylemdir. Bunları birlikte ve iç içe olarak kanunlarına çok uygun, stratejik olduğu kadar taktik esaslarına da son derece bağlı olmayı bilerek ele alabilirsiniz, siz sağlam bir militansınız ve bu militanı da hiçbir güç durduramaz. Beni durduramadıkları gibi.

İşte ben uluslararası alanda yaşıyorum. Beni neden yerimden bir santim bile geriletemiyorlar? Aksine her gün ben daha da fazla etkinliği geliştirim. Çünkü ben, dünya değerlendirmem, ilişki değerlendirmem doğru yapıyorum. Gerçekçi bir sosyalistim. Nerede nasıl hareket edeceğimi, nerede hangi taktik geliştireceğimi, nerede nasıl dostluk esprisini dayatacağımı, nerede nasıl ittifak koyacağımı, nerede nasıl karşı koyacağımı gerçekçi yaptım. Ruhumla, bilimle, uygun adımlarla yapıyorum, başarıyorum; başarıyorum, yaşıyorum. "Sen bir mucizesin, hayalsin" diyemezsiniz. Ben son derece bilimselim, gerçekleşim. Hepinize göre, Kürdistan gerçekliğine göre, uluslararası gerçekliğe göre oldukça yaşamaya yüz tutmuş birisiyim. PKK de bizimle birlikte böyle olmaya çalışan bir partidir. Eğer bu başarısını geriletmezse, bazıları içte ve dışta onu başarısızlığa uğratmazsa, bizim tarz giderek daha da galebe çalarsa, bu tam bir zaferdir. Eğer bunu bu yönleriyle görebilirseniz, elbette size düşen sorumluluklar olacaktır. İdeolojik-politik ve örgütsel düzeyi gereken neyse, sizden onu isteyecektir. Buna doğru karşılık verdiniz mi, iyi bir katılımcı olursunuz. İyi bir katılımcı da, iyi iş yapar ve başarıyı sağlar. Ama eğer bunları gözardı ederseniz, elyordamıyla sorunları görmeden, çözüm yoluna kendini koymadan kolayca "zafer gelsin" dersiniz, bu da mümkün değildir. Eğer bilimsel ideolojiyle, örgütlenmeye bağınızı koparırsanız zafer şurada kalsın, siz ancak ağır bir yenilginin nedeni olursunuz. Bugün PKK'de ulaştığımız düzey, hem çok yetkin hem de tarihi bir ideolojik-politik gerçekleşme düzeyidir. Özellikle uluslararası gerçeklikle kıyasladığımızda, çözülen reel sosyalizm ve resmi komünist partilerin adeta yok olmasına karşılık büyük güç kazanan ve giderek daha iddialı olan bizim partimiz görülebilecektir. Biz kendimizi abartma-

İnsanın en büyük teknik olduğunu, bir atom bombasından bile daha etkili olabileceğini asla gözardı etmemelisiniz. Büyük amaca, büyük doğruya bağlanan insan, eğer çalışmasında kusur etmezse o bir atom bombasıdır. Hiç demeyin ki, güç nerededir? Sendedir; yeter ki açığa çıkar, o zaman vuramayacağın bir hedef ve kuramayacağın yeni düzen yoktur. Ama sabırla, ama inatla, ama büyük ustalıklarla ve yaratıcı emekle bunu yapacaksınız. Bu büyük davanın hatırı için de bunların hepsi görülür, değerlendirilir ve yerine getirilir.

yeni tehlikeye karşı kapitalizmin insanlığı toptan tehdit eden tekniğiyle, başta nükleer silahıyla ve giderek çevreyi kirlilemesiyle, nüfus patlamasıyla birçok yeni hastalık ortaya çıkıyor. Hatta tekniğin neredeyse canavarlaşması gibi bir durumu da söz konusudur.

Eğer insanlık yaşamak istiyorsa, bunlara karşı yeni arayışlar, yeni teoriler, yeni programlar, yeni örgütlenmeler, yeni mücadeleler, hatta savaş biçimleri 21. yüzyıl boyunca gelişmek durumundadır.

Kendimi en zayıf, en iddiasız, en zor koşullarda bir birey olarak nasıl yeniden yaratıp bugüne getirdim? Dikkat edin, işte ben bugüne geldim. Aslında bir kişi olarak ben bugüne gelmedim. Bir halk olarak geldim, bir tarih olarak, hatta enternasyonal bir insan olarak ben kendimi buraya taşıdım.

Ben her insanla anlaşabilirim, savaşılabılırım. Bir bireyle olduğu kadar en azgın emperyalist devletlerle de ilişkilerimi

yaşımı ben dayattım. Hem de o devlete daha borçluyum. Büyümemi beş-on yıl o devlet sayesinde yürüttüm. Ama onunla da savaştım. Yanlış bir devlet, haksız bir devlet bana göre; ya kendisini değiştirir, dönüştürür ya da yıkılır.

Bu temelde kendimi yetiştirdim; hem de kullana kullana, harcaya harcaya. Akıllı dediğin kişi kendisini böyle ele almayı bilen kişidir. Bu kadar halkı eleştiriyorum, hiç kimse halk gerçekliğini bu kadar eleştirmedi. Ama hiç kimse yine bu kadar halkın desteğini de almadı. Bu nasıl oluyor? Önderlik tarzıdır işte; anlamaya çalışacaksınız. Sizleri bile bu kadar amansız eleştiriyorum ama bir fedai durumundan öteye hiçbiriniz gidemezsiniz. Bunun tarzını tabii önderlik gerçekliğine bakarak öğreneceksiniz. Bence önderlik gerçekliğine çok susamışsınız. Savaşabilir, başarı ifadesine kavuşabilir kişi haline gelmeniz için müthiş öğrenmek zorundasınız. Yine çok susamışsınız,

çıkardığınız zaman vuramayacağın bir hedef ve kuramayacağın yeni düzen yoktur. Ama sabırla, ama inatla, ama büyük ustalıklarla ve yaratıcı emekle bunu yapacaksınız. Bu büyük davanın hatırı için de bunların hepsi görülür, değerlendirilir ve yerine getirilir. Eğer bunun bir kanıtı nerededir diyorsanız, benim heyecanıma bakın; bu da sizin için büyük bir güç ifade eder. Hem maddi gücümüz hem manevi gücümüz sizi bin defa yeniden yaratıp en güçlü bir biçimde yaşama çekebilir. Yeter ki kendinize layık gördüğünüz ve düzenden ya da çağdışı gelenekten kaynaklanan her türlü tutuculuğu yıkın ve aşın, yeniliğe ve yaratıcılığa koşun. Benim gibi birisi bunu başardığına göre, bugünkü koşullarda, mevcut olanaklarla sizler daha fazla başarabilirsiniz. İyi niyetinizi ve dürüstlüğünüzü işte böyle doğru temellerde kullanmalısınız.

Ben her zaman tek çarenin devrim olduğunu söyledim. Şimdi bütün dünyayı

komuta düzeyimiz, tek bir fırtınalı toplantı bile düzenleyememiştir. Ama her birisi, kerameti kendinden menkul evliya gibiyken, aslında hiçbir şeyden haberleri, inceleme, düşünme kabiliyetleri yoktur. Ve "ne söylersem odur" diyorlar. Şimdi bütün komutanlar neredeyse böyle.

Sistem nedir, düzen nedir, aklına bile getirmez ve maalesef bize şimdi yakıştıran da budur. Bu hangi parti öncülüğünde oluyor? PKK gibi tarihin tanıdığı en eleştirel bir parti öncülüğüne dayatılarak oluyor. Bunun ne kadar vahim bir yanılgı olduğunu herhalde kavırıyorsunuz.

Bizim en büyük savaşçılık dönemlerimizden birisi, aşağı-yukarı 1970'lerden 1980'lere kadar sürdü. Her şeyini gün be gün hatırlıyorum. Bu, çok yönlü bir savaştır. Tartışma savaşıydı. Ben bir masaya gittiğimde, bütün gruplar neredeyse masayı boşaltırlardı. Yani dayanacak güçleri yoktu. Ankara'daki günlerimi ha-

tırıyorum ve gruplar arasındaki tartışmalarda, egemen güç bizdik. Hiçbir düşünce bize dayanmıyordu ve bu daha sonraki pratiğimizi de öyle belirledi. Şimdi sizin konuşmalarınıza bakınca, çok hidetleniyorum. Bu kadar dağ gibi PKK materyali üzerinde kendinizi eğitiyorsunuz ama hala ağzınızı açamıyorsunuz. Bu ağzı değiştirin. Siz kendinizi ne sanıyorsunuz? Hem bizim geçmiş parti oluşturma tarihimizi göz önüne getirmeyeceksiniz hem yılların emeği olarak size sunduğumuz malzemeleri, belgeleri, kitapları değerlendirmeyeceksiniz hem de PKK'li olduğunuzu sanacaksınız! Bu ikiye bölünmüştür, kendini aldatmaktır. Siz bizden daha mı değerlisiniz? Ben bu kadar büyük eleştiri ve tartışmayla PKK'yi PKK yapmışsam, rolümü oynamışsam, neden siz doğruları söylemek konusunda biraz kıyamet ko-

hem de savaşım gücü kazanıldı. Yoksa bu güç önceden vardı da ve biz öyle büyüdük, diye bir şey yoktur. Çok iyi biliyorsunuz ki, bizden önce kıpırdayan bir yaprak bile yoktu. Gelişmenin nedenini doğru anlamalıyız ki, biraz gelişme mümkün olsun. Şimdi ülkemize damgasını vuran bu diyalektik yöntem ise bunu kendi kişiliğimize uygulamayı mutlaka becermeliyiz. Yoksa kimse, hiçbir konuda başka şekilde bir gelişmeyi sağlayacağını sanmasın.

Açık ki, pratiğin diyalektikle böyle bir bağlantısı vardır. Bu savaş pratiği olur, siyasi pratik olur, örgüt pratiği olur fark etmez. Herhangi bir pratik Kürdistan'a uygulanan bu yaklaşım sayesinde gelişir ve belki de zafere ulaşır.

Şimdi bunu bir de şunun için özenle vurgulamak gerekir: Bazıları pratiklerinin

yan pratiği, eleştirisel düşünceyle, PKK'nin ideolojik, siyasi, hatta askeri düşüncesiyle birleştireceğiz. Sizler de birleştirmeyi bileceksiniz. Kendi başına pratik olmaz. PKK'nin ideolojik, siyasi, hatta askeri çizgi esaslarından kopuk bir gerilla ordulaşması olmaz. Yaptığınız basit bir köylülüktür ve demagojidir. Kendinizi buna nasıl inandırmışsınız, ben şaşıyorum. Bu geri düzeyi kendinize nasıl yakıştırıyorsunuz? 5. Kongre'ye doğru giderken, bir de bu yönüyle ve "bu kör pratiğe, bu kara demagojiye kendimizi nasıl kaptırdık" deyip birbirinize yüklenin. Bunu yapmak için kongre tam yeridir ve yapmak gerekir. Bu yapılmadığı için çok kaybettik ve hala nasıl eleştirdiğimi, nasıl meselelere açıklık getirme gücünü sergilediğimi görüyorsunuz. Öyleyse siz niye bunu küçük bir alan çalış-

ma yine hepiniz kabul ediyorsunuz. O zaman kabul ettikleriniz bütün ana özellikleriyle olmalıdır. Yoksa hayranlık duygularıyla veya kendi zayıflıklarınızı bize dayanarak gidermek biçiminde değil. Bu bir istismar ve kendini aldatmak olur.

En alt düzeyden, en üst düzeye kadar bütün yapımızda ideolojik, siyasi düzeyin zayıflığı hakimdir. Özellikle örgütsel yönetimde zayıflık var. Yine savaş gerçekliğimize, ordu gerçekliğimize çok yanlış yaklaşımlar var. Bunların üzerinde çok durduk. Ve nasıl giderilmesi gerektiğini ortaya koyduk. Yani ideolojik, siyasi düzeyde herkes eksikliğini, yanlışlığını, yanlışlıklarını gidermelidir; doğrusuyla tamamlamalıdır. Yine örgütsel anlamda, özellikle örgütsel yönetim gerçeği anlamında herkes kendini yargılamalı veya eleştiri-özeleştiriye tabi tutmalıdır. Bu

gibi kullananlar da oldu. Eleştiri-özeleştiri kimse böyle istismar etmesin; onun gerekleri yerine getirilirse, an be an yaşanır bir anlam ifade eder. Sırf durumu kurtarmak, biraz daha kendini incelterek dayatmak için eleştiri-özeleştiri yapmak kendine de, partiye de büyük kötülük yapmak demektir. Hiç kimse kesinlikle bu tarza düşmesin.

Ben de kendime eleştiri-özeleştiri uyguluyorum. Ve bunu günlük gelişmelerle kanıtıyorum. Gerçek gelişmeyi kendimde yaratarak, "kendimi pakladım" diyorum. Sizler de bunu esas alın. Ben gelişmemi eleştiri-özeleştiriye borçluyum. Siz de bizden biraz cesaret alın ve kendinizi geliştirin. Zayıflıklarınızı neden örtbas ediyorsunuz, neden fırsat bulduğunuzda o kadar pisliğe dalıyorsunuz, kendinizi bireyselleştiriyor, kendinize tapınıyorsunuz, bu size yakışır mı? Tarihe karşı, halka karşı, yoldaşlara karşı biraz sorumluluk olmalı.

Her şeyden önce PKK hareketi, tarihi olarak bir yargılama hareketidir. PKK sömürgeci hukuku, onun tüm anayasal, yasal hükümlerini geçersiz ilan etme ve bu anlamda bir isyanla kendi ulusal hukukuna ilk adımı atma hareketidir. Yani, vahşete ve ulusal imhaya karşı, insanlığı ve ulusal kurtuluşu esas alan, toplumsal dağılmaya karşı, toplumun yeniden kuruluşunu gündemleştiren, eylemini bu temel amaca göre geliştiren bir harekettir. Yalnız siyasi değil, askeri, hukuki, ekonomik bütün alanlara dayatılan bir toplumun hukuku, bir halkın haklarını savunma hareketi oluyor.

Zaten bu anlamda ulusal kurtuluş çizgisi, genelde Evrensel İnsan Hakları Bildirgesi'ne bağlıdır. Uluslararası yasaları, insan haklarını sonuna kadar gözetir. Bu konuda PKK'nin sahip olduğu ölçüler, tümüyle evrenselidir. Bunun yanında sömürgeci imha siyasetine karşı, ulusal kurtuluşçudur. Yine toplumsal dağıtmaya karşı da, toplumun yeniden kuruluşuna sonuna kadar bağlı kalmayı esas alır. Çıkışıyla da büyük ve kapsamlı bir örgütlenmedir. Bu da, kuşku götürmez bir gerçekliktir. PKK, insanın var olmasını, ister kabile aşiret düzeyinden ister çok gelişmiş bir ulus düzeyinden gelsin, hepsinde haklı olanı esas alma, "insanım" diyenin ulusal özelliklerini,

En alt düzeyden, en üst düzeye kadar bütün yapımızda ideolojik, siyasi düzeyin zayıflığı hakimdir. Özellikle örgütsel yönetimde zayıflık var. Yine savaş gerçekliğimize, ordu gerçekliğimize çok yanlış yaklaşımlar var. Bunların üzerinde çok durduk. Ve nasıl giderilmesi gerektiğini ortaya koyduk. Yani ideolojik, siyasi düzeyde herkes eksikliğini, yanlışlığını, yanlışlıklarını gidermelidir; doğrusuyla tamamlamalıdır.

parmayacak ve bizim çalışmaya benzer bir çalışmaya sahip olamayacaksınız? Diliniz mi incir, gırtlığınız mı yırtılır, ağa-paşa çocuğu musunuz? Değilseniz, peki nedir bu suskun, dilsiz ezop gibi haliniz? Bu haliniz önderlik gerçeğimize, parti gerçeğimize yakışıyor mu? Hiç olmazsa partimizin, önderliğimizin tarihi gelişim özelliklerine saygılı olalım.

Pratik, ancak eleştirisel yaklaşımlarla önü aydınlatıldığı oranda gelişiyor veya eleştiri geliştirildiği oranda pratik gelişiyor. Pratiğin ortaya çıkardığı sorunlar da sürekli eleştiriyle çözmeye çalışılıyor. PKK'de yöntem bu ve böyle bir gelişme özelliğine sahiptir. Bazılarının "yalnız doğruları söylerim, gerisi gelir" tutumu da yapımızda kendini çokça ortaya koyan bir husus olmakla birlikte, doğru bir tutum değildir. Çünkü doğruları söylemekle arkasından pratik gelmez. Ama çoğunuzda hakim olan diğer bir yanlış anlayış da budur. Oysa doğruları eleştiriyle hem açığa çıkarabilirsin hem de büyük bir tartışma gücüyle kabul ettirebilirsin. Kendiliğinden hiçbir şey kabul ettirilemez. Bunu yapmadın mı, insanı kazanamazsın ve eyleme çekemezsin.

Eleştirdiğin, doğruyu ortaya çıkardığın ve bunu da propagandayla kabul ettirdiğin oranda örgütlersin, eylemi geliştirirsin. Bu PKK'nin gelişim diyalektikliğidir. Hatta bunu daha da genelleştirsek; Kürdistan'da gerçeği ortaya çıkarmanın diyalektiği, usulü, yöntemi budur. Başka türlü Kürdistan'da hiçbir gerçeği ortaya çıkaramazsın. Dini temelli veya burjuva-milliyetçiliğini esas alan yine buna benzer her türlü sözümona ideolojiler var. Niye hiçbirisi Kürdistan gerçeğini bütün yönleriyle ortaya çıkaramadı? Çünkü PKK gibi yapamadılar. PKK'nin büyüklüğü, gerçeği, tümüyle tarihi bağlantısı içinde hiç korkmadan, ödün vermeden dobra dobra söylemesi ve bir de gereken neyse onu yapma cesaretini, özverisini göstermesidir. PKK'yi PKK yapan bu temel özelliğidir. Hiç kimse PKK'nin bu temel özelliğini gözardı ederek PKK'ileşebileceğini sanmasın. Diğer örgütler neden PKK gibi gelişemediler? Her türlü olanakları bizden fazla olduğu halde yöntemleri böyle geliştirmedikleri, soruna yaklaşımı, ele almayı ve sonuçlarına katlanmayı PKK tarzında bilemedikleri için gelişemediler.

Çoğunuzun sandığı gibi, biz sırf silahla gelişmedik veya silah da, kitle de kendiliğinden elde edilmedi. PKK'nin bu yöntemi sayesinde hem para hem silah ve

PKK'nin teorisiyle, ideolojisiyle ve eleştirisel yaklaşımıyla bağlantısının ne olduğunun farkında bile olmuyor ve "PKK pratikten anlar, askerlikten anlar" deniliyor. Şimdi burada büyük bir yanlış var. Belirleyici, başlatıcı ve bağlayıcı olan ideolojik, siyasi düzey ve onun eleştirisel ifadesiyken, nasıl oluyor da senin bu kör pratiğin rahatlıkla anlam bulabiliyor ve sen de "ben pratikçiyim, teoriden anlamam" diyebiliyorsun!

Şimdi partimizde bir de bu yönlü tam bir ucubelik var. Kısaca teoriden anlamayanların pratikten anlayabileceği yalanı söz konusu ve buna da neredeyse yapımızın yüzde doksanı kendini inandırmış. Neden bu pratikler, bu kadar isyan ettiğimiz hataları doğuruyor? Çünkü; onun ideolojik, siyasal, eleştirisel gerçeklikle bağlantısını koparıyorlar, kör pratik uyguluyorlar. Mesela, kontrolü kaybeden bir şoförü düşünün; eğer gittiği yol düzse biraz gider ama yol zikzak çizerse yuvarlanır ve uçuruma düşer. Ni-

masında yapamıyorsunuz? Diliniz mi kopar, yoksa korkuyor musunuz? Eğer böyle değilse, kendinizi çalıştırmayı bileceksiniz. Unutmayın ki, iyi aydınlatılan bir sorun zafer demektir; iyi bir sistem kurmak, doğru bir eylemin yönünü iyi planlayabilmek (bu düşünceyle ilgilidir) bir zafer ve beş-on yoldaşın erken şahadetinin önlenmesi demektir. Söзде sizin duygularınız var, sözde sizde yürek var ama insan gibi değil. Ben buna yürek demem. Çünkü; geviş getirenlerin yürek atışları, insan yüreği, hele savaşçı yüreği gibi asla olamaz.

Bu kör pratik yaklaşımlar düzeltilmeli, aydın ukalalığı ise terk edilmelidir. Aydın ukalalığı ideolojik güç, eleştirisel güç değildir, laf ebeliğidir. Eleştiri gücü veya eleştirisel düşünceyle PKK içinde önderlik etmek demek, pratiği doğru yolda düzenlemek, sevk ve idare etmek kadar, gerekli olan düşünce gücünü de sürekli yenileyerek, güçlendirerek hazır tutmak demektir. İdeolojik önderlik veya politik-

masında çok yoğun, büyük bir eksiklik, yanlışlık yaşanıyor. Ancak, bir PKK militanı (savaşçısı da dahil) örgütsel olduğu oranda eylemci de olabilir. Örgütsellik, bilinçli ve planlı olmak demektir. İlişkilerinizde de bu doğrultuda uyumlu olduğunuz mu ve birçok ilişkiye olumlu anlamda sahip olduğunuz mu, örgütlüsünüz ve bu örgütlülük eylemde de başarı demektir. Bunun dışında hiç kimse rastgele ve örgütten, bilinçten kaçarak eylemci olacağını sanmasın. Ben örgütlülüğün de ideolojik, politik gelişmeyle bağlantısını koydum ve her savaşçımız, özellikle her militanımız bu düzeyi tutturmakla mükelleftir.

Ben gelişmemi eleştiri-özeleştiriye borçluyum

Tarihi açıdan şunu söylüyorum: Kendimizi ilk defa adam edebilecek bir düzeyi yakaladık. Hiç utanmanıza gerek

Her şeyden önce PKK hareketi, tarihi olarak bir yargılama hareketidir. PKK sömürgeci hukuku, onun tüm anayasal, yasal hükümlerini geçersiz ilan etme ve bu anlamda bir isyanla kendi ulusal hukukuna ilk adımı atma hareketidir. Yani, vahşete ve ulusal imhaya karşı, insanlığı ve ulusal kurtuluşu esas alan, toplumsal dağılmaya karşı, toplumun yeniden kuruluşunu gündemleştiren, eylemini bu temel amaca göre geliştiren bir harekettir.

tekim kadro ve savaşçılarımızın da pratik yürüyüşleri böyledir.

PKK'nin ideolojik, siyasi eleştirisel yaklaşımı nedir? Yolu sürekli aydınlık tutan, dolayısıyla kaza yapmaya imkan vermeyen ve direksiyona hakim olan bir yaklaşımdır. Hem aydınlatır, hem direksiyona hakimdir. Gerisi pratiktir, yani arabanın sallanışı, gidişidir. Şimdi kadro ve savaşçılarımıza, arabayı kendiliğinden düz bir yola koyup, ilk vitesi verdin mi, benzini bitinceye veya gideceği kadar gider. Birçok kadro ve savaşçımızın durumu böyledir. İdeolojıyla, eleştiriyle bağını koparmak başka anlama gelmez. Bunların ne kadar tehlikeli bir durumda oldukları son derece açıktır ve ben bu yüzden kıyameti koparıyorum.

Bir PKK militanı örgütsel olduğu oranda eylemci de olabilir

Eleştirinin en temel görevi olarak bu yanlış pratiği düzelticeğiz veya düşünceye dayanmayan, eleştiriye dayanma-

askeri önderlik bunu sağlayabildiği oranda önderliktir. Başka türlü devrim olmaz ve devrimcilik yürütülemez.

Çoğu kadro ve savaşçı kendine köylü üslubunu takmıştır. Her birinin çok köhnemiş yöntemlerle sorunlara yaklaşım durumu var. Hiçbirisi 20 yıldır ne ağzını, ne şurasını burasını değiştirmemiş. Ben bunun kölelikle bağlantısını koydum.

Bir de şunu düşünelim: Ya devrim başarısızlığa mahkumdur (buna beni de inandırın ki, ben de sizin gibi yapayım ve işleri ucuz idare edeyim; 15-20 yıldır sizler nasıl yaşadysanız, ben de öyle yaşayayım) ya da devrim zafere mahkumdur ve o zaman da siz beni anlayın. Şimdi "devrim zafere mahkumdur" mu iyidir, yoksa "devrim yenilgiye mahkumdur" mu iyidir? Veya "sizin gibi olmaya mahkumuz" mu iyidir, yoksa "benim gibi olmaya mahkumuz" mu iyidir? Tercihi tam yapalım ve dürüst olalım. Eğer sizin düşüncemiz, tartışmanız, planınız, tertibiniz durumu kurtarıyorsa ben bir şey demeyeceğim. Ama kurtarmadığını hepiniz söylüyorsunuz ve benim yeterliliğimi

yok. Aslında utandırılması gereken yer ısrarla savunduğunuz geçmişinizdir, takıntılarınızdır. Kendinizi yeniliğe, gelişmeye açmak ayıplardan, utançlardan kendini kurtarmaktır. Dolayısıyla yaşama gücü göstermek istiyorsanız, yine yaşama savaşta iddialı olarak katılmak istiyorsanız bu silahı yerinde kullanın. Çünkü bu, böylece yenilenmiş, dolayısıyla kendini öncelikle kazandırmış kişilik olur. Eski kişiliğinizle büyük bir zaferin sahibi olmak şurada kalsın, yaşamın kenarından bile geçemez, onu anlayamazsınız ve hiçbir zaman büyüklük şansını yakalayamazsınız. Madem büyük eleştiri-özeleştiri kazandırıyor, madem bu insanımızı yapan en temel silahlarımızdan birisidir; o zaman bu silah partimizi gerçekten kazandıracak bir parti de yapacaktır. O halde neden kullanmayalım? Bile bile kullanmazsak bu suç olur, kendimize yapılabilecek en büyük kötülüktür.

Geçmişte bu silah layıkıyla kullanılmadı. Hatta kendini örtbas etmek amacıyla cetvel gibi pişmiş aşı su katma

toplumsal gelişmesini sağlama, normal gelişmeye karşılık verme biçiminde bir temel insani ilkeyi esas alıyor. Zaten hukukun da gerçek anlamı budur.

Tabii bu ilkesel çıkışın anlam ifade edebilmesi için güç haline gelmesi gerekir. Farklı bir hukuktan bahsedebilmemiz için, partinin güce kavuşması gerekir. Nitekim güçlendikçe cezalandırmalardan bahsedebiliyoruz. İşte, sömürgeci güçler ve işbirlikçilerin hedef alınması gibi, cezalandırmalar gerçekleşebiliyor. Bu da bir anlamda hukuktur; karşı hukuk, özgürlük hukuku, gerçek adalettir. Hem de hiç tereddüt etmeden bu amaçlarımızın üzerine gitmek için düşmanın zorba gücüne veya sözümüne Türk hukuku arkasındaki gücüne karşı adaletin, gerçek anlamda hukukun gücünü oluşturuyoruz. Bu anlamda bizim savaşımımız en hukuksal hakları esas alan, bir halkın hukukunu gerçekleştirmek, haklarını almak için mutlak verilmesi gereken bir savaştır.

ABD'nin Önder Apo'ya, Hareketimize ve halkımıza yönelik Uluslararası Kompl'o'yu güncelleyerek sonuca ulaştırma yaklaşımına karşı geliştirilen tarihi direniş, Kürdistan merkezli dünya savaşını yeni bir aşamaya taşımıştır. Geline bu aşamanın açığa çıkardığı en temel sonuçların başında, Önderlik çizgisi ve PKK'nin tasfiyesi ile Kürt inkar ve imha siyasetini yürüten güçlerin hem kendi içinde hem de dışarda büyük bir yenilgiyi yaşamış olmalarıdır.

Apocu militan hamleyi kendinde başarıya ulaştırandır

Cemal Amed

Hareketimiz KCK ve KJK'nin başlatmış olduğu hamle ile 43. mücadele yılına tarihimize yakışır bir tarzda girmiş bulunuyoruz.

Direnış tarihimizin kesintisiz sürdürülmesi ve büyütülmesi, halkımız için olduğu kadar bölge ve tüm insanlık açısından 2020 yılı mücadelesini, son derece tarihsel ve anlamlı kılmıştır. Faşist soykırımcılığa, bölge ve dünya gericiğine karşı kadın özgürlük çizgisinde gelişen Özgürlük Mücadelemizin dünya çapındaki özgürlük ve demokrasi mücadelesinin bir birini etkileyerek gelişmesi ve büyümesi, insanlığın 2021 yılına daha büyük bir umut ve direniş azmiyle girmesinin temeli olmuştur. Bu durum, 21. yüzyılın Önder Apo'nun, Kürdistan halkının ve kadınların yüzyılı olarak gelişeceğinin somut ifadesidir. Beş bin yıllık erkek iktidar ve devlet sisteminin ve onun son 500 yıllık kapitalist modernitesinin insanlığı sürüklediği felaket, artık içerisinden çıkılamaz hale gelmiştir. Kapitalist sistem insanlığı, insanın içerisinde yaşadığı dünyayı derin bir krize sürüklemiştir. Bu krize karşı Önderliğimizin geliştirmiş olduğu Demokratik Uygurlik Manifestosu ışığında gelişen Rojava Devrimi halkımız, Ortadoğu halkları ve tüm ezilen insanlık açısından bir umut ışığı olmuştur.

Hareketimizin başlatmış olduğu "Tercirde, Faşizme ve İşgal Son Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi ile 43. mücadele yılı daha büyük umutlara ve mücadelelere yol açacaktır. Elbette bu da bize büyük görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Bu anlamıyla 2020 yılının her günü, her anı nefes nefese geçmiştir.

Küresel kapitalist sistem ve soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devletin Hareketimizi tasfiye etmek için Medya Savunma Alanları'na saldırması büyük bir direnişle karşılık bulmuştur. Gerilla, geliştirdiği tarihi Heftanın direnişi ile Türk

devletinin kompo, tasfiye ve soykırım zihniyet ve siyasetini etkisiz kılmış, parçalamış ve yenilgi noktasına getirmiştir.

Faşist Türk özel savaş sisteminin 6 yıldır "Çöktürme Planı" ile Kürt soykırımını sonuca götürmeye yönelik tüm plan ve uygulamaları etkisiz kılındığından, ABD'nin açıktan yönlendirerek öncülük ettiği son bir yıllık savaş süreci önemli sonuçlar açığa çıkarmıştır. ABD'nin Önder Apo'ya, Hareketimize ve halkımıza yönelik Uluslararası Kompl'o'yu güncelleyerek sonuca ulaştırma yaklaşımına karşı geliştirilen tarihi direniş, Kürdistan merkezli dünya savaşını yeni bir aşamaya taşımıştır. Geline bu aşamanın açığa çıkardığı en temel sonuçların başında, Önderlik çizgisi ve PKK'nin tasfiyesi ile Kürt inkar ve imha siyasetini yürüten güçlerin hem kendi içinde hem de dışarda büyük bir yenilgiyi yaşamış olmalarıdır.

ABD'de 3 Kasım seçimleri ve sonrası yaşananlar, AKP-MHP faşist iktidarının Kürdistan ve Ortadoğu işgalleriyle bölgesel güç olma siyasetinin iflası ve içte yaşadığı büyük çözölme, KDP'nin tüm Kürdistan'da olduğu kadar özellikle de Başûr'da teşhir olması ve halkın büyük öfkesi, açığa çıkan temel sonuçlardan olmaktadır.

ABD-TC-KDP ittifakıyla PKK'nin tasfiye edilerek Kürdistan halkına yönelik soykırımı sonuca götürme hesap ve saldırıları, Önder Apo ve kahraman şehitlerimizin öncülüğünde, Kürdistan özgürlük gerillasının, tüm parçalardaki ve yurtışındaki halkımızın, dostlarımızın direnişleriyle boşa çıkarılmıştır.

Önder Apo'nun Uluslararası Kompl'o'ya ve İmralı İşkence Sistemi'ne karşı geliştirdiği olağanüstü direniş ve paradigma değişimiyle karşılık vermesi, güncellenerek sonuca ulaştırılmak istenen saldırılara karşı da son bir yıllık PKK öncülüğündeki direnişle temsil edilmeye çalışılmıştır. Bu direnişte büyük bedeller ödense de, bu temsiliyet

Kürdistan Devrimi'nin Ortadoğu Devrimi olarak gelişmesinin imkanlarını büyüt-tüğü gibi, görev ve sorumluluklarımızı daha da kapsamlı kılmıştır.

2020 yılındaki düşman saldırıları ile buna karşı geliştirilen direniş, dolayısıyla açığa çıkardığı sonuçları doğru ve yeterli değerlendirip anlamaya çalışmak, yeni mücadele dönemindeki görev ve sorumluluklarımızı layıkıyla yerine getirmek açısından zorunludur.

Savaşımızın tarihselliği

Kürdistan halkının özgürlüğü amacı ve hedefi, tüm insanlığın özgürlüğü amacı ve hedefi kadar ne denli meşru ve kutsal ise bunun için mücadele ediyor olmak da, o derece meşru ve kutsaldır.

Hiç kuşkusuz büyük amaçları kutsal kılan, onun için verilen mücadeledir. Yoksa mücadele etmeden, zorluk ve sıkıntılara katlanmadan, bedel ödemeyi göze almadan sadece sözde büyük amaçlardan söz etmek, küçük burjuva anlayış ve siyaseti olarak kendini tanımlamaktır. Bu da büyük özgürlük davalarına zarar verir.

Dolayısıyla elli yılı bulan Önder Apo öncülüğündeki halkımızın özgürlük mücadelesinin ilk çıkıştan günümüze kadar her yılının, ayının, gün ve anının nasıl iğneyle kuyu kazar gibi büyük bir mücadele ile bugünlere getirildiğini ve halkımız kadar tüm insanlık için bunun neyi ifade ettiğini anlamaya, anlamlandırmaya ve temsil etmeye çalışmak, PKK militan ve kadrosunun en başta gelen görevidir.

Faşist AKP-MHP iktidarı, Kürt soykırımını sonuca götürmek için despotik, katliamcı, talancı Türk egemenlik tarihinin tüm mirasını her yönüyle harekete geçirmiş, bunun en bağnaz, faşist temsilcisi olmuştur. AKP-MHP iktidarının bu Kürt ve kadın düşmanlığında sınır tanımayan karakteri, onun dayandığı tarihsel mirasından kaynaklıdır. Yüzyıllık Kürt soykırımı sonuca götürme zihniyet ve siyaseti mücaledemizle etkisiz kaldıkça, daha fazla saldırgan hale geliyorlar. Bu onların çürümeye yüz tutmuş zihniyetlerinin ve çöküşlerinin bir göstergesidir.

AKP-MHP faşizmi nasıl ki talancı, katliamcı devlet tarihi ve aklıyla Kürt soykırımını sürdürmeye çalışmışsa, PKK de Önder Apo ve şehitlerimiz çizgisinde yarım yüz yıla yakındır yürüttüğü mücadele ve tarih bilinci ile zulme karşı direnmiştir.

Bu anlamıyla geçtiğimiz dönem Kürdistan'da yoğunlaşan savaş, iki ayrı çizgisinin yani Önderliğimizin geliştirdiği Demokratik Modernite çizgisi ile kapitalist modernite çizgisi arasında yaşanmıştır. Günümüzde başta kadınlar olmak üzere, gençlerin, emekçilerin, halkların, sosyalist ve demokratik güçlerin dünyanın her yerinde Koronavirüs salgınıyla birlikte kapitalist moderniteye ve onun dayandığı uygarlık sistemine karşı giderek gelişen büyük direnişlerinin, Kürdistan Devrimi ile birlikte insanlık devrimi olarak birbirini etkileyip, besleyerek gelişimi ne kadar somut ve evrensel gerçekliği ifade ediyorsa, Önder Apo'nun geliştirdiği paradigmayla birlikte bu mücadelenin Kürdistan ve Ortadoğu'da dünya savaşı niteliğinde yaşanıyor olması da, en etkili devrimci öncü güç olarak mücadelemizin özgünlüğünü göstermektedir.

Sürdürülen Üçüncü Dünya Savaşı'nın bu temel karakterini, tarihselliğini paradigmasal temelde yeterince görüp kavrayamamak, bunun irade ve bilincini etkili geliştirememek, yaşadığımız kadrosal yetersizliklerin, zayıflıkların, yanlışlıkların temel nedenidir.

Paradigma değişimiyle birlikte liberalizm ve klasik Marksizmin düz ilerlemeci, determinist tarih anlayışını yeterince aşamamış olmak, yaratılan özgürlük değerlerinden yeterince beslenememeye yol açıyor. Bu durum kendimizi, mücadele gerçekliğimizi ele alıştır ve yürüten gün-

cel savaşta, örgütsel pratiğe katılımda kendisini çok net olarak gösteriyor.

Mücadelemizi sadece askeri ve siyasi alanla sınırlı görüp onun tarihsel, felsefik boyutunu görmemek, Özgürlük Hareketimizin açığa çıkardığı sonuçları doğru görüp, değerlendirememek bizi pozitivist kıldığı gibi zayıf da bırakıyor. Bu, Hareketimizin deneyimlerine yüzeysel yaklaşımımızın da bir sonucudur.

Bundan kaynaklı Partileşmenin temel ölçütü olarak gerilla mücadele ve çizgisini yaşamın her alanına ve örgütsel çalışmaların tümüne hakim kılmada zayıflık yaşanıyor. Özellikle de kadın ve gençlik öncülüğünde ideolojik, örgütsel çizgi mücadelesini yürütmede yaşadığımız yetersizlik, gerilla mücadelesini de zayıf kılacaktır.

Mücadelemizin tarihsel, evrensel, felsefik, ideolojik, kültürel, zihniyet, vicdani, ahlaki; özcisi manevi boyutu yeterince görülmediğinden, bu alanlarda etkili mücadeleyi geliştirmede zayıf kalıyoruz. Düşmanın özel ve psikolojik savaşına, liberalizmin her türlü saldırılarına güçlü yanıt veremiyoruz. Tersine, etkilenmeler ortaya çıkıyor. Örgütsel ölçülerimizde, kadrosal duruşlarımızda ciddi zayıflamalara yol açıyor. Bu durum moral ve motivasyonumuzu etkilediği gibi, komünal yaşam, kolektif çalışma çizgimizi aşındırıyor, bireyciliğin ve maddiyatçılığın gelişmesine yol açıyor.

Negatif tarz ve usuller, kendini tekrar eden yaklaşımlar, yaşam ve mücadele sorunlarına karşı çözüm üretmekten kendini sorumlu görmeyen yönetim ve kadrosal duruşlarımızla bağlantılıdır. Bu da kaynağını yoldaşlarını eğitmekten alıyor.

PKK ile yaratılan tarihle yaşamak

PKK'nin Kürt halkı için yeni bir tarih yarattığını bugün dost, düşman herkes biliyor, kabul ediyor. Kürdistan halkının

dostları bu tarihin derslerini anlamaya çalışarak daha güçlü özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürütmenin arayışını geliştirirken, karşıtları da yoğunca inceleyerek bu tarihi çarpıtmanın, asimile etmenin, ters-yüz ederek nasıl tasfiye edeceklerinin yoğun çabası içindedir.

Önder Apo öncülüğünde kahraman şehitlerimiz ve halkımız, bu özgürlük tarihinin yaratıcı ve yürütücü gücü olarak tarihe doğru tarzda katılma ve temsil etmede esas almamız gereken temel değerlerimizdir. İnsanlık tarihinin en ağır inkar, imha ve soykırım siyasetiyle bitti denilen noktadan elli yılı bulan mücadelemizle yeniden varlığını kazanıp "Özgürlüğünü Sağlama", bir halkın özgürlüğünü kazanmasından çok daha derin bir içeriğe ve anlama sahiptir.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ile Ortadoğu halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelesi, binlerce yıllık Ortadoğu demokratik toplum kültürünün yeniden canlanmasına yol açtığı gibi, beraberinde kadın öncülüğünde tüm dünyada ezilenler, halklar açısından da büyük özgürlük mücadelesine dönüşüyor.

Bu yönüyle insanlığın ve sosyalistlerin en büyük amacı olan ve uğrunda büyük bedeller ödenen sınırsız, sınırsız ve sömürsüz bir dünya mücadelesi ve hayali, günümüzde yürütülen mü-

ve derinleştirse de bu kapitalist modernitenin yaşadığı çürümeyi ve çözülmeyi engelleyemeyecektir. Fakat bunun için de devrimci güçlerin kapitalizm ile mücadelede yol ve yöntemde derinleşmesi ve direnişi yükseltmesi gerekir. Şu açık ki; iki çizgi mücadelesinin yaşamın her anında ve alanında yoğunca yaşanmasını yeterince görememek, bunun gerektirdiği "an'ın devrimcisi" olmayı yeterince başaramamak geçmiş devrim anlayış ve yaklaşımıyla, ulus devlet anlayışını yeterince aşamamızdan kaynaklıyor. Ege-menlerin yaşam dünyasından koparak kendi dünyamızı toplumsal değerlerimizle inşa etmek, öz yaşamımızı yaşamak, örgütlemek en büyük devrim ve devrimci mücadeledir.

Önder Apo'nun daha çocukluktan itibaren egemenlerin dünyasında yaşamayı reddetmesi, kendi dünyasını yaratıp insanın özüne uygun tarihsel toplumsal gerçekliğe göre yaşaması ve bunu başta kadınlar olmak üzere herkesle yoldaşça paylaşması, insanlık tarihinin en görkemli devrim Önderliği ve devrimci yürüyüşü olarak bizleri, halkımızı yeniden var etmiştir. Ortadoğu ve insanlık demokratik kültürünün yeniden hayat bulmasının da Önderliğini yaratmıştır. Önderliğimizin düşünceleriyle buluştuğca giderek daha fazla gelişmeye başlayan Ortadoğu halklarının

leşme iddiasını ve düşüncesini taşımaları, bunun program ve mücadelesini tutarlılıkla yürütmüş olmalarıdır. Kendi özgürlük ve kurtuluşuyla, insanlığın özgürlüğünü ve kurtuluşunu özdeşleştirerek bunun mücadelesini yürütmek, bu büyük devrimsel çıkışların en temel ortak özelliğidir. Hz İsa ve Hz Muhammed'in çıkışları, Fransız Devrimi, Büyük 17 Ekim Devrimi bilinen en temel örneklerdir. Çıkıştaki amaca bağlılık, insanlık için büyük özgürlük düşünce ve pratiğinin gelişmesine öncülük ettiği gibi, bu amaçtan uzaklaşmaları ya da saptırılarak iktidar ve devlet ideolojisine dönüştürülmeleri de yine bilinen tüm devrimlerin en temel ortak sorunlarındandır.

Bu nedenle evrenselleşme ve insanlığın kurtuluşu iddiasını kaybeden ya da bu özgürlük ve kurtuluşu iktidar ve devlette arayarak gerçek özünden sapan-saptırılan devrimler, büyük emek ve fedakârlıklara rağmen yenilgiye uğramışlardır.

İkinci temel husus ise; Kürdistan ve Ortadoğu'nun tarihsel-toplumsal gerçekliği ve jeopolitik durumudur.

Ortadoğu'da açığa çıkan toplumsallık, çok kültürlülük, çoğalarak farklılaşma birbirine karşıt, birbirini yoketme temelinde değil de, birbirini etkileyerek, besleyerek, güçlendirerek gelişim sağlamıştır. Yine tarihte baskı ve zulme

Ortadoğunun demokratik devrimi anlamına geliyor. Ortadoğu demokratik devriminin de insanlık devriminin en etkili boyutu olacağı ise nettir.

Dördüncü temel boyut ise; Önder Apo'nun geliştirmiş olduğu Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması ve PKK öncülüğüdür. Bu özgünlüğümüz üzerinde daha kapsamlı tartışarak yoğunlaşmamız ve gerekli sonuçları çıkararak özümsememiz gerekiyor. Kapsamlılaşan mücadele görev ve sorumluluklarımızın gereklerini yerine getirmek için doğru anlayışı, yaratıcı tarzı ve yüksek tempo ile bunun üslubunu yakalamamız son derece önemlidir.

Bu nedenle Kürdistan Devrimi'nin bir Türkiye, Ortadoğu ve insanlık devrimi olarak gelişimini ve yarım asırlık mücadele ile yaratılan özgür yaşam ve bunun dünyasını iyi görmemiz gerekiyor. Görmek için buna inanmak ve bunu

Rojava Devrimi'ni korumanın, Şengal ve Rojava'ya yönelik işgal ve katliam saldırılarını boşa çıkarmanın en etkili ve en sonuç alıcı yolu, sağ, pasif, savunmacı anlayışların aşılmasıdır. "Az olsun benim olsun" değil, "çok olsun hepimizin olsun" yaklaşımını esas alıp, devrimi tüm Ortadoğu'ya yaymak ve bir insanlık devrimine doğru ilerletmektir. Bunun için, kendi özgücümüzü esas almak, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ne göre yaşamın her alanında örgütlenmek, devrimin açığa çıkardığı büyük imkan ve olanakları devrimi daha fazla geliştirip büyütmek için kullanmak gerekir.

istemek lazım. İnanç ve istemdeki zayıflık bakışlarımızı daraltıyor, bulanıklaştırıyor, pozitivist, olgucu ve maddiyatçı yapıyor. Önder Apo ve şehitlerimizin gerçeğinde temsilini bulan, bir lokma bir hırka felsefesine göre yaşayanların mücadeleleriyle yarattıkları bu dünyanın büyüğü, bilgelik ve fedailiklerini daha iyi anlayarak bu çizgiyi esas almamız son derece önemlidir.

Bu konularda yaşadığımız yanılgılı ve zayıf duruşların temel nedenini ve çözüm yolunu, Önder Apo son derece çarpıcı bir tarzda ortaya koyarak ne yapmamız gerektiğini belirlemiştir.

"Tekillik evrensellik ilişkisini doğru kurmak önemlidir. Doğru kurmak da bu diyalektik ilişkiyi bütünselliği içerisine kavramaktır. Liberalizm yem olmaktır. Liberal zihniyetle geliştirilmek istenen parçayı bütünden ayırma çabaları, toplumsallığa kurulan bir tuzaktır.

Bunların tümü varlığı evrensel doğasından koparıp kolayca yutma operasyonlarıdır. Bu operasyonların şekillendirdiği zihniyeti aşmamak; milliyetçiliğe, tekçiliğe götürür. Bu manada evrensellik içermeyen bir Kürt aşkı ya da tek başına bölgesel ve yerel kalmış bir aşk, hakikat bağını yitirmiş, kaybetmeyi daha baştan kabullenmiş bir aşktır. Görünüşte her birinizin ait olduğu, şahsınızda dile gelip ifadesini bulan bir Kürtlük vardır. Ancak bu Kürtlük parçalanmış, fazla yerel ve bölgesel kalmış, sınırlı bir Kürtlüktür. Bu nedenle de eksiktir, tamamlanmamıştır. Bunu bütünün akıp birleştiği ve bir potada eriyip bütünlüştüğü bir Kürtlüğe, demokratik Kürt kimliğine dönüştürmek gerekir. Bunu Kürt ulus evrensellikliği olarak da değerlendirebilirsiniz. Biliyorsunuz, evrensellik farklılık ve çeşitliliğin özgür tercih temelinde birbirleriyle ilişkisi, birbirini koruması ve tamamlamasıdır aslında. Bunu başarırsak sadece kök toplum olmanın doğasına uygun bir gelişme göstermiş olmayacağız, bununla doğru bir tekillik ve evrensellik ilişkisini kurmuş olacağımız gibi milliyetçilik tuzağının sapkınlıklarına düşmekten de kendimizi kurtarmış olacağız."

Şengal ve Rojava Devrimi Kürdistan ve Ortadoğu devriminin çiçeklenmesidir

Önder Apo'ya yönelik 9 Ekim 1998'de uygulamaya konan ve 15 Şubat 1999 tarihinde İmralı işkence ve tecrit sistemiyle farklı boyuta taşınan, başını ABD'nin çektiği küresel kapitalist sistemin Kürt işbirlikçi-ihaneçiliğini yanına alarak gerçekleştirdiği ve 22 yıldır derinleştirilerek sürdürdüğü Uluslararası Komplonun temel amacı; Önderlik gerçeğinde ifadesini bulan ve evrensel değerlerle buluşan özgür Kürt'ün tasfiye edilmesidir. En önemlisi de Demokratik Uygurlık Paradigmasının hedef alınmasıdır. Bu konuda başta kahraman şehitlerimiz olmak üzere halkımızın büyük fedakârlıklarla bu komploya karşı Önderlik çizgisinde mücadele etmiş olması, Kürdistan Devrimi'nin Ortadoğu ve giderek tüm insanlığı etkiler hale gelmesine yol açmıştır.

DAİŞ'in yenilgisi, Rojava ve Şengal özgürlük ve demokrasi devrimleri ile birlikte tüm imha ve soykırım saldırılarına karşı Kürdistan'ın tüm alanlarında Kürdistan özgürlük gerillasının öncülüğünde gelişen direniş ve Önder Apo'nun Demokratik Modernite düşüncesinin Ortadoğu ve dünyada giderek daha fazla yaygınlaşması, ABD, TC ve KDP'nin 22 yıldır komployla ulaşmaya çalıştıkları hedefleri boşa çıkardığından, son bir yıllık süreçte bu kirli ittifak, komplo ve saldırılarını çok daha fazla yoğunlaştırmışlardır.

Bu saldırıların temel nedeni Rojava Devrimi ve Şengal direnişiyle PKK'nin yarattığı Kürt evrenselliklerinin, demokratik Kürtlüğün bölgesel ve küresel düzeyde açığa çıkardığı etki düzeyidir. Bu devrimsel gelişmeler çok küçük toprak parçalarında açığa çıkmış olsa da, Kürt kadını öncülüğünde TC-DAİŞ ve açık-gizli ittifaklarının yenilmiş olması, bu devrimlerin halkımız, bölgemiz ve tüm insanlık için çok büyük etki yaratmasına sebep olmuştur.

Bu gelişmeler aynı zamanda tüm Ortadoğu'da Kürdistan halkı ile birlikte tüm halkların eşitlik ve özgürlük temelinde yaşamalarının, ulus devlet milliyetçiliği, iktidarcılığı ile değil de Demokratik Ulus çizgisinde mümkün olacağı çok net ortaya koymuştur. Şengal'deki devrimsel gelişmeler, küresel kapitalist sistemin Başur'da KDP eliyle geliştirmek istediği işbirlikçi Kürtlük ye-

cadele ile hayal olmaktan çıkarak Kürdistan merkezli insanlık devriminin esasını oluşturuyor.

Egemenlerin dünyasından ve yaşamından farklı olan bu dünya ve yaşamın giderek daha fazla zihniyetleri şekillenerek bedenleşmesi ve yaşanmaya başlanması, Önder Apo'nun ortaya koyduğu iki çizginin mücadelesi ile bir toplumsal sıçramaya doğru yol alıyor.

Bu tarihsel iki çizgi mücadelesi, beraberinde kadının, ezilenlerin tüm dünyada egemenlerin bu yürütücü ve tüketici sahte maddi dünyasından ve yaşamından koparak kendi özüyle buluşmasını sağlamaya başlıyor.

Günümüzde Önder Apo'nun, PKK'yi şekillendiren ve mücadelemizin bir insanlık devrimi olarak gelişmesine kaynaklık eden "Erkeği Öldürmek" yaklaşımı, dünyanın birçok yerinde kadınların temel mücadele çizgisi haline geliyor. Elbetteki böylesine insanlık tarihini ve yaşamını vareden büyük mücadeleler rahat ve kolay gerçekleşmiyor. Kapitalist dünya sistemi yağma ve talanla ele geçirdiği tüm maddi gücüyle, hıleyle başta kadınlar olmak üzere Kürt halkına saldırıyor. Ama saldırılarını ne kadar yoğunlaştırsa

ve tüm ilerici insanlığın Önder Apo'ya yönelik büyük sevgi ve bağlılıkları bu durumun en yalın ifadesidir.

Kürt Aşkı

Kompo, tasfiye ve soykırıma karşı yürütülen son bir yıllık direniş, mücadele tarihimizin ne denli büyük zorluklarla yüz yüze kaldığını gösterdiği gibi devrimci özünün büyüklüğünü ve derinliğini de göstermiştir. Kürdistan Devrimi'nin bir Ortadoğu ve insanlık devrimi olarak gelişmesinin birçok yönü olsa da bunlar içerisinde dört temel özellik öne çıkıyor.

İlki; insanlığın genel evrensel tarihidir. Son beş bin yıllık tarihsel sürecin ilk oluşum halinden itibaren özgürlükçü güçlerle, erkek egemen iktidar ve devletçi güçler arasındaki büyük mücadelelerin şekillendirdiği tarihsel gelişmedir. Bu gelişme, toplumsal tarihimizi de şekillendirmiştir.

İnsanlık tarihine yön veren ve özgürlük düşüncesi ile direnişinin gelişmesinde büyük rolü olan bu toplumsal mücadele beraberinde büyük devrimsel gelişmelere de yol açmıştır. Bu devrimlerin ortak özelliklerinin başında, ilk çıkışlarında yerelliği aşarak evrensel-

karşı halkların ortak mücadele ve ortak kurtuluşu sağlamaları Demirci Kawa destanında olduğu gibi halkımız ve yaşadığımız coğrafyadaki kültürlerin ortak tarihsel gerçekliğidir. Son iki yüzyıldır ulus devlet milliyetçiliğiyle zehirlenerek, ters-yüz edilerek bir birine kırdırılmak istenen Ortadoğu halklarının bu büyük tarihsel mirası, tüm çabalara rağmen son derece canlıdır ve Ortadoğu devriminin en başta gelen tarihsel mirasıdır.

Üçüncüsü; Kürdistan'ın kapitalist modernite sistemi tarafından dört parçaya bölünerek Türk, Arap, Fars ulus devlet milliyetçiliği ve faşizmiyle inkar, imha, asimilasyon ve soykırıma tabi tutulmasıdır. Kürdistan halkının her dört parçada özgürlüğünü kazanması, doğal olarak Ortadoğu'nun en temel halklarından olan Fars, Arap ve Türkiye halklarının da demokratikleşmesi ve özgürlüğünü sağlaması anlamına gelmektedir. Bu durum Demokratik Ulus anlayışına dayalı Demokratik Konfederalizm temelinde birlik olmayı ve ortak mücadele etmeyi zorunlu kılıyor.

Halkların bu ortak mücadele birlikleri ve özgürlüklerini kazanması, tek tek ülkelerin demokratik devrimi kadar, tüm

rine Rojava'da Önder Apo çizgisinde gelişen Demokratik Kürtlüğün zaferidir. Rojava'nın KDP çizgisine çekilerek tasfiye edilmesine karşı Başûr'un Rojava Devrim çizgisine çekilerek demokratikleştirilmesi, tüm gericiğin Şengal'e saldırısının temel nedenidir.

Rojava ve Şengal devrimleriyle açığa çıkan özgürlükçü, demokratik değerler bu saldırının hedefindedir. Şengal ve Rojavayê Kurdistan ise kendisini ancak Önderlik paradigması doğrultusunda örgütleyip, yaşamsallaştırdığı oranda koruyabilir. Başka türlü yaşam mümkün değildir. Bu anlamıyla Rojava Devrimi, pasif savunma anlayışıyla değil, hamlesel politikalarla devrim çoğaltılarak, büyütülerek tüm saldırılara karşı korunabilir. Dolayısıyla Rojava Devrimi'ni korumanın, Şengal ve Rojava'ya yönelik işgal ve katliam saldırılarını boşa çıkarmanın en etkili ve en sonuç alıcı yolu, sağ, pasif, savunmacı anlayışların aşılmasıdır. "Az olsun benim olsun" değil, "çok olsun hepimizin olsun" yaklaşımını esas alıp, devrimi tüm Ortadoğu'ya yaymak ve bir insanlık devrimine doğru ilerletmektir. Bunun için, kendi özgücümüzü esas almak, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ne göre yaşamın her alanında örgütlenmek, devrimin açığa çıkardığı büyük imkan ve olanakları devrimi daha fazla geliştirip büyütme için kullanmak gerekir. Devrimin imkan ve olanaklarını devrimi çoğaltmak, büyütme ve geliştirmek için yeterince kullanmamak, maddiyatçılığın, bireyselliğin ve Önderlik çizgisinden kopuşun ifadesidir. Bu da devrimin tasfiyesini getirir. Kürdistan halkının ve şehitlerimizin büyük emeğiyle yaratılan, Kürdistan ve Ortadoğu için büyük moral değerleri olan bu özgürlük ve demokrasi devrimlerinin üzerinden erkekliği, iktidarlaşmayı, sınıf ve devleti kendi ellerimizle üretmek anlamına gelir. Tarihte büyük devrimlerin ve büyük devrimcilerin başına gelenlerin, bizlerin de başına gelmemesi için Önder Apo ve PKK'nin özgünlüğünü, dolayısıyla kendi mücadele gerçekliğimizi çok iyi anlamalı, özümsemeli ve temsil etmeye çalışmalıyız.

Tarih ve gelecek an'da yaşıyor ve yaratılıyor

Önder Apo, "Daha 1990'lı yılların başında KDP denetimine girmeyi kabul etseydim, Uluslararası Kompo gerçekleşmezdi" dedi. ABD öncülüğündeki dünya ve bölge gericiğinin bugün Rojava ve Şengal'e karşı düşmanlıklarının da temel nedeni budur. Bugün ABD ve TC, KDP işbirliğiyle Önder Apo'nun özgürlükçü çizgisini ve PKK öncülüğünü tasfiye ederek, yaratılan devrim değerlerini ortadan kaldırmaya çalışmaktadır. Özellikle de Şengal Özerk Yönetimi ve Rojava Devrimi tasfiye edilerek Başûr, Bakur ve Rohilâtê Kurdistan'ın KDP işbirlikçi-ihanet çizgisi ile yeniden denetim altına alınması ve 200 yıllık inkar, imha, soykırım, talan, sömürü siyasetinin devam etmesi istenmektedir.

Şu çok açıktır ki; 50 yılı bulan halkımızın varlık ve özgürlük mücadelesiyle tüm insanlık için açığa çıkardığı büyük değerler üzerinden KDP, TC ve ABD'nin yenilen, çürüyen ve çözölen iktidarlarını ve devletlerini yeniden üretme çabası vardır. İttifakları bu temeldedir. Özgürlük Hareketimizin yarattığı değerlere el koyarak, tarih ters-yüz edilmeye çalışılmaktadır. Yine PKK mücadelesiyle yaratılan tarihin çarpıtılması, açığa çıkan özgürlük değerleri üzerinden yeni erkek egemen iktidarlar şekillendirilmek istenmektedir. ABD, başta Hareketimiz olmak üzere halkların direnişiyle çö-

züksüz kalan Ortadoğu siyasetini, Önderlik çizgisi ve PKK'yi tasfiye ederek, yeniden küresel süper güç olma hayalini sürdürmek istiyor.

TC devleti, faşist AKP-MHP ittifakıyla, 1920'lerin başlarında Kürdistan halkının ve Türkiye'deki yoksul köylü ve demokratik güçlerin yabancı işgallere karşı direnişiyle açığa çıkan değerleri, nasıl ki Kürdistan halkıyla birlikte diğer halkların soykırımı temelinde kullanıp ulus devletini kurmuşsa, günümüzde de 50

İki ayrı paradigma olarak Demokratik Modernite ve kapitalist modernite tarihi bir mücadele içindeyken, karşıt ve savaştığımız gücün ideolojik etkisinde olmak, çok tehlikeli ve çarpık bir durumu ifade eder. Sözde, duyguda kapitalizme, modernitesine, sömürgeciliğe karşı olmak yetmiyor. Onu duygu, düşünce, yaşam ve davranışlarda yenilgiye uğratacak alternatif çizgiyi her yönüyle özümsememiz, yanlış yaşamlardan vazgeçmemiz ve doğru yaşamamız gerekiyor.

yıllık mücadelemizin yarattığı değerler üzerinden bu değerleri açığa çıkararak katlederek çöküşe doğru giden devlet ve iktidarını kalıcı hale getirmek istiyor.

KDP de, Kürdistan halkının tüm tarihsel birikim ve özgürlük değerleri üzerinden tek iktidar gücü için Önderlik çizgisi ve PKK'nin etkisinin kırılmasını, tasfiyesini istiyor. Bu nedenle ABD, TC'yi Ortadoğu'daki jandarması olarak kullanırken, Kürtleri KDP eliyle Türkiye'nin paryası ve askeri, PKK'yi de KDP'nin askeri yapmak, direnir de tasfiye ve imhasını gerçekleştirmek istiyor. Tüm bu saldırılar Kürt düşmanı bu güçlerin tarihsel karakteri kadar, PKK ile yaratılan tarihin ve yürütülen mücadelenin tüm insanlık için taşıdığı büyük özgürlük ve demokrasi değerinden ve özgür Kürtlüğün iradesinden kaynaklanıyor. Saldırıların bu değerlerin gaspedilmek veya yok edilmek istendiğini bilerek mücadeleyi her yönüyle daha da büyütme, geliştirmek bu anlamıyla önemlidir, yerindedir ve meşrudur.

İktidar ve devletin çıkışından itibaren temel varlık nedeni ve çabası; kadınların, gençlerin, halkların, emekçilerin, bir bütün tarihsel toplumun bin bir emekle ürettiği maddi-manevi değerleri ele geçirmek, doğamızı, evrenimizi yağmalamaktır. Çünkü; bütün iktidar ve egemenliklerini, siyasetlerini, askeri güçlerini, talan, yağma ve sömürüye dayanan maddi dünyalarını

bu gaspettikleri değerler üzerinden kurmuş ve sürdürmektedirler.

Buna direnenleri her türlü hile ve zorla tasfiye etmek, katliama tabi tutmak en iyi bildikleri iştir. Özellikle son iki yüz yıldır Kürdistan ve Ortadoğu halklarına yönelik geliştirilen politika ve uygulamalar bunun en yoğunluklu, en sinsi, en kirli ve en katliamcı sürecini ifade ediyor. Bu tarihsel gerçeklik, Üçüncü Dünya Savaşı'nın da temel nedeni olarak ideolojik, askeri, siyasi her alanda ve an'da yoğunlaşarak devam ediyor. Tarih ve gelecek an'da yaşıyor ve yaratılıyor.

Kürdistan'da kendini en fazla iktidar sananlar, en düşkün kişilikler haline geliyor

Önder Apo ve PKK'nin tarihteki diğer devrimsel gelişmelerden ve örneklerden farkı ve temel özgünlüğü de bu yönüyle çok çarpıcıdır. Halkın büyük bedellerle yarattığı devrimsel gelişmelerin egemenlik sistemine eklenmesi, asimile edilerek ters-yüz edilme ve karşı devrime dönüştürülme çabasını Önder Apo kapsamlı çözümledi. Hareketimiz bu yönlü tüm saldırıları boşa çıkaracak zihniyeti, siyaseti, örgüt ve eylemi geliştirme ve kesintisiz bir mücadeleyi sürdürme çabasındadır. Bu nedenle dünya ve bölge gericiğinin beş bin yıldır çok büyük ustalıkla yaptıkları devrimleri karşı devrime dönüştürme işini, Önder Apo, PKK ve Kürdistan halk gerçekliğinde tüm kompo ve saldırılara rağmen gerçekleştiremiyor olmaları, büyük yenilgileri kadar öfkelerini de büyütüyor. Saldırıları kapsamlılaştıkça buna karşı mücadeleyi daha da büyütme karşılık vermek, Önder Apo'nun PKK'ye kazandırdığı temel anlayış ve tarzıdır.

Bu noktada KDP'nin, Kürdistan'ın tek hakimi olma çabası, yürüttüğü kirli siyaset her geçen gün daha fazla açığa çıkmakta ve toplumda daha fazla teşhir ve tecrit olmaktadır. KDP'nin bu politikada ısrarı da onu küresel güçlerin, gericiğin ve soykırımcı, faşist, sömürgeci Türk devletinin ve onun en kirli iktidarı AKP-MHP'nin basit bir sopası olmaya götürmektedir.

İktidar ve egemenlik hırsı KDP'yi daha fazla çürütüyor. Günümüz dünyasında kendisini en fazla iktidar sananların ne kadar düşkün olduğunu Trump, Erdoğan, Bahçeli, Soylu ve benzeri örnekler yeterince gösteriyor. Dolayısıyla bu yolu izleyip bunlardan medet umdukları da KDP daha fazla çürüyor. Bu çürüme de onların aşılmasını mutlaka getirecektir. Her tarafı işgal ve istila edilerek soykırıma tabi tutulan bir ülkede, halkın büyük bedeller ödeyerek kazandığı özgürlük değerleri üzerinden Kürdistan'da iktidar olmak, küresel ve bölgesel gericiğin uşaklığını yapmak anlamına geliyor. Halkımızın ve ülkemizin zenginliklerini düşmana pazarlarken bireysel ve ailesel mülkiyetlerini de, düşmanın yağma ve talanından kendilerine verilen kısıntılarla sağlamaktadırlar. Bu nedenle Kürdistan'da kendisini en fazla iktidar sananlar, en düşkün kişilikler haline geliyor.

Önder Apo bunu birçok yönden olduğu kadar yıllar önce Zeki (Şemdin Sakık) örneğinde çok çarpıcı çözümledi. Düşmanın en basit bir askeri ve memuru karşısında el pençe divana durup, düşmanın dayattığı en tortu işte çalışarak evde kadın üzerinde kendisini en büyük iktidar gücü haline getirmeye çalışan ya da halkın özgürlüğü için bir emekle yaratılan özgürlük değerleri üzerinde tasarruf oluşturup maddiyatçılığı ve iktidarını geliştirmek isteyen klasik Kürt erkeği-

ninin nasıl en abartılı, zayıf ve düşkün kişilikler olduğunu tüm yönleriyle gözlemledi. "Erkeği Öldürmek" yaklaşımı böylesi bir mücadelenin sonucunda gelişerek kadın özgürlük çizgisini, mücadelesini ve düzeyini açığa çıkardığı gibi yeni özgür insanı, toplumu ve yaşamı da yarattı. Dolayısıyla kadın özgürlük çizgisinde gelişen devrimimiz üzerinden KDP'nin iktidar olma istem ve siyaseti, tarihsel yenilgiye uğratılmış anlayış ve çizgisinin hortlatılmak istenmesinden başka bir şey değildir.

PKK ilk çıkışında, nasıl ki bu Kürt işbirlikçi ve ihanetçiliğinin saldırılarını büyük bir devrimci mücadele ile boşa çıkarıp bugünlere gelmişse, bundan sonra da daha kapsamlı, derinlikli ve yaratıcı tarzda mücadele ederek boşa çıkaracaktır.

'Yanlış yaşam doğru yaşanmaz'

Hiç kuşkusuz devrimlerin amacından saptırılarak küresel egemenlik sistemine eklenmesi ve karşı devrime dönüşmeleri tek başına dıştan dayatılan saldırılar ve her türlü ideolojik, siyasal hileler sonucunda gerçekleşmiyor. Bu yönlü saptırma ve ele geçirme zaten tüm iktidarların ve devletlerin en temel işidir. Yani işin doğası olarak bu durum beş bin yıllık tarihte hep böyle geliyor. Devrimci güçlerin yani devrimin sahiplerinin, beş bin

Demokratik Kürt Ulusal Birliğini sağlama önündeki en büyük engel KDP işbirlikçiliğidir. Daha doğrusu KDP, tüm Kürdistan'da, Önderlik çizgisinde gerçekleştirilen ulusal birliğimize küresel kapitalist sistemin ve TC faşizminin dayattığı karşı devrim gücüdür. Hamlemizin, tüm çalışma alanlarında ve Kürdistan'da örgütlendirilerek, halkımızın örgütlü gücünü ve direnişini geliştirmek, bu ihanetçiliğin de aşılmasının en etkili yoludur.

yıldır hep tekrarlanan bu iktidarcı devletçi zihniyet ve siyasetine ve özellikle de liberalizmin son 500 yılda çok daha fazla ustalaştığı bu karşı devrimci saldırılarına karşı etkili yol ve yöntemleri yeterince geliştirememeleri, mücadele ettiği gücün zihniyet ve siyasetini aşamamaları büyük bedellere karşı istenilen sonuca ulaşamadada temel neden oluyor. Devrim önderlerinin ya temel sorunu yeterince görememeleri, fırsatları zamanında kullanamamaları ya da fark ettiklerinde tarihsel-toplum-

sal koşullardan kaynaklı olarak yeterli zamanı bulamamaları kaybetmelerine yol açmıştır. Bu konuda diğer önemli bir boyut da; devrimi yapan kadroların, özgürlük amacından saparak iktidarçılığı ve maddiyatçılığı esas almalarından kaynaklanıyor. Devrime katılan fedakâr kadroların emekleri, direniş ve mücadeleleri demokratik uygarlığın en büyük değeri ve mirası olurken, bunun üzerinden iktidar olanlar ise devlet uygarlığının karşı-devrimci parçası haline geliyor.

Sözde, duyguda kapitalizme, sömürgeciliğe karşı olmak yetmiyor

Önder Apo'nun tarihteki devrim önderlerinin tarihsel-toplumsal koşullardan da kaynaklı gerekli düzeltmeleri yapamamaları aşamadıkları bu durumu, liberal ideolojinin hegemonyasına, kompo, saldırı ve tüm sapırmalarına karşı büyük bir mücadele içinde paradigma değişimini gerçekleştirerek aşması ve PKK'yi yeni paradigmaya göre şekillendirirken ilk çıkış özellikleriyle ve mücadele tarihiyle uyumlu hale getirmesi, Kürdistan Devrimi'nin temel özgünlüğü oluyor. Dolayısıyla Önderliğimiz teorik ve ideolojik olarak devrim saflarında yanlış yaşamının tüm tarihsel ve güncel zemini aşmış oluyor. Bu nedenle Önder Apo, Adorno'dan örnek vererek, 'Yanlış yaşam doğru yaşanmaz' dedi. Gerisi kadrosal duruşlarımıza, kendimizi değiştirip-dönüştürmemize kalıyor. Bu nedenle yanlış yaşamda ısrar etmek, mücadele ve PKK gerçekliğine ters düşerek düşman saldırılarına karşı etkisiz kalmak, bizi tasfiyeye götürür. Bireycilik ve maddiyatçılıkta ısrar bizi yanlış yaşama sürükler. Kadrolar olarak pratiğimize baktığımızda, komünal yaşam ve kolektif çalışma tarzında ciddi aşınmaların yaşandığını tespit etmek mümkündür. Örgütlü yaşam ve çalışma tarzında yaşanan bu aşınma, bürokratik ve memurvari anlayış ve çalışma tarzlarının gelişmesine, kendini tekrara, kendinde ısrara ve çalışmaların rutinleşmesine yol açmaktadır. Bu durum da, devrimci iddia, moral, coşku ve tempoda zayıflamaya, kaçınılmaz olarak etkisizleşmeye götürür. Lenin, "Marksizm karşıtları, karşıdan, cephe-den saldırarak başarılı olamadıklarını görünce, içine sızarak içten tasfiye etmeye çalıştılar" demektedir. PKK'nin tüm düşman saldırılarına karşı fedai çizgisinde savaşta kendisini kanıtlamış bir hareket olduğunu düşmanları bile görüyor, bunun hakkını teslim ediyor. 40 yıllık mücadele ile birlikte son dönemde Bakûr, Heftanîn ve Xakûrkê direnişleri bunun en somut ifadesi oluyor. Bu temelde esas tehlike, liberalizmin binbir kılıkla, zihniyet ve ruhları işgal ederek mücadele saflarına sızması ve buna karşı gerekli ideolojik ve örgütsel mücadeleyi yürütmede yaşadığımız zayıflık oluyor.

Parti içinde liberalizm, Parti çizgisini revize etme anlamında en tehlikeli anlayış oluyor. İki ayrı paradigma olarak Demokratik Modernite ve kapitalist modernite tarihi bir mücadele içindeyken, karşıt ve savaştığımız gücün ideolojik etkisinde olmak, çok tehlikeli ve çarpık bir durumu ifade eder. Sözde, duyguda kapitalizme, modernitesine, sömürgeciliğe karşı olmak yetmiyor. Onu duygu, düşünce, yaşam ve davranışlarda yenilgiye uğratacak alternatif çizgiyi her yönüyle özümsememiz, yanlış yaşamlardan vazgeçmemiz ve doğru yaşamamız gerekiyor.

Çirkini çirkin, kötüyü kötü yapan iyi, doğru ve güzellik anlayışımızdır, bakımımızdır. Yaratılan doğrular, gü-

zellikler ve iyiler görülmedi mi, kötü-lükler de yeterince anlaşılamiyor, görülemiyor. Elbetteki hiçleştirmek tehli-keli bir yaklaşımı ifade ediyor. Kimi yönler ve boyutlar mutlaka gelişiyor, yaşanıyor. Fakat bütünlüklü yaklaşımı yeterince geliştiremediğimizden parçalı kalmayı, yanlışla doğruyu iç içe yaşıyan bir durumu yeterince aşamıyo-ruz. Parça parça gördüğümüz doğruları bu nedenle yeterince örgütlü kılıp, toplumsallaştıramıyoruz. Dolayısıyla tarzımız yeterince yaratıcı, tempomuz güçlü, üslubumuz özgün ve çekici ola-mıyor. Böyle olunca da çareyi ve çö-zümü farklı yerlerde aramaya başlı-yoruz; etkilenmelere, liberalizmin özel ve psikolojik savaşının etkilerine açık hale geliyoruz. Bu noktada yoğun çaba ve emek, istenilen sonucu ver-miyor.

Bunun için Önder Apo'nun geliştir-

Hareketimizin başlatmış olduğu "Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi, düşmanın tüm saldırılarına karşı yürütülen görkemli direnişin, 43. Parti yılında zafere taşımanın büyük iradesi ve kararıdır. Böylesine bir irade ve kararlaştırma, saldırılar ne kadar büyük olursa olsun onu etkisiz kılarak yenilgiye uğratacak devrimci atılımdır. Bu, PKK'nin de özüdür. Bundan dolayı hamlemiz şimdiden önemli bir mücadele düzeyini açığa çıkarmış, düşmanın hesaplarını bozmuştur.

tidığı düşünce ve paradigmamızı, bizzat bu düşünce ve paradigmanın somut-laşması olan özgür yaşam yürüyüşü, mücadelesi ve tarzının tüm doğallığı ile birlikte görkemini daha fazla gör-meye, anlamaya, özümsemeye ve temsil etmeye ekmek ve sudan daha fazla ihtiyacımız var. Bu ihtiyacı de-rinden hissederek, bunun büyük ara-yışını ve mücadelesini vererek, bizleri bugünlere getiren kahraman şehitle-rimizin yaşam ve mücadelelerine bağlı kalarak yaşamak, onları doğru temsil etmek tüm geriliklerimizi aşmanın da en etkili yolu oluyor. 2020 yılının büyük şehitleri olan Kasım Engin, Leyla Agır, Egîd Cıvyan, Egîd Garzan, Çiçek Kur-talan, Yılmaz Dersim, Evîn Amed, Amara Batman, Esmer, Nucan ve Rûstem arkadaşlar başta olmak üzere tüm kahraman şehitlerimizi minnet, saygı ve sevgiyle anarak, bağlılık sö-zümüzü yineliyoruz.

"Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlemiz devrim yapma kararıdır

Hareketimizin başlatmış olduğu "Özgürlüğü Sağlama Zamanı" Hamlesi, düşmanın tüm saldırılarına karşı yürütülen görkemli direnişin, 43. Parti yılında zafere taşımanın büyük iradesi ve kararıdır. Böylesine bir irade ve kararlaştırma, saldırılar ne kadar büyük olursa olsun onu etkisiz kılarak yenilgiye uğratacak devrimci atılımdır. Bu, PKK'nin de özüdür. Bundan dolayı hamlemiz şimdiden önemli bir mücadele düzeyini açığa çıkarmış, düşmanın hesaplarını bozmuştur. Kürdistan özgürlük gerillası böylesi bir hamle düzeyini yakalamak kadar, bunun sürdürülmesinde de fedai tarzında mücadele ediyor. Zindandaki yoldaşlar, 14 Temmuz çizgisi ve ruhuyla hamlemizin diğer bir yürütücü gücünü oluşturuyor. Yine tüm Kürdistan ve yurtdışında kadın öncülüğünde halkımızın hamleyi sahiplenmesi ve gençliğin tarihsel rolünü oynayarak sürece sahiplenmesi hamlemizin sonuç alacağının da temel ifadesi oluyor. Büyüyüp, gelişen hamlemizin etkisi elbette sadece Kürdistan ile sınırlı kalmayacaktır. Başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünyada AKP-MHP faşizmine ve dünya gericiğine karşı oluşan büyük bir daya-

leştiren ulusal birliğimize küresel ka-pitalist sistemin ve TC faşizminin da-yattığı karşı devrim gücüdür. Hamle-mizin, tüm çalışma alanlarında ve Kürdistan'da örgütlendirilerek, halkımızın örgütlü gücünü ve direnişini geliştirmek, bu ihanetçiliğin de aşılmasının en etkili yoludur. Demokratik Kürt birliğine da-yatılan KDP çizgisinin tasfiyesi, Orta-doğu Demokratik Birliği hedefimize ulaşmak açısından da TC soykırımcı, sömürgeci, faşizmini yıkma ile iç içe yürütmemiz gereken bir mücadeledir.

Dolayısıyla amacımız ve hedefimiz nettir. Halkımız ve dostlarımız hamleyi sahiplenerek gerekli mücadele sürecine girmiştir. Netleşmiş bu amaç doğrultusunda büyük karar ve irade ile атага geçip, AKP-MHP faşizmini yerle bir edebiliriz.

Önder Apo'nun İmralı işkence ve tecrit sisteminde kaldığı her gün ve her an, komplocuların ve faşizmin gü-cünden değil, ortaya çıkan tarihi fırsatı yeterince görüp değerlendirmememizden kaynağını alıyor. Yine yeterli dü-zeyde örgütsel birliğe, bütünlüğe gel-meyen kadrosal duruşlarımızdan, ideo-lojik ve örgütsel yetersizliklerimizden kaynaklanıyor. Bu durum ve duruş bizim hamle sürecine doğru ve yeterli bir tarzda sahiplenmemizi de engelliyor.

Başka türlü sonuç almak mümkün ol-madığı gibi, yanlışlara da götürür. Unu-tulmamalıdır ki; yeterince emek veril-meyen hiçbir çalışmadan sonuç alına-maz. Hamleye kilitlenmeden, yoğun-laşmadan, emek harcamadan ve herkesi katacak bir tarz yakalanmadan, çalış-mayı topluma mal etmeden sonuç al-mayı beklemek yanılgıdır ve bu anlayış malesef kadrolarımızda yaygındır. Bu tarz ve anlayışların mutlaka aşılması gerekiyor.

Önderlik tarzı karşısındaki zayıflık ve yanlışlarımız tüm sorunların temel nedenidir

Parti yönetimimiz "Özgürlüğü Sağla-ma Zamanı" Hamlemizin siyasi-askeri boyutu kadar ideolojik, örgütsel ve kadrosal yönlerini de kapsamlı olarak değerlendirmiş, başarı için cins ve sınıf mücadelesi temelinde ideolojik müca-deleyi daha derinlikli ve sonuç alıcı tarzda yürüterek gerekli düzeltmeleri yapmamızı temel görev olarak belirle-miştir. Bunun üzerinde daha fazla yo-ğunlaşıp düzeltmeyi kendimizden baş-latarak tüm örgütsel çalışmalara hakim kılmayı esas almalıyız. İdeolojik örgütsel düzeltmeyi kendimizden başlatarak yü-

demokratik Ulus olarak yeniden varlığımızı ve özgürlüğümüzü kazanmada belir-leyci rol oynamıştır. Bu nedenle ilk çı-kıştan günümüze kadar kadronun rolü belirleyiciliğini korumuş, günümüzde yoğun savaş içinde çok daha belirgin hale gelmiştir.

Son yıllarda Önderlik tarzı karşısında yaşadığımız zayıflık, yaşadığımız ya-nılıklar, tüm sorunların temel nedenidir. Önderliğin çözümleme tarzından uzak-laşma, eleştiri-özeleştiri, örgüt içi mü-cadeleyi, kişilik savaşımını doğru ve yeterli düzeyde yürütememe bizde li-beralizmin zemin bulduğu alanlar ol-muştur.

Bu nedenle Önderlik tarzından uzak-laşma ve kendi gerçekliğimize yanılıklı ve abartılı yaklaşımlarla cins ve sınıf mücadelesini yeterli düzeyde yürüte-memenin nedenlerini ve sonuçlarını kendi kişilik ve pratiklerimizde güçlü

Hamlemizi, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nden kopuk ele almak ve Devrimci Halk Savaşımızı da sadece gerillayla, bir parçayla sınırlandırmak ya da bu stratejiye göre yaklaşmayıp, mücadele etmemek bizi geriye düşürür, istenilen sonuca ulaşmamızı engeller. Bundan dolayı kadro, sempatizan, yurtsever halkımızın ve dostlarımızın, bulunduğu alanlarda Devrimci Halk Savaşı Stratejisi doğrultusunda yaklaşarak çalışmalara yüklenmelidir. Başarı ancak bununla sağlanabilir.

nışma ve mücadele düzeyini daha da geliştirip, derinleştirecektir. Biz bunu Önder Apo'yu sahiplenme eylemlerinden anlıyoruz.

Hamlemiz, Önder Apo'nun fiziki öz-gürlüğünü sağlamayı hedefliyor. Bu amaç ve hedefimizin başarısı için AKP-MHP faşizmini yıkmak en öncelikli gör-evimiz oluyor. Halkımıza ve Hareketimize yönelik geliştirilen uluslarası ve bölgesel gericiğin saldırılarını, kompolarını, soy-kırım siyaset ve zihniyetlerini yenmek için de, öncelikle AKP-MHP faşizmini yıkmak gerekiyor. Çürüyen ve çözülen bu faşist ittifakı tümünden parçalamak ve yıkmak için çok büyük bir fırsat bulun-maktadır. Bu tarihi fırsatı değerlendirmek, sonuca ulaştırmak, faşist soykırımcılığın bir gün, bir saat bile fazla yaşamasına izin vermemek hamlemizin temel amacı ve hedefidir.

Aynı durum, çok daha hassas olan ve farklı mücadele yol ve yöntemleri gerektiren KDP ihanetçiliğinin ve sal-dırılarının da boşa çıkarılması ve tasfiye edilmesi için geçerlidir. Hamlemizin bu yönünü de iyi görmek, başarı için şarttır. Demokratik Kürt Ulusal Birliğini sağlama önündeki en büyük engel KDP işbirlikçiliğidir. Daha doğrusu KDP, tüm Kürdistan'da, Önderlik çizgisinde gerçek-

Hareketimizin başlatmış olduğu bu hamleden doğru sonuç alabilmek için yaşanan eksik ve yetersizlikleri iyi görüp aşmamız gerekiyor. Öncelikle "Özgür-lüğü Sağlama Zamanı" Hamlemizin, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'yle yü-rütüldüğünde başarıya ulaşacağını gö-rerek, buna göre yaklaşmalıyız.

Hamlemizi, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nden kopuk ele almak ve Devrimci Halk Savaşımızı da sadece gerillayla, bir parçayla sınırlandırmak ya da bu stratejiye göre yaklaşmayıp, mücadele etmemek bizi geriye düşürür, istenilen sonuca ulaşmamızı engeller. Bundan dolayı kadro, sempatizan, yurt-sever halkımızın ve dostlarımızın, bu-lunduğu alanlarda Devrimci Halk Savaşı Stratejisi doğrultusunda yaklaşarak ça-lışmalara yüklenmelidir. Başarı ancak bununla sağlanabilir.

Bunun için de tüm çalışmaları yüksek bir yoğunlaşma ile hamlemize göre planlamak, güçlü tartışmalar sonucunda kararlara varmak, örgütlü ve planlı, di-siplinli hareket etmek gerekmektedir.

Bu yapılmadı mı, "Hareketin kararıdır" deyip yüzeysel, plansız ve programsız hareket etmek, yanıltır. Karar süreçle-rine tüm örgütlerin, kadroların, sempa-tizanların, halkın ortak edilmesi gerekir.

rüttüğümüz oranda, düşmana karşı mü-cadelede başarıyı açığa çıkarmış ve hamleye doğru tarzda katılmış oluruz.

Kadrosal durum ve pratiklerimizi de-ğerlendirmek, felsefik, ideolojik, örgütsel, siyasal ve askeri durumumuzu, yine tarihsel ve güncel gerçekliğimizi, başarı ve başarısızlıklarımızı bütünlüklü ve doğru tarzda değerlendirip gerekli so-nuçlara ulaştırmada en etkili tarz Önderlik tarzıdır. Bu durum, Önder Apo'nun insanı ele alış tarzındaki özgünlükten kaynaklıdır ve mücadelemizin gelişi-minde son derece belirleyici rol oynuyor.

İnsanı, "Tarih ve geleceğin kesiştiği an" olarak değerlendiren ve bunun eşsiz temsilini açığa çıkaran Önder Apo'nun en büyük ve en temel ça-basının başında, sömürgeciliğin ve ka-pitalist modernitenin lime lime ettiği Kürt insanını ve toplumunu kendi gerçekli-ğiyle buluşturmak gelmektedir. Bu ne-denle PKK militan ve kadrosunu eğit-mek, çözümleyerek yeni yaşam ve in-sanını yaratmak, Kürdistan insanının ve halkının varlığını kazanarak özgür-lüğünü sağlama mücadelesinde en ya-ratıcı ve sonuç alıcı tarz olarak PKK'yi şekillendirmiştir. Kendi doğası ve kim-liğiyle buluşmuş, düşmanı geliştirdiği mücadele ile yenmiş Apoculuk, De-

sorgulamak ve gerekli sonuçlara ulaş-mak, hamleye doğru katılmak açısından sonuç alıcı olacaktır.

"Özgürlük Zamanı" Hamlesi'ni ken-dimizde başlatmak, Apocu militan ve kadro olmanın da gereğidir. Bizleri zayıf bırakan liberalizmin ve her türden parti dışı yaklaşımların güçlü eleştiri ve öze-leştirisi üzerinden, AKP-MHP faşizmini yıkarak Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlayacak ideolojik, örgütsel duruşu bulunduğumuz tüm alanda yetkince temsil etmek temel görev ve sorumlu-ğumuzdur. Bu görev ve sorumluklarımıza doğru yaklaştığımızda 15 Şubat, 8 Mart, 21 Mart, 4 Nisan büyük mücadele ve direniş sürecini 1 Mayıs'ta daha da geliştirecek, 2021 yılını AKP-MHP faşizminin yıkıldığı ve Önder Apo'nun fiziki özgür-lüğünün sağlandığı mücadele yılı haline getirmemiz kesindir.

Kapitalizmin demokratik devrimlere saldırı yöntemleri ve bunun Rojava Devrimi'nde yenilenen taktikleri

Cihan Eren

Kapitalist sistemin beş yüz yıllık ömrü, karşı devrimcilikte tecrübe kazanmış olmasından, demokratik toplum karakterindeki devrimleri tasfiye etmesinden kaynaklanıyor. Bu anti-toplumcu karakterinin temel ideolojisi ise liberalizmdir. Rêber Apo'nun, 'Uygarlık-Maskeli Tanrılar ve Örtük Krallar Çağı' adlı Savunmasında geçen şu tespiti, kapitalist modernitenin karşı devrimciliğini çok iyi anlatmaktadır; *"Benim için açıktır: Kapitalist modernitenin asıl gücü ne parasından ne de silahından kaynaklanmakta; sonuncusu ve en güçlüsü olan sosyalist ütopya da dahil, tüm ütopyaları her renge bürünen ve en değme sihirbaza taş çıkartan kendi liberalizminde boğması, onun asıl gücünü oluşturmaktadır."*

Kapitalist sistem, insana inandırıcı tek bir şey sunamayan bir sistemdir. Bunun için adına yemin edilecek tek bir değer de yoktur. Kapitalizmin insanı ve 'tanrıyı öldürdüğü', hayatı 'demir kafese' aldığı da bilim insanlarıncı çok önceden tespit edilmiştir. Kapitalizm yaratıcı ve geliştirici özelliği olmayan ancak insanlık değerlerini yutarak şişen bir düzenek gibidir. Bu bağlamda obezite hastalığı kapitalizmi tarif edebilir. Liberalizmiyle 'şişmeye, şişirilmeye' ilericilik ve gelişmişlik diyecek kadar gerçeklik karşıtı, hakikat düşmanıdır. Az sayıdaki bir kesimi 'şişiren' bu sistem, toplumu, toplumsallığı ise bir deri bir kemik kalmış Afrikalı çocuk durumuna sokabilmiştir. Kapitalizm, toplumun yarattığı değerleri toplumdaki çalmakla kalmayan, arakladıklarını sahibine satarak para kazanan hırsızlık düzenidir. Bu özelliği onun, yaşamak için sürekli saldırgan konumda olmasına yol açmıştır. Topluma yararlı şeyler sunduğu için değil, insanlığa faydalı değerleri yok ettiği için ayakta kalabilmiştir.

Hiçbir iktidar sistemi kapitalizmin yaptığını yapmayı aklına getirmemiştir. İster mitolojik, ister dine dayalı iktidarlarsun, devletçi sistemlerin tümü, toplumun yarattığını çok az da olsa topluma geri verebilmiştir. Çoğu değerleri de çıkarlarına hizmet edecek biçimde de olsa kullanmasına izin vermiş, özen göstermiştir. Kapitalizm ise toplumsal olanı ele geçirdikçe güçlenmiştir. Örneğin; yirmi dört saat çalışan, emek veren değil, çalanın doyduğu, zenginleştiği bir sistem olması bundandır. Bu sistem, varlığını insanlık karşıtı düşünce, kültür ve yaşam biçimleri inşa ederek ve bunları 7/24 bıyık usanmadan propaganda ederek ayakta kalabilmiştir. Adına 'yumuşak güç' dediği vurucu unsurlarının yetmediği yerde, sertin de sert silahlarını devreye koymaktan geri durmamaktadır.

İnandırıcı olmayan bir sistemin nasıl ayakta kalabildiği tartışılması gereken önemli bir konudur. Herhangi bir değere inanmayan, bağlanacak değerler sistemi bulamadığı halde 'yaşıyorum' diyebilen insanın, yaşam dediği şeyin ne olduğunun anlaşılması gerekir. Ahlak ve manevi doygunluk üzerine kurulmuş toplumsal yaşam kanunuyla mukayese edildiğinde, kapitalist uygarlık çağının yaşam dediği olgunun hiçbir ve boşluk gibi bir şey olduğu anlaşılmaktadır. Kapitalizm, maddi nesnelerle doldurduğu

dünyamızda her şeye maddi bir karşılık koyarak, toplumu manevi olarak derin bir boşluğun içine sürüklemiştir. Boşalan insan, en küçük bir yele kapılacak kadar 'hafiflediği' için, o boşlukta gittikçe daha derinlere sürüklenmektedir. Kapitalizmde açığa çıkmış ancak bilimsel tartışması henüz yeterince yapılmamış bir gerçekliktir bu. İnsanın varlığını hissettirecek 'ağırlığı', sahip olduğu enerjisine bağlıdır. İnsan bu özelliğiyle diğer maddelerden ve diğer canlılardan ayrılmıştır. İnsan dışındaki diğer varlıkların 'ağırlığı', kütlelerine ve hacmine bağlıdır. İnsandaysa enerjisine bağlıdır. Enerji; insandaki ruh, maneviyattır. Kapitalizm insanı ruhsuzlaştırmış, bireyi kendi içinde derin bir hiçlik, boşluk duygusuna sürüklemiştir. Bu sistemde 'bir deri bir kemik kalmış Afrikalı çocuk,' manevi dünyası eritilmiş herkeştir. İşte kapitalizmin, üzerinde iktidarını kurduğu insanlık böyle bir şeydir. Ne kendisi ne de yarattığı 'kölelik' düzeni, Sümer uygarlığındaki kadar bile toplumsal ve anlamlı değildir.

Kapitalist sistemin toplum karşıtlığı hiçbir zaman bu kadar açığa çıkmamıştır

Doksanların başında yukarıdaki tabloyu zafer diye sunan kapitalizm, son on yılda sistemin yol açtığı durumların kendi varlığını sürdürebilmek için bile tehlike teşkil ettiğini görmeye başlamıştır.

Bu gelişmenin doğru değerlendirilerek mücadelenin büyütülmesi halinde bu sürecin topluma yarar sağlayacak imkanlar; mücadelesiz kalınması halindeyse çok büyük tehlikeler barındırdığını söylemek kehanet olmayacaktır. Kapitalist sistemin toplum karşıtlığı, bu kadar derin ve ciddi şekilde daha önce hiç bir zaman açığa çıkmamıştı.

Hem toplumla ilişkisi hem de iç çelişkileri o kadar derindir ki, bu gerçekliğini artık gizleyememektedir. Kriz ve çözümsüzlük, temel yapısında ve kurumlarında yaşandığı için de, ne yapacağını bilemeyecek duruma düşmüştür. Fakat yaşananlar karşısında ne yapacağını bilememesi, bilgisizliğinden ya da tecrübesizliğinden ileri gelmemektedir. 'Ya inisiyatifli tümünden kaybedersem' korkusunu derin yaşamaya başlamıştır. Bu nedenle sonuçsuz ve kavga dolu 'maçı' uzattıkça uzatmak istemektedir. Kapitalist sistem hiç olmadığı kadar çaresizdir. Artık liberalizmi de beş para etmemeye başlamıştır. Daha önce muhaliflerini aldatarak, satın alarak ya da küçük tavizlerle kendine bağlayarak etkisiz kılan, bu yöntemle sonuç alamayınca da savaşlar çıkararak tasfiye eden sistem, artık bu yöntemini de eskisi kadar kullanamamaktadır. Elinde, sorunları derinleştirmekten, çözümsüz bırakıp kan dökmekten ve dökülen kanlar üzerinden kendini kurtarıcı olarak sunmaktan başka seçeneği kalmamış gibidir.

Kapitalizm artık halklara, yalan dünyasından başka 'tutunacak' bir şey sunamıyor. Dikkat edilirse, 'yeni dünya, gelişmiş Avrupa, fırsatlar ülkesi, demokratik hukuk devleti, liberal demokrasi, serbest piyasa, ekonomik kalkınma, kadın hakları, bireysel haklar, insan

hakları vb...' iddialı ajitasyonunu duyulmaya on beş yıldan fazla zaman oldu. Yalan ve istismarı sürekli ve aralıksız ajite edip propaganda ederek ancak ayakta kalabilen bir sistemin on yıldan fazladır dilini yutmuş gibi susması önemsenmelidir. Sistemin son on yıl içinde halklara sunduğu tek yenilik, kendi merkezinde Trump, Ortadoğu'da da Erdoğan ve DAİŞ rejimi olabildi.

Kapitalist modernite derin ve büyük bir çıkmaz içindedir

Kapitalizm artık topluma sadece mühendislerin, yazılımcıların geliştirdiği makineleri propaganda edebiliyor. Daha

les tarihini bir zamanda toplumu neden öldürücü bir virüs ile hareketsiz bırakmaya çalışıyor? Cevabı oldukça basit; elinden başka bir şey gelmiyor da ondan.

İçinde bulunduğumuz zaman aralığı ilk sınıflı ve devletçi uygarlık kabul edilen Sümerlerin ortaya çıktığı döneme çok benziyor. Ancak tersinden bir benzerliktir bu. Sümer meşruiyetini bol üretime, yazı, matematik, astronomi gibi insanlığın ilk defa kullandığı bilim-teknik gelişmelerine borçludur. Sümer, mucize gibi bu yeniliklerden aldığı güçle, kadının iradesini kırarak köleci sınıf ve uygarlık düzenini kurmuş ve devletçi uygarlık çağını başlatmıştı. Günümüzdeki bilim ve teknoloji ise

oldu. Kısacası; kapitalist modernite derin ve büyük bir çıkmaz içindedir. Bu derin ve büyük çıkmaz insanlığın kaderi değildir. Buna karşı hızla alternatiflerimizi devreye koymak zorundayız. Alternatiflerimizi yaşamsallaştırmak için her zamankinden çok güçlü olduğumuzu bilmeliyiz. İmkan ve olanak sahibi olduğumuza da inanmalıyız. Yeniyi yaratmanın tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar mümkün olduğunu idrak etmeliyiz.

Kapitalist modernite tümünden kaybetmemek için kendisine karşı mücadeleye veren hareket ve örgütlere karşı boş durmamaktadır. Kendisi çökme korkusundan adım atamaz ve toplumu

İkinci Dünya Savaşı'nın temel amacı, faşistleri Hitler liderliğinde bir araya getirip SSCB'ye saldırtmak, SSCB'yi yıkmak ve dünya halkları için umut olmak kadar gerçeklik olmaya başlamış sosyalizmi bir daha anılmayacak şekilde bitirmektir. Savaş sonrası planlanan, daha doğrusu arzulanan olmadı. SSCB, doğu Avrupa'yı ele geçirince, dünyanın altıda birinde hakim sistem oldu. Bundan moral ve cesaret alan halklar, ulusal kurtuluş hareketleriyle kapitalist moderniteye karşı yeni direniş cepheleri açtı.

önce halklara 'hukuk, demokrasi, modernlik, gelişmişlik' propagandası yapabilen sistem, son yirmi yıldır, makineleri kullanmasını önermekten başka bir yenilik sunamıyor. Ve insanı bu makinelerle korkutarak zaptırap altında tutmaya çalışıyor. Aslında toplumun ve yaşamın sürüklendiği boşluğu bu örnek yeterince açıklamaktadır. Toplumda teknik gelişmelerin yol açtığı bir hareketlenmenin olduğu doğrudur. Yeni teknik gelişmelerin üretim araçları olarak kullanılmasıyla üretim ilişkilerine etkide bulunduğ, 19. yüzyıldan kalma endüstriyalizme dayalı çalışma kültürünü değiştirmeye başladığı da bir o kadar doğrudur. Ancak dikkati çekmek istediğimiz nokta; bu çok önemli gelişmenin toplumsal ve siyasal propagandasının geçmişte yaşanmış benzer durumlar kadar yapılmamasıdır. Üzerinde düşünülmesi gereken noktalardan birisi de budur.

Kabaca kendini fabrika düzeni olarak tanımlayan ve sanayileşme adı altında yüz yıllardır propaganda yapan sistem, yaşadığı krizde fabrikalar küçülüyorken, bazıları da kapanıyorken, oluşmakta olan sistemi neden tanımlamıyor? Bö-

ister-istemez bilimi ve bilgiyi yaydığı için sınıfsallaşmanın, devletin zayıfladığı çağı başlatmıştır. Sümer, kadın iradesini kırdıktan sonra, topluma köle olmayı kabullendirmiştir. Bugün kadın, toplumun en devrimci gücü haline gelmiştir. Dolayısıyla kadın bilinçlenmesi ve mücadelesi tarihin hangi yönde seyrettiğinin belirleyicidir.

Kapitalizm artık iki cephede savaşıyor diyebiliriz. Bu cephelerden biri, en şiddetli savaşını verdiği halkların, emekçilerin, kadın ve gençliğin, demokratik toplum ve demokratik özerk sistem cephesidir. Diğer cephe ise, çıkmazda olduğu için sistemin kendi kendisiyle savaşıdır. Kapitalist sistem kendini İkinci Dünya Savaşı'ndan 1990'lara kadar demokrasinin yaratıcısı, sahibi ve temsilcisi, 1990'ların başındaysa 'tarihin sonu' diyerek ebedi sistem diye sunmuştu. 2000'li yılların başından itibaren ise faşizmi cılayarak sunacak kadar vahşileşti. Böylece sistem, Trump ve Erdoğan gibi ahlaksız, her türlü kötülüğü normalleştiren, yalancılıkta sınır tanımayan, cahil tipleri halklara lider adı altında sunacak kadar çaresiz olduğunu göstermiş

çürüttükçe çürüten konumunda ısrar ederken, demokratik toplumcu mücadelelere karşı her türlü silahını kullanmaktan çekinmemektedir.

Sosyalist ideoloji karşısında yenildiğini anlayan kapitalist modernite güçleri 'kaptan' değiştirdi

Kapitalist sistemin devrimci hareketlere karşı amansız savaşı, 1917 Ekim Devrimi'nden sonra yeni bir konseptte kavuşturulmuştur. Sosyalizmin Leninist çizgide pratikleştirilmesi, ihtilal ruhuyla güçlendirilmesi, sistemin bugünkü korkusuna benzer korkular yaşamamasına neden olmuştu. Bu korku ve panik, 'Büyük Buhran' da denilen 1929 ekonomik krizi şeklinde halklara yansıtılmıştı. Faşizme zemin yapılan bu ekonomik kriz, SSCB'ye karşı savaşıyor güçler, devletler yaratmak için kullanıldı. Sonuçta Hitler, Mussolini, Franco ve Salazar gibi faşistler piyasaya sürüldü. Halkların, kapitalist düzenin yarattığı ekonomik krizi fırsat bilerek geliştirdiği mücadelesi, faşizmle

tehdit edildi. Özellikle Avrupa'daki devrimci dinamikler berhava edildi. Böylece İkinci Dünya Savaşı'na gidildi. İkinci Dünya Savaşı'nın temel amacı; faşistleri Hitler liderliğinde bir araya getirip SSCB'ye saldırtmak, SSCB'yi yıkmak ve dünya halkları için umut olmak kadar gerçeklik olmaya başlamış sosyalizmi bir daha anılmayacak şekilde bitirmektir. Savaş sonrası planlanan, daha doğrusu arzulanan olmadı. SSCB, doğu Avrupa'yı ele geçirince, dünyanın altıda birinde hakim sistem oldu. Bundan moral ve cesaret alan halklar, ulusal kurtuluş hareketleriyle kapitalist moderniteye karşı yeni direniş cepheleri açtı. Sosyalist ideoloji karşısında yenildiğini anlayan kapitalist modernite güçleri, 'kaptan' değiştirdi; İngiltere sistem liderliğini ABD'ye bıraktı. Ve demokratik toplumcu arayış geleneğini temsil eden devrimlere karşı yeni bir mücadele stratejisi devreye konulmaya başlandı.

tedir. Böylece neo liberalizmin tam bir ikiyüzlülük ve yalancılık olduğu da fazlasıyla netleşmiştir. Ekonomiyi geliştirme, zenginliği artırma, paylaşımı adil gerçekleştirme düşüncesi değil, anti-sosyalist düşünce olduğu da kısa sürede açığa çıkmıştı.

Kapitalizm imtiyaza dayalı liberal özgürlük anlayışının daha yararlı olduğunu iddia etti

Kapitalist sistemin demokratik devrim mücadelelerine karşı kullandığı üçüncü önemli silahıysa; hukukun üstünlüğü ve demokrasi kavramları üzerine kurduğu ajitasyondur. Hukukun üstünlüğü adı altında yasalar önünde eşitlik, demokrasi adı altında serbestlik ikinci paylaşım savaşından sonra hiç gündemden düşürülmedi. Ve bugün de, utangaçça da olsa kullanılmaya devam edilmektedir. Bu iki kavram üzerinden geliştirilmek istenen algı da çok basitti:

olan temel gerçeklik, reel sosyalist yorumun sosyalizmi yanlış uygulamasıdır. Önder Apo'nun derin analizleri sayesinde bu belirleyici faktörü bugün daha iyi kavramış durumdayız. Ancak reel sosyalist bloğun dağılmasıyla oldukça tuhaf bir gelişme yaşandı; liberalizme dayanarak tarihin sonunu ilan eden kapitalist iktidar sistemi, ilk on yılda içinden çıkılması pek mümkün olmayan ve derinleşerek bugüne gelen krizin içine sürüklenmeye başladı. Ve 'tarihin sonu' kehaneti tersinden gerçekleşti. Liberalizm kendi eliyle kendi sonunu getirdi. Bu, karşısında örgütlü ve sistematik bir mücadele olmadan ve üstelik en büyük muarızı dağılmışken yaşamaya başlandı. Tabiri caizse, karşıtı olan sistemin çökmesiyle içinden çıkılması zor bir krize saplanıp kalmanın kendisi bile, liberalizm denilen ideolojinin ne kadar içi boş ve büyük bir yalancılık olduğunu daha net ortaya koymuş oldu. Kapitalist sistemin demokratik devrim

Aslında içinde bulunduğumuz zaman aralığının en önemli özelliği de, böyle bir yol ayrımı olmaktadır. Böyle bir siyasi ortamın bir diğer anlamı, karşı devrim güçlerinin demokratik devrim cephesinde yer alan hareket ve örgütlere karşı şiddetli bir mücadele içinde olduğudur. Bu gerçekliği anlamayanlar yenilip gidecektir. Bilince çıkarıp gereğini yapanlar ise kapitalizm karşısında mutlaka kazanacaktır. Tarihin seyri, toplumsal gelişme kanunu böyle işlemektedir.

21. yüzyılın demokratik sosyalist hareketinin genel doğrultusunu Rêber Apo ortaya koymuştur. Rêber Apo'nun savunmalarında belirttikleri, aynı zamanda devrim ve karşı devrim arasındaki mücadeleler tarihidir. Demokratik Uygurluk, Demokratik Modernite kavramsallaştırması aynı zamanda tarihteki ve günümüzdeki devrimci güçlerin yaşam, kültür, mücadele ve toplumsal-siyasal sistemlerini anlatmaktadır. Devletçi-sınıflı uygarlık kavramsallaştırması da karşı devrimcilerin benzer yapılarını kapsamaktadır. Demokratik Sosyalizmin, demokratik toplum inşası ve demokratik özerk sistem yapısalıklarıyla pratikleştirilmesi, yaşamsal kılınması, bu inşaların yol ve yöntemlerine yoğunlaşmak kadar karşı devrimin baş vuracağı saldırıların biçim ve yöntemini anlamak da önemlidir.

20. yüzyıl boyunca kapitalist sistemin, demokratik toplum arayışına dayanan mücadelelere karşı hangi kavram ve kurumlarıyla savaştığını ana başlıklarıyla vermeye çalıştık. Ve seçilen temel argümanların sosyalist ideolojinin temel ilkelerine karşı savaştırılacak içeriklerle sunulduklarını da kısaca hatırlatmaya çalıştık. Her iki gücün 21. yüzyıla yeni arayışlar ve tedbirlerle girdiğini, demokratik sosyalist güçlerin Önder Apo'nun geliştirdiği paradigma öncülüğünde güçlü fikirler, ideolojik ve siyasi kavramlar, dayanım ve mücadele yöntemiyle girdiğini; kapitalist sistem güçlerininse son örneğini Trump ABD'sinde gördüğümüz gibi büyük bir kriz, çelişki ve çatışma içinde girdiğini anımsattık. Buradan yola çıkarak 21. yüzyıl mücadelesinde karşı devrimin kullanacağı saldırı silahlarını anlamak ve çözümlmek daha mümkün olacaktır.

Demokratik devrim güçleri kapitalizmin kendini yeniden pazarlamasına aldanmamalıdır

Genel bir ifadeyle belirtirsek; 1980'lerden beri evrensel düzeyde ideolojik üstünlüğünü yitirmiş demokratik sosyalist dünya, ilk defa Önder Apo'nun düşüncesiyle kapitalizm karşısında ideolojik üstünlük kazanmıştır. Bunun karşı devrim cephesi için anlamı; hızla ideolojik saldırı silahlarını geliştirmek ve devreye koymak olacağı kesindir. ABD'de Trump'ın temsil ettiği, bazı yanlarıyla Hitler'den de geri teorik ve pratik işleyişin terk edilmesi, bunda sonuç alamayan kapitalist sistemin, içinde olduğu krizi çözmek için farklı bir arayış içinde olduğuna yorumlanabilir. Kimileri 'seçim oldu iktidar değişti, bu neden bir arayışın işareti olsun ki' şeklinde düşünebilir. Bu doğru bir düşünce değildir. Çünkü; hiçbir seçimden sonra ABD'de kapitalizminin sembolü kongre binası basılmamış, içerde insanlar öldürülmemiştir. Şimdiye kadar hiçbir ABD başkanı zorla yerinden edilmemiştir. Daha da önemlisi, sistem Trump gibi kişilerin eline pek nadiren düşmüştür. Böyle bir kişiliğin ABD'nin yarısına yakınının oyunu almasıysa, kapitalist modernitenin insanı düşürdüğü durumu anlamak için çarpıcı bir veridir. Trump ve Erdoğan gibi erkeklerin toplumdan oy yoluyla da olsa destek alması derin bir sistemsel krizin yaşan-

dığını göstermektedir. Unutmayalım ki; bu tür kişilikler Hitler'den bile daha ah-laksız, aşağı ve faşisttirler. Kapitalist sistem 2000'li yılların başından itibaren aşmadığı kaosu, bu tür kişilikleri lider diye sunarak aşmayı hedefledi ya da aşacağını sandı. Aşılamayan krizin derinleşmesiyle sistem yeni bir karar verdi; bu tür kişilikleri kullanarak toplumu bunlardan önceki sistem işleyişini, ideolojik argümanlarını arar duruma getirmek. Ve bunu kısmen başarmış oldu. Böylece Trump'ın alternatifi olarak Biden sunulmuş oldu. Bu taktikle, sisteme içerdiği muğlak ya da eskiden denenmiş kimi argümanları makyajlayarak piyasaya yeni argümanlar gibi sunarak topluma çözüm gibi gösterme hesapları yapıldı. Benzer bir gelişmeyi son on yıldır Ortadoğu'da zaten yaşıyoruz. DAİŞ ile halkların nefretini kazanmış Ortadoğu ulus devlet sistemlerine nefes aldırıldı. Ulus devletlerin 'kendimizi değiştiriyoruz' sözüne halkların kolay aldanmasına ortam yaratıldı. Ortadoğu gericiğinin bir numaralı sebebi ve temsilcisi Türk devlet geleneği, bir kez daha model olarak sunulmaya yeltenildi. ABD'nin kapitalist sistemin amiral gemisi olması, Ortadoğu'nun tarih boyunca tüm gelişmelerin belirlendiği coğrafya olması hasebiyle bu iki alana bakarak Demokratik Modernite güçlerinin ve devletçi uygarlık güçlerinin günceldeki durumlarını daha kolay anlamak mümkün olabilmektedir. Bu iki mekanda yaşanan gelişmeleri irdelediğimizde karşılaştığımız ilk şey, kapitalizmin toplumu kendine mecbur etmek için en çirkin, en faşist dayatmalarla eski biçimlerini yeniden pazarlamaya çalışması olduğu görülecektir. O zaman demokratik devrim güçleri en başta kapitalizmin kendini yeniden pazarlamasına aldanmamalı ve buna karşı halklara alternatif toplumsal sistemler önermelidir. Buradan çıkarılacak başlıca sonuç; çağın devrimciliğinin alternatif demokratik yaşam, kültür, mücadele ve sistem önermek olduğudur.

Böyle bir devrimciliğin tüm yetmezliklerine rağmen etkili olacağıın ispatı, Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetim bölgesindeki gelişmelerdir. Buradaki gelişmelerin Demokratik Ulus çizgisi temelinde halkların ve kadınların özgürlüğü için büyük gelişmeler yarattığı ve kapitalist moderniteye ciddi bir alternatif olmaya başladığını da sistem saldırılarının düzeyinden çıkarmak mümkündür. Kapitalist sistemin, Trump ve Erdoğan'ın Rojava Devrimini birlikte boğma saldırıları geliştirmesi, bu gerçekliği yeterince göstermektedir. Bu iki tipin politikalarıyla kapitalist sistemi içerden ikiye bölmesi, sistemi demokratik toplum çizgisindeki devrime karşı başarısız kılması tasfiyelerini beraberrinde getirdi. Bu da, kapitalist sistemin, Biden liderliğindeki ABD eliyle Rojava Devrimine, Kuzey ve Doğu Suriye yönetimine 'senin dediklerin olmaz, yapmaya çalıştıkların gerçekleşmez, onun yerine alsana cıalanmış liberal Avrupa sosyal demokrasisi' diyerek yeni bir saldırı konseptini devreye koyacağı anlamına gelmektedir. Dolayısıyla, demokratik devrim çizgisindeki toplumsal gelişmenin tehdit, şantaj ve askeri saldırılar yerine ideolojik çizgisinden sapıtılarak teslim alma saldırıları çok daha fazla devreye konulabilir. Diplomatik yöntem çok daha fazla abartılarak karşı mücadelede kullanıma sokulabilir.

'21. yüzyıl kadın yüz yılı olacak'

İçinde bulunduğumuz zaman diliminde, devrimci anlamda yenilikçi olanların kazanacağı kesin gibidir. Çağımızın, değişim dönüşümünde de-

Önder Apo'ya ve Önder Apo'nun düşüncelerinin yaşamsallaştırılmaya çalışıldığı Kuzey ve Doğu Suriye'ye dönük sistem saldırılarını, dünya devrimci hareketiyle karşı devrimciler arasındaki savaşın ön cephesi olarak ele almak abartı değildir. Bunun için Üçüncü Dünya Savaşı'nda kazanılmış mevzileri korumak, yeni mevziler kazanmak insanlık için hayatidir. Bunu da en rahat Kuzey ve Doğu Suriye alanında yapmak gerekmektedir.

İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra başlatılıp, 1990'ların sonuna kadar sürdürülen toplum ve demokrasi karşıtı, kadın düşmanı kapitalist modernite karşı saldırısında, belli başlı üç silahını kullandı diyebiliriz. Bu silahlardan birincisi; ulus devletleri, BM ve NATO gibi uluslararası ittifak ve birlikler yoluyla koordine etmek, güçlerini birleştirmek ve ortak hareket ettirmek oldu. Çünkü; kapitalizmin has evladı faşistlerin, sosyalist güçler karşısında yenilmesi, sistem sahiplerinin en vurucu örgütü olan ulus devletleri bir araya getirmeden sosyalizme karşı savaşamayacaklarını göstermişti. ABD, sistem liderliğini ele geçirmesiyle ilk adımlarını böyle atmaya başlamıştı.

Modernitenin ikinci silahı; 'ekonomik kalkınma' kavramıyla sunulan ve süreç içinde neo liberalizm adı altında piyasaya sürülen politikası oldu. Neo liberalizm, yoksulluğun nedenlerini devletçiliğe bağlama, işsizliğin sebeplerini gizleme yanında, emeğin pazarlanmasında bireyi koca bir sistem karşısında tek başına bırakma yöntemiyle sosyalist devrim isteyen işçi sınıfının ve ezilen halkların umutlarını sapıtma saldırısı olarak geliştirilmiştir. Neo liberalizmin devlet eleştirisinin sandığı gibi ulus devlet eleştirisi olmadığı, bu kavramla sosyalist ekonomik politikaları teşhir etmeyi temel amaç edindiği bilinmek-

Sosyalist sistemin 'Yaşamın her alanında herkes eşittir' ilkesinin karşısına, herkesin hukuk önünde eşit olması gerektiği ilkesini çıkarıyordu. Bunun eşitlik ilkesine daha uygun bir politika olduğu iddia ediliyordu. Kapitalizm demokrasi adı altında sunduğu serbestlik kavramıyla da halka, sosyalist sistemde 'konut edinme, seyahat etme, iş ve yaşanacak yerleşke seçme gibi' özgürlüklerin olmadığını anlatıp durdu. Böylece evsizliği, sokaklarda yatıp kalmayı özgürlük, henüz ayrı ev kuracak yaşa gelmemiş biri için bile hazırda bekleyen konut politikasını sapıtırarak, baskıcılık şeklinde propaganda edebildi. Daha genel anlamdaysa, sosyalizmin eşit paylaşım ve ekonomik özgürlüğe dayalı özgürlük anlayışının değil, imtiyaza, ayrıcalığa dayalı liberal özgürlük anlayışının daha doğru ve yararlı bir özgürlük tanımı olduğunu iddia etti. Sosyalist ideoloji ve dünya görüşünden formüle edilmiş bir model olan reel sosyalist devletler sistemi, 1990'ların başında blok olarak dağılınca, kapitalizm 'tarihin sonu' geldi iddiasında bulundu. Bu aynı zamanda liberalizmin büyük bir heyecanla zaferini ilan etmesi anlamına geliyordu. Karşı devrimci bir ideoloji olan liberalizmin reel sosyalist bloğu dağıtması, onun doğruluğundan ve maharetinden ileri gelmiyor. Reel sosyalist bloğun dağılmasına neden

arayışlarına karşı kullandığı araçları eskisi kadar sonuç alıcı silahlar olmaktan çıkmıştır. BM ve NATO, adeta sadece adı kalmış kurumlara dönüşmektedir. BM, en basit siyasi bir meselede bile karar alamayacak kadar etkisiz, hiçbir sorunu çözemeyecek kadar içi boş bir örgüt olmuştur. NATO, Türkiye gibi kendisinin yarattığı ve beslediği, uydu bir devlet tarafından boşa çıkarılacak kadar anlamsız ve yetkisizdir. Özellikle de 1950'lerden itibaren halklara, kalkınma ve sanayileşme adı altında sunulan klasik manadaki endüstriyalizm, bizzat kapitalist sermayedarların tekeline geçmiş bilim-teknik alanındaki gelişmelerle adeta gereksiz kılınmıştır. Hukukun üstünlüğü ve demokrasi propagandasıyla sunulanların geldiği düzeyi anlamak içinse Trump ve Erdoğan gibi kişiliklerin politikalarına bakmak yeterlidir. Sonuçta halkların, kadınların, işçi ve emekçilerin ikinci paylaşım savaşından sonra yürüttüğü mücadelelerine karşı kullanılan kapitalist argümanların tümü ya iddialarının hilafına işlemekte ya da sadece adı kalmış, içi boş kurum ve örgütlere dönmüş bulunmaktadır. Böyle bir ortam, yazımızın başında da vurguladığımız gibi halkların, kadınların, gençliğin, emekçi sınıfların mücadele etmesi halinde devrime fırsat sunarken, kapitalist saldırılara sessiz ve tepkisiz kalınması halinde kıyametin kopabileceği koşulları barındırmaktadır.

mokratik toplum inşaları yeniliğin kendisidir. Bunu Önder Apo'dan okuyoruz. Sistemsel yeniliğin ekolojik ve kadın özgürlükçü olmasının da, olmazsa olmazlardan olduğunu Rêber Apo belirtmiştir. Görüldüğü gibi çağımızda geçerli olan demokratik çizginin gerektirdiği özelliklerin tümü, kadın gerçekliğinin de özellikleri olmaktadır. Bunlar kadına dayalı toplumsallığın kendisinde de var olan özelliklerdir. Demek ki Önderliğin, '21. yüzyıl kadın yüz yılı olacak' belirlemesini önemsenmesi, kadın mücadelesinin etkili inşa gücünü tanımlayan bir belirleme olmanın da ötesinde bir anlama sahiptir. Bu belirlemenin önemi, kadın öncüllüklü toplumsal gelişmelerin geleceği belirlemesinden kaynaklanmaktadır. Kadın öncüllüklü mücadelenin geleceği belirlediğini, karşı devrim cephesinden kadına dönük yapılan saldırıların niteliğinden ve derinliğinden de anlamak mümkündür. Trump ve Erdoğan şahsında somutlaşan sistemin kadına saldırısının verdiği boyutlar gözler önündedir. Kadına dönük saldırıların karşı devrim saldırısının en tehlikelisi, şiddetli olduğuna şüphe yoktur. Malum bu iki erkeğin kişiliği şahsında somutluk kazanmış sistemin eseri olan DAİŞ'in, tam bir kadın düşmanı olması tesadüf değildir. Tümüyle yenilgiye uğratılıp ortadan kaldırılmış olsalar da, bu üç temsilcinin politikalarının ortaya çıkardıkları, kapitalizm gibi bir sistemi bile tehlikeye düşürmüştür. Bunu da kadın konusunda Biden ABD'sinde ilk defa ortaya çıkan gelişmelerden anlamak mümkündür. Bunlardan en popüler olanı başkan yardımcısının ilk defa kadın, üstelik bir melez olmasıdır. Kamala Harris, dünya kadın hareketinin mücadelesine karşı kapitalist sistemin bir tedbiri olarak düşünülebilir. 21. yüzyılda kapitalizmle kadınlar arasında devam eden büyük mücadelenin derinleşerek süreceği, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi gerçekliğinde ve PAJK pratiğinde zaten ortaya çıkmıştır. PAJK çizgisinin sınırlı pratik ifadesi olan Kuzey ve Doğu Suriye kadın mücadelesinin dünya kadınlarına verdiği ilham, yaydığı cesaret, sonuçlarını bugünden kestiremeyeceğimiz büyüklükte demokratik gelişmelere yol açacağını daha şimdiden belirtmek mümkündür. ABD'de Trump'ın temsil ettiği sistemin ilk yenilgisinde ABD'li kadınların mücadelesinin rolü belirleyici olmuştur. Amerika'daki kadın mücadelesinin Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin kadın özgürlük çizgisiyle ortaya çıkardığı demokratik gelişmelerden, Rojava Devrimi üzerinden etkilendiğini söylemek yanlış olmaz. Bunu, Trump'ın Erdoğan'ı Devrime saldırtmasından, Erdoğan'ın ise DAİŞ'i saldırtmasından anlamak mümkündür. Bu tespiti somut kanıt, kadın kentiyken işgal edilen Efrin'de yaşananlardır. Faşistten de faşist sistemin nasıl bir şey olduğunu Efrin'de olup bitenler fazlasıyla izah etmektedir. İkinci kanıtımızsa, Erdoğan Türkiye'sinin kullanımında olan erkeklerden teşekkül ENKS adlı grubun, Özerk Yönetime dahil olma şartlarından birini, eşbaşkanlık sistemini kaldırmaya bağlamasıdır. Bu grupların üç beş aileden oluşuyor olmasına rağmen, ABD gibi sistem güçlerinin bunlara misyon biçmesi, bir iradeleri ve demokratik bir düşünceleri varmış gibi göstererek devrime dayatması kapitalist sistemin Kuzey ve Doğu Suriye'de kadın özgürlük çizgisini ne düzeyde hedeflediğini göstermektedir. Görüldüğü gibi Rojava merkezli devrim, en çok da kadın özgürlük çizgisine yönelik saldırılara maruz kaldı, kalacaktır. En çok kadın özgürlük çizgisi saptırılmak istenecektir.

Bu saldırıya karşı en etkili silahın jineoloji ve özgür kadın örgütlülüğünü geliştirmek olacağı kesindir.

Demokratik devrimle karşı devrimin mücadele içinde olduğu önemli alanlardan birinin de, ekoloji olduğu bilinmektedir. Trump-Erdoğan kapitalizmi, bu konuda da 'şöhret' sahibidir. Trump'ın, sistem güçlerinin ekolojik hareketleri etkisiz kılmak için liberal anlayışla düzenlediği birçok çevre anlaşmasından dahi çekilmesi, dünya gezegeninden, canlılardan, ekosistemden bana ne diyecek kadar insanlıktan uzak biri olduğunu göstermişti. Erdoğan ise güzelim Anadolu coğrafyasını sırf yandaşlarını zenginleştirmek için ya betonla doldurdu ya da maden şirketlerine satarak altını üstünü oydu. Tarım alanlarını yok etti. Böylece o da kendi çapında ekosistemi bozdu. Efrin başta olmak üzere, Bakurê Kurdistan'daki çevre saldırıları da, Erdoğan Türkiye'sinin ekoloji düşmanlığıyla izah edilmelidir.

Ekolojik mücadele, talepleri gereği doğal olarak devrimcidir ve anti-kapitalisttir

Devrimci güçlerin ekolojik toplum kavramsallaştırmasıyla ifade ettiği mücadelenin ne kadar önemli olduğunu, Koronavirüs salgını bir kez daha göstermiş oldu. Tanımın insanlık için anlamı ve gerekliliği bir kez daha görüldü. Canlıların doğasıyla oynamanın zararları da hakeza daha iyi anlaşıldı. Özellikle son on yıl içinde yaşananlar, ekolojik mücadelenin ne kadar hayati olduğunu anlamak için yeterlidir. Daha önce 'ya sosyalizm ya barbarlık' sloganı adeta 'ya ekolojik toplum ya yok oluş' biçimine dönüşmüştür. Ekolojik mücadele, talepleri gereği doğal olarak devrimcidir ve anti-kapitalisttir. Sistem, bu gerçeği gördüğü için özellikle örgütlü ekolojik mücadeleye karşı yeni tedbirler devreye koymaya başlamıştır. Kendi cephesinden ekolojik mücadele önderleri, mücadele modelleri yaratmaya ağırlık vermiştir.

İçine girilen dönem, devrimci güçlerle karşı devrim güçleri arasında kıyasıya bir ideolojik ve siyasi mücadelenin başladığı dönemdir. Kapitalist sistemin içinde bulunduğu krizli durum, kendini yeniden pazarlamaya ağırlık vermesine yol açmıştır. Bu yöntemi, onun yaşadığı çıkmazın ürünüdür. Kendini pazarlarken de aynı hamurdan yapılmış modellerini örnek göstererek kendince demokrasi, kadın özgürlüğü ve ekoloji propagandası yapmaya çalışacaktır. Liberal orta sınıfların hızla bunun çevresinde toplanma olasılığı güçlüdür. Toplumla, bu kesimler aracılığı ile bozulmuş ilişkilerini yeniden düzeltmek isteyeceğini söylemek mümkündür. Oldukça gelişmiş teknik-teknolojik araçları askeri savaş alanında kullanmaya ağırlık vererek, insan gücünü savaş ve çatışmalarda en aza indireyecek, buna da 'barışçıl politika' demeye başlayacaktır. Kapitalist sisteme kökten alternatif sistem arayışı içindeki güçlere karşı elindeki tüm araçları kullanmayı sürdürecektir. Alternatif sistem arayışçıları tümünden yok etmesi, eriterek kendine benzetmesi de oldukça zorlaşmıştır. Bunun için bu kesimleri mücadelesiz bırakmak en büyük taktiği olacaktır. Bunu da üç temel yoldan yapmakta olduğu görülmektedir. Karşı mücadelesinin birinci yöntemi; alternatif toplum modelleri sunan demokratik güçleri muhatap alıyormuş gibi yaparak zaman kazanmak, toplumsal sorunları diplomasıyla çözecekmiş havası yaratarak da mücadelesiz bırakma şeklinde ifade edebiliriz. İkincisi; mücadelesiz bıraktırıp kazanımlarını tasfiye ettiği

devrimci güçler yerine, kendisinin hazırladığı grupları topluma demokratik yapılarımış gibi sunmasıdır. Örneğin; Kuzey ve Doğu Suriye'de ENKS adlı yapı tam olarak böyle bir işlev için kullanılmaktadır. Suriye'nin demokratikleşmesini isteyen çevreler yerine eli kanlı çeteleri muhatap alarak temize çıkarması da bu amaç içindir. Sistemin demokratik devrimsel gelişmelere karşı yeni dönemde üzerinde daha fazla duracağı üçüncü yöntemse; iletişim teknolojisini toplumsal bilincin oluşmaması için daha yoğun ve sistematik kullanması olacağını belirtmek gerekir. Bu yöntemle toplumda büyük bir cehalet yaratmak istemektedir. Bu konuda tam bir paradoksun yaşandığı bilinmektedir. Tıpkı bol üretimin olduğu çağımızda insanların açlıktan ölmesi gibi, bilgiye ulaşmanın kolaylaştığı ve mümkün hale geldiği bir dönemde, toplum en gereksiz bilgilerle meşgul edilip, tam bir cehalet içinde bırakılıp sermaye şirketlerine teslim edilmek istenmektedir. Bencillik daha da derinleştirilmek suretiyle, hayvanlarla konuşunca ve de ilgilenince manevi tatmin yaşayan insandan, robotlarla hasbıhal edince tatmin olacak insana geçilmek istenmektedir. İnsanlık denilen olgu insandan

yarattığı gelir uçurumu, bu sistemin ne kadar gereksiz olduğunu kanıtlamaktadır. İnsanlığın geldiği düzey, bilimsel teknik devrimle vardığı aşama, insanlık için ihtiyaç olan her şeyi karşılayacak ve insanlığı özüne uygun yaşatacak imkanlara sahiptir. Bilimin özünde olan toplumsallık ve demokratiklik de bu imkana eklendiğinde, kapitalist uygarlığın son teknolojik gelişmelerini istese de amaçları doğrultusunda sonuç alıcı temelde kullanamayacağı anlamına gelmektedir. Kapitalizm, bireyciliğine güvenerken, egemenlerle ezilenler arasındaki perdeyi kaldırmıştı. Kendi eliyle "Maskesiz Tanrılar ve Çıplak Krallar Çağı"nı açmıştır. Şimdi bu ona ters dönmüştür. Değerlendirmemizin başında da belirttiğimiz, 'ya bir adım atarsam sonum nereye varır' kaygısı, biraz da bundandır.

İmrallı tecrit sistemi, sistem güçleriyle devrimci güçler arasındaki savaşın ön cephesidir

Kapitalizmin insanlığa hiçbir şey veremez hale geldiği ve toplumsal krizin görülmedik düzeye ulaştığı böyle bir dönemde Önder Apo, tarihin en

korumak, yeni mevziler kazanmak, insanlık için hayatidir. Bunu da en rahat Kuzey ve Doğu Suriye alanında yapmak gerekmektedir. Başarılı bir mücadele için sistemin içinde bulunduğu gerçekliği analiz ederek siyasal değerlendirme yapmak, öz savunma merkezli direniş mücadelesini temel almak, faşistleri darbeleyip yok edecek taktikler üzerinde derinleşmek her zaman için gerekli olan doğrulardır.

Bilindiği gibi özelde Ortadoğu, genelde de dünya koşulları artık eskisi gibi değildir. İki kutuplu dünya düzeni son bulmuştur. Artık Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nda olduğu gibi kapitalist devletlerin klasik yöntemlerle karşı karşıya gelip vuruşmayacakları netleşmiştir. Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nda olduğu gibi bir güçle ilişki kurulduğunda diğer güçlere düşmanlık yapma ilkesi de ortadan kalkmıştır. İki kutuplu dünyanın yıkılmasıyla, herkesle ilişkilenilebilecek, birçok gücün çelişkilerden yararlanılabilecek siyasal durum ortaya çıkmıştır. Bu siyasal ortamdan devrimci güçlerin de yararlanması olanak dahiline girmiştir. Çok yönlü, esnek, bağımsız politika izleme imkanları bir hayli artmıştır. Hareket olarak Önderliğin çözümlerinden de yararlanılarak bu

Dünya, bütün insanlık, büyük bir değişim geçirme zamanı ve aşamasındadır. Bu dönemin temel özelliği büyük dönüşümler, büyük devrimler ve gelişmeler zamanı olmasıdır. Kapitalizm ekonomik, toplumsal, kültürel yaşam vs bütün konularda, insanlık için ağır bir yük haline gelmiştir. Kendini çağın teknolojisinin arkasına gizleyerek sunması da onu kurtaramayacaktır. Çünkü dünya, insanlık artık mevcut durumu kaldıramadığı gibi kabul de etmemektedir.

alınmak istenmektedir. Daha da sıralayabileceğimiz saldırılar göstermektedir ki; toplumsallığı savunan ve demokratik toplumu inşa edenlerle kapitalist uygarlık sistemi arasındaki savaş giderek kızışacaktır. Tüm bu ideolojik savaşın siyasi ve askeri yansımaları da Üçüncü Dünya Savaşı olarak zaten farklı biçimler ve söylemlerle devam etmektedir. Bu mücadelenin önümüzdeki dönemde yeni taktik ve söylemlerle derinleşerek devam edeceği de kesindir.

İnsanlık artık mevcut durumu kaldıramadığı gibi kabul de etmemektedir

Sonuç olarak; dünya, bütün insanlık, büyük bir değişim geçirme zamanı ve aşamasındadır. Bu dönemin temel özelliği büyük dönüşümler, büyük devrimler ve gelişmeler zamanı olmasıdır. Kapitalizm ekonomik, toplumsal, kültürel yaşam vs bütün konularda, insanlık için ağır bir yük haline gelmiştir. Kendini çağın teknolojisinin arkasına gizleyerek sunması da, onu kurtaramayacaktır. Çünkü dünya, insanlık artık mevcut durumu kaldıramadığı gibi, kabul de etmemektedir. 5 bin yıllık kapitalist devletçi sistem çöküş aşamasındadır. Beş yüz yıllık kapitalist modernite sistemi açısından, onu ayakta tutacak ahlaki, vicdani ve toplumsal meşruiyet sağlayacak tek bir söylemi dahi kalmamıştır. Toplumu dağıtan, insanlığı bitiren bir sistemin var olması mümkün değildir. Kuşkusuz kapitalizm, bilimsel teknik devrimini de kullanarak, kendini dünyanın her tarafına yaymıştır. Birçok maddi güç ortaya çıkmıştır. Bu ona birçok alanda topluma saldırma imkanı vermektedir. Özellikle maddi gücünü kullanarak etkinlik sağlama gayretini sürdürecektir. Ancak insanlık, maddi güçten ibaret değildir. Kaldı ki, toplumda sınıflar arasında, yine ülkeler arasında

devrimci düşüncesini, ideolojisini, teorisini, siyasal ve toplumsal yapılanma gerçeğini, bunun eylem biçimlerini, yapılanmalarını ortaya koyarak insanlığa büyük bir hizmette bulunmuştur. İnsanlığın onbinlerce yıllık birikimleri ile son 5 bin yıllık devletçi sisteme karşı mücadelede yaşananların ortaya çıkardığı tecrübeleri, Hz. İsa'dan, Hz. Muhammed'e, Marks'tan Lenin'e dünyadaki bütün filozofların ve bilgelerin, toplum ve siyaset bilimcilerinin ortaya koyduklarını çözümlerle sentezleyerek bir ideolojik duruş ortaya koymuştur. Bu gerçeklik, kapitalist uygarlık temsilcilerinin en büyük saldırılarını Önder Apo'ya yönelmesinin de temel nedenidir. Uluslararası Komplö ve İmrallı tecrit sistemi, sistem güçleriyle devrimci güçler arasındaki savaşın en ön cephesi olmaktadır. Dünya demokratik sosyalist hareketi, demokratlar, ekolojistler ve kadın özgürlükçüler bu gerçekliği giderek daha derin anlamaya başlamıştır. Ve Kuzey ve Doğu Suriye'de de yaşandığı gibi dünya devrimci hareketi giderek daha güçlü birleşmeye başlamıştır. Halklar birlikte mücadele etmektedir. Kapitalist sistemi en çok ürküten gelişmelerden biri de Demokratik Ulus çizgisindeki bu gelişmedir. Dolayısıyla kapitalist sistem Kuzey ve Doğu Suriye'de halkların Demokratik Ulus birliğini dağıtmak için de yoğun saldırı içinde olacaktır. Arap ve Kürtler arasında suni gündemler yaratmak isteyecektir. Türk devletiyle birlikte olan çeteleri bu amaç doğrultusunda daha yoğun kullanmayı deneyecektir.

Önder Apo'ya ve Önder Apo'nun düşüncelerinin yaşamsallaştırılmaya çalışıldığı Kuzey ve Doğu Suriye'ye dönük sistem saldırılarını, dünya devrimci hareketiyle karşı devrimciler arasındaki savaşın ön cephesi olarak ele almak abartı değildir. Bunun için Üçüncü Dünya Savaşı'nda kazanılmış mevzileri

siyasal yaklaşım hem Rojava gerçeğinde hem Ortadoğu gerçeğinde uygulamaya konmuş, birçok güçle ilişkilenilerek ve çelişkilerden yararlanılarak halklara yeni bir umut, bir devrim ocağı ortaya çıkarılmıştır.

Böyle bir siyasal ortamda yanlış anlayışlara kapılarak, çağın siyasal özelliği herkesle ilişkilenme imkanı veriyor, denilerek kim güçlüyse onunla ilişki geliştirmeyi esas almak, ilkesiz yaklaşmak yanlıştır. Bu anlayışla ilişkiler geliştirmek kayıplara neden olacaktır. Birçok güçle ilişkilenmeler, siyasal durumun fırsatları ve devrimci mücadelenin özgücüne dayanarak karşılıklı çıkar temelinde gerçekleştirilebilir. Fakat geliştirilen ilişkileri sistem güçlerine muhtaçlık üzerinden düşünmek ve böyle yaklaşmak büyük bir yanılgıdır. Bu anlayış, bu dönemde yapılacak en büyük yanlışlardan biri olacaktır. Örneğin; Kuzey ve Doğu Suriye devrimci güçlerinin Serêkaniyê'de yaşadıkları kayıplar, böyle bir anlayışın sonucunda ortaya çıktı. Görüldüğü gibi içinde bulunduğumuz dönem aynı zamanda güç kavramını da doğru tanımlamayı gerektirmektedir. Kapitalist sistem reklamcı, pazarlamacı ve sanal bir sistemdir. Halk güçlerine karşı büyük komplolar ve hilelerle aldatma numaraları, her zaman başvurduğu temel yöntemi olmuştur. Zaten pozitivist, formelci felsefesiyle toplumda yol açtığı bir algı ve bakış açısı vardır. Tüm bu özellikleri bilinmeden, daha doğrusu hatırdan tutulmadan hareket etmek, yıkılmakta olan sistemi güçlü, her gün yeni bir filiz veren Demokratik Modernite güçlerini, devrimci güçlerin mücadele ve direnişlerini küçük görmeye götürür. Bu da en haklı ve ahlaki olanların, insanlık için karşılık beklemeden can verenlerin yenilgisine götürür. Tersi tutum ve duruş ise demokratik devrimi geliştirir, başarıya ulaştırır.

Xebat arkadaşın anısı

2021 yılı mücadelesinde zafer gücü olacaktır

Duran Kalkan

Baş tarafı sayfa 32'de

Direnme çizgisine bağlı kalan her türlü saldırıyı kırar

Şehitler verdik, zorluklar yaşadık. Fakat insan geriye dönüp süreci değerlendirdiğinde şunu rahatlıkla söyleyebilir: Direnme çizgisine bağlı kalan, özgürlük iradesini, inancını, tutkusunu kaybetmeyen, bu temelde gerekli cesareti ve fedakârlığı göstererek mücadele eden bir güç, belki ağır bedel ödeyebilir, daha fazla şehitler verebilir. Zorluk, acı yaşayabilir ama bu 9-10 yılda yaşananlar bize gösterdi ki, her türlü faşist-soykrımcı saldırıyı da kırabilir. Düşmanın imha ve tasfiye planlarını boşa çıkartabilir, başarısız kılabilir. Büyük mücadeleler yürütüp önemli devrimci kazanımlar rahatlıkla elde edebilir. Bu temelde Bakur'da, Medya Savunma Alanları'nda gösterilen Önderlik çizgisine sahip çıkma ve mücadele etme tutumu, iradesi bugün AKP-MHP faşizmini, onların şahsında sömürgeci-soykrımcı TC devlet sistemini yıkan, yıkılışa, çöküşe götüren bir sonucu ortaya çıkardı.

Şilan ve Xebat arkadaşların anısına doğru sahip çıkma çabası Rojava Dev-

Çünkü; şimdi de benzer bir durum yaşanıyor. Savaş aynı biçimde bütün Kürdistan'da devam ediyor. Küresel kapitalizmin ve Kürt işbirlikçiliğinin desteğini alan sömürgeci-soykrımcı sistem Önder Apo'yu ve PKK'yi tasfiye etmek, Özgürlük Mücadelemizi ezip yok etmek üzere planlı, örgütlü saldırılarını tekrar tekrar sürdürmeye çalışıyor. Aynı 2012 başında olduğu gibi her yerde bu düşman saldırılarına karşı bir savaş durumu, çatışmalı durum yaşanıyor. Farklı biçimlerde biz de Hareket olarak direniş halindeyiz, mücadele içindeyiz; gerilla savaşıyor, kadın ve gençlik örgütlülüğü halk savaşını geliştirmek için büyük bir çaba harcıyor. Bu saldırılara karşı yoğun bir mücadele yürütüyoruz. Tabii yine bedel ödülürüz, şehitler veriyoruz. Ama 2011-2012 kı-şındaki şehitlerin çizgisine bağlılık, o temelde Önderlik çizgisini hayata geçirmek için gösterilen cesur ve fedakâr tutum, Xebat arkadaşın anısını mücadeleye dönüştürme gayreti hangi gelişmeleri yarattığı, hangi sonuçları verdiği ortada.

Demek ki, şimdi de o zaman ki gibi zorlukları göğüsleyen, engelleri aşan, saldırıları kıran bir mücadele iradesini, gücünü, cesaretini gösterirsek, dahası geçen mücadele sürecinin doğru derslerini çıkartıp kendimizi daha iyi, daha doğru savaşır hale getirirsek belli ki

Geçmiş pratik büyük devrimci kazanımların ortaya çıkartılabileceğine kanıttır

Başarmak için bu gerekiyor. Doğru olan da böyle bir inanç oluyor. Geçmiş pratik hem böyle bir mücadelenin yürütülebileceğine hem de büyük devrimci kazanımların ortaya çıkartılabileceğine, gelişmelerin yaratılabileceğine tanıklık ediyor, kanıt oluyor. Geçen süreci bu biçimde değerlendirebiliriz.

Şimdi farklılıklar nedir diye sorarsak; çatışmalı durum, düşmanın yaklaşımı, bizim direnme durumumuzda öyle çok fazla bir farklılık yok. Fakat şunu daha açıklıkla söyleyebiliriz: İmkânlar bizim için daha fazla, fırsatlar daha çok. Zorluklar 9 yıl önce daha fazlaydı, imkânlar daha azdı. Yeni süreci anlama, Önderlik çizgisinde kendimizi değiştirme, düzeltme, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ni Demokratik Ortadoğu ve özgür insanlık mücadelesiyle birlikte ele alarak uzun vadeli bir mücadelecî duruşa ulaşma bakımından şimdi daha güçlüyüz. O zaman yanlışlarımız daha çoktu.

Evet, cesaret, fedakârlık bakımından öyle bir farklılık yoktu, insan onu rahatlıkla söyleyebilir ama yanlışlarımız çoktu. Geçen on yıllık pratik mücadele sü-

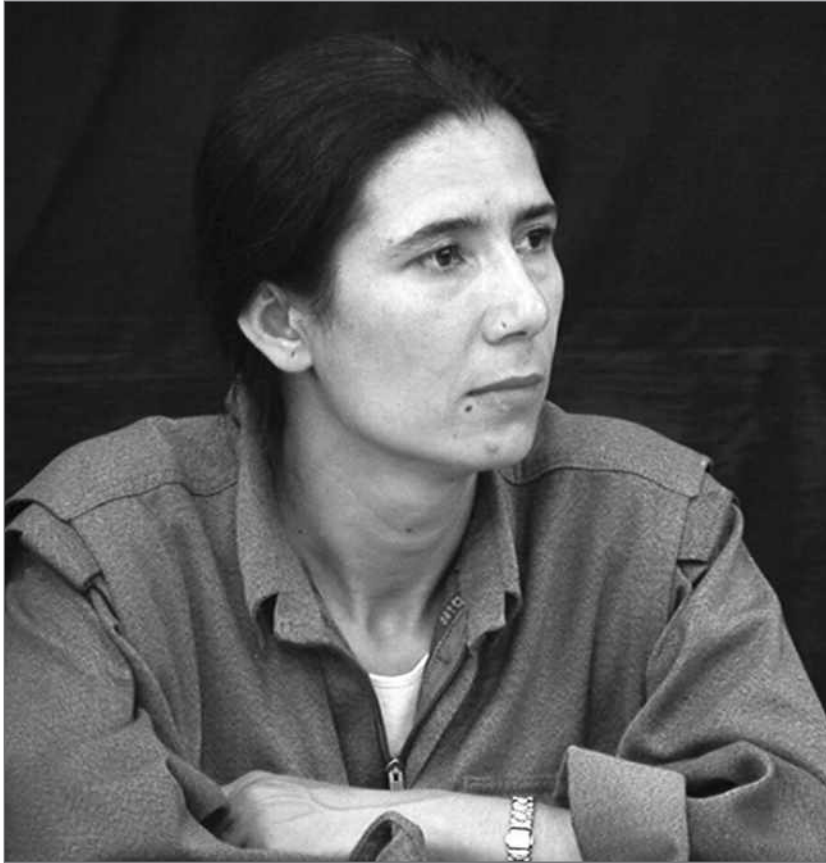
vadeli bir mücadele bakımından hem de Önder Apo'nun geliştirdiği paradigma değişimini, felsefi, ideolojik, siyasi, askeri, örgütsel bakımlardan doğru anlayıp özümseyerek buna göre özgürlük ve demokrasi mücadelesine yönelme açısından çok fazla yanlışımız vardı. Deyim yerindeyse ayaklarımız fazlasıyla havadaydı. Yere doğru basacak, gerçekleri tüm boyutuyla doğru anlayacak, bilince çıkartacak ve ona göre mücadele yürütecek durumdan fazlasıyla uzaktık. Beklentili durum çok fazlaydı. Önyargılar, yanlış hesaplar diz boyuydu. İşin özü de esas olarak buydu.

Elbette doğru tarz gerekiyor, taktik yaratıcılık gerekiyor. Mücadelede cesaret ve fedakârlık gerekiyor ama başarı için doğru anlama, anlayış doğruluğu da belirleyici düzeyde önem taşıyor. Doğru anlayış olmadıkça diğerlerini ne kadar çok göstersek de başarılı sonuç almak öyle kolay olmuyor. Geçmiş pratiğimizin dersleri olarak bunları rahatlıkla ortaya çıkartabiliyoruz.

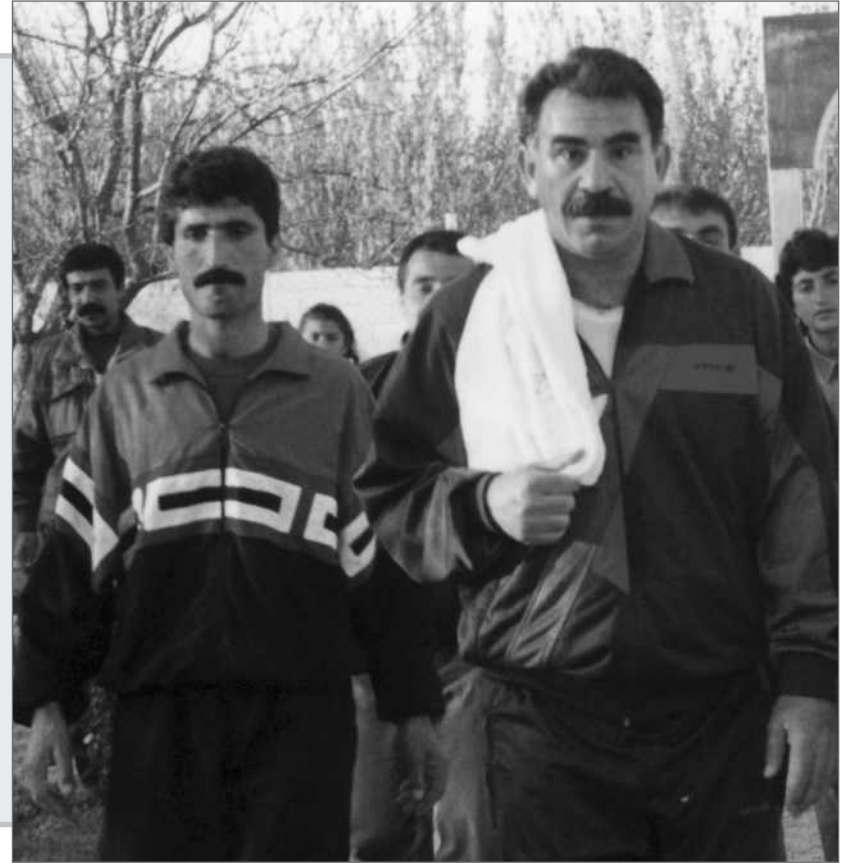
O halde bizi başarıya götürecek olan kuşkusuz büyük cesaret, fedakârlık, taktik-tarz yeniliği, zenginliği ve örgütlülüktür. Ama bunları her türlü önyargıdan, dar ve yüzeysel yaklaşımdan arınmış olarak ortaya çıkartacak olan da doğru bilinç ve anlayış oluyor. Tarihsel

ğünlaştığımız, çaba harcadığımız, dolayısıyla gelişme sağlamakta olduğumuz söylenebilir. Bunu el yordamıyla, yürüyerek yaptık. Çok hatalar yapıp ağır bedeller ödeyerek buna ulaştık. Bu da bir gerçek. Öyle çok marifetli ve başarılı olmadık. Hızlı, kendi gerçeklerimizi görüp yanlışlardan kurtulan bir durum yaşayamadık. Bu konuda da kendimizi kandırmamalıyız. Ama en azından mücadelede ısrar, özgürlük iradesini ve umudunu sürekli canlı tutma, Önderlik çizgisinde gösterilen mücadele gayreti bize önemli bir pratik yaşattı. O pratiğin zengin dersleri bize doğruları daha çok öğretiyor. Daha güçlü anlamamıza yol açıyor. Yani biraz da kafamızı duvarlara, taşlara vura vura doğruyu öğreniyoruz! Hata ve eksikliklerimizi aşıyoruz. Darlığı, yüzeyselliği aşmaya çalışıyoruz diyebiliriz. Ama öyle de olsa mevcut durum geçmişe göre çok daha ileri bir durumdur. Bu konuda hiçbir yanlış olmamalı.

Diğer yandan yıla giriş de önemli. Biz 2012 yılına bu biçimde girmemiştik. Düşman yoğun bir saldırı halindeydi. Biz bütünlüklü bir savunma anlayışı ve tutumu içinde bile değildik. Hareketin genelinden öteye savaşan güç olarak gerillanın bile her parçası ayrı telden çalışıyordu. Farklı anlayışlar ve

Şilan ve Xebat arkadaşların anısına doğru sahip çıkma çabası Rojava Devrimi'nin, 8 yılı aşkın süredir Ortadoğu ve dünyadaki gelişmeler içerisinde, siyasi-askeri çatışmalarda önemli bir yeri olan gençler, kadınlar, özgürlük isteyen herkes için umut ışığı rolü oynayan, bir kıvılcım görevi gören büyük bir özgürlük iradesinin, bilincinin, tutumunun, bu temelde özgürlük devriminin ortaya çıkmasını ve gelişmesini sağladı.

rimi'nin, 8 yılı aşkın süredir Ortadoğu ve dünyadaki gelişmeler içerisinde, siyasi-askeri çatışmalarda önemli bir yeri olan gençler, kadınlar, özgürlük isteyen herkes için umut ışığı rolü oynayan, bir kıvılcım görevi gören büyük bir özgürlük iradesinin, bilincinin, tutumunun, bu temelde özgürlük devriminin ortaya çıkmasını ve gelişmesini sağladı. Kuşkusuz daha iyi, hazırlıklı olursa, daha doğru anlaşılrsa, doğru stratejik anlayış temelinde yaratıcı tarz ve taktikler daha etkili bir biçimde geliştirilerek savaş ustalığı gösterilebilseydi Bakur'daki gelişmeler de, Rojava'daki gelişmeler de çok daha ileri düzeyde olabilirdi. Her şeyden önce daha az bedel ödemiş olur, daha fazla kazanım elde edebilirdik. Bu da kesin. Bu durum tümüyle Başûr'u da etkileyebilirdi. Bütün bunları niçin ifade ediyoruz?

yürüteceğimiz direniş bu önümüzdeki yıl boyunca çok daha büyük gelişmelere yol açacak. Xebat arkadaşın anısı için ortaya konan irade, gösterilen cesaret ve fedakârlık, atılan mücadele adımı nasıl büyük Rojava Özgürlük Devrimi'ni ortaya çıkardıysa, şimdi de Serhat'tan Hakûrkê'ye, Heftanîn'e, Dersim'e, Mêrdîn ve Rojava'ya kadar yürütülen mücadele içerisinde verdiğimiz şehitlerin anılarına doğru sahip çıkacağız. Amaçlarını başarma temelinde ortaya koydukları direnme çizgisini kararlı bir biçimde hayata geçirirsek, 2021 yılını da çok daha büyük devrimci gelişmelerin yaşandığı, kazanımların ortaya çıktığı bir yıl haline kesinlikle getirebiliriz. Bunu görmemiz, anlamamız, böyle bir gelişmenin yaratılabileceğine derinden inanmamız gerekiyor.

reci, bu yanlışların neler olduğunu değişik alanlardaki pratikler içerisinde net bir biçimde açığa çıkardı. Biz şimdi onları değerlendirip irdelerek açığa çıkartabiliyoruz. Dolayısıyla hata ve eksiklikler nereden kaynaklanmış, hangi yanlışlıklar ve yanlışları yaşamışız, doğru anlayış ve tutum neymiş, şimdi daha iyi görebiliyoruz. Önderlik ve Parti gerçeğini, Kürt sorunu ve Özgürlük mücadelesi gerçeğini, içinde bulunduğumuz süreci, dünya savaşı gerçeğini daha doğruya yakın, daha derinlikli anlayabilecek, dolayısıyla kendimizi bu temelde daha doğru örgütlenir ve mücadele edebilir hale getirebilecek durumdayız.

Gerçekten geçmişte yanlışlar çoktu. Darlık, yüzeysellik çok daha fazlaydı. Hem Uluslararası Kompo'yu doğru ve yeterli anlama ve ona karşı tutarlı, uzun

ve güncel gerçekleri doğru anlama, dolayısıyla Önderlik çizgisini tüm boyutlarıyla doğru özümseme, benimseme, her türlü başarılı pratik geliştirmenin, kazanım yaratmanın esasını oluşturuyor. Bu açılardan baktığımızda şimdi geçmişle kıyaslanmayacak kadar daha iyi, ileri durumdayız. Daha güçlüyüz. Bunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Önderlik çizgisinde gösterilen mücadele gayreti bize önemli bir pratik yaşattı

Tümünden her şeyi aştık, yanlışlardan tümünden kurtulduk, herkes kurtuldu, çok mükemmel duruma geldik diyemeyiz ama 9-10 yıl öncesine kıyaslanmayacak kadar da bu konular üzerinde yo-

tutumlar gösteriyordu. Bunu çok açık bir biçimde 2012 kışında Bakur pratiğinde yaşadık. Aslında hepimiz o dönemi, pratiği, yaşananları çok iyi biliyoruz. Dönüp tüm boyutlarıyla derinlikli bir biçimde bakalım, anlamaya çalışalım. Göreceğiz ki yanlış çoktu, acelelilik çok fazlaydı. Disiplinsizlik çok ileri düzeydeydi, çok fazla yaşanıyordu. Öyle ne yaptığını, ne yapacağını, nasıl yapacağını bilme konusunda düşmanın topyekûn faşist saldırılarına karşı Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn direnişe geçme konusunda çok yetersiz, yanlış, yanlış düşünceler, anlayışlar, dolayısıyla oradan kaynaklanan tutumlar vardı. O zorlukları biraz da bu nedenle yaşadık. Aşırı bedel ödeme buradan kaynaklandı. Düşmana daha çok darbe vu-

racakken ve çok daha ileri gelişmeler yaratma imkânına sahipken onları gerçekleştirilememenin esas kaynağı burası oldu.

Şimdi bütün bunlar bakımından daha iyi durumdayız. Anlayış bakımından uzun bir süredir tartışıyoruz, uzun bir pratik yaşadık, o bize öğretiyor. Daha fazla Önderlik çizgisi temelinde doğru-lara ulaşma, anlama çabasını yaşıyoruz. Birçok yanılgıyı aşmış durumdayız. Diğer yandaysa bu 9-10 yılın mücadelesinin yarattığı kazanımlara sahibiz. En önemlisi de 2020 yılında gösterilen direnişin ortaya çıkardığı önemli bir kazanım da büyük bir direniş hamlesi içerisinde miladi 2021 yılına, Partimizin 43. mücadele yılına girdik. Bu her zaman böyle olmuyordu. 2012 yılında böyle değildi. Düşman saldırı halindeydi. Biz topyekûn, ortak bir savunma içinde bile değildik. Çok parçalı, kendine göre bir durum hakimdi.

Düşman şimdi dağınık ve parçalı durumda

Şimdi bu yeni yıla, düşman saldırılarını 2020 yılı direniş içerisinde çok önemli düzeyde kırmış olarak, 12 Eylül'de KCK Yürütme Konseyi'nin ilan ettiği "Özgürlük Zamanı" Direniş Hamlesi ile giriyoruz. Biz hamlesel mücadele içindeyiz. Bunu yeterli geliştireyoruz, geliştirmiyoruz ayrı bir mesele ama bizde hamle yapma iradesi ve bilinci var. İkinci olarak; böyle bir hamlesel mücadele yürütebilecek ortama sahibiz. Üçüncüsü ise; düşman planlı, örgütlü saldırı yapmada zorlanıyor. 2020 saldırı planı kırılmış, boşa çıkartılmış; şimdi parçalı ve dağınık durumda. Dikkat edilirse bu bakımdan biz daha avantajlıyız. O halde geçmişte şehitlerin anılarına doğru sahip çıkma temelinde çizgisini pratikleştirmek için gösterdiğimiz direnme iradesini geliştirip yeni mücadele yılında gösterirsek, bu daha büyük savaşlar ortaya çıkarabileceği gibi daha büyük sonuçlar da, zaferler de ortaya çıkaracak. Bu kesin. Bunu böyle görmemiz, inanmamız gerekli.

Tabii ki kendiliğinden olmayacak. Bunun için de doğru anlayan, tutarlı yaklaşan, örgütlü davranan, yaratıcı ve girişken, hamlecı mücadele eden bir duruşa, tarza, üsluba ihtiyaç var. Parti öncülüğü olarak, gerilla öncülüğü olarak bunu gösterirsek, kadın, gençlik ve halk hareketi olarak böyle bir tutumu gösterebilirsek kesinlikle bu 2021 yılı 2012'ye göre çok daha ileri düzeyde devrimci gelişmeler, sonuçlar ortaya çıkartmaya adaydır. Bunu iyi görmemiz, anlamamız, mücadele etme koşulluyla böyle büyük sonuçlara ulaşacağımıza derinden inanmamız gerekir. Bu bizim için çok önemli. İnanmak ve irade göstermek, tarz ve üslup yaratıcılığı, zenginliğiyle birleşirse zafer demektir. O nedenle önemsemeliyiz.

2020 yılına ABD-İran savaşının boyutlanması temelinde, Kasım Süleymani cinayetiyle girmiştik.

Gerçekten de AKP-MHP faşist diktatörlüğü bu çatışmalı durumun ortaya çıkardığı fırsat ve imkânları kendisi açısından çok ileri düzeyde değerlendirdi. ABD'yi ve KDP'yi Özgürlük Hareketimize karşı imha ve tasfiye saldırısı yürütmek üzere bir araya getirmeyi sağladı. Daha doğrusu İran'a karşı savaşta ABD'nin ihtiyaçlarını, kendisine duyduğu ihtiyacı Hareketimize karşı planlı savaşı tırmandırmada usta bir biçimde kullandı. Bunu görmemiz lazım. Bu düzeyde ABD-TC-KDP ittifakı ve planlı saldırısı işte ABD-İran savaşının bu gelişme düzeyi ve ortaya çıkarttığı ortama dayanarak gelişti. Bu çok net. İran'dan daha fazla biz Hareket ve halk olarak saldırılara hedef olduk, maruz kaldık. TC

devleti bunu ustaca değerlendirdi. KDP'yi bu yönlü iyi kullandı. ABD'nin ihtiyaçlarını iyi karşıladı.

Hiç kimse 2020 mücadelesini hafife almamalı

Askeri boyutta İran'a karşı yürütülen katbekat fazlası bize dönük saldırı olarak geldi. Bu çok açık. Biz 2020 yılında böyle küresel düzeyde bir topyekûn imha ve tasfiye planına karşı direndik. Öyle basit bir durum değildi. Hiç kimse 2020 mücadelesini hafife almamalı.

İlk defa Kürt halkı dünyada bu biçimde tanınıyor. Kürdistan Özgürlük Hareketi tanınıyor. Bütün bunlar Önderlik gerçeğinin dünyaya, halklara, ezilenlere taşırılması oluyor ve Özgürlük Mücadelemiz küresel düzeyde yayılan, destek bulan bir mücadele haline gelmiş bulunuyor. Bu son hamlenin, Önder Apo'ya özgürlük hamlesinin de en güçlü, planlı, örgütlü, istikrarlı yürütüldüğü cephe, dış cephe oluyor. Bunlar iyi ve önemli bir durum. Gelişme düzeyini ortaya koyuyor. Ama belirttiğim gibi daha çok geliştirilebilir, bunun potansiyeli fazlasıyla var.

Dolayısıyla hep değerlendiriyoruz, çünkü doğru anlamalıyız. Zorluklar buradan kaynaklandı. Bu kadar bedel, bu çerçevede verildi. Sonuçta böyle tehlikeli bir imha ve tasfiye saldırısı kırıldı.

O halde ona karşı direnmenin hiçbirisi boşa gitmedi. Çok tehlikeli bir durumdu. Dayatmalar çok fazlaydı. Tehditler çoktu. Boyun eğmeyince her boyutta saldırı gelişti ve biz bunların hepsine karşı, Hareket ve halk olarak direndik. Cenga Heftan'in devrimci hamle direniş bu temelde gerçekleşti. En başta gerilla kahramanca direndi. Böyle bir saldırganlığı kırdı.

İşte Koronavirüs diye herkesin aldatıldığı bir ortamda gerilla bu tür şeylere aldanmayarak düşman saldırılarını kırma-yı hedefleyen çok cesur, fedakâr, yiğitçe, kahramanca bir direniş ortaya çıkardı. Esas olarak o direniş, topyekûn faşist-soykırımcı saldırı planını kırdı. Onun yarattığı sonuç üzerinden biz Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen "Özgürlük Zamanı" devrimci hamlesini planlayıp pratikleştirmeye yöneldik. 2021 yılına da böyle büyük bir mücadele hamlesi içerisinde girdik. Bu durum çok önemli. 2020'nin düşman saldırılarının kırılması da, 2021'e yeni bir planlı hamleyle girilmesi de çok çok önemli. Asgari düzeyde devrimci direniş görevlerinin yerine getirilmesinin 2021 yılını büyük mücadele ve zafer yılı haline getireceği kesin. Bunu hep vurguluyoruz, vurgulamalıyız. Böyle olacağını görüp inanarak da bu yıl mücadelesine yaklaşmalıyız.

Şimdi 2021'e girerken de yine ABD cephesinde önemli gelişmeler yaşanıyor. Her şeyden önce geçen dönemde Uluslararası Kompro'yu güncellemeye çalışarak AKP-MHP faşizmiyle ittifak yapıp KDP'yi de böyle bir ittifaka katarak PKK'yi ve Önderlik gerçeğini imha ve tasfiye etmeyi öngörüp bunun örgüt-

mesini yapan, yöneten baş yönetim olarak Trump yönetimi seçimi kaybetti. Aslında bu faşist-soykırımcı imha planının kırılmasının ilk ve en önemli bir siyasi sonucu olarak ortaya çıktı. Yalnızca buradan kaynaklandı demeyelim. Öyle dersek belki de bize 'kendilerini çok abartıyorlar' derler. Fakat ABD'deki sonuçlarda, Kürdistan'daki durumun her yerden çok daha fazla etkili olduğunu da görmemiz lazım. ABD diğer yerlerin hepsinden çok Kürdistan'daki savaşın içindeydi. Başur savaşının içinde, Bakur savaşının içinde, Rojava savaşının içinde, İran ile savaşıyoruz derken Rojhilat savaşının içindeydi.

Dolayısıyla 3 Kasım seçiminde Trump yönetiminin Ortadoğu ve Kürdistan politikaları oylandı. Kuşkusuz diğer politikaları da oylandı. Kadın karşıtı, ırkçı, müttefiklerine karşı görevlerini yerine getirmeyen, çok fazla kendine göre, rastgele politikaları da oylandı. Dünyada da, Amerika toplumu üzerinde de ciddi bir güvensizlik yaratmıştı. 3 Kasım seçimlerinde özellikle Amerika'da kadınların ve siyahilerin yürüttükleri mücadeleleri önemli etkilere bulundu, fakat Kürdistan'daki direnişin de çok önemli bir etkisi oldu. Bu sonuç önemliydi.

Biz böyle söyledik. Bazıları gülüp geçtiler. Bazıları abartı olarak gördüler. Gizli ya da açık bir biçimde 'canım Amerika'dır o yönetim gider, öbür yönetim gelir ne önemi var' diyenler de çok fazla oldu. Fakat son yaşananlar gerçeğin hiç de öyle olmadığını, 3 Kasım ABD seçim sonuçlarının ABD için de, dünya için de ne tür önemler arz ettiği son olaylarla bir kere daha, net bir biçimde açığa çıkardı. Sadece geçmişte bizi imha ve tasfiye etmek için saldıran yönetimin seçim yenilgisiyle kalmadı. İşte darbe niteliğinde olaylar yaşanır hale geldi.

Biz, 'Amerika toplumu dört yıl önce yaptığı hatayı 3 Kasım'da düzeltti' dedik. Fakat geçen 4 yıl içerisinde Amerika ve tüm dünya nasıl büyük bir tehlike içinde yaşamış, Amerika'daki son olaylar net bir biçimde gösterdi. Aslında diken üzerindeymişiz. Kimse 4 yıl boyunca itiraz edemedi. Bu büyük tehlike 4 yıl yaşandı. İnsanlık dünyayı onlarca kez yok edecek nükleer savaş dehşeti altında tutuluyor diye Önder Apo yıllardır feryat ediyor. Bu 4 yılda nasıl bir tehlike altında tutulduğumuzu son Amerika seçimlerinde yaşanan olaylar ortaya çıkardı.

Kürt sorunu bir küresel sistem sorunu. Kapitalist modernitenin küresel hegemonya haline gelirken ortaya çıkardığı bir sorundur. Dolayısıyla doğrudan küresel kapitalist hegemonyaya bağlı bir sorundur. Kürt sorununu ortaya çıkartan, Kürt'ü inkâr edip, imha etmek isteyen güç, küresel kapitalist hegemonyadır. Dolayısıyla Kürt sorununun çözümü demek, Kürt özgürlüğü demek de bu küresel kapitalist hegemonyanın aşılması, değişmesi demek oluyor. Böyle bir hegemonyanın merkezinde de bugün askeri-ekonomik gücüyle ABD'nin olduğu açık bir gerçek. Biraz da İkinci Dünya Savaşı ve sonrasındaki 'hür dünya,' 'demokratik dünya' söylemleriyle böyle. Sözde, Sovyetler Birliği'ni yıkarak kendi sonsuzluklarını ilan etmeye de çalıştılar.

Şimdi 'hür dünyanın kalesi'ne nasıl bir despotizm, faşizm gelmiş, iktidar olmuş ibretle görüyoruz. Biz Tayyip Erdoğan, Devlet Bahçeli başta olmak üzere ağır zulüm, baskı, diktatörlük uygulayanlara faşist dedikçe Trump efendi, 'ben o kelimeyi sevmiyorum' diyordu. Çünkü; biraz da kendisini izah ediyordu. Kendisini dünya jandarması yapan, dünyaya model gösteren, herkesin de iyi-kötü umut bağlar duruma düştüğü yerde nasıl bir faşist diktatörlük zihniyeti ortaya çıkmış, gelişmiş, ne büyük tehlikeler yaşatmış olduğunu şimdi daha

iyi gördük. Bu noktada öyle sağ iktidarlar vs söylemleri hikâye dir.

Bu durum nereden, nasıl ortaya çıktı? Öncekiler yönetemiyordu. Klasik yönetimlerle küresel kapitalist modernitenin krizi ve kaosu yönetilemez hale gelmişti, bu durumda bazıları akıldane olarak ortaya çıktılar; biz aykırı yönetimler oluruz, bu kriz ve kaosu aşarız, iddiasında bulundular. Bunlardan biri Tayyip Erdoğan'dır, biri de Trump'tır. Onlar gibi Avrupa'da da var. Başka yerlerde de böyle ortaya çıkanlar oldu. Yani herkes bir anormallik olduğunu görüyordu. Fakat eski, klasik olanın çözümsüzlüğü karşısında acaba bu bir çözüm olabilir mi sorusu kafaları kuralıyordu. Bu nedenle biraz da tahammülkâr yaklaşıldı.

ABD öncülüğü ciddi bir biçimde darbe yemiş durumda

Aslında Amerika'da yaşananlar bunun ne büyük bir felaket olduğunu gösteriyor. Yaşananlar açığa çıkardı ki öyle bir çözüm yok; felaket var. AKP-MHP faşizmi Türkiye'yi büyük felakete götürecek derken Önder Apo'nun yanılmadığı, büyük bir öngörü sahibi olduğu şimdi daha net bir biçimde açığa çıktı. Onun için Amerika'da biraz sarsıntı olunca Türkiye neredeyse deprem yaşıyor. 3 Kasım seçiminden sonra öyle oldu.

6 Ocak olaylarından sonra öyle bir durum gelişti. Bu çok açık bir durum. ABD'nin 'hür dünya öncülüğü', 'demokrasi öncülüğü' yok oldu. Karizma ciddi biçimde çizildi. Bu açık bir gerçek. Sistemin ne kadar çözümsüz, krizi ve kaosu ne kadar derin yaşadığı net bir biçimde ortaya çıktı. Dolayısıyla eskiden bu krizi, kaosu çevreye taşıyorlardı. Arkadaşlar merkez-çevre tartışması yapıyorlar. İktidar ve devlet sistemini, kapitalist modernite düzenini kendi iç

3 Kasım seçiminde Trump yönetiminin Ortadoğu ve Kürdistan politikaları oylandı. Kuşkusuz diğer politikaları da oylandı. Kadın karşıtı, ırkçı, müttefiklerine karşı görevlerini yerine getirmeyen, çok fazla kendine göre, rastgele politikaları da oylandı. Dünyada da, Amerika toplumu üzerinde de ciddi bir güvensizlik yaratmıştı. 3 Kasım seçimlerinde özellikle Amerika'da kadınların ve siyahilerin yürüttükleri mücadeleleri önemli etkilere bulundu, fakat Kürdistan'daki direnişin de çok önemli bir etkisi oldu. Bu sonuç önemliydi.

yapısı içerisinde anlamaya çalışıyorlar. Sistem var olan krizi, kaosu çevreye atıp oralarda darbeler, savaşlar, yıkımlar yaratarak biraz hafifletmeye çalışıyor. Bu şekilde merkezde rahat bir biçimde yaşıyordu. Şimdi 2020 yılında yaşadıklarımız artık iktidar ve devlet sisteminin, 5 bin yıllık sistemin, 500 yıllık kapitalist modernite sisteminin eskisi gibi yapamadığını ortaya koydu.

Koronavirüs denen hastalıkla ABD yönetiminde yaşanan olaylar bunu kanıtıyor. Artık bu kriz ve kaosun yükünü

sadece çevre çekmiyor kriz, merkezi de vuruyor. Tabii kapitalistler bu işin içinden kendilerini sıyırmaya çalışıyorlar. Yüklü halka yıkmaya çalışıyorlar. İşçiye, emekçiye yıkmaya çalışıyorlar. Kadına, yaşlıya yıkmaya çalışıyorlar. Koronavirüs hastalığını en çok onların üzerine yönelttiler. Böylece bedeli onlara ödeterek kendilerini kurtarmak istiyorlar ama onun da toplumlarda nasıl tepki yarattığı ortada. ABD'deki son olaylar, seçim de böyle bir tepki durumuna işaret ediyor. Benzer durum Avrupa'da da var.

Şimdiye kadar deniliyordu ki, bu tür şeylerin yeri 'Afrika gerilidir.' Onlara karşı kendimizi koruyalım. Aslında durumun öyle olmadığı, Avrupa'nın da, Amerika'nın da farklı olmadığı, Afrika'da, Ortadoğu'da yaşananların sadece buralardan kaynaklı olmadığı, aslında Avrupa ve Amerika'da yaşananlardan kaynaklanmış olduğu net bir biçimde açığa çıktı. Bunu görelim. Bu yeni bir durum. Yani bir yerde sona doğru geliyoruz diyebiliriz. Son nasıl olacak, o belli değil. Yok mu olacağız? Yoksa bütün bunları yaratan zihniyetten, siyasetten, sistemden kurtuluşa doğru mu gideceğiz? İşte o belli değil. 2 ihtimal de vardır. Tehlike geçmiş değil.

Mevcut durumda nasıl olacak? Evet, biz dedik seçim sonuçları en azından PKK'yi imha etmek üzere oluşmuş askeri planlamaların uygulanmasını biraz zora sokacak. ABD'nin yeni yönetimiyle Tayyip Erdoğan yönetimi arasında çelişkiler var. O yönetim 15 Temmuz 2016'da darbe yaptı. Kimse sahip çıkmıyor, bir sürü kararlar verildi ama işler öyle çok muğlak değil. Amerika önce Türkiye'de darbeyi başaramadı, sonra da Washington'da darbe yapamadı. Sovyetler Birliği 1989'da Gorbacov'u düşürmek için darbe yapamadı, sonra rejimin kendisi düştü. Şimdi ABD rejimi sistemi iki darbe yapamamış durumda. Uydusu olan Türkiye'de de başarılı olamadı, merkezde de başaramadı. Nasıl ki Sovyetlerde Gorbacov'u düşürecek darbe başarılı olmadı, sonuç Sovyetler Birliği'nin çöküşünü getirdiyse bu darbelerin başarısızlığı da tabii ki küresel kapitalizmin çöküşünü, ABD sisteminin çöküşünü getirecek.

ABD öncülüğü ciddi bir darbe yemiş durumda. Karizma gitti. Bu net. Önce Türkiye'deki durumdan dolayı gitti, şimdi Amerika'daki durumdan dolayı gitti. Tayyip Erdoğan yönetimiyle şimdi ABD'de seçilen yönetim birbirlerine darbe yapacak düzeyde karşıttılar. Dolayısıyla bu yönetim tekrar iktidar gelince Türkiye Erdoğan-Bahçeli yönetimi zaten telaşa düşmüştü.

Şimdi bu olaydan sonra daha fazla telaşa düşecekler. Çünkü Amerika, bu son durumları aşmaya, itibarsızlaşmayı ortadan kaldırmaya, silmeye, karizmayı yeniden düzeltmeye çalışacak. Onun için de her halde Trumpçılık yapamaz. Trump'tan daha aşırı da olamaz. O zaman ne yapmak zorunda; İkinci Dünya Savaşı sonuna doğru yaptığı gibi daha fazla özgürlük ve demokrasiden söz etmek zorunda, yoksa yeni yönetimin başka hiçbir yolu kalmadı. Kuşkusuz bunları uygulamaz, bunlara inanmaz, içerik geliştirmez; o ayrı bir konu. Fakat en azından söylem olarak da olsa onu ifade etmek durumunda kalacak. Başka türlü ABD'nin dünya üzerinde söz sahibi olması, etkinlik sürdürmesi mümkün olmayacak.

Şimdi buna inanmasa, uygulamasa bile onun söylediklerini biz uygulamaya koyabiliriz, içini doldurabiliriz. Kürdistan'da, Türkiye'de, Ortadoğu'da halklar yapabilir, kadınlar yapabilir. Devrimci-demokratik güçler birçok alanda, bu söylemi, sahipleri içini boş bıraksa da içini doldurarak gerçek bir demokratik yükseliş için zemine dönüştürülebilir. Böyle bir avantajlı durum var. ABD'deki olayların dünya üzerinde böyle bir avan-

taj yaratma durumu var. İmkân ve fırsat sunan durumu var. Bunu iyi görüp değerlendirilebilir. Her halde şimdi de öyle diyecekler; bu reformculuk oluyor. Reform yapacağız diyorlar. Yeni bir reforma yöneliyor.

Bu Türkiye için biraz daha da katli, zor olacak. Bir de yönetim düşmanlıkları vardı. Dedik ya mevcut yönetim 15 Temmuz darbesini yapmak istedi ama düşüremedi. Tayyip Erdoğan ayakta kaldı, o yönetimin kendisi düştü. Tayyip Erdoğan'ı darbeye düşüremeyince Obama düştü.

Amerika ideolojik saldırıyla PKK'yi kendine çekmeye çalışacak

Şimdi tekrar eski yönetim geldi. Kuşkusuz öyle NATO ülkeleri savaş yaparlar, Amerika Türkiye'ye karşı çıkar dememek lazım. O kesinlikle olmaz. NATO ilkeleri gereği öyle olmaz. Bunu zaten hem Türkler hem de Amerikalılar her yerde, her zaman açıkça söylüyorlar. Öyle yanlış anlayışlara kapılmamak, yanlış hesaplar yapmamak lazım. Fakat 'can ciğer kuzu sarması' da olamazlar. Trump-Erdoğan kardeşliği de her halde olmaz. Çelişki ve çatışmalar daha çok olacak. 2018-2019-2020'de PKK'yi imha etmek için yaptıkları askeri saldırı planlarını hazırlayıp o düzeyde uygulamaya koyamayacaklar. En azından yumuşak yaklaşıma çalışacaklar. Amerika tarafı ideolojik saldırıyı öne çıkaracak. Yumuşatarak PKK'yi kendi içine çekmeyi daha çok öne çıkaracak. Trump gibi saldırarak,

Şimdi bu açılımcılığın adı 'reformculuk' oluyor. O zaman da Kürt açılımı, demokrasi açılımı demişlerdi. Her halde şimdi de öyle diyecekler; bu reformculuk oluyor. Reform yapacağız diyorlar. Yeni bir reforma yöneliyor.

AKP'de söylem reform, pratik ise imha, saldırı, katliamdır

Dışişleri bakanı, 'Biz Avrupa Birliği'nin kopmaz bir parçasıyız, hedefimizden kopmamışız, aslında Avrupa ile her şeyi düzeltmek istiyoruz' diyor. Neredeyse diyecekler, kim demiş ki biz Avrupa'dan uzak düştük! Aslında kulaklarınız hep yanlış duymuş. O düzeye geldi. Bu ne kadar sıkıştıklarını, zora düştüklerini gösteriyor. Bunu sürdürecekle. Besbelli ki 2009'daki gibi hiç içeriği olmayan bu sözlerle bir yandan Türkiye'yi, daha çok da dış kamuoyunu aldatmak için bu söylemi geliştirecekler. Bu açık bir durum.

Zaten 2009'da da her hangi bir şey yoktu. Şimdi de reform diye hiçbir hazırlığı yok iken birden, bir gün içerisinde 'reform geliyor' dendi. Nasıl ki 2009'da, 14 Nisan'da siyasi soykırım operasyonlarını başlattıkları gün 'Kürt açılımı yapıyoruz!' dedilerse, bu sefer de öyle yapacaklar. Söylem reform, eylem ise imha, saldırı ve katliamdır. Daha çok hile ve zorbalık olacak. O konuda yanılmayalım.

Başarabilirse her halde Tayyip Erdoğan yönetimi benzer bir yönelim içe-

diyerek, pratikte mevcut imha saldırılarını, ellerindeki gücün tümünü kullanmak üzere devam ettirecekler.

Yanılmayalım, bu gerçeği şimdiden görmemiz, buna göre hazırlıklı olmamız lazım. Zaten pratik uygulamalar Bakur'da oluyor. Saldırıyorlar, tutukluyorlar, eziyorlar. HDP üzerindeki baskılar, kadınlar, toplum üzerindeki baskı, katliam, taciz, tecavüz had safhada, gözle görülüyor.

Direnme doğru anlayış ve örgütlülükle olur

Dışa ve gerillaya dönük yürütülen saldırılarda her hangi bir azalma yok. Güçleri olduğu müddetçe Bakur'da operasyonlarını yürütüyorlar. Medya Savunma Alanları'na dönük saldırılarını sürdürüyorlar. Rojava'ya dönük tehdit ve saldırılarını Rusya ile yeniden anlaşma temelinde sürdürmeye çalışıyorlar. İşte Ayn İsa'ya dönük yaklaşık bir aydır askeri saldırılar var. Zaman zaman çatışmalar oluyor. Saldırıyorlar, vuruyorlar. Rusya ile bir oyun tezgâhlamaya çalışıyorlar. Rojava özgürlük güçlerini böyle tehdit ediyorlar. Aslında arkasında Rusya var; Rusların bu politikası Türkiye ile uyuyor. Rusya Türkiye'nin içine düştüğü dar durumu değerlendirerek, güya bizim Rojava Özerk Yönetimi'nin özgürlük güçlerinin de zorda olduğunu hesap ederek bazı kazanımlar elde etmeye çalışıyor.

güce ulaşmak lazım. Düşmana karşı savaşabilecek, onu zayıf yerinden yakalayıp vuracak bir askeri güce, hazırlığa ulaşmak gerekli.

O sana bir vuruyorsa sen ona iki vur

Rojava cepheden direniyor. Her zaman öyle yaptı. O konuda başlangıç açısından fazla bir kusur yok. Fakat tabii onun sonu gelmiyor. Öyle sonuç almak mümkün değil. Dolayısıyla 'niye böyle oluyor' demek yerine, bu tür şeylerin hep olacağını ihtimal dâhilinde görerek hepsine karşı hazırlıklı olmak lazım. İdeolojik, örgütsel, toplumsal olarak, askeri, siyasi olarak hazırlıklı olmak lazım. O sana bir yapıyorsa sen ona iki yapmalısın, o bir vuruyorsa sen ona iki vurmalısın; o senin bir zayıf yerinden vuruyorsa sen onun iki zayıf yerinden vurmalısın. Yani devrimci savaşçılığın kuralı yüzde yüz budur. Ondan öteye siyasi ve askeri mücadelenin kuralı budur. Böyle yapabilirsen kazanırsın. Siyaseti ve askerliği böyle anlarsan, kendini buna göre hazır kılar, böyle bir pratik yaparsın. Öyle değilsen yapamazsın. Son zamanlarda Rojava anlayış ve tarzdan kaybediyor. Onları düzeltirse, biraz da sistem düzeltmesi yaparsa her türlü saldırıyı kırabilir. Aslında gücü var. Özgücü hiç de zayıf değil. Rojava halkının gücü, halkların gücü hiç de zayıf değil.

ben bunu dedim, seni mahkemeye veririm' şeklinde Türkiye'nin gündemini altüst ediyorlar. Gerçekleri saptırıyorlar. Şimdi yine öyle bir durumu yaşıyoruz. Mevcut durumda çok fazla öne çıkartmak istedikleri odur.

Diğer yandan KDP sessiz, pratik olarak adımlarını attı. Herhangi bir geriye dönme durumu yok. Söylemde de öyle bir şey yok ama pratik adım atmada zorluklar çıktı, tepkiler gördüler. Gerillanın, Hareketin gücünü ve kararlılığını gördüler. Herhalde bazıları onları aldatmışlardı. 2000'de o kaçanlar YNK'yi, 'PKK bitti' diye nasıl şaşırtıp tehlikeli bir operasyona yönelttilerse, şimdi de KDP'ye öyle gaz verenler oldu. Öyle anlaşılıyor. Çünkü; benzer söylemleri gizli ve açık olarak KDP'nin üst yönetiminin ağzından duyuyoruz. Öyle anlaşılıyor ki bazıları KDP yönetimini teşvik ve tahrik ediyorlar. 'PKK bitti, bir şey kalmadı, saldırırsanız, vursanız, yok edeceksiniz. Hele bir harekete geçin, gerisi gelir, zaten kimse kalmamıştır, istediğiniz yeri alırsınız, kaçacak yerleri kalmaz. Teslim olurlar.' Ona göre büyük bir gösteriyle çıktılar. Fakat iş ciddiye gelince gerillanın kararlı duruşuyla ve mevzilenmesiyle karşılaşınca her halde söylenenlerin yanlış olduğunu gördüler. Duraksama biraz oradan kaynaklanıyor.

Diğer yandan zaten ABD-TC-KDP planının başarısız kılınması ardından KDP, bu başarısızlığı örtmek için harekete

Rojava cepheden direniyor. Her zaman öyle yaptı. O konuda başlangıç açısından fazla bir kusur yok. Fakat tabii onun sonu gelmiyor. Öyle sonuç almak mümkün değil. Dolayısıyla 'niye böyle oluyor' demek yerine, bu tür şeylerin hep olacağını ihtimal dâhilinde görerek hepsine karşı hazırlıklı olmak lazım. İdeolojik, örgütsel, toplumsal olarak, askeri, siyasi olarak hazırlıklı olmak lazım. O sana bir yapıyorsa sen ona iki yapmalısın; o bir vuruyorsa sen ona iki vurmalısın; o senin bir zayıf yerinden vuruyorsa sen onun iki zayıf yerinden vurmalısın.

zorla teslim alma değil de, yumuşak yaklaşımlarla, ideolojik olarak eğiterek kendi etkisi altına almayı, içine çekmeyi öne çıkartacak. Bu da şimdiye kadar yapılmış planların değişimine yol açacak. Bize daha fazla mücadele etme imkân ve fırsatı sunacak. Daha çok zaman verecek. Demokrasi söylemleri bizim için daha çok mücadele etme imkânına, fırsatına yol açacak.

Dikkat edilirse 2020 topyekûn imha saldırısının kırılmış olmasının sonuçlarını da aşan bir siyasi-askeri durum ortaya çıkıyor. Bunlar biraz onunla da bağlantılı oluyor. Böylece sömürgeci-soykırımcı cephe daha fazla daralacak. Sıkışıyor, sıkışacak. Tecrit olacak. Bizim için mücadele imkân ve fırsatları daha çok artacak. Bu telaş zaten uzun süredir Ankara'yı sarmış durumda. Tayyip Erdoğan yönetimi söz konusu telaşı çok yüksek düzeyde yaşıyor. Onun için geliştirmeye çalıştığı iki yöntemi görüyoruz: Biri demokrasi söylemi. 2009'daki gibi Tayyip yönetiminde yeniden 'açılımcılık' başladı.

risine girecek. Ama yapabilir mi? O zaman imkânı-fırsatı vardı, yaptı. O bir daha tekrarlanır mı? Artık çok şey geçti, değişti. Eskiden kimse bir şey bilmiyordu, herkes bir kere inandı. Bir daha AKP'nin yalanlarına inanacaklar mı? Dikkat edilirse o şans fazla kalmadı. Ama başka çaresi de yok.

Mevcut durumu, Kürdistan'daki mücadelenin sonuçlarını, Amerika ve dünyadaki gelişmeleri karşılayabilmek için de öyle hareket edecekler. Bunu bilelim. Söylemlerinin hepsi yalan, boş laf olacak. Pratikte ise imha saldırılarını çok daha ileri düzeyde yürütmeye çalışacaktır. Ellerindeki imkânları seferber edecekler. Ama artık 'vuruyoruz, kırıyoruz, bitiyoruz, şu kadar öldürdük, bu kadar yaptık' demeyecekler. 'Teröristler yapıyor' diyecekler, sözde ve söylemde olayları hep PKK'ye yüklemeyi esas alacaklar, kendilerini hep reform açılımı yapıyorlar da PKK izin vermiyor ya da yapıyorlar ama fazla pratik bir şey yok, o pratik olaylar PKK'nin uydurmalarıdır

Önce Türkiye'nin saldırmasına izin veriyor. Ondan sonra talepte bulunuyor. 'Şunları vermezseniz siz bilirsiniz, Türkiye istediğini yapar, biz çekiliyoruz. O halde çatışma olan bütün bölgeleri bize verin' diyor. Aslında Rusya Türkiye'nin almasına açık değil, Türkiye ile tehdit edip kendisi almak istiyor. Böyle bir durum var. Türkiye de onun üzerinden kendi iç politikasını yürütmeye çalışıyor.

Durum biraz ciddi. Böyle olacağı zaten belliydi. Onlar da yeni çatışmalı durumlar, siyasi-askeri durum netleşmeden, ABD'nin Ortadoğu politikaları oluşmadan, Kürdistan'daki gelişmeler yeni bir boyut kazanmadan bazı sonuçlar elde etmek istiyorlar. Rusya'nın da, Türkiye'nin de durumu böyle, bir oyun biçiminde her ikisinin yaklaşımı uzlaşıyor. Bu saldırıları yapıyorlar. Tabii direnmek lazım. Bu konuda her hangi bir tereddüt olamaz. Tabii direnebilmek için de doğru anlayış, yeterli örgütlülük lazım. Her şeyden önce de iyi bir savaşçılık lazım. Doğru tarz ve taktik

İşte ilk şehidimiz, Xebat arkadaşı şehit düştüğünden bu yana 9 yıl geçti. Çetecilikle çatışma ilk orada başladı. Büyük savaşlar verildi. Çok büyük kazanımlar elde edildi, büyük bir güç ortaya çıkartıldı. Rojava, Kuzey Doğu Suriye kendi gücünü görmek, anlamak, onu doğru anlayış, tarz ve sistem ile kullanmayı bilmek durumunda. Bunları yaparsa saldırıları kırabilir.

Şimdi Türkiye cephesi yeni duruma göre kendisini ayarlamaya çalışıyor. Uygulayabilirse yeni politikası böyle olacak gibi görünüyor. Fakat dikkat edilirse böyle çok yaygın, ileri düzeyde ne söylem, ne de uygulama geliştiremiyor. Reform böyle cılız seslendiriliyor, tepkiler gelişince duruyor. Dar alanlarda askeri saldırılar var. Büyük şeyler yapamıyorlar. Bu durumu gidermek için bir iç dalış geliştiriyorlar. Ellerinde büyük koz Kemal Kılıçdaroğlu var. Bir şey yapamaz duruma gelirlerse herkesi aldatmak için hemen bir kör dövüşü, yalancı kavgası ortaya çıkartıyorlar. 'Sen bunu dedin,

geçirilmişti. Üçlü planın başarısızlığını KDP saldırısıyla başarıya dönüştüreceklerdi. En azından o başarısızlıktan yararlanarak PKK'nin siyasi-askeri hamle yapmasını engellemek istiyorlardı.

Şimdi öyle işin kolay olmadığını gördüler. Türkiye'deki durumu, yeni söylemi gördüler. Halkın tepkisini gördüler. ABD'deki gelişmeleri gördüler. ABD'de bir sarsıntı olunca Türkiye'de deprem oluyor, KDP'de her şey oluyor! Böyle hesap etmiyorlardı.

ABD'deki olaylar Amerika toplumunu sarsıyor. Çünkü; o topluma 'hür dünyanın öncüsünüz, Amerikan toplumu şöyle, böyle' diye sovenizmle çok abartmışlardı. Onlar biraz kırılıyor. Fakat daha büyük kırılmayı işbirlikçiler yaşıyor. Türkiye'de yönetimin halini görüyoruz. Tayyip Erdoğan yönetimi 'süt dökmüş kediye dönmüş.' Dışişleri bakanının söylediklerine bakın, KDP'nin de benzer bir durumu var. Onlar da öyle kapılmışlardı ki, Amerika ne derse o olur, ABD'siz hiçbir şey olmaz! Bu PKK de

nereden başımıza bela oldu. Ne güzel Amerika ile biraz işi düzeltmiştik şeklinde ele alıyorlardı.

Şimdi Amerika'nın durumunu görünce belli ki en büyük kırılmayı onlar yaşıyorlar. Umut ettikleri dağlara kar yağdı. Her şeyiyle bağlandıkları gücün gerçekte ne olduğu açığa çıktı. Şimdi kara kara düşünüyorlar. İnsan onu hissediyor. Biraz bunların etkisi var. Ondan dolayı biraz durağanlık var ama biz yine hata yapmamalıyız.

Bunları böyle söylerken, tek doğrular bunlar, bunun dışında bir şey yok dememeliyiz. Böyle yaklaşırsak hatalı olur. Tehlikeli şeyleri de görmeliyiz. Yani hazırlık yapıyor olabilirler, hesap yapıyor olabilirler. Büyük ihtimalle de öyle, bazı bakımlardan yansıyan bilgiler o yönlü. Mevcut durumda yürütemediler, engeller çıktı ama saldırıdan vazgeçmiş değiller. Dolayısıyla o engelleri aşarak saldırı yapabilmek, uygun zamanı, zemini, mevsimi yakalayabilmek için hazırlık içinde olma ihtimalleri de çok güçlü.

Yeniden ittifaklar yapıyorlar. Zaten Bağdat da yeniden karıştı. Ondan dolayı Şengal'in durumunu görüyoruz. Fakat

hareketlenmesi oluyor ki, bundan iki taraf da korkuyor. Onu görmemiz lazım.

Kendilerinin artık deşifre oldukları, çökecekleri kaygısı, korkusu oluyor. Onu önlemek, bastırmak için daha çok saldırma, şovenizmi, ırkçılığı, milliyetçiliği, işbirlikçiliği geliştirme, daha çok birbirine dayanma, dolayısıyla PKK'yi hedefleme, Kürtleri hedefleme içine girebilirler. Mevcut zihniyet ve siyasetin başka türlü ömrünü uzatma şansı yok. Eğer uzatabilirse bu yolla uzatacak. O nedenle saldırı tehlikeleri vardır. Unutmamalıyız.

Buna karşı bizim duruşumuz, mücadele düzeyimiz pozisyon olarak iyi, pratik olarak eksik. Pozisyonundan kasıtımız stratejik duruştur. Hareketimiz ilk defa, 1 Haziran 2010'da ilan ettiği Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ne göre bütün alanlarda belli düzeyde konumlanır, mevzilenir, o anlayışa göre örgütlenir, mücadele eder, ona göre tarz-taktik geliştirme arayışına girer hale geldi. 9 yıldır bunun dışındaydı. Strateji dışıydı. Bütün eksiklikleri, hataları, zayıflıkları ondan dolayı yaşıyorduk. Düşman saldırılarını bu nedenle bu düzeyde tehlike arz etti. Ama şimdi bunlar aşıldı.

naklen ölüm olaylarını göstererek herkesi eve hapsedtiler.

Şimdi o da anlaşıldı, önemli ölçüde aşıldı. Ona göre daha zengin, yaratıcı eylemler geliştirebiliriz. İdeolojik mücadeleyi, propaganda-ajitasyonu, faşist-soykırımcı saldırıları, gerici, faşist zihniyeti, erkek egemen gerici, şoven, ırkçı, milliyetçi zihniyet ve siyaseti olaylar bakımından, onlara dayanarak daha iyi teşhir edebiliriz. Toplum daha iyi eğitebiliriz. Doğrular temelinde daha güçlü eğitebiliriz. Dolayısıyla yapılacak iş çok, yaptıklarımız yapabileceklerimiz yanında yüzde on bile değil. Yine de biz fazla söylüyoruz. Önder Apo, "Yüzde birsiniz." Bence biz ölçüyü her zaman öyle ele alıp ona göre gayret etmeliyiz. İmkân ve fırsatı ancak o kadar kullanıyorsunuz, dedi. Mevcut pratiğimiz var olan potansiyelimizin, imkân ve fırsatların yüzde çok az bir bölümünün kullanılması, harekete geçirilmesidir. Dolayısıyla potansiyelimiz çok daha güçlü, çok daha büyük; yaratıcı yaklaşırsa, öncülük edilebilirse, öngörülür olunursa, iyi yönetilirse, komuta edilir, imkân ve fırsatlar yeterince gö-

lebilir. Orada darlık var. Irak'ta aslında toplum dinamik, oraya da Önderlik düşüncelerini götürmede zayıf kalıyoruz. Irak-Suriye üzerinden Lübnan'a da dayanarak tüm Arapları Demokratik Ulus bilinciyle eğitip bir demokratik devrime çekmenin koşulları fazlasıyla var. İmkânlar ve fırsatlar çok yoğun, bunlar da görülüyor. Toplantılar, tartışmalar oluyor. Aydınlar, gazeteciler hamleye katılıyor, açıklamalar yapıyorlar. Önderlik düşünceleri yayılıyor ve çok da etkili oluyor.

Dış âlemde, küresel düzeydeki gelişmeler de önemli. Son hamlemizin en istikrarlı ve en örgütlü geliştiği saha dış saha, Önder Apo'ya özgürlük kampanyası İngiliz İşçi Sendikalarından başladı. Birçok devrimci-demokratik, sol-sosyalist, komünist parti, örgüt tarafından benimseniyor, açıklamalar yapıldı, destekleniyor. Kadın-gençlik örgütleri destekliyor. En son Afrika Sendikalar Konfederasyonu, Güney Afrika üzerinden hamleye katıldığını, Önder Apo'nun özgürlüğü hamlesini kendilerinin de başlattığını ilan ettiler. Kadınlar, gençler, işçi ve emekçiler düzeyinde var olan bu özgürlük hamlesine katılım var. Sol-sosyalist dev-

Kısaca; 13 Ocak 2012'de şehit verdiğimiz Xebat arkadaşın anısına yürütülen mücadelenin 2012'de Rojavayê Kurdistan'da ne tür gelişmelere yol açtığını ifade ettik.

Şimdi 10. yılına girerken bu anıyı doğru pratikleştirmenin, 10. yıl boyunca Rojava'da da, bütün Kürdistan'da da ne tür bir saldırıyla yüz yüze olduğumuz, onlara karşı nasıl bir mücadele içinde olduğumuz ve ne düzeyde bir özgürlük mücadelesi geliştirebileceğimizin çerçevesi de böyle oluyor.

Dikkat edilirse ifade ettiğimiz gibi şimdi imkânlar, fırsatlar daha fazla, koşullar daha uygun. Tecrübe, bilinç çok daha güçlü. Bu halimizle dönüp 2012'ye baktığımızda kuşkusuz o zaman da bir düzeyimiz, birikimimiz vardı. Öyle her şeyde çok geriydik diyemeyiz. Ama yanlışlarımız da çoktu. Şimdi bu 9 yılın çok zengin bir tecrübe birikimi var. Durmadan eleştirel-özeleştirel temelde onun derslerini çıkarıyoruz, araştırıyoruz, inceliyoruz, tartışıyoruz. O yanlışları büyük ölçüde aştık, aşıyoruz. Bu bizi Önderlik ve Parti çizgimizi doğru anlamaya götür-

Kısmi bir mücadele, büyük devrimsel gelişmelere yol açtı. Şimdi onu daha da aşan, Kürdistan bütünlüğüne yayan bir mücadeleyi asgari düzeyde yürüttüğümüzde bir kıvılcım gibi çıkmış olan Rojava Özgürlük Devrimi'ni bütün Kürdistan'a yayma, Kürdistan'ın farklı alanlarında benzer devrimci gelişmeler yaratma yönünde hızla ilerleyeceğiz. O tür gelişmelere mutlaka ulaşacağız. Hedefimiz bu. Fazlasıyla imkân ve fırsatlar var.

oradaki durumlar, Irak üzerindeki mücadelenin durumu biraz farklı. Ama KDP-TC ittifakının durumu biraz daha farklı. Bunların yanlışları yüzlerine vurulmaz, yanlış zihniyetleri kırılmazsa öyle kolay kolay bu imha ve tasfiye saldırısından vazgeçmezler, vazgeçmeyecekler. O nedenle bir ihtimal böyle bir duraksama içerisine girdiler diye değerlendirebileceğimiz gibi, daha güçlü bir ihtimal olarak kendilerini yeniden toparlıyor, planlıyor, ittifaklarını oluşturuyor, saldırı için yeni pratik hazırlıklar yapıyor olmaları gerçektir. Bu ihtimal daha da güçlü; yanılmamalıyız. Saldırıya da geçebilirler. Çünkü; anlayışlarının uygulanamaz olduğu, kırıldığı toplumlar tarafından deşifre olduğu açığa çıktı.

Üniversite öğrencileri bir geldiler pir geldiler

Başûr ve Türkiye'deki hareketlilik de bunu gösteriyor. En son üniversite gençliği de harekete geçti ki gerçekten onlar da bir geldiler pir geldiler. Şimdiye kadar neredeydiler? Türkiye'de daha dün gençlik öncü konumdaydı ama bu son dönemde özel savaş hepsini bir şekilde kırmıştı. Anormal bir durum vardı. Anlaşılması güç bir durum. Şimdi sanki yavaş yavaş o durum aşıldı, oyun bozuldu gibi görünüyor. En azından mevcut düzeyiyle birlikte Türkiye cephesinde önemli bir eksiklik aşıyor. Orada da güçlü bir halk

Böyle bir stratejik duruşun pratiğe geçişi bakımından 2021'e giriş, hamlesel düzeyde oldu. Bütün alanlarda bu böyle oldu. Dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında, ideolojik, politik, askeri, örgütsel, siyasi bütün çalışmalarda, kadın-gençlik hareketlerimizde ortak bir anlayış var. İlk defa içinde olmamız gereken stratejiyi anlar, kabullenir, benimser ve ona göre pratik yapabilir hale geldik. Parçalılık en çok anlayış düzeyindeydi. Onu büyük ölçüde aşıyoruz, aştık.

Pratik olarak da böyle bir stratejik duruşu zafere taşımak için daha fazla eylemlilikler gelişebilir. Çok yaratıcı yöntemlerle, zengin biçimlerde, siyasi, askeri, ideolojik her alanda kısmen var, daha da büyüyebilir. "Özgürlük Zamanı" Hamlesi çok daha büyütülebilir, derinleştirilebilir. Eksiklikler var. Dağ, ova, şehir, yaz-kış, gece-gündüz gerilla bütünlüğü çerçevesinde, kitlesel mücadele açısından çok daha fazla geliştirilebilir. Şimdiye kadar mitingler, protestolar, zindanlarda açlık grevi eylemleri yapıyoruz. Hâlbuki daha yaratıcı, daha uzun vadeli, daha süreklilik arz eden eylemler geliştirebiliriz. Geçen yıldan beri bu Koronavirüs denen illeti, bu konuda kitleleri durdurmak için aleyhimizde çok kötü kullandılar. Hala da kullanmaya çalışıyorlar. Ama mutlaka onları aşma yöntemini bilmemiz lazım. Geçen yıl biraz acemiydik, kitleleri korkuttular da. Televizyonlardan

rülürse her alanda çok daha büyük, zengin mücadeleler geliştirilebilir.

Şimdi PKK'ye destek yüzde yüzdür

Bu anlamda Bakur'da ki durumun o kadar geri olmadığı, Wan'daki eylemde ortaya çıktı. Ezildiler, PKK'yi destekleyen kalmadı, diyorlardı. Aslında durum tersinedir. Şimdi destek yüzde yüzdür. İşbirlikçiliğin de ipliği pazara çıkartıldı ki, PKK kitle tabanı bakımından Kürtler içerisinde en fazla etkiye sahip olduğu dönemi yaşıyor. Bu, Bakur'da böyle, Rojava'da zaten hep öyle, Başûr'da yeni bir durum olarak açığa çıktı, Rojhilat zaten öyle. Karşıtlarımız, 'PKK her yeri fethetti diye telaşa, korkuya kapılmış durumda. Yurt dışındaki Kürtlerin de pratikleri ortada; anlayışlarının ne olduğu, inançlarının, eğilimlerinin ne olduğu gece-gündüz durmadan Önder Apo'nun özgürlüğü için yürüttükleri mücadeleyle tutumlarını gösteriyorlar.

Kısaca bu anlamda da potansiyel çok güçlü. İşte Türkiye'de gençliğin so-kağa inmesi, inebilmesi hem kadın mücadelesini destekleyecek, güçlendirecek, daha birleşik, ortak, sonuç alıcı, yaratıcı eylem içerisine çekebilecektir. Bu anlamda o cephede de gelişmeler iyi.

Arap âlemindeki durum da gözler önünde. Suriye'ye açılım da daha güçlü

rimci güçler düzeyinde önemli bir katılım var. Siyasal güçler, demokratik siyasi çevreler, devletler, devlet yönetimleri düzeyinde katılım var.

Yani ilk defa Kürt halkı dünyada bu biçimde tanınıyor. Kürdistan Özgürlük Hareketi tanınıyor. Bütün bunlar Önderlik gerçeğinin dünyaya, halklara, ezilenlere taşınması oluyor ve Özgürlük Mücademizi küresel düzeyde yayılan, destek bulan bir mücadele haline gelmiş bulunuyor. Bu son hamlenin, Önder Apo'ya özgürlük hamlesinin de en güçlü, planlı, örgütlü, istikrarlı yürütüldüğü cephe dış cephe oluyor. Bunlar iyi ve önemli bir durum. Gelişme düzeyini ortaya koyuyor. Ama belirttiğim gibi daha çok geliştirilebilir, bunun potansiyeli fazlasıyla var. İmkân ve fırsat çok. O da bizden yaratıcılık istiyor. Her şey öncünün yaratıcılığına, doğru anlayışına ve iradesine bağlı. Önder Apo, "Anlayış ve irade yetersizliği var" dedi. Anlayış yetersizliği, irade yetersizliği ne demektir? Bu iki kavram üzerinde Parti öncülüğümüz yoğunlaşmalı.

Mevcut pratik durumu bu kavramlar çerçevesinde incelersek daha somut sonuçlara ulaşırız. Ne anlama geliyor? O halde nerede eksiklik gösteriliyor. Dolayısıyla o eksiklikleri nasıl giderebiliriz? Bu sorulara cevap bulabiliriz. Cevap bulursak da tabii soruların çözümünü, cevabını yeterli düzeyde geliştiririz. Öncülük de yeterli hale gelir. O zaman başarılı bir mücadele içerisine girebiliriz.

rüyor. Böyle bir anlam gücünün de şehitlerin izinde, onlardan aldığımız güçle bizi çok daha güçlü, etkili bir pratik mücadeleye götüreceği açık.

Şimdi Xebat arkadaşın anısına 10. yılda yürüteceğimiz mücadele işte böyle bir çerçevede olacak. Kısmi bir mücadele, büyük devrimsel gelişmelere yol açtı. Şimdi onu daha da aşan, Kürdistan bütünlüğüne yayan bir mücadeleyi asgari düzeyde yürüttüğümüzde bir kıvılcım gibi çıkmış olan Rojava Özgürlük Devrimi'ni bütün Kürdistan'a yayma, Kürdistan'ın farklı alanlarında benzer devrimci gelişmeler yaratma yönünde hızla ilerleyeceğiz. O tür gelişmelere mutlaka ulaşacağız. Hedefimiz bu. Fazlasıyla imkân ve fırsatlar var. Böyle bir hedefi gerçekleştirmekte de kararlıyız.

Dolayısıyla Önderlik ve şehitler çizgisinde bu 10. yılda çok daha güçlü savaşıp büyük kazanacağız. Şehitlerimizin anısına böyle bir mücadele ile kazanma temelinde cevap vermiş, sahip çıkmış olacağız. Bunlar temelinde bir kere daha şahadetinin 9. yıldönümünde Xebat Dêrik Yoldaşı, onun şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyorum. Amaçlarını daha büyük başaracağımızı, anılarını Kürdistan Özgürlük Mücademesi'nde çok daha güçlü yaşatacağımızı belirtiyoruz.

Xebat arkadaşın anısı

2021 yılı mücadelesinde zafer gücü olacaktır

13 Ocak, Xebat Dêrik Yoldaşın şehadetinin dokuzuncu yıldönümü. Şehadet yıldönümünde Xebat Yoldaşı ve şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Onuncu yılda amaçlarını başarma mücadelemizi çok daha güçlü olarak geliştireceğimizi belirtiyoruz.

Bilindiği gibi, Xebat Yoldaş Qamişlo'da, biraz da örgütsüzlüğün yol açtığı bir olay ya da çatışma durumu sonucunda önce yaralandı, sonra da şehit düştü. Belki Rojava'da PKK'ye en önce katılan arkadaşlardan değildi ama ilk katılan gençlik gücü içerisinde yer aldı. Rojava'da gerillaya katılım başladıktan kısa bir süre sonra kendisi de 88 baharında katılım gösterdi.

Başlangıçta uzun bir süre Rojava ile Botan arasında kuryelik görevi yürüttü. Yüzlerce, hatta binlerce gerillanın Botan ile Merkez Mahsum Korkmaz Akademisi arasında getirilip götürülmesinde çok büyük bir hizmet verdi. Bu dönem aynı zamanda zor bir dönemdi. Olağanüstü hal ilan edilmişti. Özel savaş tüm boyutlarıyla geliştiriliyordu. Özellikle 82-83 ülkeye dönüş sürecinde düşman sınır üzerinde çok yoğun askeri tedbirler almıştı. Öyle zorlu bir süreçte, sınır geçişinin kolay olmadığı bir durumda Xebat arkadaş kuryelik görevini başarıyla yürüttü. Dönemin en zor göreviydi. Zoru başaran oldu.

Sonrası biliniyor. Botan'da uzun süre savaşçılık, komutanlık yaptı. Botan'ın her alanında bulundu. Her türlü askeri faaliyette yer aldı. Botan Komutanlığı üyesi olacak kadar önemli bir askeri faaliyet yürüttü. 5. Kongre sürecinde olduğu gibi bazı dönemler, bütün Botan savaşına komuta ettiği de oldu. Kongre'de Parti Merkez Komite üyeliğine seçildi. Daha sonra Zagros'ta, Medya Savunma Alanları'nda çok değişik komuta görev ve sorumlulukları yürüttü.

Komplodan sonra gerillanın, HPG ismiyle yeniden yapılandırılmasında yer aldı. Önemli bir çabası, katılımı oldu. Yine aynı sahalarda uzun süre gerillacılık yaptı.

Bir dönem Halk Savunma Komitesi ya da merkezi üyeliği görevinde de bulundu. Biz o dönemde birlikte çalıştık. Xakûrkê komutanlığı görevinden sonra Rojava'da görevler ortaya çıkınca, Suriye'de 'Arap Baharı' denen süreç çerçevesinde siyasi-askeri gelişmeler hızlanınca askeri faaliyetleri örgütlemek üzere görevlendirildi. Ondan önce de 2006'dan itibaren belli bir öz savunma örgütlenmesi, hazırlığı, çalışması vardı. Onu daha da geliştirmek, yaşanan duruma göre yeterli hale getirmek, olası gelişmelere karşı hazırlıklı olmak üzere Rojava askeri çalışmalarından sorumlu grup içerisinde görevli olarak gitti.

Xebat arkadaşın şehadeti Rojava'da bir kıvılcım oldu

2012 Ocak'ında Önder Apo'nun Rojava-Suriye çalışmalarında yarattığı değerleri çeşitli hırsız, soyguncu, haramzadeden korumak, kurtarmak üzere Önderlik değerlerini sahiplenmek, elde etmek üzere çalışırken söz konusu olay yaşandı ve bu temelde şehit düştü.

Botan'da, Behdînan'da, Zagros'ta ordulara karşı çok yiğit bir savaş yürütmüştü. Orduların yenemediği arkadaşımız bazı tedbirsizliklerden dolayı şehit oldu.

Zaten olay duyulunca da inanmamıştık. İyi hatırlıyorum. Ancak böyle bir hata, tedbirsizlik, Xebat arkadaş gibi bir kişiyi alt edebilirdi. Yoksa başka türlü düşmanın alt etmesi, yenilgiye uğratması mümkün değildi. O düzeyde cesur ve fedakardı. Güçlüydü. Fizik gücünü askeri bilinç ve tecrübeyle etkili bir biçimde birleştirebiliyordu. Düşman saldırısına maruz kaldı. Ordularla çatıştı, savaştı. Fakat hiçbirinde düşman alt edemedi, yenilgiye uğratamadı. İmkânsız gibiydi de. O düzeyde bir savaşçılığı vardı. Ancak böyle bir durum, olay söz konusu sonuca yol açabilirdi ve gerçekten öyle de oldu.

Şehadeti Rojava'daki ideolojik-askeri ve siyasi çalışmaların daha da yoğun örgütlendirilmesine ve geliştirilmesine yol açtı. Bir kıvılcım oldu. Belli bir etkilenme yarattıysa da bu daha çok öfkeyi, kini, intikam hırsını, azmini, irade ve iddiasını geliştirdi. Sonuç olarak şehit düştüğü yerin, Rojava'da devrim yılı olduğu 19 Temmuz 2012 devrimi, biraz da Xebat arkadaşın anısına, şehadetine, anısına sahip çıkma temelinde gerçekleşti diyebiliriz.

Kesinlikle 2004'te tasfiyeciliğe karşı Şilan Yoldaşın öncülüğünde çok cesur ve kararlı bir çalışma içerisinde olunmasaydı, 2011-2012'de Xebat arkadaşın ortaya koyduğu duyarlılık, cesaret, girişkenlik gösterilmeseydi 19 Temmuz iradesi kolay kolay ortaya çıkmazdı.

Yönetime halkın geçmesini sağlayacak, yönetim boşluğunu halkı eğitip örgütleyerek halk yönetimi temelinde doldurulmasını sağlayacak o büyük devrim iradesi kuşkusuz halkın yurtseverliğine, özgürlük özlemine, Önder Apo'nun 20 yıla yakın büyük çabasının ortaya çıkardığı değerlere, alanda çalışma yürüten yoldaşların gayretine, çabasına dayanarak gerçekleşti. Ama en çok da Şilan ve Xebat Yoldaşların bu tasfiyeciliğe, her türlü parti ve özgürlük değerini gasp etmek isteyen ve sonrasında çete olarak tanımlanacak olan bu hırsızlara, soygunculara karşı ortaya koydukları tutum, mücadeleye dayandı. Bu irade, cesaret, çaba Önderlik değerlerine sahip çıkma temelindeki doğru anlayış ve gayret olmasaydı 19 Temmuz iradesi zor olurdu. Kolay kolay gerçekleşmezdi. Bunu rahatlıkla ifade edebiliriz. Dolayısıyla 9 yıldır Rojava'daki büyük mücadele, sağlanan devrimci gelişmeler Xebat ar-

kadaşın anısının sonucu oldu. Ona doğru sahip çıkma temelinde gerçekleşti. O anının, örgüte, eyleme, yaşama dönüştüğü açık.

Başta belirttim; birkaç kez Partimizin merkez komite üyeliği görevini yürüttü. Yaralandığı haberini aldığımızda Behdînan'da bir PKK Merkez Komite toplantısında iddik. O zaman da Bakurê Kurdistan'da, Medya Savunma Alanları'nda yoğun bir savaş durumu yaşanıyor. Mevcut Devrimci Halk Savaşı stratejik süreci yeni başlamıştı. Merkez Komite toplantımızı biri Behdînan'da biri de Qendil'de olmak üzere 2 parça halinde gerçekleştirmiştik. İlk toplantıyı Behdînan'da yaptığımız zaman şehadet haberini aldık ve o süreçte belli değerlendirmeler de oldu.

Yoğun bir süreç ve zor bir dönemdi. Devrimci Halk Savaşı stratejik mücadele süreci yeni başlamıştı. Düşman zaten 2009'un Ekim ve Kasım aylarından itibaren topyekûn faşist-soykırımcı saldırı sürecini geliştirmiş, Önder Apo'nun '17 Kasım darbesi' dediği süreç yoğun bir biçimde işliyordu. 2011 güzü yoğun çatışmalı savaşlarla geçmişti. Uzun bir süre ardından ilk defa 2011-2012 kışında kesintisiz bir savaş sürüyordu. Çatışmalı durum Bakurê Kurdistan'ın birçok bölgesinde kesilmemiş, devam etmişti. Her gün çatışma

haberleri alıyorduk. Yoldaşlar düşmanla çatışmalara giriyorlardı. Şehit haberleri geliyordu. Kasım-Aralık aylarında uzun bir Cûdî Savaşı yaşandı. Cûdî yönetimimiz olan Rûbar, Binewş, Serbest arkadaşlarla Halk Savunma Merkezi üyemiz Sadık arkadaş o çatışmalarda şehit düştüler.

Ondan sonra Xebat arkadaşın şehadetini öğrendik. Kış boyu çatışmalı durum devam da etti. Dersim'de, Amed'te düşman teknik gücüne ve hazırlık durumuna dayanarak gerillanın kış üstlenmesini etkisiz kılmak üzere yoğun bir saldırı içerisinde oldu. Erzurum'da Mahir arkadaşlar, Garzan'da Arjin arkadaşlar şehit düştüler, Botan'da yine şehitler verdik. Yeterince hazırlanamadığımız ve yetkin bir biçimde süreci karşılayamadığımız bir durum yaşanıyor.

Kısaca ağır bir süreçti. Düşmana karşı Devrimci Halk Savaşı stratejik hamlesini ilan etmiştik. Faşist-soykırımcı sistem de bu büyük stratejik hamlemizi engellemek, zayıflatmak, hatta darbelemek üzere tüm gücünü harekete geçirerek saldırıyordu. Her alanda savaş yoğun, daha yılın başında Rojava'da Xebat arkadaşın şehadeti buna eklendi.

Devamı sayfa 28'de